MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
SERIES No. 48.

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀ ಮ ದ್ರಾ ಮಾ ಯ ಣ ಂ

ಕಿ ಷ್ಕಿಂ ಧಾ ಕಾಂ ಡಂ

KIṢKINDHĀKĀṆḌAM

(RĀMAYAṆAM) OF VEṄKĀMĀTYA

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,

Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

and the staff of the Library

(Under the orders of the Government of Madras)

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS
1955

[Price, Rs. 3-10-0.

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
SERIES No. 43.

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಂ

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡಂ

KISKINDHĀKĀṆḌAM

(RĀMĀYAṆAM) OF VEṄKĀMĀTYA

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,

Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

and the staff of the Library

(*Under the orders of the Government of Madras*)

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS
1955

INTRODUCTION

This edition of Kiṣkindhākāṇḍa is the third volume of the Rāmāyaṇa of Veṅkāmātya of which two Kāṇḍas, namely, Ayōdhyā-Kāṇḍa and Sundarakāṇḍa have already been published. Details regarding the author and the literary value of this work have been noted in the first volume—Sundarakāṇḍa. It is enough to state here that the same flow of language and style which is seen in the first two volumes runs throughout this Kāṇḍa also with flashes of fine poetical thoughts. It is hoped that this volume will have the same good reception as the other two volumes. It may be mentioned here that Bālakāṇḍa will be taken up next and printed during 1955-56.

My thanks are due to Sri V. Hanumanthachar, M.A., L.T., Librarian, and Sri Vidvan C. Madhusudana Bhat, Kannada Pandit of this Library, for preparing the press copy and going through the proof. My thanks are also due to the Superintendent, Government Press, Madras, for printing the book in a very short time and making it available to the public.

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.
20th January 1955.

T. CHANDRASEKHARAN,
Curator.

ಮುನ್ನುಡಿ

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯ ಕವಿಯಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ರಾಮಾಯಣದ ಭಾಗಗಳ ಪೈಕಿ ಮೂರನೆಯ ಹೊತ್ತಗೆಯಾಗಿ ಈ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರ ಮುಂದಿಡಲು ನಾನು ಆನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳಾದ ಸುಂದರಕಾಂಡ ಮತ್ತು ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡಗಳು, ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪುಸ್ತಕಭಂಡಾಗಾರದ ಸಂಪಾದಕೀಯಸಮಿತಿಯವರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಅಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು, ಕವಿಯ ಕಾಲ, ದೇಶ ಮುಂತಾದುವು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಸುಂದರಕಾಂಡದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನಿಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ರಚಿತವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾದ ಕವಿತಾಕೌಶಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೊದಗಿಸಲು ಶಕ್ತನಾದರೆ ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು. ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಾಗಿ ಬಾಲಕಾಂಡವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಬೇಕೆಂದಿದೆ.

ಇದರ ಮುದ್ರಣಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಹನುಮಂತಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಮತ್ತು ಲೈಬ್ರೆರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕನ್ನಡಪಂಡಿತರಾಗಿ ನೇಮಕಹೊಂದಿದ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಮಧುಸೂದನ ಭಟ್ಟ ಇವರ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯು ಸ್ತುತ್ಯವಾದುದು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸರಕಾರೀಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾರ್ದಿಕಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಓರಿಯೆಂಟಲ್
ಮಾನ್ಯುಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್ಸ್ ಲೈಬ್ರೆರಿ,
ಮದ್ರಾಸು-5,

ತಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರನ್,
ಕ್ಯೂರೇಟರ್.

1955 ನೇ ಇಸವಿ ಜನವರಿ 20ನೇ ತಾರೀಕು.

ನೆಂಕಾಮಾತ್ಯ ವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಂ

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ಕಾಂಡಂ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಜನಕನಂದಿನಿಯ ಶ್ರೀವತ್ಸದೆಡೆಯಿಟ್ಟು ।
ಮೂಜಗನ್ಮೋಹಿನಿಯ ಪೊರಗಿಟ್ಟು ನಸುನಗುತ ।
ಮೂಜಗತ್ಪ್ರಾಣ ನಂದನನ ಶುಭವಾಣಿಯಂ ಪತಿಕರಿಸಿ ಸೂರ್ಯಸುತಗೇ ॥
ರಾಜತ್ವಮನ್ನಿತ್ತು ದಯದಿಂದಲುಂ ವಿಬುಧೆ ।
ರಾಜಸುತನಂ ತರಿದು ಹರಿಗಳಂ ಪೊರೆದ ರಘು ।
ರಾಜನೊಲಿದೆಮಗನಾರತಸೌಖ್ಯಸಂಪದಗಳೀಯಲಾನಂದಗಳನು ॥ (1)

ಬಲವು ಜಸವುಂ ಧೈರ್ಯಮಭಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ದಾರ್ಢ್ಯ ।
ನಲವು ಸೌಖ್ಯಂ ಚಾಟುತರವಚನರಚನೆಗಳು ।
ಕಲಿತಮಪ್ಪುದದಾರ ನಾಮಗ್ರಹಣಮಾತ್ರದೊಳಗಖಿಳಜೀವರಿಗೇ ।
ಸಲಲಿತೋದಾರ ಅಕ್ಷಾದಿ ರಕ್ಕಸಹಾರ ।
ಕಲಿಮಲಾಪಹ ಧೀರ ಕಾಮಿತದ ದಾತಾರ ।
ಅಲಘುಮತಿ ಪಾವನಸಮೀರನಕುಮಾರನಂ ಭಾವಿಸುವೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ (2)

ಪಳೆಮಾತುಗಳ ಕೆಳೆಯನಾಂತಾಗಮಂಗಳಿಗೆ ।
ನಿಳಯಮೆನಿಸುವ ದಿವ್ಯಚರಿತೆಯನ್ನಮೃತರಸ ।
ತುಳುಕುವಂದದ ಭವದ್ವಚನರಚನಾರಸವನೀಂಟಿ ಶ್ರುತಿಗಳ್ತಣಿಪವೇ ॥
ಜಳಜಾಕ್ಷನಭ್ಯುದಯಮೋಲ್ಗತೆಯನುಸುರೆಂದು ।
ನಳಿನಮುಖಿ ಪದಕೆರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಹರ್ಷಮಂ ।
ತಳೆದು ವೃಷಕೇತನಂ ವಿಸ್ತರಿಸಲನುಗೈದನಖಿಲತ್ರಯೀಮತವನು ॥ (3)

ಹಿಮಗಿರಿತನೂಜಾತೆ ಕೇಳ್ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥ ।
ದಮಿತವೈಭವಮಿತ್ತು ಪಾಲಿಪುದು ಲೋಕಮಂ ।
ದ್ಯುಮಣಿಕುಲರನ್ನನ ಚರಿತ್ರೆಯೊಳಗತಿಶಯವ ತಳೆದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಖ್ಯದಾ ॥
ಸುಮನಸಾನಂದಕರಕಾಂಡಮಂ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ।
ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿ ಕಾಮಿಸಿದರ್ಥಗಳ ನೀವು ।
ದಮೃತೋಪಮಾನಮೆಂದಾನಂದದಿಂದನವರತ ಸೇವನಂಗೈಯಲು ॥ (4)

ಅಭಯಮನ್ನಿತ್ತು ಸುರಸಭೆ ಸಂತಸಂಗೊಳಲು ।
ಶಬರಿಯಂ ನಿಜಪದಕೆ ಕಳುಪಿ ಪಂಪಾಸಾಮ ।
ಶುಭಸರಸಿಯೆಡೆಯೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ರಾಘವಂ ತನ್ನ ಸತಿಯಾ ॥
ವಿಭವಂಗಳಂ ನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸುತಾಗಳುಂ ।
ರಭಸದಿಂ ಮೊರೆವ ಭೃಂಗಾಳಿಗಿಳಿಕೋಗಿಲೆಯ ।
ಶುಭನಾದಗಳಗಳ್ಕಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಕರೆದು ಪೇಳ್ದನಾ ಪರಿಯೆಲ್ಲಮಂ ॥

ಕಾಲಾಂಗನಾಕರದ ತಾಳವೃಂತಾಗ್ರಸಂ ।
ಚಾಲನೆಯಲುದುಭವಿಸಿ ಬರುತ ಕಲಶೋದ್ಭೂತ ।
ನಾಲಯೋಪರಿ ಕಷಾಯಾರ್ಥತೆಯನಪಹರಿಸಿ ಮಲಯನಿಲಯವನು ಸಾರಿ ॥
ಮೇಲಿರ್ಪ ಕಾಳಾಹಿಗಳ ವದನಚುಂಬನದಿ ।
ಹಾಲಾಹಲಾಂಗನೆಹ ಪವಮಾನದುರ್ವೃತ್ತು ।
ಬಾಲ ಹೃತ್ತಾಪಕಂ ಗೊಳಪುತಿಂದುಷ್ಣತೆಯನಾಂತುದಚ್ಚರಿಯ ನೋಡು ॥

ಕಾಂಚನಾಸೆಯನುಳಿದು ಸಕಲಾಗಮಾಂತ ಪ್ರ ।
ಪಂಚಂಗಳೆನ್ನಾಂತು ಮಾಧವಾಂಘ್ರಿಯೊಳು ನಿ ।
ಶ್ಚಂಚಲದಿ ಮನವಿಟ್ಟು ಮೃದುರವಾನಂದಕರಮಾಧುಕರ ಗೋತ್ರಂಗಳು ॥
ಪಂಚಶರನುಪದೇಶದಿಂದ ಮಧುಮತ್ತತೆಯು ।
ಮುಂಚೆ ಮೈಮರೆದು ಸಿಂಜನಿಯಂತೆ ಹೃದಯಾವ ಪ ।
ಳಂಚುತಿವೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನೋಡು ದುಸ್ಸಹವಾಸವಾರಾರ ಕೆಡಿಸದಕಟಾ ॥

ತುತ್ತನುಳಿದನವರತಮೆಳೆದಳಿರುಮಂ ಮೆಲುತ ।
ಪೊತ್ತುಸಲಹಿದರ ಸಾಕದೆ ವಿಷ್ಣುಚರಣಂಗ ।
ಳೊತ್ತ ಸಾರುವೆನೆಂದು ಮೌನವ್ರತವ ಪಿಡಿದು ಕಾನನಪ್ರಿಯರೆನಿಪರು ॥
ಬಿತ್ತರದ ಮಧುಪಾಯಿಗಳ ಬೆರೆದು ಜಾರಿಸುತ ।
ಮುತ್ತಮತೆಯಂ ಸಾಧುಚಿದ್ರವದಿ ನಡುಗಿಪರು ।
ಮತ್ತೆ ದುಷ್ಕಾಲ ಬರೆ ಮೃದು ಕಠಿಣತರಮೆನಿಪುದೈಸೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನೋಡು

ಪಿಡಿದ ನಿಯಮದಿ ಫಲಾಹಾರಮಂ ಗೈದು ನಿಜ ।
ದೃಢದಿ ವರ್ಣಿತ್ವಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ವಚನದಿಂ ।
ದೆಡೆವಿಡದೆ ಶೌರಿಯಂ ಭಾವಿಸುವ ಶುಕಕುಲಂ ಮದನರಥಮೆಂದೆನಿಸುತಾ ॥
ಕಡುನಿಟ್ಟುರಗಳಿಂದಲೆದೆವಡೆಯಲೀ ಬನದಿ ।
ಕುಡುದಂಷ್ಟ್ರನಂ ಕೋಪಿಸುವವೈದೆ ಖಗತತಿಯು ।
ತೊಡರಿದಡೆ ಮೌನಿಗಳು ಕೆಡದುಳಿಯರೀ ನೆಲದಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನೋಡು ವಿಧಿಯಾ ॥

ಜ್ಞಾನಪದರನುವನಂಗೀಕರಿಸಿದಲೆ ತನ್ನ ।
ಮಾನಸಸರಸ್ಸಿನಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತ ಬೇಗ ಚತು ।
ರಾನನಗತಿವಿಡಿದ ಪಾರವಶ್ಯತೆಯಾಂತ ಪದ್ಮಾಸನಾಭ್ಯಾಸದಿಂ ॥
ದೇನೊಂದನೆಣಿಸದೀ ಹಂಸಕುಲ ದುಷ್ಕಾಲ ।
ಭಾಸದಿ ಪರಾಧೀನವೃತ್ತಿಯಂ ಜಗತಿಯಂ ।
ತಾನಲೆವದೇನೆಂಬೆನಾರ್ತಿಯೊಳು ಸಾಧುಗಳದೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬರಹಹಾ ॥

ಭ್ರಮರಮಂಡಿತಕುವಲಯಂಗಳು ಕಂಗಳಂ।
ವಿಮಲಸರಸಿಜ ಮುಖದ ಸಖತೆಯಂ ಬಿಸಕಾಂಡ।
ಸಮತೆ ಬಾಹಾಲತೆಗಳಂ ವಳಿತ್ರಿವಳಿಗಳ ಶೈವಾಲ ರೋಮಾಳಿಯಂ ॥
ಭ್ರಮಿತಚಕ್ರಂಗಳು ಪಯೋಧರಗಳಂ ರಸೋ।
ತ್ಕ್ರಮವು ಶೃಂಗಾರಹಾಸ್ಯಾದಿಗಳ ಸಂತತಿಯು।
ಭ್ರಮೆಗೊಡುತ್ತಲೀ ಸರಸಿವಿರಸಮನ್ನೆಸಗುತಿರೆಯೆಂತುಸೈರಿಸುವೆನಣುಗಾ ॥ (11)

ದ್ರಾವಣ ವಶೀಕರಣ ಮೋಹನಂ ಶೋಷಣಂ।
ರಾವರಾಜ್ಯಸ್ತ್ರಗಳ ತನ್ನೊಳಂಬಿಟ್ಟು ರತಿ।
ದೇವಿಯರ ಸಂಗಾಸ್ಪದವ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಡಿದುದ ಪೆಟ್ಟುಕಾರುತಗಳಂದೇ ॥
ತಾವೆನಿಸಿದೀ ಬನಂ ಕಪಟಿಯಹೃದಯದಂತ।
ತೀವ ಹರ್ಷವ ನೀವುದೆನುತರಿಯದೈತಂದೆ।
ವೀವಸುಧೆ ಗರಿಯದುಚಿತ್ರಮನುಚಿತಂ ದೈವಕೃತವಿಕೃತಿ ಬೇರಿರ್ಪುದಕಟಾ ॥(12)

ಹರನಿಟಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂ ಬೆಂದು ಬೇಗುದಿಯಾದ।
ಸ್ಮರ ತರುಣಿಯರ ಮನೋಜನ್ಮನಾಗುತ ದೃಷ್ಟ।
ಪರಿಕರದೊಳೊಡೆವೆರೆದು ಪರಮಋಷಿಮುಖ್ಯರಂ ಕೊಲುವ ಪಾತಕಿಯು ಮನವಾ ॥
ಬರಿಸೆ ಪರಪುಷ್ಟ ಮಧುಪಗಳು ಮಂದಾನಿಲಂ।
ಪುರಿಗೂಡಿ ಶುಕಪಿಕಾಳಿಗಳ ಸಾಹಾಯಕಂ।
ಕರೆದೆಮ್ಮ ನಿಷ್ಕಾರಣದಿ ಬಾಧೆಗೊಳಿಸುತಿಹವೇನೆಂಬುದಚ್ಚರಿಯನೊ ॥ (13)

ಸ್ಮರನ ಬೋಧೆಯೊಳಂ ಬಸಂತ ತರುಪಲ್ಲವಗ।
ಳುರಿಗಳಂ ಪೆರ್ಚಿಸುತ ಕುಣಿವ ಸೋಗೆಯು ಪಕ್ಕ।
ನಿರಿಗಣ್ಗಳಿಂದ ಹಲಹಲ ಮರುತನಂ ಬಿಡುತ ಮೆಲ್ಲ ಮೋಹನಗೊಳಿಸುತ ॥
ಕರೆವುತಿಹ ಕೋಕಿಲಾರವದಿಂದ ಮಾರ್ದವದ।
ಲಿರಲಸತ್ವತೆಯಾಂತುದಯ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪೋಗೆ।
ಧರಣೀತನುಜೆಯೆನಗೆ ಖಗಮೃಗಂಗಳು ನಗುತ ಬಗೆವರತಿಪಾತಕಗಳಾ ॥ (14)

ನಲಿಯುವ ಮಯೂರಗಳನೊಲಿಸಬಹಕೇಕಿನಿಗ।
ಳುಲಿವುತ್ತ ಸಾರಂಗ ಜೊತ್ತನರಸುತ ಬಪ್ಪ।
ಚೆಲುವ ಭ್ರಮರೀಗಣವ ನೋಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮರಾನ್ಯೋನ್ಯಾನುರಾಗಗಳನು ॥
ಪಲಬಗೆಯ ಲೀಲೆಯಿಂ ಕುಟುಕಿತ್ತು ಮುದ್ದಿಸುತ।
ಮೊಲವಿಂದ ಸುಖಿಪ ಕೆಂಗಣ್ವಕ್ಕಿಗಳ ನೋಡಿ।
ಲಲನೆಯಂ ನೆನೆದೆನ್ನ ಹೃದಯಮಿಬ್ಬಗೆಯಪ್ಪುದೇಂಗೈವೆ ಪೇಳ್ವುದೆನಗೆ ॥ (15)

ತಳಿತವಾಮರ ಪಲ್ಲವಿತದ ಕಂಕೆಲ್ಲಿಗಳು।
ತಿಲಕಚಂಪಕಕುಂದಮಂದಾರಕುಸುಮಂಗ।
ಳೊಳು ನಮ್ರಪಾಟಲೀಪ್ರಮುಖತರುಗಳ ಲತೆಗಳಪ್ಪಿ ಮಸ್ತಕಕಡರುವಾ ॥
ಕಳಿಯು ನಿಟ್ಟಿಸುತಲೊಂದೊಂದರೊಳು ಸಂಚರಿಸಿ।
ಪುಳಕಮಂಸ್ನಾಂತು ಮಂದಾನಿಲಂ ಚಲಿಸುತಿರೆ।
ನಳಿನಮುಖಿಯಾಲಿಂಗನವ ನೆನೆದು ತೊಳಲುತಿಹುದೆಮ್ಮ ಮಾನಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ॥
(16)

ಸೋಗೆಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಬರಲು ಮುಡಿದೋರುತಿದೆ ।
ಶ್ರೀಗರುವ ಬಂದೂಕ ಬಾಯಿದೆರೆಯುಲಃಸುರುತಿದೆ ।
ಕೋಗಿಲೆಯು ನುಣ್ದನಿಯ ಗಿಳಿಗಳುಂ ಸವಿನುಡಿಯ ಚಮರಿಯುಂ ಚಿಕುರಂಗಳಾ ॥
ಪೂಗ ಕಂಠವ ಮರಾಳಂ ಗತಿಯು ತೋರುತ್ತ ।
ಮೊಗಲುಂ ಪಗೆಯಾಂತು ತರುಮೃಗಂಗಳು ಕೊಂದು ।
ಕೂಗುತಿರಲಾನೆಂತು ಸೈರಿಪೆನು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಪೊರೆವೆನೆಂತೆನ್ನಸುಗಳಾ ॥ (17)
ಕಮಲಸೌರಭದ ಮಂದಾನಿಲನು ನಿಶ್ವಾಸ ।
ಗಮಕಮಂ ತೋರುತಿಹನೆರಳೆಗಳು ನಿಜನೇತ್ರ ।
ಭ್ರಮಣೆಯಿಂದಂಗನಾಥಾಳಿಥಳ್ಯಪ್ರಭಾಕಲಿತ ಸುಕಟಾಕ್ಷಂಗಳಾ ॥
ಕ್ರಮಗಳಂ ಸೂಚಿಸುತ ಸರ್ವರೊಮ್ಮೊತ್ತದಿಂ ।
ಭ್ರಮರಾಳಿಕೆಯು ನೆನಹ ಕೊಡುತಲಿರೆ ಧೈರ್ಯಮಂ ।
ತಮಮ ಪುಟ್ಟುವುದಕಟ ಕಾಯ್ವರಾರೆನ್ನನಿಂ ಪೇಳು ಸೌಮಿತ್ರಿ ದಯದಿ ॥ (18)
ಎಲ್ಲರೊಂದೆಸುಕೆಡರುಗಳ ಪರಪಲ್ಮನುಜ ।
ನೆಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಶೋಕವಡಸಿದೆಡೆಯೊಳು ದುಃಖ ।
ದುಲ್ಲಾಸ ಪೆರ್ಚಿಬಹುದಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಲ್ಲ ಕೋಪಿಸುವರಾತನೊಡನೆ ॥
ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಜ್ಞಾನಕರಮಪ್ಪುದೆಂದೊರೆವ ।
ಸೊಲ್ಲುಗಳಗಾಂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾದೆ ತೋರ್ಗೈ ಪ್ರಾಣ ।
ವಲ್ಲಭೆಯನಲ್ಲದಿರಲುಳಿಯದೆನ್ನಯ ಜೀವ ಕಾವಡಿದು ಸಮಯ ದೇವಾ ॥ (19)
ಕುಸುಮಗಳ ಸಂಪದವ ಪೊಸಪಲ್ಲವದ ಹದರ ।
ಬಿಸಜಗಂಧಾನಿಲನ ಸಸಿತಾರೆಗಳ ಕಲನ ।
ದೆಸಕಮಂ ಕಂಡೆನ್ನನುಳಿದ ಜಾನಕಿ ತನುವ ಪೊರೆದು ಜೀವದೊಳಪ್ಪುದೊ ॥
ಪುಸಿ ವಸುಮತೀಯಣುಗಿ ಪೋದಡೆನ್ನಯ ಜೀವ ।
ನಸಿಯದುಳಿವುದೆ ಮಗುಳೆ ವಸುಮತಿಯೊಳಿಲೆ ತನಯ ।
ಬಸವಳಿದರೇಂ ಪೋಗು ಬನವನುಳಿದುಂ ಜೀವಿಯಾಗು ದುಃಖಗಳ ನೀಗು ॥ (20)
ಪಲವು ಮಾತಿನ್ನೇನು ಲಲಿತಾಂಗಿಯುಂ ಕಾಣ ।
ದುಳಿಯದೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವಳಲುವದ ನೀಂ ಮಾಣು ।
ಪೊಳಲಿಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ಪೋಗಿ ಭರತನ ಪೊರೆಗೆ ಮದ್ವಾರ್ತೆಗಳನು ಪೇಳ ॥
ಸುಲಭದಿಂ ತನುವ ಸಲಹುವದುಚಿತವಿಾ ದುಃಖ ।
ಕಲನೆಯನ್ನಾಂ ತನುವ ತೊರೆವುದನುಚಿತಮೆಂದು ।
ಪಲುಬುತಲಿ ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನಾಂತ ರಾಘವನನುಪಚರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನುಡಿದನು ॥ (21)
ಕುಧರಸಮಧೈರ್ಯ ಕುತ್ಸಿತಕಾರ್ಯಕೆಂದಿಗುಂ ।
ಬೆದರುವದೆ ಜೀಯ ಭವದೀಯ ಧೃತಿ ಮತಿ ಶಾಂತಿ ।
ಸುದತಿಯ ವಿಯೋಗ ಸೂದಸಗೈವುದುಂಟೆ ಮೇಣುಂಟೆ ವಿಕ್ರಮಸಾಟಿಯ ।
ಉದಿತಾನುರಾಗದಿಂದಾದುದೀ ವಿಧರೋಗ ।
ಮಿದಕೆಲ್ಲಿ ಪೋದರುಂ ಕಡೆಗೊಳಸದಿರಲು ತ ।
ನ್ನುದರಗತರೋಗಕಂ ಮೇಲೌಷಧಿಯ ತೊಡೆಯಲಾರೋಗ್ಯಮಪ್ಪುದೆನಃತಾ ॥
(22)

ಎಲ್ಲಿ ಪೋದಗು ಚಿಂತೆ ಪೊಲ್ಲಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ।
ಸೊಲ್ಲ ಧೃತಿಯಂ ತರಲು ಪೋಪುವಶುಭಗಳಿಲ್ಲ।
ಮೆಲ್ಲನೆ ವಿವೇಕಮಂ ಮೇಣ್ಣಾನಿಸುವಂತೆಸಗಿ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಾರ್ಯದೆಸಕಾ॥
ಯೆಲ್ಲಮಂ ಯೋಚಿಸಿದಡುಲ್ಲಾಸ ಸಂಭವಿಪು।
ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶುಭತತಿಗಳೆಸದಪವು ಕಂಗಳಗೆ।
ಬಲ್ಲಹರ ಬಲ್ಲಹಂ ದೇವ ನೀಂ ಸರ್ವಜ್ಞಗಜ್ಞನೇಂ ಬಿನ್ನವಿಪುದು॥ (23)
ಕಾಮವೃತ್ತಿಯು ಪಿಡಿಯೆ ಕೆಡುವುದೆಲ್ಲಂ ತಪೋ।
ನೇಮಾದಿಗಳು ಪೋಪುವೈಸೆ ಬೃಂದಾಶಾಪ।
ತಾಮಸವನುಳದು ನೆನೆಯಾತ್ಮನಿಂದಾತ್ಮನಂ ತಳೆದಿಃಂ ಪರಾತ್ಮತೆಯನು।
ಕೋಮಲಾಂತಃಕರಣದಿಂ ನೋಡೆ ನಿಮಗೆ ಭೂ।
ವ್ಯೋಮಪಾತಾಳದೊಳಗೇನಸಾಧ್ಯಂ ಸುರ।
ಸ್ತೋಮನುತ ಶೋಕಮಂ ಪರಿದಿಟ್ಟು ಮುಂದಪ್ಪ ಕಾರ್ಯಮಂ ಪೇಳ್ವುದನಘಾ॥ (24)
ವೀರವಿಕ್ರಮವಿಜಯರೆಂದಾಗೆ ದೈನ್ಯದಲ।
ಪಾರಚಿಂತೆಯೊಳು ಬಾಯಾರುವರೆ ದೇವ ನೀಂ।
ಶೂರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ರಾಜನ್ಯ ಗೋತ್ರವರೇಣ್ಯ ಶೋಕಮೆನಲೇನು ನಿನಗೆ॥
ಧಾರಿಣೀಸುತೆಯನೊಯಿದಿರ್ಪ ಖಳನಂ ತಿಳಯೆ।
ಸೂರಿಯನ ಸುತನೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಕರೆತಂದು ಚರ।
ಹಾರವಿಂದದೊಳಡುವೆನಿದಕೆ ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ಬಡಿವೆ ರಕ್ಕಸಕುಲವನು॥ (25)
ಪೇಳದನಿತೂಳಗವ ಮಕುಟಾಗ್ರಸೀಮೆಯೊಳು।
ತಾಳ ಸೇವನೆ ಗೈವದಲ್ಲದುಳದುದ ಪೇಳ್ವ।
ರಾಳಲ್ಲವಾದರುಂ ಸಮಯದೊಳು ವಾಗ್ರೂಪಮೆನಿಪ ಸೇವೆಯೆನುತ್ತಲೀ॥
ಖೂಳಬುದ್ಧಿಯೊಳನಿತ ಪದಕೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆ ದ।
ಯಾಳುವೆನ್ನಪರಾಧಮೇನಿರ್ದಡಂ ಕ್ಷಮಿಸಿ।
ಕಾಳರಕ್ಕಸಗನುವ ಚಿಂತಿಸಲ್ವೇಳ್ಕೆನುತಮೆರಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದನು॥ (26)
ಚಿಕ್ಕವನದಾಗಿರಲಿ ಪಕ್ಕಿಯಾಗಲ್ ಶುಭವ।
ಮುಕ್ಕುಳಪ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತದ ಭಾಷೆಯಂ ಗ್ರಹಿಸ।
ಲಕ್ಕುಮೆಂಬತಿನೀತಿಗಾಧಾರಭೂತ ನೀ ರಘುನಾಥನಲ್ತೆ ಜಗದಿ।
ಅಕ್ಕರಿಂದನುಜ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ಥಮಂ ಕೇಳ।
ತಕ್ಕುದೆಂದರಿತು ಸಂತಸದಿಂದ ಶೋಕಮು।
ನ್ನಿಕ್ಕಡಿಯಮಾಡಿ ನಸುನಗೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನೋಡಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನೂ॥ (27)
ಸಿರಿಯನುಂ ಬರೆ ಬಂದು ನೆರದಪರನೇಕಜನ।
ತರಳಸತಿಸೋದರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಕಟದಿ।
ಬೆರದನೊಡನಿರದೈದಿ ಸ್ವಪ್ರಾಣಧಾರಣಗಳೆಸಗುವರು ಧರಣಿಯೊಳಗೆ।
ನಿರತ ಬಹುವತ್ಸರಂಗಳ ಕಷ್ಟಮಾದಡಂ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಪದಚಲನೆಗೈಯದೆಮ್ಮನುಸರಣೆ।
ಪೆರೆದು ಸಂತಸಗೊಳಪ ಸುದ್ಗುಣಂಗಳ ಕಣಿಯೆ ಸಾಧುಗಳ ಮಕುಟಮಣಿಯೆ॥ (28)

ನಿನಗೆಣೆಯುದಾರಿಂತು ಪೇಳ್ದ ನುಡಿ ಶುಭಕರಗ।
ಳೆನುತ ಸಂತಸದಿಂದ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ।
ಯನು ಹರುಷಗೊಳಿಸಿದಂ ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯದೆಂತೊ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯದೀಪನಾ॥
ತನಯು ಕೇಳಂದಧಿಕ ವಿನಯವಾರ್ಧರ್ಯಕರ
ದನುವಾಂತ ವಾಣಿಯಂ ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟ।
ನನಿಮಿಷರ ಪೊರೆವ ದೇವಂ ಭಕ್ತ ಸಂಜೀವ ಪೊದ್ದಿದರನುಂ ಕಾಯ್ವನು॥ (2

ಶ್ರೀಮಂತ ನೀಪೇಳ್ದ ನುಡಿ ಸತ್ಯಮದರಿಂದ।
ತಾಮಸದಮತಿ ಪೋದುದಾದುದುತ್ಸಹವೆಮಗೆ।
ತಾಮರಸನೇತ್ರಯಂ ಕಾಣ್ಬ ಕಜ್ಜಕೆ ಸೂರ್ಯತನಯನಿಹ ತಾಣಕ್ಕೈದಿ॥
ಸಾಮಂತಸಂಧಾನಗೈದು ಮನಮಂ ಹರ್ಷ।
ಸಾಮರಸ್ಯಂಗೈದು ಸತ್ವರದಿ ಪೊರೆಯೆನುತ
ರಾಮ ಪುರದರಸನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಸಾನಂದಸಂದೋಹ ಮುಂದುವರಿಯೆ॥ (3

ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತರಣಿಸುತನನುಮತದೊಳೈತಂದು ರಾಘವನ।
ಸಿರಿಚರಣಗಳ ಕಂಡು ರಿಷ್ಯಮೂಕಾಚಲಕೆ।
ಕರದೊಯ್ದು ಸುಗ್ರೀವಗೆಚ್ಚರಿಸಿದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ಮರುತಾತ್ಮಭವನು॥

ಗಿರಿರಾಜಸುತೆ ಕೇಳು ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಪ್ರಿಯದಿ।
ಚರಿಸುತಿರೆ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರದೊಳ್।
ಶರಚಾಪಹಸ್ತರಂ ಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿನಿಭತೇಜರಿರ್ವರಂ ಕಂಡು ಭಯದಿ...
ಹರಿಕುಲಾಧಿಪ ವಾಯುವೇಗದಿಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ।
ಬೆರೆದು ಬೆಗಿಬ್ಬಿಗಿದು ನಗನಗದಗ್ರಗಳನಡರಿ।
ಹರಿಸುತನ ಭಯದಿಂದ ಮಲಯಾಚಲವ ಸಾರ್ದು ಮುಂಗಾಣದೊಂದೆಣಿಸದೆ॥ (1

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಚೀರಿ ಪಲ್ಗಳ ಕಿರಿದು।
ಭರದಿ ವಾಲಧಿಯೆತ್ತಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಮರನೇರಿ।
ಮರಳಿ ನೆಲದೊಳ್ಕೆಡೆದು ಮತ್ತೆ ಕಂಗಳ ತೆರೆದು ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ನೋಡಿ ಚೀರ್ದು॥
ತ್ವರಿತದಿಂದರಿಗಂಡಶೈಲಗಳ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ।
ಕರಿಸಿಂಹ ಶಾರ್ದೂಲ ಖಗಮೃಗಂಗಳನೆಲ್ಲ।
ತರುಬುತ್ತ ಕಪಿವೀರರೈದಿ ಮಲಯಾಚಲದೊಳೊಂದಡೆಯ ನಿಂದರೊಲಿದು॥ (2)

ಮೊದಲೆಮ್ಮನೀ ಪರಿಯ ಮುನಿದು ಬನದೆಡೆಗಟ್ಟಿ।
ಸುದತಿಯಂ ಸೆಳೆದು ಶುಭತತಿಗಳೆಲ್ಲವ ಮೆಟ್ಟಿ।
ಹೃದಯದುಮ್ಮಳ ಸವೆಯದತಿಮತ್ಸರಂ ಪುಟ್ಟಿ ತನುಗಳಂ ಕುಟ್ಟಿಕೆಡಪೆ॥
ಬದಲಿಸುತ ವೇಷಮಂ ಬಂದ ಕುಲದ್ವೇಷದಿಂ।
ಸದೆಯಲೈತಂದಿರ್ಪ ವಾಲಿಯಲ್ಲದೆ ಪೆರರು।
ಪದವಿಡುವರೆಂತಿಲ್ಲಿ ಪವನಸುತ ನೋಡೆಂದು ದುರ್ದೆಸೆಯನೆನುತಳಲಿದಂ॥ (3

ಪರರ ಸಾಧಿಸುವ ದುರ್ಜೇಯವಿಗಾಯುಷ್ಯಬಲ ।
ವರರೆ ಪೇರ್ಚುವದು ಸರಸಿಜಭವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ।
ಕರಣೀಯವಲ್ಲದೀ ವಾಲಿಯೆಸಗಿದ ಪಾಪಭರದಿಂದ ಉಳವನೆಂತು ॥
ಅರಿತು ಧರ್ಮಂಗಳಾಚರಣೆಗೈಯುವ ಜನರಿ ।
ಗಿರದೆ ದುರ್ದಶೆ ಯುಲೆವುದೆನುತ ಹರಿವರ ಮರುಗು ।
ತಿರೆ ಕಂಡು ಮರುತಜಂ ಮಾವನೊಡನಿಂತೆಂದ ಮಾನಸೋಲ್ಲಾಸದಿಂದ ॥ (4)

ಈ ತಪೋವನವ ಪೊಗಲಮ್ಮನೆಂದಿಗು ವಾಲಿ ।
ಕಾತರಿಸಿ ಕಳವಳಿಸಿ ಕಡುಭಯದಲೈತಂದ ।
ಮಾತಿಗುತ್ತರವುಂಟೆ ಮಾವ ಲಾಲಿಸು ಧೈರ್ಯವಿಡಿಯೆ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ॥
ಜಾತವಾದಪುದೆಂದು ಮಾರುತೋದ್ಭವ ಪೇಳ್ದ ।
ನೀತಿಗಂ ಸಂತಸದಿ ಮಗುಳೆಂದ ದಿನಪಸಂ ।
ಭೂತ ಧೀಮಂತರೊಳು ಧೊರೆ ಸಕಲಸೌಖ್ಯಗಳದಾತಾರನಹುದೆನ್ನುತ ॥ (5)

ಅರಿತರಿಯದಾವಿಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತ ಸಂಕಟದಿ ।
ಬಿರುವದಾದುದು ತಾತ ಜಾತಾನುರಾಗದಿಂ ।
ಪರಿಹರಿಸುತೆಡರುಗಳ ಭಯರಸದ ತೊಡರುಗಳ ತತ್ಪ್ರತೀಕಾರವಂ ।
ವಿರಚಿಪುದುಪಾಯವಂ ಶತ್ರುಗಳಪಾಯವಂ ।
ತರಿಯುವೇಳ್ಕೆಂದೆನುತ ಸುಗ್ರೀವ ಮಾಧುರ್ಯ ।
ತರನುಡಿಗಳಿಂದವುಪಚರಿಸೆ ಮಾರುತಿ ನುಡಿದನಾ ವಿಭಾಕರತನಯಗೆ ॥ (6)

ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳಧ್ಯಯನಮಾಗಲ್ಮತ್ತೆ ।
ಖಗನ ಚರಣಕೆ ನಮಿಸಿ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಚಿತ್ತ ।
ಸೊಗಸಿದುದು ಬೇಡಲೊಪ್ಪಗಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆನೆನುತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆ ॥
ನಗುತಮಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನೀನು ಸಂತತವೆನ್ನ ।
ಮಗನೆಡೆಯಲಿರ್ಪುದೆನಲೊಪ್ಪಿ ಪದಕೆರಗಿದಡೆ ।
ಪಗಲಾಣ್ಮ ಹರುಷದಿಂ ಪರಸಿ ಕಳುಪಿದನೆನ್ನ ದಯದಿಂ ಭವನ್ನಿಕಟಕೆ ॥ (7)

ಗುರುವಚನಗೌರವದಿ ಬಂದಾನು ಭವದೀಯ ।
ಪೊರೆಯಲೊಪ್ಪಿದೆ ಮತ್ತೆ ಮಜ್ಜನನಿ ನಿಮ್ಮ ಸೋ ।
ದರಿಯಾದ ಕತದಿಂದ ಗುರುವಿಗತಿಶಯಮಾದ ಹಿತವು ಸಂಜನಿಸಿತೆನಗೆ ॥
ಹರಿಕುಲಾಧಿಪ ಚಿಂತೆ ಯಾತಕೆನ್ನಿಂದಪ್ಪ ।
ದರುಹಿದಡೆ ಮರೆಯುಳ್ಳ ತೆರದಿ ರಚಿಸುವೆನೆಂದು ।
ಮಾರುತಾತ್ಮಜಪೇಳೆ ತರಣಿಸುತನಿಂತೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು ॥ (8)

ಕಪಿಯವೇಷವನುಳಿದು ತಪಸಿಯಾಕೃತಿದಳೆದು ।
ಗುಪಿತದಿಂ ನೀನೈದಿ ಪಂಪಾಸರತ್ತಟದಿ ।
ಸಪದಿ ಸಂಚರಿಪ ತಾಪಸರ ಪರಿಯಂ ತಿಳಿದು ಸಾಧ್ವಸಾಧುತೆಗಳರಿದು ॥
ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆ ನೈಜವಾಗಿ ತೋರಿದರೆ ನಮ ।
ಗುಪಕಾರಗೈವ ಸಾಹಸವು ಕಾಣ್ಬಟ್ಟರಾ ।
ನೃಪತಿಗಭಿಮತವನೆಚ್ಚರಿಸಿ ನೇಹವ ಬಳಸಿ ಮಗುಳ್ ನೀ ನೈತಪ್ಪುದು ॥ (9)

ಕ್ರೂರಕಲ್ಮಷರಾದರವರಿಗೆ ನಿಜಾಕೃತಿಯು ।
ತೋರದಲ್ಲದುರ್ಗ ಕೈಸನ್ನೆ ಗೈದರೆ ಮರೆಯು ।
ಸಾರುವೆನೆನುತ್ತ ಸುಗ್ರೀವ ಪೇಳದ ಪರಿಯನವಧರಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ॥
ಮಾರುತಾತ್ಮಜ ಗಿರಿಯನಿಳಿದು ವಟುರೂಪ ಸಂ ।
ಧಾರಣಂಗೈದು ಫಲಪುಷ್ಪತಾಳಸೀದಳಗ ।
ಳಾರೈವನಂದದಿಂದೈತಂದ ಶ್ರೀರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಚಲಿಸುವೆಡೆಗೆ ॥ (10
ಧರಿಸಿರುವ ವಲ್ಕಲಾಂಬರದಿಂದ ಮಸ್ತಕದಿ ।
ತುರುಗುವ ಜಟಾಭಾರದಿಂದುಭಯಕರಗಳೊಳ್ ।
ಮೆರೆವ ಶರಚಾಪಗಳಿಂದ ಶುಭಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತದೇಹಭಾಸದಿಂದೆ ॥
ಹರುಷದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸೇವಿಸುತ ಕೆಲದಲೊ ।
ಪ್ಪಿರುವ ರಾಘವನ ಸನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಾಣುತ್ತೆ ।
ಪರಬೊಮ್ಮನೆಂದರಿದು ಹರುಷಿಸಿದ ಮಾರುತಿಯ ಜ್ಞಾನಬಲಮಿನ್ನೆಂತುಟೋ ॥ (11
ಕಂಡಮಂದಾಧಿಕ್ಯಹರುಷದಿಂ ಮಾರುತಿಯು ।
ಖಂಡತೇಜೋರಾಶಿಯೆನುತರಿತು ಪ್ರೀತಿ ಮುಂ ।
ಕೊಂಡು ಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಪ್ರೌಢಗೂಡಿತೆಂದೆನುತ ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿನಿಲುತಾ ॥
ಪುಂಡರೀಕಾಯತೇಕ್ಷನ ಪೊರೆಗೆ ನಡೆತಂದು ।
ಗಂಡುಗಲಿಗಳ ನೋಡಿ ಮಾನಸದ ಸಂತಸದಿ ।
ಮಂಡೆಯನ್ನೊಲದೊಲದು ಮೂದಲಿಸಲನುಗೈಯೆ ಮೃದುಮಧುರ ವಾಣಿಯಿಂದ ॥
ಹರಿಸರಸಿಜಾಸನರೊ, ಸುರಪಸುತಮನ್ಮಥರೊ । (12)
ತರಣಿಶಶಿಗಳೊ ಸುರೇಂದ್ರಾಪ್ತವೈದ್ಯರೊ ಮೇಣು ।
ವರುಣಮರುತರೊ ಚೈತ್ರ ವೈಶ್ರವಣನಂದನರೊ ಮಾನುಷಾಕಾರವಿಡಿದು ॥
ಶರಚಾಪಗಳ್ಪಿಡಿದು ಮುನಿವೇಷಗಳ ತಳೆದು ।
ಕರುಣಾರಸಂ ಶಾಂತಿಯಾಕೃತಿಗಳಂ ತಳೆದು ।
ಧರಣಿಯಂ ಪೊರೆಯಲೈತಂದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳೆನಗೆ ತೋರುತಿದೆ ನೃಪತಿಗಳಿರಾ ॥ (13)
ಶ್ರೀಮಂತರತಿರೂಪಸಂಪನ್ನರಮಿತ ಸು ।
ಪ್ರೇಮ ವಿಶ್ರಾಂತಗಾಮಿಗಳು ಚತುರಾಬ್ಧಿಯಂ ।
ತೀ ಮಹಿಯನಾಳ್ವ ಲಕ್ಷಣಸುಲಕ್ಷಿತಪದ್ಮನೇತ್ರರತಿಶೂರರೆನಿಸಿ ॥
ವ್ಯೋಮಚಿಕುರವ ಚಾಪನಿಭ ಚಾಪಗಳನಾಂತು ।
ಭೂಮಿಯಿಂದಾಗಸವನಿಳುಹುವ ಪರಾಕ್ರಮಿಗ ।
ಳೀಮಹಿಗದೃಷ್ಟಪೂರ್ವದಿ ಬಂದಿರೆಂದೆನಗೆ ತೋರುತಿಹುದಚ್ಚರಿಯನು ॥ (14)
ಸಕಲಾಂಗಸೌಂದರ್ಯಮಕಳಂಕತರ ಶೌರ್ಯ ।
ನಿಖಿಲಲೋಕವನಾಳುವೌದಾರ್ಯಗಾಂಭೀರ್ಯ ।
ಶಕುತಿಯುಕುತಿಗಳಿಂದಲೆಸದಿಹ ಮಹಾರಾಜಲಕ್ಷಣಗಳಾಂತೊಪ್ಪುವಾ ॥
ಸುಕುಮಾರಶರೀರ ಸುಗುಣಭದ್ರಾಕಾರ ।
ರಕುಟಿಲಮಹೋತ್ಸಾಹಮನ್ಯೋನ್ಯ ಸಮದೇಹ ।
ಪ್ರಕಟವಿಕ್ರಮರು ನೀವಾರದೇಂಕಾರಣದೊಳೀವನಕೆ ಬರ್ಪುದಾಯ್ತು ॥ (15)

ಧರೆಯೊಳು ಭವತ್ಸದೃಶರಿಲ್ಲ ಲಕುಮಿಯನಲ್ಲ ।
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವರೆನಿಸಿ ತೋರುತಿದೆಯಾಕೃತಿಯು ।
ಪರಮಮಂಗಳಭರಿತವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಸುತಿದೆ ಭಕ್ತಿ ಮುಂಬರಿವುತಿದೆಕೋ ॥
ಪರಿಪೂರ್ಣರೂಪ ನೀವರಿಯದುದದೇನಿಹುದು ।
ಧರೆಯಲಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬುದ್ಧಿಸಾಕ್ಷಿಯೆಂ ।
ದರಿವುತಿದೆ ಮನವೆಂದು ಕಪಟವಟುಕೇಳ್ವುದಂ ಕಾಣುತಚ್ಚರಿಯಿಂದಲಿ ॥ (16)

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಮೊಗಮೊಗಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಸುನಗುತಲಿರೆ ಮರುತ್ಸಂಭೂತ ।
ನಾ ಮಹಿಮರೊಡನೆಂದ ದೇವರಾಲಿಪುದೆನ್ನಪರಿಯ ಬಿತ್ತರಿಪೆ ನಯದಿ ॥
ತಾಮರಸಮಿತ್ರನಂದನನ ಸಚಿವ ನಾಂ ಮ ।
ತ್ತೀ ಮಹಾದ್ರಿಯೊಳಿರ್ಪೆ ಭವದಾಗಮವ ಕಂಡು ।
ನೇಮಿಸಿದರಾಂ ಬಂದು ಕಂಡೆನು ಭವಚ್ಚರಣಪುಂಡರೀಕಂಗಳನ್ನು ॥ (17)

ವಂಚನಾಪರನಲ್ಲ ಭವದೀಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ।
ಕಿಂಚಿತಿರ್ಪುದು ಬುದ್ಧಿಯರಿತಿರ್ಪೆ ನಿಖಿಲಪ್ರ ।
ಪಂಚಾಧಿಪತಿಯೆನುತಮದಕೆಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ದಯದಿಂದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ॥
ಚಂಚಲಿಸದುಸುರವೇಳ್ಕೆನುತಲಿಂಗಿತವರಿತು ।
ಮುಂಚಿಸುವ ಯುಕುತಿಗಳ ಪೆರ್ಚಿಗೆಯ ಕಂಡು ರೋ ।
ಮಾಂಚಿತದಿ ರಘುವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಂತೆಂದನಮಿತದಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ॥ (18)

ಎನಿತು ನಿಗಮಂಗಳೋದಿರ್ಪನಿವಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ।
ನೆನಿಸನಧ್ಯಯನಗೈದಿರ್ಪ ಜಗತೀತಳದೊ ।
ಳೆನಿತು ಮಾತುಗಳುಂಟವೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪ ಸರ್ವದರ್ಶಿಯೆನುತ್ತಲಿ ॥
ಮನಕೆ ತೋರುತ್ತಲಿದೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಾವುಕಂಡ ।
ಜನರೊಳೀಪರಿಯ ಸರ್ವಜ್ಞನಂ ನೋಡಿಲ್ಲ ।
ಮಿನಿತು ಸದ್ಗುಣಶಾಲಿ ಸಚಿವನಾಗಿರಲೀತನಧಿನಾಥನೆಂತಿರ್ಪನೋ ॥ (19)

ತ್ವರಿತಸಂದಿಗ್ಧವಿಸ್ವರವೆಂಬ ದೋಷಗಳ ।
ಪರಿದುರಸ್ಥಲಕಂಠಮೂರ್ಧ್ನಾನಗಳ ಪೊಂದಿ ।
ನೆರೆವ ವರ್ಣಗಳಂದ ಮಧ್ಯಮಸ್ವರವಿಡಿದು ಸಂಸ್ಕೃತಸುವಾಣಿಯಿಂದ ॥
ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ಪೆರರಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯೊಳಿರ್ಪ ।
ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವತಿಳಿದು ಸೂಚಿಸುವನಿವ ನೋಡೆ ।
ಪರಮಸುಜ್ಞಾನವಿಗ್ರಹವಲ್ಲದೀ ಧರಾತಳದಿ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ ॥ (20)

ಇಂತಪ್ಪ ಮಿತ್ರನಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪೊರೆದ ಭೂ ।
ಕಾಂತಂಗೆ ಮನದ ಬಯಕೆಗಳು ಕೈಸಾರುವದ ।
ಕಂತರವದೇನಿಹುದು ಮುಂದರಿತು ಮತ್ತೀತನೊಡನೆ ಮಾತಾಡೆನುತಲಿ ॥
ಸಂತಸದಿ ರಾಘವಂ ಬೆಸಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಗುತ ।
ಮಂತರಂಗದಿ ಬಾಹ್ಯಜನರರಿಯದಂದದಿಂ ।
ಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜಗಳ ಕೇಳಲುಜ್ಜುಗಗೊಂಡ ಚಿತ್ತದಾನಂದದಿಂದ ॥ (21)

ಪಂಡಿತಾಗ್ರಣಿ ಭವದ್ಗುಣಗಣಗಳೆಲ್ಲಮು ।
ದ್ದಂಡತರಮಾಗೆಮಗೆ ತಿಳಿದುದಾವುಜಂದು ಮಾ ।
ರ್ತಾಂಡತನಯನ ಕಾಂಬೆವೆಂಬುಜ್ಜುಗದೊಳಲ್ಲಿಗೈತಂದೆವೆಂದರಿವುದು ॥
ಗಂಡುಗಲಿ ರವಿತನಯು ನೋಡಿ ಪ್ರಿಯದಿ ಹರ್ಷ ।
ಗೊಂಡು ನಿನ್ನಂ ಕಳುಪಲಾದುದುತ್ತಮಮವನ ।
ಕಂಡವೆವೆನುತ್ತ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸೂಚಿಸೆ ಪ್ರೀತಿಗೊಂಡ ಪವಮಾನಾತ್ಮಭವನು ॥ (22)

ಕುವಲಯಾಧಿಪನನುಜನೊರೆದ ಶುಭವಾಣಿಗಂ ।
ಪವನಜಂ ಸಂತಸಂಗೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ।
ತವಕದಿಂದೊದಗಿದುದು ಯೋಚಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಮಿನ್ನೆಂತುಟೊ ಕೃತಪುಣ್ಯವು ॥
ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಕೈಗೂಡಿತೆಂ ।
ದವಿರಳಾನಂದದಿಂ ಮುಗುಳೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಳು ।
ನವಸುಧಾರಸಕಲಿತ ವಾಣಿಯಿಂ ಮೊದಲಿಸಲನುಗೈದನತಿಶಯಮೆನೆ ॥ (23)

ದೊರೆತನದ ಮೋಡಿಯಂ ಪರಿದು ಭೂಷಾಂಬರವ ।
ಧರಿಸುವದನುಳಿದು ಪವಗಮನದಿಂದೀ ಬನಕೆ ।
ಬರಲದೇಂ ಕಾರಣಂ ಭವದೀಯನಾಮಮಂ ತಿಳಪಿದೊಡೆ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥
ಚರಣಕಾನತನಪ್ಪೆನೆನುತ ಮಾರುತಿ ಕೇಳೆ ।
ಲರಿತು ರಘುವೀರನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ವೃತ್ತಾಂತ ।
ದಿರವ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಿಜಮನೋಲ್ಲಾಸವೆರ್ಚಿಗೆಯಿಂದಲಿ ॥ (24)

ವಾಸವನಮಿತ್ರ ದಶರಥಮಹಾರಾಜ ನಿಜ ।
ವಾಸಿಯಿಂದಖಿಲಲೋಕವಪೊರೆದು ಸರ್ವಗುಣ ।
ರಾಸಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ತಂದೆಯು ತಂದೆಯಂದದಿಂ ಲೋಕವಿಶ್ರುತ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ ॥
ಭೂಸುರಸುರಾಸುರಪ್ರಕರ ಪೊಗಳುತ್ತಲಿರೆ ।
ವಾಸವೋಪಮಿತದಿಂ ಕೋಸಲದಿ ಸುಖಮಿರ್ದು ।
ಭಾಸುರ ಶ್ರೀನೃಪತಿಯಾತ್ಮಭವರೆಂದರಿವುದೆಮ್ಮನಂ ನೀವೆಂದನು ॥ (25)

ಜನಿಸಿದೆವು ತನ್ನೃಪಗೆ ನಾಲ್ವರು ಕುಮಾರಕರ್ ।
ಘನನೀಲಸಂಕಾಶನೀ ರಾಮನಗ್ರಭವ ।
ನನುಜಾತರೀತಗಾಂ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರಿರಲೊಂದಾಗಿ ಹರುಷದಿಂದಾ ॥
ಜನಪನರ್ಧಾಂಗಿ ಕೈಕಾತರುಣಿ ಪೂರ್ವದೊಳ ।
ಗನಿಮಿಷಾಸುರಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪತಿಯಿಂ ಪಡೆದ ।
ಳನುವಾದ ವರವೆರಡನದರಿಂದೆ ಯಾಚಿಸಿದಳರಸನೋಳ್ಕಾಲವಶದಿಂ ॥ (26)

ಭರತನಂ ಯುವರಾಜಪದವಿಯೊಳ್ನಿಲಿಸಿ ಕರ ।
ತರವಾದ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳ್ ಪದಿನಾಲ್ಕು ।
ವರುಷಮಿ ರಾಮನಿರಲೆಂದು ನೇಮಿಪುದೆಂದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳೆ ನೃಪನು ॥
ಪರವಶಂ ತಾನಾಗೆ ಕಾಣುತಂ ರಘುವರಂ ।
ಗುರುವಚನಕೆಂತಧಿಕಮಿಲ್ಲೆನುತನುಜ್ಞೆಯಂ ।
ಶಿರದೊಳಾಂತೈದುತಿರೆ ತತ್ಕಾಂತೆ ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಂದಳತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ (27)

ತಂದೆಗಿಮ್ಮಡಿಯಗ್ರಭವನೆಂದು ತತ್ಪದರ ।
ವಿಂದಮಂ ಸೇವಿಸುತಕೃತಕೃತ್ಯನಪ್ಪರೈ ।
ತಂದೆನೀ ಶ್ರೀರಾಮನೊಡನೆ ಗುಹನಿಹ ಶೃಂಗಿವೇರಪುರಕಂ ಭರದೊಳು ॥
ಮಂದಾಕಿನೀನದಿಯನುರೆ ದಾಂಟಿ ಗುಹನಿಂದೆ ।
ಬಂದುಂ ಭರದ್ವಾಜಮುನಿಪನಂ ಕಂಡುಮಾ ।
ನಂದದೊಳ್ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಗಂ ನಡೆತಂದು ಪರ್ಣಮಂದಿರದೊಳಿರಲು ॥ (28)

ತಾತನೀ ದುಃಖದಿಂದಮರೇಶನೆಡೆಗೈದೆ ।
ಮಾತುಳನ ಪುರದಿಂದ ಬಂದು ಭರತಂ ತನ್ನ ।
ಮಾತೆಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಪಿತೃ ಕೃತ್ಯಮಂ ರಚಿಸಿ ನಿಜಜನಂ ಸಹಿತ ಭರದಿ ॥
ವೀತ ಕಲ್ಮಷನಾಗೆ ನಡೆತಂದು ಕಂಡು ರಘು ।
ನಾಥನ ಪದಾಬ್ಜಮಂ ತತ್ಪಾದುಕೆಯ ಶಿರದೊ ।
ಳಾಂತು ಕೊಂಡೈದಿದಂ ಮರಳ ಸಾಕೇತಪುರದತ್ತಮಿತ್ತ ಬಳಕ ॥ (29)

ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಯಿಂದೈತಂದು ವೇಗದಿಂ ।
ದತ್ರಿಯಾಶ್ರಮಕೈದಿ ತನ್ಮಿನಿಪನಂ ಕಂಡು ।
ರಾತ್ರಿಂಚರಾಧಮ ವಿರಾಧನಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಪೂರ್ವಪದಮಂ ಕರುಣಿಸಿ ।
ಮಿತ್ರಸಂಕಾಶ ಶರಭಂಗಮುನಿಗಂ ಮಣಿದು ।
ಮೈತ್ರಾವರುಣಿಯನ್ನು ಕಾಂಬ ತವಕದೊಳಿ ತ।
ಚ್ಛಾತ್ರನಾದ ಸುತೀಕ್ಷ್ಣರುಷಿಯಿಂದೆ ಬಂದೆವಾಯತಿನಾಥ ನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ॥ (30)

ಕಲಶಸಂಭವನಿಂದ ಶರಚಾಪಮಂ ಕೊಂಡು ।
ವಿಲಸಿತದ ಪಂಚವಟಿಗೈತಂದು ನಿರ್ಮಲ ।
ಸ್ಥಳದೊಳಿವೆನೆಗ್ಗೈದು ಪಾವನೆಯುಮಾದ ಗೋದಾವರೀತೀರದಲ್ಲಿ ।
ನಲವಿನಿಂದಿರಲೊಂದು ದಿನಮಸುರೆಶೂರ್ಪನಖಿ ।
ಚೆಲುವತನಮಂ ತೋರ್ದು ಮಾಯೆಯಂ ಬಳಸಿರಲ್ ।
ಕಳವಳಿಸೆ ಕರ್ಣನಾಸಿಕಗಳಂ ತರಿದೆನಾನಗ್ರಜನನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ॥ (31)

ಅಸುರೆ ಘೋಳಿಂದಳುತ ಪೋಗಿ ಖರನೆಂಬ ರಾ ।
ಕ್ಷಸಗುಸುರೆ ತ್ರಿಶಿರಧೂಷಣಮುಖ್ಯರುಂ ಚತು ।
ರ್ದಶಸಹಸ್ರಾತಿಬಲದ ದನುಜರೊಡನೈತಂದುದಂ ಕಂಡು ರಘುನಾಥನು ॥
ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿಂದಮರರಿಪುಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿ ।
ಬಸವಳಿದುಮಾದಸುರೆ ಲಂಕೇಶಗಂ ದೂರೆ ।
ಸಸಿನೆ ಮಾಯಾವಿಮಾರೀಚಸಹಿತಂ ಬಂದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥ (32)

ಸುಳಯೆ ಮಾರೀಚನತಿಚಿತ್ರತರ ಮೃಗಮಾಗಿ ।
ಲಲನೆಸೀತಾದೇವಿ ಕಂಡು ಬೇಡಲ್ಕೆ ರಘು ।
ಕುಲತಿಲಕನದರ ಬೆಂಬೊತ್ತಿದೊಡೆ ಸಿಲ್ಕದಿರೆ ಮಾಯೆಯೆಂದರಿತು ಕೊಲಲು ॥
ನೆಲಕವಂ ಬೀಳ್ವಾಗ ಸೀತೆಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂದು ।
ಮುಲಿಯಲಂಬಿಕೆ ತನ್ನನಟ್ಟಲತ್ತಲುಮಿತ್ತ ।
ಖಳದಶಾಸ್ಯಂ ಯತಿಯ ರೂಪಾಂತುಕೊಂಡೊಯ್ದನವನಿಯೊಳ್ಳುಸುತೆಯನು ॥
(33)

ಸೀತೆಯಂ ಕಾಣದರಸುತ್ತಲಿರೆ ರಾವಣನ ।
ಘಾತದಿಂದಸುಮಾತ್ರಮಿರ್ಪ ವಿಹಗೇಂದ್ರನಂ ।
ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಮಗುಳೆ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕೇಳ ಸುರಪದವಿಗವನ ನಿಲಿಸಿ ॥
ಭೂತನೂಜಾತೆಯಂ ಕಾಂಬ ಕತದಿಂದ ಮುಂ ।
ದೈತರುತಮಿರೆ ಕಬಂಧಾಖ್ಯನೆಂದೆಂಬೊರ್ವ ।
ದೈತೇಯನ ವಿಕಾರದೇಹಮಂ ಕಾಣುತಂ ವಿಸ್ಮಯಂಗೊಂಡೆವನಘಾ ॥ (34)

ಬಂದೊಂದುಯೋಜನದ ಬಾಹುಗಳನತಿಶೀಘ್ರ ।
ದಿಂದತರಿದಿಟ್ಟು ಬಳಕವನಸುವಸೆಳೆಯಲ್ಕೆ ।
ಗಂಧರ್ವರೂಪಮಂ ತಾಳ್ದಂಬರಾಂಗಣದೊಳಂತೆಂದನತಿವಿನಯದಿಂ ॥
ಇಂದಿರಾಪತಿ ನಿಮ್ಮ ಮನದಿಷ್ಟಮಪ್ಪುದರ ।
ವಿಂದಸಖಸಂಜಾತನಿಂದೆನುತ ಮರಳದಂ ।
ಬಂದೆವಾತನನುಡಿಯು ನಾಂತ್ರಿತ್ತಮುಖವಾಗಿ ಕಪಿನಾಥನಂ ಕಾಣಲು ॥ (35)

ಬರುತಿರಲ್ಕ ಬರಿಯೆಂಬೊರ್ವಳತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಕರದೊಯ್ದು ನಿಜಗೃಹಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಂ ।
ಧರೆಯ ಭಾರವ ಕಳೆಯಲೋಸುಗಂ ಬಂದಿರ್ಪ ಹರಿಯೆಂದು ತಿಳದು ನುತಿಸಿ ॥
ನರದೇಹಮಂ ಬಿಟ್ಟು ದಿವ್ಯರೂಪವ ತಾಳ ।
ಪರಮಋಷಿಪದವಿಯಂ ಸಾರಲ್ಕೆ ಬಂದೆವಾವು ।
ನರರೂಪನಾಂತೆಸೆವ ನೀನಾರೆನಲ್ಪವನತನುಜಾತನಿಂತೆಂದನು ॥ (36)

ಬಲ್ಲೆನಾಂ ರಾಘವನಪದಪಲ್ಲವಂಗಳಂ ।
ಬಲ್ಲಿದರ ಬಲ್ಲಿದನೆನುತ್ತರಿವೆ ಮರೆವಾಜ ।
ದೆಲ್ಲಮಂ ವಿಸ್ತರದಿ ಬಿನ್ನವಿಪೆ ತಿಳವುದೆನ್ನಭಿಮತಗಳನ್ನು ಮುದದಿ ॥
ಇಲ್ಲಿಗೈತರಲು ಮಾನುಷರೂಪನಾಂತೆ ಯತಿ ।
ಯಲ್ಲಂ ಪ್ಲವಂಗಮಂ ಪವನಸಂಭೂತ ಕಪಿ ।
ವಲ್ಲಭನ ಮಂತ್ರಿ ಹನುಮಂತನೆಂಭಿದಾನವೆಸಗಿತೀ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥ (37)

ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರೆಂದೀರ್ವರೇಕೋದರರು ।
ಮೇಲೆ ವಿದ್ವೇಷ ಸಂಭವಿಸಿತಿಬ್ಬರಿಗೊಂದು ।
ಕಾಲದೊಳು ಬಲಿಯನಾತಗಿದಿರಾಗಿ ಕಾದುತಂ ಕಣ್ಗೆ ಟ್ಟುತರಹರಿಸದೇ ॥
ಭೂಲೋಕಮಂ ಸುತ್ತಿ ಬಂದು ಮೌನಿಯ ಪರ್ಣ ।
ಶಾಲೆಯೊತ್ತಂ ಸಾರಿ ತನ್ನಿಧಿಯೊಳಿರೆ ಯಮಿಗ ।
ಳಾಲಯಕೆ ಬರೆಶಾಪಭಯದಿಂದ ಸುರಪಸುತ ಹೇಳೆನಂಗೈದುಳದನು ॥ (38)

ಸಿರಿಪೋಗಿ ಪಟ್ಟಣವ ನೀಗಿಭಯದಿಂ ಬಂದು ।
ಗಿರಿಯಗ್ರದೊಳು ನಿಂದು ಮುಂಗಾಣದಲೆ ಚಿಂತೆ ।
ವೆರದಳಲುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ಬಂದ ನಾರದಂ ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ॥
ವರಮೌನಿಯಂ ಕಂಡು ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ।
ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದರ್ಚನಂಗೈದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ।
ಬರಿಸಿಕೊಳಲಾಮೌನಿ ಕಂಡವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಯ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯಲಿಂತೆಂದನು ॥ (39)

ತರಣಿಸುತ ನೀನೇತಕಳಲುತಿಹೆ ಪರಬೊಮ್ಮ ।
ಬರುವ ಭೂಮಿಾತ್ರಳಕೆ ದಶರಥಗೆ ಸುತನೆನಿಸಿ ।
ದುರುಳದಶಕಂಠನಂ ಮಥಿಸಲೆಂದೈತಪ್ಪನಾ ಜನಸ್ಥಾನದೆಡೆಗೆ ॥
ಖರದೂಷಣತ್ರಿಸಿರಮುಖ್ಯದಾನವರುಗಳ ।
ತರಿದಾ ಕಬಂಧನಂ ಕಡಿದಿಟ್ಟು ಶಬರಿಯಂ ।
ಪೊರೆದು ಪಂಪಾತಟಕೆ ಬರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತ ಮಾನುಷಾಕಾರದಿಂದ ॥ (40)

ನಳನಾಕ್ಷ ರಾಮನಂ ಕಂಡು ಸಂತಸಗೊಂಡು ।
ನಳನಮುಖಿಯಿರವ ಸೂಚನೆ ಗೈದರಾಕ್ಷಣದಿ ।
ಕೆಳೆಯಿಂದ ಕೈವಿಡಿದು ವಾಲಿಯಂ ಸಂಹರಿಸಿ ದೊರೆತನದ ಸಿರಿಯನಿತ್ತು ॥
ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಗಧಿಕಮೆನಿಪ ನೀ ಚಪಲತೆಯ ।
ಉಳಲಬೇಡವೆನುತ್ತ ಸುರಮೌನಿ ಪೇಳ್ದರುಗ ।
ಉಳಿದು ಚಿಂತೆಯ ಭವನ್ಮಾರ್ಗರಕ್ಷಣೆ ಗೈವುತಿರ್ದೆವಾವಿನಿಸು ದಿನವು ॥ (41)

ಕೃತಪುಣ್ಯ ಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ ಸಂ ।
ಗತಿಯಾದುದೆಮಗೆ ಸುಗ್ರೀವನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಸತಿಯ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವನಿದಕೆ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ಹಿತವಿಡಿದು ತಿಳದುಸೊಲ್ಲ ॥
ಪತಿಕರಿಸಿ ದಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸಲ್ಕಾಸೂರ್ಯ ।
ಸುತನಿಂದ ಮನದಿಷ್ಟವಹುದೆನುತ ಪೇಳ್ದ ಶುಭ ।
ಮತಿಯ ವಾಣಿಯ ಕೇಳಿ ಸಂತಸದಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಂತೆಂದನೊಲಿದು ॥ (42)

ತರಣಿ ಕುಲದೊಳಗಮಿತ ನರನಾಥರುದಿಸಿದರು ।
ತರಣಿಸಮವಿಕ್ರಮರು ಮತ್ತಾವ ಗೋತ್ರದವ ।
ತರಣಮಾದುದರಿಂದ ಸಂತತಿಗೆ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಸಮನಿಸಲ್ಬಾರದೆನುತ ॥
ದುರುಳದಶಕಂಧರನ ತರಿಯಲೆಂದೈತಂದೆ ।
ವರುಣ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪುತ್ರನಿವನನ್ವಯದ ಲೇಸು ।
ಕರಕಷ್ಟಮಾತಗಾವಸ್ಯಕಧಿ ಪೇಳ್ವುದೇನುಂಟು ಪೊಸತಲ್ಲ ನಂಟೂ ॥ (43)

ಕುಂಜರಾಮಾರ್ಯಂಗೆ ಪುತ್ರನಾತಂ ತನ್ನ ।
ಬಲವಿಕ್ರಮಂಗಳಿಂ ಬಂದ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ।
ಗೆಲಿದು ಗೋತ್ರಪ್ರವರ್ಧನಗೈವ ಬಾಧ್ಯತೆಯನಾಂತ ಸುಗ್ರೀವನಿಂಗೆ ॥
ಪಲವು ವಿಧದಿಂದ ಪೇಳ್ವುದೇನು ಪವನಸುತ ।
ಬಲಬುದ್ಧಿಗಳ ನೇತ ನೀನರಿಯದೇನಿಹುದು ।
ಛಲದಂತ ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ಜನಕೊಣೆಯಂ ಬಾರದೊಲು ಕಾಯ್ವುದೆಂದಂ ॥ (44)

ಎಂದು ರಘುನಂದನಂ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪೇಳಲಾ ।
ನಂದದಿಂ ಪವನಸುತ ಪದಯುಗಳಕಭಿನಮಿಸಿ ।
ಇಂದಿನಿಂದೆನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಪದಪದ್ಮಕರ್ಪಿಸಿದೆ ದಾಸನಾದೆ ॥
ಪೊಂದಿದೆ ಪದಾಬ್ಜಮಂ ಕರವಿಡಿದು ಪೊರೆ ದೀನ ।
ಬಂಧು ಸರ್ವಶರಣ್ಯ ಸೂರ್ಯವಂಶವರೇಣ್ಯ ।
ಇಂದಿರಾವರ ದಯಾಪರ ಪರಾತ್ಪರ ಪಾಪಹರ ಭಕ್ತರಘವಿದೂರ ॥ (45)

ಎನುತ ವಂದಿಸಿ ತನುಮನಂಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿ।
ದನುವನಿಟ್ಟಸಿ ರಾಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ಪವನ।
ತನಯನಂ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ತ್ರಿಭುವನಾನಂದಕರಮೆನಿಪಭಯಮನ್ನಿತ್ತನು ॥
ನಿನಗೆನಗೆ ಭೇದಮೆಳ್ಳನಿತ ನೆನೆಯದೆ ಸುಖ।
ಮನೆಯೆನಿಸಿ ಬಾಳ್ವುದೆಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಪಾದ।
ವನಜಗಳಗೆರಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಪಂಗೈದ ಕಜ್ಜದ ಪರಿಯನು ॥ (46)

ದೇವ ಬಿನ್ನಪವೊಂದನಾಲಿಪುದು ಸುಗ್ರೀವ।
ಜೀವಭಯದಿಂದರುಗಿ ಮಲಯಾಚಲವ ಸಾರ್ದ।
ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯ ರಿಷ್ಯಮೂಕದ್ರಿಪರಿಯಂತ ಬಳಲಿಸಿದಡರೆನಿಮಿಷದಿ ॥
ಯಿಾವಸುಧೆಗಾತನಂ ಕರತಂದು ಕಾಣಿಸುವೆ।
ದೇವರಾವುದ ನೆನೆದರೆಲ್ಲಮಂ ಕೈಗೈವೆ।
ಸಾವಧಾನದೊಳಿನ್ನ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸವೇಳ್ಕೆನುತ ಮಗುಳೆರಗಿದಂ ॥ (47)

ಮಾರುತಿಯ ವಾಣಿಯಂ ಪತಿಕರಿಸಿ ರಘು।
ವೀರ ಪೇಳದನೆಲೆ ಕುಮಾರ ನೀಂ ಪೇಳದುದು।
ಮಿಾರುವದದೆಂದಿಗುಂ ಬರಲರಿಯದಾಡಿದುದ ಮರಳಸುವಡರಿಯೆವಾವು ॥
ಕಾರಿಯದಪಥವಾವುದುಂಟದೆಲ್ಲವ ತಿಳವು।
ದಾರೈವುದೆನೆ ಪುಳಕಿತಾಂಗನಾಗುತ ಚರಣ।
ಸಾರಸಂಗಳಗೆರಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊರೆದಂ ಸಮಿಾರಣಾತ್ಮಜ ಬೇಗದಿ ॥ (48)

ಬೆಗಲೇರ್ದರೀ ಕ್ಷಣಂ ಕರದೊಯ್ದು ಮುಂದಪ್ಪ।
ಬಗೆಯನಾರೈವೆನೆನಲಿಂತಾಗಲೆನಲುಭಯ।
ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಬೆನ್ನಿದೆಯೊಳಾಂತು ಬಾನೆಡೆಯ ಪಥವಿಡಿದು ಭರದಿಂದ ನಡೆದು ॥
ಸುಗುಣರ ಕರದೊಯ್ದು ರಿಷ್ಯಮೂಕಾದ್ರಿಯೊಳು।
ಸೊಗಸೆನಿಪ ತರುನೆಳಲೊಳೊಂದುತಾಣದೊಳಟ್ಟು।
ಖಗಸುತನ ಪೊರೆಗೆನಡೆದಂ ಪವನನಂದನಂ ತುಳ್ಕುವಾನಂದದಿಂದ ॥ (49)

ಜವದಿಂದ ಬಂದು ಸುಗ್ರೀವನೆಡೆಗೈತಂದು।
ಸುವಿಮಲೋತ್ಕರ್ಷಹರ್ಷದಿ ವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳ್ದ।
ಕುವಲಯಂಗಳ ಪೊರೆವ ಸರ್ವಾರ್ಥದಾತಾರ ಶೂರ ದುರ್ಭಯವಿದೂರ ॥
ನವನೀರದಶ್ಯಾಮ ರಾಮಪುರದರಸ ನೀ।
ಭುವಿಯೊಳವತರಿಸಿ ಶರಣಾಗತರ ರಕ್ಷಿಸುವ।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ಬಂದನೆಂದು ಶುಭವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳ್ದನತಿಪ್ರೇಮದಿಂದ ॥ (50)

ಸಂಧಿ 2 ಕ್ಕಂ ಪದ 80.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಚನೆ ॥ ಅಂಜನಾತನಯನನುಮತಿಯಿಂದ ಸುಗ್ರೀವ ।
ಕಂಜಾಕ್ಷನಂಘ್ರಿಯಂ ಕಂಡಭಯಮಂ ಕೊಂಡು ।
ಭಂಜಿಸುತ ಚಿಂತೆಯಂ ನಿಜವೃತ್ತಗಳನೆಲ್ಲ ವಿಜ್ಞಾಪನಂ ಗೈದನು ॥

ಹೆಂಗಳಶಿರೋರನ್ನೆ ಕೇಳ್ ಪ್ರಭಂಜನತನಯ ।
ಪಿಂಗಾಕ್ಷನೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದು ಪೇಳ್ದನು ನರ ।
ಪುಂಗವನ ಪಾವನಚರಿತ್ರೆಯಂ ಶ್ರುತಿಶಿರಶ್ರೀಮಂತಕರ ಕೀರ್ತಿಯಂ ॥
ಅಂಗಜಾರಿಯ ಮನೋನಿಲಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ।
ನಂಗಂಗದೊಳಗಿಟ್ಟು ಪರಬೊಮ್ಮನೀತನ ಪ ।
ದಂಗಳಂ ಮರೆಯೊಕ್ಕರಿಂಗೆ ಭವಭಂಧಂಗಳಲ್ಲವು ಪತಂಗತನಯಾ ॥ (1)

ಸುರಧೇನುವೀ ನೆಲನ ಪೊರೆಯಲ್ಕೈತಂದುದೋ ।
ಸುರಪಾದಪಂ ಧರೆಯ ನೋಡಲೇಂ ಬಂದಿಹುದೊ ।
ಸುರರನ್ನಮೀ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲೆಂದು ಪುರುಷಾಕೃತಿಯನಾಂತುದೊ ॥
ಪರಮ ಮುನಿಗಳ ತಪಃಪುಣ್ಯರಾಶಿಯೊ ದೈವ ।
ದುರು ಭಾಗ್ಯತೇಜಮೊಯಿಂತಂತೆನುತ ಮೂರ್ತಿ ।
ಯಿರವ ಪೇಳಲ್ಕಾರಿಗಳವಹುದು ವಾಚಾಮಗೋಚರ ಮಹಾತ್ಮೆಗಳನು ॥ (2)

ಚಂಡತರ ಕೋದಂಡ ಕಾಂಡ ಕಲಿತದ ಕರೋ ।
ದ್ದಂಡಂಗಳಿಂದ ಸುರನೀಲ ನೀಲಾಭ್ರಮುಂ ।
ಮಂಡಿಸಿದ ಮೌಳಿಯೊಳ್ಗುರುಜಟಾಭಾರದಿಂ ವಲ್ಕಲಾಜಿನಗಳಿಂದ ॥
ಖಂಡೇಂದುಧರ ಬೊಮ್ಮ ಹರಿ ಮುಖ್ಯರಂ ಪಡೆದ ।
ಖಂಡ ತೇಜೋರಾಶಿ ಮಾನುಷಾಕೃತಿಯಲಿರೆ ।
ಕಂಡೆ ಕೃತಸುಕೃತಪರಿಪಾಕದಿಂದಾನಂದಮಯನಾದೆ ತರಣಿತನುಜಾ ॥ (3)

ಕಮಲಪೀಠನಿಗಭಯಮಿತ್ತಕತದಿಂ ಬಂದು ।
ದ್ಯುಮಣಿ ವಂಶಜ ನೆನಿಸಿ ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಂ ಸಲಿಸಿ ।
ಕ್ರಮದಿಂ ಜನಸ್ಥಾನದೆಡೆಗೆ ಬರೆ ರಾವಣಂ ಧರಣಿಜೆಯ ಕದ್ದೊಯ್ಯಲು ॥
ಶ್ರಮಣಿ ಪೇಳ್ದ ಪರಿಯೊಳಿಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತ ಸಂ ।
ಭ್ರಮದಿಂದ ಬಂದುದಾದುದು ತಾತ ಪೂರ್ವ ಕೃತ ।
ಮೆಮಗೆ ಫಲರೂಪಮಾಂತು ಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ಪೆರ್ಚಿಗೆಯನು ॥ (4)

ಗುರುಭಕ್ತ ದಾಂತ ಶಾಂತಂ ಸದಾ ಹರಿರೂಪ ।
ಪುರುಷ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೆಂದನುಜನೊಪ್ಪಿಹನವರ ।
ಪರಿಯ ಚಿಂತಿಸಲು ವೇದಾಂತಾಗಮಂಗಳುಂ ಬಳಲಿ ಪಿಂತಿರುಗುತಿಹವು ॥
ತರಣಿಸುತ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಾಂ ವಟುರೂಪ ।
ಧರಿಸಿ ಪೊರೆಗೈದಲೀಕ್ಷಿಸುತೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಂ ।
ಪರಿಕಿಸುತ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಲಾಲಿಸಿದರಮಿತಸಂತೋಷದಿಂದಾ ॥ (5)

ವಾಲಿಯುಪಟಳದಿಂದ ವನದಲಿಹ ಸೂರ್ಯಸುತ।
ಲೀಲೆಯಿಂದವನ ಕರವಿಡಿದರೆ ಭವತ್ಕಾರ್ಯ।
ಮಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದಾಗುವದೆನ್ನುತಾನರುಪಲಾರಾಜಸುತನೆಂದನು॥
ಯಿಾಲೋಕನೇತ್ರಕುಲಸಂಭೂತರಾವು ತರಣಿ।
ಬಾಲಕಂ ಸುಗ್ರೀವ ಬಾಂಧವಂ ನಮಗಿನ್ನು।
ಮೇಲಪ್ಪ ಕಾರ್ಯಮವನಾಧೀನಮೆಂದೊಪ್ಪಿಸುತ ಪಿಂದೆ ನಡೆತಂದರು॥ (6)
ಕರತಂದು ಮತ್ತೊಂದು ತರುನೆಳಲೊಳಟ್ಟು ಬಂ।
ದಿರುವೆನೆಂದಾ ಮರುತಭವ ಪೇಳೆ ಶೋಕಮಂ।
ಪರಿದು ಸುಗ್ರೀವ ಪೊಗಳುತಮಂಜನಾಸುತನ ಬಂದಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡುತಾ।
ನರದೇವನಂ ಕಾಣಲಾಕ್ಷಣದಲೈತಂದ।
ನರದೇಹ ವಿಡಿದರಸಿನಂದದಿಂ ಶ್ರೀರಾಮ।
ಚರಣಕಭಿನಮಿಸೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ ನುಡಿದನು॥ (7)
ದೇವನೀಂ ಧರ್ಮಜ್ಞ ಧರ್ಮವತ್ಸಲ ಜಗ।
ಜ್ಜೀವನಾಧಾರ ದೇವೋತ್ತಮ ನೆನುತ್ತಮಿತ।
ಪಾವನನ ಗುಣಗಳಂ ಪವನಸುತ ತಿಳದನಿತು ಪೇಳ್ದುದಂ ಕೇಳ ಭಯದಾ॥
ಠಾವಿಗಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತು ತವಕದಿಂದೈತಂದೆ।
ನೀವತಿ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ಕಪಿಕುಲದೊಳೆಂ ಸಖ್ಯ।
ಗೈವುದಾದಡೆ ಕರವ ಪಿಡಿದು ಮರಿಯಾದೆಯಂ ಮನ್ನಿಸಲ್ಬೇಕು ಜೀಯಾ॥ (8)
ಎನುತ ಸುಗ್ರೀವ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತನ್ನ ಕರ।
ವನು ನೀಡೆ ರಘುನಾಥ ನಸುನಗುತ ಕೈವಿಡಿದು।
ಎನಗೆ ನೀಂ ಪ್ರಿಯತಮನೆನುತ್ತಲಾಲಿಂಗನಂ ಗೈದು ಪ್ರಿಯದಿಂದ ಬಳಕ॥
ಹನುಮನನಿತರೊಳುಭಯ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕ್ರತುಭುಜನ।
ಮಿನುಗಿಸುತ ಪೂಜೆಸಲು ಕೆಂಡು ಕರಗಳ ಪಿಡಿದು।
ಮನದೊಲವಿನಿಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೈದು ತತ್ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂ ರಾಮನಿಂತೆಂದನು॥ (9)
ಹರಿತನಯ ಕೇಳ್ ಭರತಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂ ನೀನೆ।
ಪಿರಿಯನುಜನೆಂದರಿತೆ ಪ್ರಾಣಸಖ ನಿನಗಿಂತ।
ಪೆರತಿಲ್ಲ ಮನದಂದವಿದೆ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗಂ ಪುಸಿಯಿಲ್ಲ ಮೆಂದೆಂದಿಗುಂ॥
ತರಣಿಯೌರಸತನಯ ನೀನು ನಿನ್ನಯ ಕುಲಾ।
ಕರರಾವು ಕೀರ್ತಿ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಸುಖದುಃಖಗಳ।
ಪರಿಯುಭಯಸಮಮಿದಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತಗಳೆನುತ ರಾಮನಭಯವನಿತ್ತನು॥ (10)
ದಿನಪಸುತ ರಾಮವಾಣಿಯ ಕೇಳ ಸಂತಸದಿ।
ಮನದಹರ್ಷದಿ ಹಿಗ್ಗುವನಿತರೊಳು ಮರುತಜಂ।
ವಿನಯದಿಂ ಸಾಲ ಪಲ್ಲವಗಳಂ ನೆಲದೊಳಂ ಪರಪಿ ಪರಿತೋಷದಿಂದ।
ನನುಮತಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದೆನಲು ರವಿಸುತನೃಪತಿ।
ತನಯರೀರ್ವರು ಸುಖದಿ ಮಂಡಿಸಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ।
ಹನುಮ ಚಂದನದಳರ ಪಾಸಿಗೆಯನೆಸಗಿದಂ ಸಂತಸದಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದರೆ॥ (11)

ಸಂತಸದಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುದು ಸಕಲ ಕಪಿಗಳು ನೋಡು ।
ವಂತೆ ಸುಗ್ರೀವ ಬಿನ್ನಪಗೈದ ರಘುನಾಥ ।
ಪಿಂತೆ ಸುರಪತಿಯಣುಗನಾದಣ್ಣನಿಂದಾದವಸ್ಥೆಗಳ ವಿಸ್ತರಿಪೆನು ॥
ಕಾಂತೆಯು ಸೆಳದು ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗೊಳಿಸಲ್ವಿಪಿನ ।
ದಂತರಾಳದೊಳಂದಿನಿಂದ ಬಿದ್ದಿಹೆನೆನ್ನ ।
ಚಿಂತೆಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯಬೇಕೆನೆ ರಾಮ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನು ॥ (12)

ರಾಮವಾಕ್ಯದ ಪರಿಯು ಮೈತ್ರಿಯು ಫಲಂಗಳಂ ।
ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷಣವ ನಿಟ್ಟಿಸುವೆ ಸುಗ್ರೀವ ನಿ ।
ನ್ನಾಮಹಾರಿಪು ವಾಲಿಯುನುಮೊಂದು ಶರದಿಂದ ಭೂತಳದ ಧೂಳಿಯೊಳಗೆ ॥
ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳಿಪುದ ಕಪಿರಾಜ್ಯ ದೈಶ್ವರ್ಯ ।
ವಾಮಹತ್ತರ ಸುಖವನೀವ ಸತಿಸುತರೆಲ್ಲ ।
ಪ್ರೇಮಗೊಳಿಸುವದನುಂ ಕಾಣ್ಬೆ ಭಯಬೇಡೆನುತ ಹರಿಗಭಯವುನ್ನಿತ್ತನು ॥ (13)

ಯೆಂದೊರೆದ ಮಧುರತರ ರಾಮವಾಕ್ಯದಿ ಹರ್ಷ ।
ದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವ ನುತಿಸುತಲೆಂದ ದೇವಪತಿ ।
ನಂದನನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೆನಗೆ ಭಯ ಸಂಜನಿಸದಂತಭಯಮಿತ್ತಪರಿಯು ।
ಛಂದದಿಂ ಪರಿಪಾಲಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆನುತ ನಯ ।
ದಿಂದ ಬಿನ್ನವಿಸುತಿರಲನಿತರೊಳು ಸುಗ್ರೀವ ।
ಗಂದು ವಾಮಾಂಬಕಸ್ಪಂದವಾದುದು ಶುಭಗಳಂದವಂ ಸೂಚಿಪಂತೆ ॥ (14)

ಹೊಮ್ಮರಿಯ ಸುಳಿಸಿ ನೆಲೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮ್ಮಿರ್ವರಂ ।
ಗಮ್ಮನೊಂದೆಡೆಗೆಳೆದು ಧರಣಿಜೆಯ ಕದ್ದೊಯ್ದ ।
ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ ದಶಶಿರ ರಸಾತಲದಲಿರ್ದಡಂ ಭೇದಿಸುತಲವನ ಕುಲವಾ ।
ಕಾಮ್ಯಗೊಳಿಸುತ ಭೂಮಿಸುತೆಯ ತಂದೀವೆನಿದ ।
ನಮ್ಮಸಚಿವಂ ಪೇಳ್ದ ನಿದಕೆ ಸಂದೆಗವಿಲ್ಲ ।
ನಿಮ್ಮಿರುವ ಚಿಂತೆಯಂ ಕಳೆ ನೃಪತಿಕುಲಚಂದ್ರ ದೈತ್ಯಸಂತಾನತಂದ್ರಾ ॥ (15)

ಮಿತ್ತು ವಾಲಿಯ ಭಯಕೆ ತೆತ್ತು ತನುವಂ ಚಿಂತೆ ।
ವೆತ್ತೈವರಾವು ಶೈಲ ಮಸ್ತಕದಿ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ ।
ಮತ್ತೇಭಗಮನೆಯಂ ಕಳ್ದೊಯ್ವ ದಶಕಂಠ ಕಂಗೆಸದನಂಬರದೊಳು ॥
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯಳುತ ಯೆಮ್ಮ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ ।
ಉತ್ತರೀಯವ ಪರಿದು ಭೂಷಣಂಗಳ ಕಟ್ಟಿ ।
ಬಿತ್ತರಿಪುದೆನ್ನಪರಿಯಂ ರಘೋತ್ತಮಗಿದಂ ಕೊಡುಗೆನುತ ಪರಿದಿಟ್ಟಳು ॥ (16)

ಒಡವೆಗಳನೆಲ್ಲವೊಂದೆಡೆಯೊಳಾಂ ಮಡಗಿಸಿಹೆ ।
ಪೊಡವೆನಸುರನ ತಿಳಿಯದಾದನಂದಿಗೆ ದುಷ್ಟ ।
ನಡತೆಯಿಚ್ಛೆಗೈಸಿದನ ಪಿಡಿತಂದೊಪ್ಪಗಿಪೆ ನೆನುತ ಸುಗ್ರೀವ ಪೇಳೆ ॥
ಕಡುಮಮತೆಶೋಕಗಳ್ ಪೆರ್ಚಿಬರೆ ಕಣ್ಬನಿಯು ।
ಕೆಡೆವುತಲೆ ರಾಘವಂ ನುಡಿದನೆಲೆ ಸುಗ್ರೀವ ।
ಮಡದಿಯಿತ್ತಾಭರಣಗಳ ತಂದುಕೊಡುವುದೆನೆ ನೋಡೆನುತ ಮುಂದಿಟ್ಟನು ॥ (17)

ಚೆಲುವ ಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಕಲಿತದಿಂ ಮುಂಗಡೆಯು ।
ನೆಲದಲಿರೆ ಕಂಡೆತ್ತಿ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದೊಳಿಟ್ಟು ।
ಲಲನೆಯಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಪಲುಬಿದನದೇನೆಂಬೆ ಕಲುಮರಂ ಕರಗುವಂತೆ ॥
ಹಲವು ವಿಧದಿಂದಳಲಲಾದುಃಖ ತನ್ನಿಂದ ।
ಚಲಿಸದಿರೆ ಕ್ರೋಧಶಿಖಿ ಮುಂಬರಿದು ಬರೆ ಬಾಣ ।
ದಲಗಪಿಡಿದಿಂತೆಂದ ಸರ್ವರುಂ ಭಯದಿಂದ ನೋಡುತಿರೆ ರೌದ್ರದಿಂದ ॥ (1

ಪಾಪದಾಚರಣೆಯನುಸರಣೆ ಗೈದನ ಶರದ ।
ದೀಪದಿಂ ಸುಡುವೆ ನಜಭವಪಿನಾಕಿಗಳನೈ ।
ರೂಪಮಂ ನಂದಿಸುವೆ ನಿಂದೆ ಮೂಲೋಕಮಂ ಕಲ್ಪಾವಸಾನಮೆನಿಪೆಂ ॥
ಪಾಪಿರಕ್ಕಸ ಪೋಗಿ ಪದುಮಾಕ್ಷನೆಡೆಯಲಿರ ।
ಲಾಪನೀರ್ವರನು ಕೆಂಗರಿಗೋಲಿನಿಂದ ಸಂ ।
ತಾಪಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದು ಭೋರ್ಮೊರೆದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯುಗ್ರದಿಂ ಮೊರೆವಂದದಿ ॥ (1

ಒಡಲುಪಿಡಿಯದೆ ಬರ್ಪ ಕಡುಶೋಕಕೋಪಗಳ ।
ಪಿಡಿಯಲಸದಳವಾಗಿ ರಾಘವಂ ಸಂಕ್ಷೋಭ ।
ಬಡುತಲಿರೆ ಸುಗ್ರೀವ ನೋಡಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಕರವ ಮುಗಿದು ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥
ಕೆಡೆಗು ದುಃಖದಿ ಕಾರ್ಯತತಿಗಳುಂ ರಘುನಾಥ ।
ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯಂ ಧೈರ್ಯವಿಡಿದೆನ್ನ ನಿಟ್ಟೈಪುದು ।
ಮಡದಿಮನೆಯನ್ನುಳಿದು ಪಿಡಿದ ಧೈರ್ಯದೊಳಿರ್ಪ ದೃಢವನಿಟ್ಟೈಸು ನರೇಂದ್ರ ।

ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಕಿರುಮರಗಳುರುಳುವ ತೆರದಿ । (20
ಗಿರಿಗಳೇಂ ಚಲಿಸುವವೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಂದ ।
ಪರಿಸುವಕ್ಲೇಶ ಮಹಾತ್ಮರದ ನಿಟ್ಟೈಪರೆ ಬಗೆವರೆ ಮಹತ್ತೆನ್ನುತ ॥
ಪಿರಿದುಸಿರಿಯಡಸಲತಿಕಷ್ಟಸಂಭವ ಮಾಗ ।
ಉರದೈನ್ಯದಿಂದದಂ ಪರಿಗಣನೆಗೈಯದಲೆ ।
ಹರಿಯಕ್ಷನಂತಿರ್ಪುದದು ಮಹಾಪುರುಷಗುಣ ಸರ್ವಜ್ಞಗೇಂ ಪೇಳ್ವುದು ॥ (21)

ದೊರೆಯಲತಿಪೊನ್ನು ಸಂತಸದಿ ಹಿಗ್ಗುತ ಪೋದ ।
ಠರೆತಾಸು ದುಃಖಸಾಗರದಿ ಮುಳುಗುವ ದುಷ್ಟ ।
ನರರಸ್ವಭಾವಮದು ದುಃಖಮಲ್ಲದುಮರಸ ಶೂರಸಂಪದಕೆ ಬಳಕ ॥
ಇರದು ಸುಖಮುಂ ಶಾಂತಿಬಲಧೈರ್ಯಸಂಪತ್ತಿ ।
ಉರುವಿಕ್ರಮಂಗಳಾ ಶೋಕಕೆನಿತಾದಡಂ ।
ಇರುಗೆಗಾಸ್ಪದಮಿತ್ತಡಾ ಪುರುಷ ಜೀವಿಪುದು ದುಷ್ಕರಂ ಜಗತಿಯೊಳಗೆ ॥ (22)

ಚಿಂತೆ ಸಕಲೋಪಾಯಶಾಂತಿಯುತ್ಸಾಹಗಳ ।
ಗಂತಮೆನುತಂ ಸಂತರಾಡುವರು ಸರ್ವಜ್ಞ ।
ನೀಂ ತಿಳಿಯದೇನಿಹುದು ಸೇವಕಗೆ ತೋರಿದುದ ನರುಪದಿರಸಲ್ಲದೆನುತ ॥
ಮುಂತೆ ತಿಳಿದನಿತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ ಚಿತ್ತದೊಳ ।
ಗಾಂತೆನ್ನ ನುಡಿಯ ದಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸವೇಳ್ಕು ॥
ಮೆಂತೆನುತ ಸುಗ್ರೀವ ಪೇಳ್ದರಾ ರಘುವೀರನಾಲಿಸುತಲಿಂತೆಂದನು ॥ (23)

ಹಿತವರಿನ್ನುಂಟೆ ನಿನ್ನಿಂದೆಮಗೆ ಭಾಸ್ಕರನ ।
ಸುತನೆ ಸರ್ವಾಗಮಾಮ್ನಾಯಕೋವಿದನೆ ಭವ ।
ಸ್ಮೃತಿಗೆ ಪಾಸಟಿಯುಂಟೆಯೆನುತ ನುತಿಸುತಲಪ್ಪಿ ತನ್ನ ಚಿಂತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ॥
ಹಿತಕರದ ವಾಣಿಯಿಂದಿಂತೆಂದ ರಾವಣನ ।
ಗತಿಯು ನೀನೇ ತಿಳಿದು ಧರಣಿಸುತೆಯಂ ತಂದು ।
ಕೃತಿಯುಮಾಡೆಂದು ಬಹುವಿಧದಿಂದಲುಸುರಿದಂ ರಾಘವಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ॥ (24)

ರಾಮನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವ ಸಂಭ್ರಮ ।
ಸ್ತೋಮಲಾಭದಿ ಹಿಗ್ಗುತಡಿಗೆರಗಿ ಸಕಲ ಗುಣ ।
ಧಾಮ ನಿಮ್ಮಯ ಕೃಪೆಯೊಳಮರಾಧಿಪತ್ಯಮೆನಗಾಯಿತೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿದೆಂ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂದಿತ್ತ ಭಾಷೆಗೆ ಮೋಸಮುಂಟೇ ಸೀ ।
ತಾ ಮನೋಹರನೆ ಪತಿಕರಿಸಿ ಮದ್ವಾಕ್ಯದಿಂ ।
ದಾಮೋದಚಿತ್ತನಾದುದಕೆ ಸಂತಸಗೊಂಡೆನೆನುತೊರೆದು ಮಗುಳಿಂದನು ॥ (25)

ಮೂರು ಲೋಕಾಧಿಪತಿ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗಳಗಾನು ।
ತೋರಯುಕ್ತಿಯ ನೊರೆಯಲೇಸರವ ಕರುಣದ ಕು ।
ಮಾರನೆಂದೆನಗೊಲಿದು ಪಾಲಿಪುದು ಸಾಧುಗಳ ನೈಜಮಲ್ಲವೆ ಧರೆಯೊಳು ॥
ಶೂರನಾಗಲಿ ಗುಣವಿಕಾರನಾಗಲಿ ಧನಾ ।
ಧಾರನಾಗಲಿ ನಿಸ್ವನಾಗಲಿ ದುಃಖದಾ ।
ಗಾರನಾಗಲಿ ಸೌಖ್ಯಯುತನಾದಡಂ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಹಿತನು ನೀನುಮಲ್ತೆ ॥ (26)

ಕುಲ ಛಲಂ ಗುಣ ರೂಪು ಜಾತಿ ಗೋತ್ರಂ ದೇಹ ।
ಬಲಪೌರುಷಂಗಳೊಂದೆಣಿಸದೇ ನೇಹಿತರ ।
ಪಲವು ವಿಧದುಪಚರಣೆಯಿಂದ ಭೇದದಿ ತಿಳದು ಸುಖಕಷ್ಟಮೇಕಮೆನುತ ॥
ಸುಲಭರಾದರು ಮಿತ್ರತೆಯನೆಣಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ।
ವೊಲಿದೀವುದದು ಜಗತ್ಪೂಜ್ಯಮುತ್ತಮೆಂಬುದೀ ।
ನೆಲದಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂಗೈದೆ ಕಪಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಸಖನೆಂಬ ಪ್ರೀತಿವಿಡಿದು ॥ (27)

ಮೂದೇವರೊಡೆಯ ಕೇಳ್ಮನ್ನಸುರಪತಿಯಣುಗ ।
ಬಾಧೆಯಿಂ ಮತಿಮಾಂದ್ಯವಾಗಿ ಮುಂಗಾಣದಿದೆ ।
ಯಾದುರಾತ್ಮನ ಕೃತ್ಯಮೊಮ್ಮೆ ಮನಗೊಂಡೊಲಿದು ಮತ್ತೆ ವಿಕಳತೆಗೊಳುತಿದೆ ॥
ಆದರಾಸಂಬಾಧದಿಂದೆನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ।
ದಾ ಧರಾಸುತೆ ಪೋದ ಹಾದಿಯಂ ಶೋಧಿಸುತ ।
ಮೋದಗೊಳಸುವೆನೆಂದು ಸುಗ್ರೀವ ಮರುಗುತಿರೆ ರಘುವೀರನಿಂತೆಂದನು ॥ (28)

ವೀರನಿನಗಪಕಾರಮೆಸಗಿದ ದುರಾತ್ಮನ ವಿ ।
ದಾರಣಂಗೈದು ಕಪಿರಾಜ್ಯರುಮೆತಾರೆಯರ ।
ನೋರಂತೆ ನಿನಗಿತ್ತೆನೆಂದಾನು ಪೇಳ್ದರ್ದ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯಮೇತಕೆ ॥
ಸಾರಿದರ ಕ್ಲೇಶಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸೌಖ್ಯದಾ ।
ಗಾರಮೆನಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದರೆಮ್ಮಂ ಭಜಿಪ ।
ರಾರಕಟ ನುಡಿದೆರಡನಾಡಲುಂಟೇ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯ ನೃಪರು ಬಳಕ ॥ (29)

ಎಂದು ನಿನಗಭಯಮನ್ನಿತ್ತೆನಾದಿನ ಪ್ಲವಗ ।
ಬಂಧು ಹಿತವಾದನೆಂಬುದತಿಳಿಯಹಸ್ಕರನ ।
ನಂದನನೆ ಕಪಿರಾಜ್ಯ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನ ಧನವಶವಾದವೆಂದರಿಂತಿರು ॥
ಪೊಂದಿದರಿಗೋಸುಗ ಶರೀರಮಂ ತೆತ್ತಿರುವೆ ।
ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೆನ್ನದೆಂದು ಮನದೊಳ್ಬಗೆದು।
ಬಂಧುರ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪಿಂದೆ ಕಾಯ್ದಿಹೆ ನಲ್ಲದರೆನಿಮಿಷ ಮರೆದಿರುವೆನೆ ॥ (30)
ಶರಣರಿಂಗೆನಗೆ ಭೇದಮದಿಲ್ಲಮವರೆಲ್ಲ ।
ಚರಿಸುವಾಚರಣೆಯೆನ್ನದು ಸುಖಾಸುಖಗಳೆಂ ।
ದುರೆಸಮರ್ಪಿಸುತೆನಗೆ ಮನದೊಳೊಂದಂ ನೆನೆಯದನುಪಮಾನಂದದಿಂದ ॥
ಹರಸರಸಿಜಾಸರ ಗಣನೆ ಗೈಯದೆ ಸುಖದಿ ।
ಬೆರದಿರ್ಪೊಲಾಂ ಗೈವೆನಲ್ಲದೊಂದೇ ನಿಮಿಷ ।
ಮರದಿರೆನಿದೆನ್ನ ಮತವೆನ್ನ ಶರಣರ ಜೀವನವೆ ಜೀವವೆನಗೆ ಕೇಳು ॥ (31)
ಕೋಗಿಲೆಯು ಬನವನಂ ಪಗಲಂ ಬಿಸಿಲ್ವಕ್ಕಿ ।
ಸೋಗೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲನೆಳೆಗಂಧಿ ಕರುವಂ ಸಾಧ್ವಿ ।
ಯಾಗ ಪತಿಯನ್ನೆನಪ್ರೊಲೆಮ್ಮನಲಿಂ ಸಾರಿದರ ಸಕಲ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವುಮಂ ॥
ಬೇಗಲನಪದಬಿಡೆದ ಲಾರೈವೆನಳ ಮನವ ।
ನೀಗುತೆನ್ನವನೆಂದು ಮರೆಯೊಕ್ಕಡಾರಾದ ।
ಡಾಗಲವರಂ ಬಿಡದೆ ಪೊರೆವ ವ್ರತವೆಮಗೆ ಕೇಳ್ ಸೂರ್ಯಸುತ ನಂಬು ದೃಢದಿ ॥
ಎನಲಖಿಲ ಲೋಕ ಹಿಗ್ಗುವ ತೆರದಿ ರಘುನಾಥ । (32)
ನಿನಸುತನ ಸಂತೈಸಲತುಲ ಮೋದದಿ ಸೂರ್ಯ ।
ತನಯ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ದೇವ ಕೇಳ್ಭವದೀಯ ಚರಣಾದರ್ಶನಮಾತ್ರದೆ ॥
ವನಜಪೀಠನ ಲೋಕವನದೊಳಾಂ ಸಂಚರಿಪ ।
ಬನಮೆನುತ ತಿಳದಿರ್ಪ ನಾರದನ ಶಶಿಮೌಳಿ ।
ಮುನಿಗಳ ಸಮಾಧಿಯೊಳು ಸಿಲ್ಕಿದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆನಗೆ ವಶವಾದುದೆನುತ ॥ (33)
ಸಂತಸಂ ದಳೆದಿರ್ಪ ಕರದಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ।
ತಾಂತಳೆದು ಬಯಸುವುದದೇನ ಮನದಿಷ್ಟಗಳ ।
ತಾಂತಿಳದು ಸಫಲ ಗೈದಪುದೆನುತ ನಿಶ್ಚಯದೊಳಂತಿರ್ಪ ರಘುಕುಲೇಶ ॥
ಚಿಂತೆಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವೈಭವವ ।
ಸ್ವಾಂತಾನುಮೋದಮಂ ತಾಳ್ದಿ ದುರ್ದಶೆಗಳಂ ।
ಪಿಂತಣ್ಣನೆಸಗಿದುದ ನೆನೆದರೆನ್ನಯ ಮನಂ ಕಂದುತಿದೆ ನೃಪಲಲಾಮ ॥ (34)
ಜನಪತಿತ್ವವನುಳದು ಸನುಮಾರ್ಗಮಂ ಪಳದು ।
ಮನವ ಕ್ರೋಧಕೆ ತಂದು ತನುಜೆಯೆಂಬುದದೊಂದು ।
ನೆನೆಯದೆನ್ನಯ ವನಿತೆಯನು ಸೆಳದು ರಾಜ್ಯಮಂ ತೆಗೆದು ಬನಕಟ್ಟ ಮಗುಳೆ ॥
ಅನುಜನೆಂದೆನಿಸದಪಯಶಸ್ಸಂ ಗಣಿಸದಲೆ ।
ಯೆನಗಹಿತಮಂ ಮಾಡಿ ಘುನತೆಯಿಂ ಪೋಗಾಡಿ ।
ದಿನಿಸನುಂ ಬಗೆದೀಗ ಮೂಡೆ ಶೋಕಂ ಬೇಗ ತೊಳಲುವಂತಾದುದಕಟ ॥ (35)

ತಿರುಗಿದೆನು ಭೂಲೋಕಮೆಲ್ಲಮಂ ಕಾಲೂರ ।
ಲರಗೇಣಿ ನೆಲನಿಲ್ಲದಳಲಿ ಬಳಲುತ ವಾಳಿ ।
ಯಾರುಬೆಗಂ ನಿಲಲಮ್ಮದುವಾವ ತಾಣಗಳ ಪೊಕ್ಕಡರಸುತಲಿ ಬಂದು ॥
ತರಿವಡೆಳಸಿದ ಪಾಪಿ ಕರುಣಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ।
ದರರೆ ನೆಲನೆಂತು ಪೊತ್ತಿರ್ಪುದೆನ್ನುತ ನೆನೆದು ।
ಮರುಗುತಿದೆ ಚಿತ್ತಮಿದ ನಾರ್ಗೊರೆವೆ ರಘುನಾಥ ಲಾಲಿಸುವುದೆನ್ನನೆನುತ ॥ (36)

ರಾಜಧರ್ಮವನುಳಿದು ಖಲಮಾರ್ಗವಿಡಿದು ಸುರ ।
ರಾಜಸುತಗಾಯುಷ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯ ಜಯಸಿರಿಯು ।
ರಾಜಿ ಪೆರ್ಚುವುದದಂ ನೋಡೆ ಧರ್ಮಂ ಪೋಗಿ ನೀರಧಿಯ ಪೊಕ್ಕು ಕುರುಹಂ ॥
ಮಾಜಕೊಂಡುದೊ ಧರ್ಮಗಳ ಪೇಳ್ವನೈಗಮ ಸ ।
ಮಾಜಮೇಂ ಪುಸಿಯೊ ಕಾಣಿಸದೆನುತ ಕಮಲಭವ ॥
ನೋಜೆಯ ಸ್ಮರಿಸಿ ಸಂಕಟಗೊಂಬೆ ರಘುವೀರ ಕಾರುಣ್ಯಮಯಶರೀರ ॥ (37)

ಎಂದು ನಾನಾಪರಿಯಲತಿದೈನ್ಯದಲಿ ನುಡಿಯ ।
ಲಂದು ರಘುವರ ನೋಡಿ ನುಡಿದ ನಸುನಗೆಗೂಡಿ ।
ಕುಂದಲೇತಕೆ ತಾತ ಕೇಳ್ವುದೆನ್ನಯಮಾತ ಭೀತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಖ್ಯಾತಾ ॥
ಕೊಂದಪೆನು ಬಾಲಿಯಂ ಕೊಡುವೆ ಕುಶಲಾಳಿಯಂ ।
ಪಿಂದಿರುಗದೆನ್ನ ನುಡಿ ಬೆದರದೆಲೆ ಧೃತಿಯ ಪಿಡಿ ।
ಸಂದೇಹಮಂ ಮಾಡಿ ಹಿಂದು ಮುಂದಂ ನೋಡಿ ಖತಿಯನುಳಿ ಹರುಷಮೂಡಿ ॥

ಹರಿಯ ಚಕ್ರವಯಸ್ಯದನುಷಂಗಮೊಪ್ಪಿರುತ । (38)
ಮರಿಭಯದ ದೈನ್ಯಮೀಶಸ್ಕೃತಿಗೆ ತರಲದೇಂ ।
ಕರದ ಧನುವಾರೋಪಣಂ ಗೈವುದಕೆ ಮುನ್ನಮೀಬೃಹತ್ಕಂ ಕೋಪದ ॥
ಭರವನನುಸರಣೆ ಗೈವುದರೆಂದ ಮೊದಲೆ ನೀ ।
ನೊರೆಯಲಹಿತನ ವೈರಕಾರಣವ ಬಿತ್ತರದೊ ।
ಳರಿದು ನಿಷ್ಕೃತಿಯ ನೆಸಗುವೆನಿಂದೆ ದುಷ್ಕೃತಿಯತನುಹರಣಮಂ ಗೈದಪೆಂ ॥ (39)

ಚರಮಗಿರಿಯಗ್ರಮಂ ಸಾರ್ವ ಮಿತ್ರನ ಕಂಡು ।
ಕೊರಗುತಿಹ ಸಾರಸದ ಮಾಳ್ಕೆಯನುಮನುಸರಿಸಿ ।
ಮರುಕಗೊಳುತಿದೆ ಚಿತ್ತ ಭವದೀಯ ದುರ್ಭರದ ದೈನ್ಯನಿರ್ಭರವ ತಿಳಿದು ॥
ನಿರಿಗೆಗೊಂಡುದದೇನು ಕತದಿ ಸಹಜನ್ಮರಿಂ ।
ಗುರುತರದ ಕಿಲ್ಬಿಷಾಕರ ವಿಧಾನವನೆನ್ನೊ ।
ಳೊರೆದ ರರೆನಿಮಿಷದೊಳ್ ಮಾಳ್ಪೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯವ ನಿರ್ವೈರಮಪ್ಪಂದದಿ ॥ (40)

ಸ್ಪರ್ಧಾನುಬೀಜಮಂ ರಿಪುಬಲಾಬಲಗಳನು ।
ಸುರ್ದಡೆ ಪ್ರತೀಕಾರಮೆಸಗಿ ಜಯಸಿರಿಯನಂ ।
ಪೊರ್ದಿಸುವೆನೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದಧಿನಾಥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ॥
ಹೃದ್ರೋಗಮಂ ನೀಗಿ ಮಿತ್ರಸುತನತುಳ ಹರು ।
ಷೋದ್ರೇಕದಿಂದಮಾವೃತ್ತಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸೆ ।
ನಿರ್ಧಾರಣಂಗೈದು ತನ್ನೊಳಾಲೋಚಿಸುತಮಿರ್ದನಾ ಕ್ರೋಡದೊಳಗೆ ॥ (41)

ಸಂಧಿ 3 ಕ್ಕಂ ಪದ 121,

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಗ್ರಜಾನುಜವೈರ ಕಾರಣವನೆಲ್ಲಂ ಸ।
ಮಗ್ರಮೆನೆ ವಿಸ್ತರದಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದರಾ।
ಸುಗ್ರೀವನಂ ದಯದಿ ಮನ್ನಿಸುತಮಭಯಮಂ ದಯಗೈದ ರಘುವೀರನು ॥

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಘವಂ ಬೆಸಗೊಳಲ್ ಸುಗ್ರೀವ।
ಪರಮ ಹರುಷದಿ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ।
ಪರಮ ಪುರುಷಂಗೆ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದ ದೇವ ಲಾಲಿಪುದು ಬಿನ್ನಪವನು ॥
ವರಮಹಾಕಿಷ್ಕಿಂಧಿ ಪೆರ್ಗಿರಿಗೆ ವಹಿಲದಿಂ।
ಪರವೃಥ ತಾನಾಗಿ ಸುರನರ ಭುಜಂಗರಿಂ।
ನರರೆ ಕಡಕರ್ಕಶಂ ಬಳತಾಗಿ ಬಲಿಯದಿಂದಿದಿರಿಲ್ಲದಾವೋದದಿ ॥ (1

ಸರಸಿಜಾಸನ ತನಯ ರಿಕ್ಷನವನಾತ್ಮಜರು।
ಧುರವಿಜಯ ವಾಲಿಯಾತನ ತಮ್ಮನಾಂ ಜಗ।
ದ್ಭರಿತ ಜನಮಂ ಪಡೆಯಲಯ್ಯನೊಡನೈತಂದೆ ಛಂದದಿಂದೆ ॥
ಪರಮ ಸುಖದಿಂದ ಕಪಿರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸುತ।
ಧೊರೆಯೆನಿಸಿ ರಿಕ್ಷನಿರಲಖಿಳ ಭೋಗಂಗಳಂ।
ಸರಭಸದಿ ಕೈಕೊಂಡು ಸಕಲ ಸನ್ಮತದಿಂದ ಪಲಕಾಲ ಬಾಳ್ದನರಸಾ ॥ (2

ದೇವನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಿಯೊಳು ಮಹಾ।
ದೇವನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಕಪಿ ಕರಡಿಗಳ।
ದೇವತಾತ್ಮವನಾಂತು ರಿಕ್ಷರಾಜಂ ಸುಖದಲಿರ್ದ ಕೆಲಕಾಲಕರಸಾ ॥
ಆವ ಕಾಲದಲಪ್ಪದದು ತಪ್ಪದೆಂದಾತ।
ದೇವಲೋಕಕೆ ನಡೆದನಾದುದೈಸಿರಿಯಣ್ಣ।
ದೇವಗನುದಿನ ನಾನು ಪಿತೃಭಕ್ತಿಗಿಂದಧಿಕ ಸೇವೆಯೆಸಗುತಮಿರ್ದೆನು ॥ (3)

ನುಡಿಯಮೀರದೆ ಧರ್ಮನಡತೆಯಂ ಜಾರಿಸದೆ।
ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದಣ್ಣ ಪೇಳ್ದಂತ ಸಂತಸದೊ।
ಳೆಡೆವಿಡದೆ ಪ್ರಾಣವೊಂದೆನಿಸಿ ತನುವೆರಡಾಗಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ನಡೆಯುತಿರಲು ॥
ಕಡುಮಮತೆಯಿಂದಗ್ರಭವನೆನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ।
ಪೊಡೆಯೊಳುದಿಸಿದ ತರುಣನಿಂದಧಿಕವೆಂದು ಸಂ।
ಗಡಿಗನಂ ಗೈದೊಂದು ಕಾರ್ಯದೊಳ್ಬಿಡದೆ ಪೋಷಿಸಿದ ನೆನ್ನನೊಲಿದು ॥ (4)

ದುಂದುಭಿಯ ತನುಜ ಮಾಯಾವಿದಾನವನೇನ।
ದೊಂದು ದಿನ ಕಿಷ್ಕಿಂಧದೊತ್ತಿಗೈತಂದು ಬಲ।
ದಿಂದ ಪ್ರಳಯಾನಿಲಂ ಮೊರವಂತೆ ಭೋರ್ಮೊರೆದನರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊಳು ಪೊರಗೆ ॥
ಬಂದುದಾಸಮಯದೊಳ್ ಕೋಪವಣ್ಣಂಗದಾ।
ರಿಂದ ಶಾಂತಂ ಪೊಂದದಾದುದತಿ ರೋಷದಿಂ।
ಕೊಂದಿಡುವೆ ರಕ್ಕಸನ ನೀಕ್ಷಣದೊಳೆಂದೆನುತ ಪೊರಟನುತ್ಸವದಿ ವಾಲಿ ॥ (5)

ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಸದೃಶ ಸುರಪತಿಯ ಸುತನಂ ಕಂಡು ।
ಜಾಲಂಗಳಂ ತೋರಿ ನಿಲಲಮ್ಮದಸುರಂ ನಿ
ಜಾಲಯಕೆ ಗಮಿಸುತಿರೆ ಪಿಂದಿಟ್ಟು ಪೋದನೇನೊಂದನೆಣಿಸದೆ ಕೋಪದಿಂ ॥
ಕಾಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲ್ವರಿವಂತೆ ಬೆಂಬಿಡದೆ ।
ವಾಲಿ ದೈತ್ಯನ ಪಿಡಿಯಲವ್ವಳಸಿ ಪೋಗುತಿರ ।
ಲಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದಾನೈತಂದೆನಾತನೊಡನೆಡೆವಿಡದೆ ಮಮತೆಯಿಂದ ॥ (6)

ಕತ್ತಲೆಯ ಮೊತ್ತ ಬಲು ಮುತ್ತಿರಲು ಸುತ್ತಲೆ ।
ತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಕಾಣದಂಥತೆಯಿಂದಲಸುರನಂ ।
ಪತ್ತಿ ಬೆಂಬೊತ್ತಿ ಮಗುಳೊತ್ತಿ ಪಿಡಿದಪೆನೆಂಬ ಮಮಕಾರವೆತ್ತು ಬಳಿಕ ॥
ಅತ್ತಿತ್ತನೋಡದೊಂದೊತ್ತ ಸಾಗದೆ ಕ್ರೋಧ ।
ಚಿತ್ತಮತ್ತತೆವೆತ್ತ ಮಮಕಾರದಿಂ ಬಾಲಿ ।
ಬಿತ್ತರದ ಉತ್ತಮಂ ಚಿತ್ತ ಬಲದಿಂ ಶೈಲದೊತ್ತ ಸಾರಿದ ನರೇಶಾ ॥ (7)

ಕಕ್ಕುಲಿತೆಗೊಂಡು ಸಿಲ್ಕದೆ ದೈತ್ಯ ನೋಟದಿಂ ।
ಮಿಕ್ಕು ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಲಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಾಣದಿರ ।
ಲುಕ್ಕುವತಿ ಕೋಪ ಮೇಲೊಕ್ಕುದಣ್ಣಗದೇನ ಪೇಳ್ವೆ ಕಾಳಾಹಿಯಂತೆ ॥
ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕದೆ ಮಾಣೆ ಬಪ್ಪನ್ನ ಬಾಗಿಲೊಳ ।
ಗಿಕ್ಕಿಯೆನಿಸೊಂದಕ್ಕೆ ತಾಣಮಂ ಕೊಡದೆ ನೀ ।
ನಿಕ್ಕುಮೆಂದೊರೆದು ಪೊಕ್ಕ ಬಿಲವ ಪಾತಾಳನಿಭವನಾ ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ॥ (8)

ತುಂಬು ಜವ್ವನದ ಮದದಿಂ ಬಲಿದ ವಾಲಿ ತಮ ।
ದಂಭದಾಡಂಬರದ ಗುಹೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕಾಗ ।
ಜಂಭ ವೃತ್ರಾಸುರನ ದಂಭವ ವಿಡಂಬಿಸುವ ಮಾಯಾವಿಯೊಡನೆ ಪೆಣಗಿ ॥
ಇಂಬುಗೂಡದವನ ವಿಕ್ರಮಕೆ ದೈತ್ಯನ ಶೌರ್ಯ ।
ದಂಭಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ಕಾದುತಮಿರ್ದರನ್ನೆಗಂ ।
ತುಂಬಿದುದು ವರ್ಷಮೇನೆಂಬೆ ಮಗುಳದನೊರ ಬೆಸಗೊಂಬೆನೆಂತು ಕಾಣ್ಬೆ ॥ (9)

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೇಘದಾರ್ಭಟೆಯ
ನೊಳಕೊಂಡು ಬಲುತೋಳಹೋರಟೆಗಳಿಂದಲುಂ ।
ಬೆಳಗಿದುದು ವೀರನಾದಂ ಗುಹಂಕಾರದೊಳ್ ಧರಣಿಯೆದೆ ಬಿರಿವಂದದಿ ॥
ಕಳಕಳದ ಬೊಬ್ಬೆಯುಬ್ಬರಮಡಸಿತಾಕ್ಷಣಂ ।
ದಳಡಳನೆ ಪೊರಟುದುದು ಸಫೇನ ಬುದ್ಬುದಗಳಂ ।
ತಳೆದ ರೋಹಿತದ ಪೆರ್ದೊರೆಯನಂ ಕಂಡಾನು ತಲ್ಲಣಂಗೊಂಡೆ ಜೀಯಾ ॥ (10)

ಅನಿತರೊಳು ದಾನವನ ಘನರವಂ ಪೆರ್ಚಿದುದು ।
ಮಿನುಗದಾದುದು ಮಹೇಂದ್ರಾತ್ಮಜನ ವೀರರವ
ಮೆನಗೊಂದು ಪರಿಯಾಗಿ ತೋರ್ದುದಂತರವರಿಯದಾತವೋ ನಿಲಯದೊಳಗೆ ॥
ಮನದೊಳಗೆ ಕುದಿದಾನು ಕೆಲಕಾಲ ಕಾಯ್ದಿರ್ದೆ ।
ರೆನಿತಾದರಣ್ಣನಬ್ಬರ ಕಾಣದಾದರಂ ।
ಜನಿಸಿತತಿಭೀತಿ ಮುಂಗಾಣದಲೆ ಕೆಲವುದಿನ ಬಿಲದೆಡೆಯ ತೊಳಲ್ದೆನರಸಾ ॥ (11)

ತಿಳಿದುದೆನಗಣ್ಣನಂ ಪೊಡೆದನಾಸುರ ತನ್ನ।
ಬಳತೆಯುಂ ಮಿಂಚಿಸಿದನೆಂದು ಭಾರಿಯ ಶಿಲೆಯು।
ತಳೆದುತಂದಾ ಗುಹದ್ವಾರವನು ಬಂಧಿಸಿದೆನೊಂದು ನಿಮಿಷದಿ ವೇಗದಿ॥
ಅಳುತ್ತಳುತ್ತಮಣ್ಣನಂ ನೆನೆನೆನೆದು ದುಃಖಿಸುತ।
ಜಳವನಿತ್ತೈತಂದು ಚೋರವೃತ್ತಿಯೊಳಾನು।
ಪೊಳಲೊಳೊಂದಡೆಯು ಮೊಗದೋರದಾರಿಗು ಮರೆಯೊಳರ್ದೆಸುರಸಂಕಟದೆ

ಹಲಕೆಲವು ದಿನ ಮೌನವಿಡಿದು ಮತ್ತನ ತೆರದಿ। (1
ನಿಲಯದೊಳ್ಕಡದಿರ್ದೆನಲ್ಲಿದ್ದರುಂ ಬಿಡದೆ।
ಲಲನೆಯನು ಪಿಡಿದೆಳದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಪಿರಾಜ್ಯದರಸುತನಮಂ ನೇಮಿಸಿ॥
ಪಲವು ವಿಧದಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದರಂತಃಕರಣ।
ನಿಲದಾಯ್ತು ಭೋಗದೊಳ್ ತೊಳಲುತಣ್ಣನ ನೆನೆದು।
ಬಲಬುತನ್ಮಿತ್ರನಂತಿರ್ದೆನಂತಃಪುರದೊಳೊಂದನಾಂತರಿಸದನಘಾ॥ (1

ಕಾಲಹರನಂ ಕಣಕಿ ಬಾಳ್ದಪರದಾರುಂಟು।
ಮೇಲೆ ದೈತ್ಯನ ಪೊಡೆದು ಬಾಲಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬಾ।
ಗಿಲಲಿ ಕಾಣದೆ ಕೋಪವೆರ್ಚೆ ಕಡುರೋಷದಿಂದೌಡನೊಡೆಯುಗಿದು ಬಳಕಾ॥
ಕಾಲಲೊದೆಯಲ್ ಶೈಲ ಕಡೆಗುರುಳಲೆಡೆಬಲನ।
ಲೀಲೆಯಂ ದಿಟ್ಟಿಸುತಮೆನ್ನ ಕಾಣದೆ ಕೋಪ।
ಜಾಲ ಪೆರ್ಚುತ ಬರಲ್ಜವದಿಂದಲೈತಂದು ಕೆಲಕೆನ್ನ ತವಕದಿಂದ॥ (14

ಗುರು ಬರುವದರಿದಾನು ಹರುಷದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು।
ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕಲುಷಿತೆಯಿಲ್ಲದತಿ ಮೃದುಲ ನುಡಿಗಳಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆನು॥
ಕರುಣಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲದಾದುದಾತಗೆ ಕೋಪ।
ಕರಿಗೊಂಡು ಚಪಲತೆಯೊಳೆನ್ನ ನಾನಾ ವಿಧದಿ।
ಬಿರುನುಡಿಗಳಂ ಬೈದು ಮಂತ್ರಿಜನರೊಡನೆಂದ ವಾಲಿಯುತಿರೋಷದಿಂದ॥ (15)

ಕೇಳಿರೈ ಮಂತ್ರಿಜನರಂದು ನಡುರಾತ್ರಿಯೊಳು।
ಖೂಳರಕ್ಕಸಬಂದು ಕೂಗಲವನಂ ಕೊಲಲು।
ತಾಳದೈದಿದರೆನ್ನ ಬಿಡದೆ ಸಂಗಡಿಗನಂತೈತಂದನನುಜನೆಂದು॥
ತಾಳಿ ಹರ್ಷದೊಳಾನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಪೋಗುತಿರೆ।
ಕಾಳ ದಾನವ ನೋಡಿ ಪೊಕ್ಕು ಗುಹೆಯಂ ಬಿಲದೊ।
ಳಾಳುತನಮಂ ಗೈವುದೆನುತ ಪೇಳ್ದಾಂ ಪೋದೆ ಪಾತಾಳಸದೃಶದೆಡೆಗೆ॥ (16)

ಒಳಪೊಕ್ಕು ನೋಡ್ದರಾಖಳನ ಕುಲಗೋತ್ರಮುಂ।
ಚೆಳಗಿದುದು ಕಾಳಗಂ ಬೆಳೆದುದವನೊಡನೆನಗೆ।
ಕೊಳುಗುಳದೊಳೆಲ್ಲರಂ ಸವರಿಬರ್ಪುದಕಾದುದೈಸೆ ಮತ್ತೊಂದು ವರುಷ॥
ಖಳನೊಡನೆ ಪೋದುದಂ ಕಂಡಾಬಿಲದ್ವಾರ।
ದೊಳಗಾರು ಚರಿಸದಂತೊಂದು ಪೆರ್ಬೆಟ್ಟಮಂ।
ತುಳದು ನಗರಿಗೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯಮಂ ಪರಿಪಾಲನಂಗೈದ ಸಂತಸದೊಳು॥ (17)

ದೈತೇಯಕುಲವ ಸಂಹರಿಸಿ ವಿಕ್ರಮದಿಂದ।
ಲೈತಂದು ಹಾದಿಯಂ ಕಾಣದಲೆ ಕೂಗುತಿರೆ।
ಮೊತಾಡಲೋರ್ವರಂ ಕಾಣದಾಂ ಖತಿಯಿಂದಪೊದೆದಾಗುಹದ್ವಾರದಿಂ॥
ಆತುರದಲೈತಂದು ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತ।
ಭ್ರಾತನಂ ಕಾಣದತಿ ದುಃಖದಿಂದಳಲುತ್ತ।
ವಿೂತೆರದೊಳಿರುವನಂ ಕಂಡು ಖತಿ ಮುಂಕೊಂಡುದೆನುತವರೊಳೊರೆದನಾಗ॥

ಕಿಡಿಯಿಡುವ ಕೋಪದಿಂದೆನ್ನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕ್ರೂರ। (18)
ನುಡಿಗಳಂ ಬೈದರಾಂ ಪದಯುಗಳ ಮಂಪಿಡಿದು।
ಕೆಡುದೈನ್ಯದಿಂದ ಗುರುವೆನುತ ನಾನಾಪರಿಯಲಿ ಬೇಡಿ ಬಿನ್ನಪಗೈಯಲು॥
ಪೊಡೆವುತೈತರಲಾನು ಪದುಳದಿಂದಿರ್ದೆಡೆಯು।
ಕೆಡೊವುದೊಡಲೆಂದು ಮುಂಗಡೆಯ ನಿಲೆಶೈಲಗಳ।
ತುಡುಕೆ ಮರಮರಡಿಗಳೊಳಟ್ಟೆನ್ನ ಭಂಗಿಸಿದನಂಗನಾಜನದೆಡೆಯೊಳು॥ (19)

ತಂದೆಯಿಂದಧಿಕನಗ್ರಜನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ದೊಂದನೇಣಿಸದೆ ಭೀತಿಯಿಂದ ಮೈದೆಗದೈದೆ।
ಪಿಂದಟ್ಟಿ ಭೂತಳವನೆಲ್ಲಮಂ ಸುತ್ತಿದರು ಬಿಡದೆ ಪೊಯ್ಯುತ್ತ ಬರಲು॥
ನಿಂದು ನಿರ್ವಹಿಸುವರೆ ನೆಲನಿಲ್ಲದಿರಲೆನಗೆ।
ಬಂದು ಮರುತಾತ್ಮಭವನೀ ಗಿರಿಯ ತೋರಿಸಿದ।
ರಂದಿನಿಂದಿಹೆನರಸ ಶಾಪಭಯದಿಂ ವಾಲಿ ಬರಲಮ್ಮನೀ ಶೈಲಕೆ॥ (20)

ದೇವ ಕೇಳ್ ಗುಣಕೆ ಹುರುಡುಂಟೆ ಮೂಲೋಕದೊಳ।
ಗಾವನಾದರು ಸುರುಪಸುತನಿದಿರೊಳು ನಿಂದು।
ಜೀವದಿಂ ಪೋಗುವಡಸಾಧ್ಯವಾತನ ಶೌರ್ಯದಿರವ ಬಿತ್ತರಿಪೆ ಜೀಯ॥
ಸಾವಧಾನದಿ ಲಾಲಿಸಲ್ವೇಳ್ಕು ದಿನದಿನದಿ।
ಠೀವಿಯಿಂದವ ಮಾಳ್ಪ ಲೀಲೆಗಳ ಗಿರಿಗಳಂ।
ಠಾವತಪ್ಪಿಸುವ ಶಶಿರವಿಗಳೆಡೆಯಾಟವಂ ನಿಲಿಸುವಂ ವಾಲಧಿಯೊಳು॥ (21)

ತರಣಿಯುದಿಸದ ಮುನ್ನಲೈದಿ ಚತುರಾಬ್ಧಿಯೊಳು।
ವಿರಚಿಸುವನರ್ಘ್ಯಗಳ ಗಿರಿಗಳಂ ಕಿತ್ತಿಟ್ಟು।
ಕರತಳದೊಳಾನವಂ ದಶಕಂಠನಂ ಕಕ್ಷದೊಳಗಿಟ್ಟುಮುತ್ತೊತ್ತಲು॥
ನರಿಯಂತೆ ಪಲ್ಗಿರಿದು ಧರೆಗೆ ಕೆಡೆದಂ ಆರೆ।
ಯರಲನಂ ಸುಮಗೈದು ಮುಡಿವುತಿಹ ಮತ್ತವನ।
ಸರಿಸದೊಳ್ನಿಲುವರುಂಟೇ ದೇವ ಮಗುಳೊಂದು ಚಿತ್ರಮಂ ಬಿತ್ತರಿಪೆನು॥

ದುಂದುಭಿಯನುತ್ತೋರ್ವನಸುರ ಸರಸಿಜಪೀಠ। (22)
ನಿಂದಮಮ ಸಾಹಸ್ರ ನಾಗಬಲಮಂ ಪಡೆದು।
ಮುಂದರಿಯುತುಸ್ಮತ್ತನೆನಿಸಿ ದೇವಾಸುರರ ಭಂಗಿಸುತ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಂ॥
ಸಿಂಧುರಾಜನ ಪೊರೆಗೆ ಬಂದತುಲ ದರ್ಪದಿಂ।
ಬಂಧಿಸುತಮಾರ್ಭಟೆಯಲಖಿಳ ದಿಕ್ತಟಗಳಂ।
ಕಂಧರವ ಪೋಲ್ವ ಮಹಿಷಾಕೃತಿಯ ತಳೆದಸುರನೆಂದನತಿಗಡಣದಿಂದ॥ (23)

ನೀರೊಟ್ಟಲಾಣ್ಮನೀ ಜಗತಿಯೊಳಗತ್ಯಂತ ।
ಶೂರನೆನ್ನುತ ಪೇಳುತಿರೆ ಕೇಳ ರಣದೊಳ ।
ಜ್ಝಾರೆಯುಸುತೆಚ್ಛಾಡಲೆಂದು ಬಂದಿಹೆನೆಂದು ರಕ್ಕಸಂ ನುಡಿಯೆ ಬೆದರಿ ॥
ಆರೆನ್ನ ಸುಖಘನೆಂದಾಡಿದವ ನೋಡುವರ ।
ತೋರು ಜಡಧಿಯೆನುತ್ತಲೆಲ್ಲರರಿತಿಹರೆಂದು ।
ವೀರತ್ವಮಂ ಬಿಟ್ಟು ನುಡಿದುದಧಿಯುನ್ನೋಡಿ ದಾನವಂ ಮಗುಳೆಂದನು ॥ (24)

ನುಡಿಯಿಂದ ಹೇಯುಗೈದರೆ ನಿನ್ನನಾನೆಂತು ।
ಬಿಡುವೆ ಯುದ್ಧಾತಿಥ್ಯಮಿತ್ತುಪುದದಲ್ಲದೊಡೆ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳಗಾರಿರ್ಪರೆನಗೆ ತೋರುವುದೆನಲ್ ನೀರಧಿಯುು ಕೈಮುಗಿಯುತಾ ॥
ನಡುಗುತಾಳೋಚನಂ ಗೈದ ಪೈಶಾಚಮಿದು ।
ಕಡೆಗಟ್ಟದಲ್ಲದರುಗದೆನುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ।
ಮಡಗಿ ಸಮಯೋಚಿತದ ನುಡಿಗಳಂ ಪೇಳದಂ ರಕ್ಕಸರ ರಾಯುನಿಂಗೆ ॥ (25)

ಹರಗೆ ಮಾವಂ ಧರಾಧರಗಳರಸಂ ಧೈರ್ಯ ।
ದೆರೆಯು ಹಿಮಶೈಲೇಂದ್ರನಿರ್ಪನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗೆ ।
ಕರದು ರಣಭೋಜನವನುಣಬಡಿಸಿ ಸಂತಸಂ ಬಡಿಸುವನೆನುತ್ತ ಪೇಳೆ ॥
ತರಿಸಿ ರತ್ನಂಗಳಂ ಕಾಣಿಕೆಯುನೊಪ್ಪಗಿಸಿ ।
ಕರತಳಗಳಂ ಮುಗಿದು ಪರಿಪರಿಯುನುತಿ ಗೈಯೆ ।
ಹರುಷದಿಂದಾಸುರಂ ಹಿಮಗಿರಿಯುನರಸುತ್ತ ಕ್ರೋಧದಿಂದೈತಂದನು ॥ (26)

ಘುಟನೆಗವುತಾರ್ಭಟಿಸಿ ಕೂಗಿದಡೆ ಬಹ್ಮಾಂಡ ।
ಪಟಪಟನೆ ಸಿಡಿವುದೆಂಬಂತೆ ರಕ್ಕಸಲೋಕ ।
ಕಟಿಕೆ ದುಂದುಭಿ ಬಂದು ಹಿಮಶೈಲದೌಪತ್ಯ ಕಚ್ಛದೊಳ್ ನಿಂದು ಮೆರೆದು ॥
ಕಟಕಟನೆ ಖುರಗಳಂ ಪರ್ವತವನಪ್ಪಳಸೆ ।
ಚಟಚಟನೆ ಗಂಡ ಶೈಲಗಳೊಡೆದು ಧರೆಗುರುಳೆ ।
ಪಟಪಟಾರ್ಭಟೆಗಂಜೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಗಿರಿರಾಜ ನಡೆತಂದ ನಸುರನೆಡೆಗೆ ॥ (27)

ಬರಸಿಡಿಲ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ದಂತೆ ಕಂಗೆಸೆವ ।
ದುರುಳ ದೈತ್ಯನ ಕಂಡು ಕರಪದಂಗಳು ನಡುಕ ।
ವೆರದಾ ಮಹೀಂದ್ರೇಂದ್ರನುಪಚರಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡನೇಂಕತದೊಳಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ॥
ಬರವಾಯ್ತು ದೈತೇಂದ್ರ ಬೆಸನಿತ್ತರಾಂಗೈದು ।
ತರುವೆನೆನೆ ರಕ್ಕಸಂ ಗಿರಿಯು ನೋಡುತಲೆಂದ ।
ಧುರವ ಯಾಚಿಸಿ ಬಂದ ದುಂಧುಭಿಯೆನುತ್ತೆನ್ನೆ ತಿಳ ಪಾರ್ವತಿಯು ತಾತನೆ ॥ (28)

ಕೈಗೊಡು ರಣಾಂಕಣದಿ ಸೆಣಸು ಮಲ್ಲರ ತೆರದಿ ।
ಕೈಗೆ ಕೈ ಮೈಗೆ ಮೈ ತೆತ್ತು ರೋಷಂಬೆತ್ತು ।
ಬೈಗಿನ ಬಿಸಿಲ್ಗೈವ ಭವದೀಯ ವಿಕ್ರಮವ ತಿಳ ಮತ್ಪರಾಕ್ರಮವನು ॥
ಚೈಗುರಿಯು ಮಾಡಿ ವೇತಾಳ ಭೂತಂಗಳಗೆ ।
ಕೈಗೈವೆ ರೋಹಿತದ ಪಾರಣೆಯು ನೋಡೆನ್ನ ।
ಕೈಗುಣವನೆಂದಸುರ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಾಗ ನಗರಾಜ ಭಯುಗೊಳುತೆಂದನು ॥ (29)

ಕೊಳಗುಗುಳದಿ ಮುರಿದು ಮುಂಗೆಟ್ಟು ಬಂದವರಿಂಗೆ ।
ನಿಳಯಮಾಗುವದೊಂದೆ ಶೌರ್ಯಮಲ್ಲದೆ ತೋಳ ।
ಬಲುಹಲಾವೆಡೆಯೊಳಾಂ ಕಾದಿದುದ ಕಂಡರಿದುದಿಲ್ಲ ಭೂಮಂಡಲದೊಳು ॥
ಕಲಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನೀಂ ಸೆಣಸಲತುಲಿತ ಕೀರ್ತಿ ।
ಬೆಳಗುವದು ಭೂತಳದೊಳಲ್ಲದೀ ಸ್ಥಾವರಗ ।
ಳಳಲಿಸಿದರೇ ಬಪ್ಪುದೈಯ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಪಿಡಿಯೆನುತ ಕೈಮುಗಿದನು ॥ (30)
ಹಿಮಗಿರಿಯ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳ ದುಂದುಭಿ ನಗುತ ।
ಲೆಮಗೆ ಮಾರ್ಮಲವರಂ ತೋರಿಸೆನೆ ರಕ್ಕಸನ ।
ಭ್ರಮೆ ನಿವಾರಣಮಪ್ಪ ತಾಣಮಂ ಮಾನಸದಿ ಚಿಂತಿಸುತಲೆನುತುಸುರಿದಂ ॥
ಅಮರಪತಿಯಣುಗನಾಹವಭೀಮ ನಿನ್ನೊಡನೆ ।
ಸಮರದೊಳ್ಸೆಣಸಿ ಭುಜಕಂಡೂತಿಯುಪಟಳವ ।
ಶಮೆಗೊಳಪನಲ್ಲದುಳಿದವರಿಂದಮಿನಿಸು ಫಲಮಾಗದಾವೆಡೆಯೊಳೆನುತ ॥ (31)
ಪೇಳಲಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಚಿತ್ತದೊಳ್ಮತ್ಸರವ ।
ತಾಳ ದುಂದುಭಿ ಜವದಲೈತಂದು ಕಪಿಕುಲವ ।
ನಾಳದನ ನಗರದೆಡೆಯೊಳ್ಮಹಾರ್ಭಟೆಗೈದು ರೋಷದಿಂ ಹೂಂಕರಿಸಲು ॥
ಕಾಳಾನಿಲಂ ಬಂದುದೆನುತ ಭಯದಿಂದ ಹರಿ ।
ಕೋಳಾಹಳ ಧ್ವನಿಯು ಪರಕಲಿಸೆ ಕಪಿರಾಯ ।
ಕೇಳ ಸಂವರ್ತರುದ್ರನ ರೋಷಕೆಮ್ಮಡಿಯ ತಾಳ್ದು ಮುಗಿದಂ ಕ್ಷಣದೊಳು ॥ (32)
ಯಮುನ ದಾಡೆಯ ವದನನೋಡಿ ಸಾಹಸಕನಹ ।
ಭ್ರಮೆ ಯಾವಗುದಿಸಿದುದೊ ನೋಳ್ಪೆನಾತನ ಪರಾ ।
ಕ್ರಮವನೆನುತೈದುತಿಹ ಪತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಾರೆ ಚರಣಾಬ್ಜಗಳಗೆ ನಮಿಸಿ ॥
ಸಮದ ರಿಪು ಗರ್ವ ಪರ್ವತ ಕುಲಿಶನ ಸುರಪತಿ ।
ತಮದಂಭಜಂಭನಿಭ ವಿಗ್ರಹೋಪಾಯಗಳ ।
ಸಮತೆ ಕೈಗೈಯವೇಳ್ಕೆನುತ ಬಿನ್ನಪಗೈಯಲಾನೆರಗಿ ಕಾಲ್ಪಿಡಿದೆನು ॥ (33)
ಕೊಡನ ಮಗನೆಡೆಯ ನೀರಧಿಗಳ ಪ್ರಯತ್ನಮೇಂ ।
ಮೃಡನಿದಿರಲಾವ ದೇವರ್ಕಳಾರ್ಭಟೆಗಳೇಂ ।
ನಡೆದಪವೊ ಸುರಪಸುತಗಿದಿರಾಂತು ಬಾಳ್ವರಾರೀ ಸುರಾಸುರ ಭಟರೊಳು ॥
ದೃಢವ ಕಂಡರಿತು ಕೇಳ್ದೀ ಪರಿಯ ದೈನ್ಯಗತಿ ।
ವಿಡಿದು ಕಾಲ್ವಿಡಿದು ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗೊಳಲೇಕವನ ।
ಬಡಿದು ಕೆಡಪದೆ ಮಾಣೆ ಬಿಡುಬಿಡೆನುತಂ ಕೊಡಪಿ ನಡೆದನಸುರೇಂದ್ರನೆಡೆಗೆ ॥ (34)
ಪ್ರಳಯಜಂಝಾನಿಲಂ ಸುಳವಂತೆ ದರ್ಪದಿಂ ।
ಪೊಳಲಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬರ್ಪ ಸುರಪಸುತನ ।
ಖಳ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ರೌದ್ರದಿಂದ ಕಾಲ್ಗಳ ಕೆರದು ಪಲ್ಮೊರಿದು ಶೌರ್ಯವೆರದು ॥
ಥಳಥುಳದಲೈತಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದಂ ಬೇಗ ।
ನಿಳಯದೊಳ್ಪಾನಮದದಿಂದ ಪೆಂಗಳಪುದಾ ।
ವಳಯದೊಳು ಬಲುಹ ತೋರ್ಪಂತಿಲ್ಲ ಸುಳದರೇನಹುದು ನಿನ್ನಿಂದ ಕಪಿಯೆ ॥ (35)

ಮರದಿಂದ ಮರಕಡರಿ ಮತ್ತೆ ಧರೆಯೊಳಗುರುಳಿ।
ಮರಳಿ ಶೈಲಗಳೇರ್ದು ಮಗುಳಿಲ್ಲ ಪೊರೆಬಿರ್ದು।
ಗಿರಿಗಿಳಲು ನಿಬಿಡೆನುತ ತರುಗೊನೆಗಳಂ ಮುರಿದು ಪರಿದು ಮಧುಪಾನಗೈದು।
ನರಿಗಳಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹರಿಗಳಂ ನೆಕ್ಕರಿಸಿ।
ಕೆರಿದು ಪಲ್ಗಳ ಪಣ್ಫಲಂಗಳಂ ತಿರಿದುಂಬ।
ಪರಿಹಾಸಕರ ಕಪಿಯೆ ನೀನೆನಗೆ ತೋಚೆಯೇ ಪೋಗೆನುತ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದಂ ॥ (36)

ಸಂಗರದಿ ಜಯ ಪರಾಜಯ ವಾರ್ತೆಗಳನಾವು।
ದಂಘವಣೆಯುನ್ನುಳದು ಬೆಂಗಳೆಂದದಿ ಪಾಳ್ಪು।
ಸಂಗವಾಡುವೆ ಮರುಳೆ ಕಾಡರಿಯದಾದೆ ನೀನೆಂದಿಗುಂ ಸುರಪಸುತನ।
ಸಂಗರವ ನೋಡೆಂದು ಸರಿಸದೊಳ್ನಿಂದು ಸಿಡಿ।
ಲಂಗನ ಸಘಾತಮೆಂಬಂತೆ ಮುಷ್ಟಿಯನಸುರ।
ನಂಗದೊಳಗರ್ಪಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ ದಂಭೋಳಿ ನೀಲಗೆರಗುವಂತೆ ॥ (37)

ಹರಿಯು ಬಲುಹಿಂಗಳ್ಕದ ಸುರನೆರಗಿದ ಗಿರಿಯು।
ಬರಸಿಡಿಲು ಪೊಡವಂತೆ ಕರಿದು ಕೇಶಾಕೇಶಿ।
ಭರದಿ ಮುಷ್ಟಾಮುಷ್ಟಿಗಳಲಿ ಸೆಣಸಿದರೋರ್ವರೋರ್ವರಂ ಗಣನೆಗೊಳದೆ ॥
ಹರಿಯು ಕೈಟಭನ ಜಂಭಾರಿ ವೃತ್ರಾಸುರನ।
ಹರಗಜಾಸುರ ಯುದ್ಧಕೈವಡಿನೆ ಮೂಲೋಕ।
ಬೆರಗುಗೊಂಡಿರಲರ್ಧ ನಿಮಿಷ ಪ್ರತ್ಯಳಕೆಗಳ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳಗಚ್ಚರಿಯೆನೆ ॥ (38)

ಘೋರರೌದ್ರವೇಷದಿಂದ ಮುಂಬರಿದು ಕಪಿ।
ವೀರನಾತನ ಪಿಡಿದು ಕಾಲ್ವಿಡಿದು ಭೂತಳದಿ।
ಪೂರಾಯಘಾತಮಪ್ಪಂತೆ ಮತ್ತಪ್ಪಳಿಸೆ ಕರಣಗಳ್ಕಳವಳದು ತ ॥
ಕ್ಕಾರಿ ರಕುತವನಸುಗಳಂ ತೊರೆಯೆ ವಾಲಿ ಮುದ।
ವೇರಿ ಕಾಲಿಂದವನ ತೂಗಿ ಚಿಮ್ಮಿದರಮಿತ।
ದೂರದೊಳ್ಬಿಡದುದಸುರನ ಕಳೇವರ ಮಾದೆಚ್ಚರಿಯದೊಂದೆಡೆಯೊಳು ॥ (39)

ಒಂದು ಯೋಜನದಳತೆಗೈದುವೆಡೆಯೊಳು ರಕುತ।
ಬಿಂದುಗಳು ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದದತಿ ಜವದಿಂದ।
ಬಂದಾ ಮತಂಗಮುನಿಯಾಶ್ರಮದಿ ಬಿರ್ದವಲೆ ಮುಂಗಾರಪನಿಗಳೆನಲು ॥
ಬಂಧುರದ ರಕ್ತವೃಷ್ಟಿಯ ನೋಡಿ ಮುನಿಪ ನಿಂ।
ತೆಂದನನುಚಿತಕಾಲದೊಳು ಮೇಘಶೋಣಿತದ।
ವೃಂದವಂ ಕರೆವುದೇಂ ಕಾರಣವೊಯೆನುತಲುಂ ಕೋಪಭರವಂ ತಾಳ್ದನು ॥

ಕಡುಗೋಪದಿಂದಲಾ ಮುನಿಪ ದಿಗ್ಗನೆ ಬಂದು। (40)
ಕೆಡದಸುರನಟ್ಟಿಯಂ ಕಂಡು ಮತ್ತಾವನೀ।
ಪೊಡವಿಯೊಳು ಪರ್ವತಾಕಾರ ಮಾಹಿಷನಿವನ ತಂದಿಡಲು ಬಲವಂತನು।
ಮೃಡ ನಮಶ್ಶಿವಯೆನುತ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯನಾಂತು।
ಸಡಗರದಿ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ತೋರ್ದುದಾತಗೆ ಕೈಲಿ।
ಪಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯೋಲ್ ಪ್ರಪಂಚ ಕಾಣ್ಬಂದದಿಂದೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥ (41)

ಒಂದು ಯೋಜನದಗಲ ಶೋಣಿತದ ಮಳೆ ಸುರಿಯು।
ವಂದದಿಂದಖಿಲ ತರುಜಾಲಂಗಳುಂ ನೆಲಕೆ।
ಪೊಂದುವಂದದ ದೂರಾತ್ಮತೆಯುನೆಸಗಿದ ವಾಲಿಯೆವಿಮ್ಮೆ ಬನದ ಪೊರೆಯೊಳು॥
ಯೆಂದಾದರೆಯು ಸುಳದರಸುಗಳೆಯುಲೆಂದು ಕಪಿ।
ವೃಂದ ಕಾಣ್ಬೊಲ್ ಶಪಿಸೆ ಕಂಡು ಭಯದಿಂದೋಡಿ।
ಬಂದು ಸುರಪನ ಸುತನಿಗೀ ವಾರ್ತೆಯುನ್ನು ದೂರಿದರಾಕ್ಷಣಂ ಸಮುಖದಿ॥ (42)
ಯೆನುತ ಕಪಿಗಳ್ಪೇಳಲತಿಭಯದೊಳಮರೇಂದ್ರ।
ತನಯು ಮುನಿಯೆಡೆಗೈದಿ ಬಹುವಿಧದಲುಪಚರಿಸೆ।
ಅನುಮತಿಸದಾ ಮುನಿಪ ನಿತ್ತ ಶಾಪವ ನೈಜವೆನಲಂಜಿ ಕೆಲಸಾರಿದಂ॥
ವನವ ನಿಟ್ಟೆಸದಂದಿನಿಂದ ವಾಲಿಯು ಶಾಪ।
ದನುವ ತಿಳದತಿ ಭಯದೊಳೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ತಿಳುಪೆ।
ಹನುಮಂತನೆನಗಂತರಂಗದೊಳ್ಮುದದಿಂದ ನೆಲೆಯಾದುದರಸ ಐಪಿನಾ॥ (43)
ತ್ರಿದಶಪತಿಸುತನಾವನಾದವಂ ಸುರಪಸುತ।
ನದುಭುತ ಪರಾಕ್ರಮವನಳ್ಕಿಸುವರಿಲ್ಲ ಬಲ।
ಮದದಿಂದಲೇನೊಂದ ತಿಳಯದತಿ ಗರ್ವದಿಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಿಯೊಳಗಿರ್ಪನು॥
ಸದಯಮುನಿಪನ ಬನದೊಳಭಯ ಮಾಗಲ್ಕೆಮಗೆ।
ಉದರಪೋಷಣೆ ಗೈದುಮುಚಿತ ಕರ್ಮಗಳುಳದು।
ಸದಗರಂತಿನಿರ್ಪನೊಂದ ನೆನೆಯದೆ ರಾಮ ಲಾಲಿಪುದು ನೃಪಲಲಾಮ॥ (44)
ಜಗತೀತಳದೊಳೋರ್ವರಾದಡಂ ವಾಲಿಯಂ।
ಮಿಗೆನೋಳ್ಪರಸದಳಂ ಮೂದಲಿಸುತಾತನಂ।
ಬಗೆಯೊಳಗೆ ಸ್ಮರಿಸುವಡಸಾಧ್ಯ ನಿರವದ್ಯನಿನ್ನಾರಿಗುಂ ದುಸ್ಸಾಧ್ಯನು॥
ಜಗದೀಶರಾಮ ಪುರದರಸನಾ ಬಲಿಯಿರ್ಪ।
ಬಗೆಯ ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದೆ ನೀಂ।
ಸುಗುಣಗಣಿ ಮಣಿ ವನೆಂತವನದರ ಪಂಥಾನ ಚಿಂತೆಯಂ ನೀವರಿವುದು॥ (45)

ಸಂಧಿ 4 ಕ್ಕಂ ಪದ 167.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನೂಚನೆ॥ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿ ವಿನಯದಿಂದಾಗ ಹರಿ।
ದಶ್ವನಂದನನ ಸಂತಸ ಗೊಳಸಿದಂ ರಾಮ।
ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಹುದೆನಿಸಿ ರಾಜಸಿದ ಶೈಲದೊಳು ಶರಣರಂ ಹರುಷಗೊಳಸಿ॥
ಶಿವೆ ಕೇಳು ವಾಸವನ ತನಯನುರು ವಿಕ್ರಮವ।
ಪವಣಬಿನ್ನವಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ಕರಗಳ ಮುಗಿಯೆ।
ತವಕದಿಂ ನಸು ನಗುತ ರಾಮಚಂದ್ರಮ ನುಡಿದನಾ ಕಪಿಪ್ರವರನೊಡನೆ॥
ನವನವಕಮೆನಲಣ್ಣನತಿಶಯದ ವಿಕ್ರಮಮ।
ನವಿರಳದ ಭಯಗೊಂಡು ನೀ ಪೇಳ್ವನಾದರಿಂ॥
ದವನಳವ ತಿಳವದಕದೇಂ ಗೈದರಹುದು ನಿನಗನುಮಾನಹರಮೆಂದನು॥ (1)

ಕೊಂದಪೆವು ವಾಲಿಯನೆನುತ್ತಲಾವು ಪೇಳ್ದಡೆ ।
ಬಂದುದಿಲ್ಲವು ಮನಕೆ ನಿನ್ನಾವುದಂ ಮಾಡಿ ।
ಸಂದೆಗವ ಪರಿಹರಿಪೆವೆನಲು ಭಾಸ್ಕರತನಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಮುದದೊಳು ॥
ಮುಂದೆಸೆವ ಸಪ್ತತಾಳಂಗಳಂ ನಿಜಬಾಣ ।
ವೊಂದರಿಂ ಖಂಡಿಸಲು ದುಂದುಭಿಯಾತನುವ ಪದ ।
ದಿಂದ ಮೀಂಟಲು ಹರುಷಗೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪೆನೆಂದುವಾಲಿಯು ಮಡಿವನು ॥

ಸಮರ ದುರ್ಜಯ ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಶೂರ । (2)
ನಮರೇಂದ್ರಸುತನಾರ ಲೆಕ್ಕಿಸಂ ಮತ್ತವನ ।
ಭ್ರಮಣೆಯೊಳ್ನಿಗ್ಗಿ ಕುಗ್ಗಿಹೆನರಸ ಮತ್ತೊರ್ವರಾದರಂ ಗಣಿಸೆನೆನುತ ॥
ಕ್ರಮಗೊಳುವ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಪಿಡಿದು ತಳ್ಕೈಸಿ ।
ಮಮತೆಯಿಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಪಿರಾಯನೆಮ್ಮಾವಿ ।
ಕ್ರಮವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಹರುಷವಟ್ಟಿಹುದೆನುತ್ತಲುಂ ಮೃದುನುಡಿಯೊಳುಪಚರಿಸಿದಂ ॥ (3)

ಶರಣರ ವಿಪತ್ಕರವ ಸೈರಿಸಿದ ದೇವ ನಿಜ ।
ಕರುಣದಿಂ ರವಿಸುತನ ಕ್ಲೇಶಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ।
ಚರಣದುಂಗುಟದಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿದಂ ದುಂದುಭಿಯ ತನುವ ದಶಯೋಜನಕ್ಕೆ ॥
ತ್ವರಿತದಿಂದಿಡೆ ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವ ಸಂಶಯದಿ ।
ಬೆರದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ದೇವ ಪೂರ್ವದಿ ವಾಲಿ ।
ಭರಿತರಕ್ತಂಮಾಂಸ ನೂತನಕಳೇವರವ ಯೋಜನಕೆ ಮಿಡಿದನೊಲಿದು ॥ (4)

ಪೊಸ ಶರೀರವನಿಟ್ಟ ಪಸಿಯುಲೆಯದೆಂಬಂತೆ ।
ಬಿಸಿಲಿಂದಲೊಣಗಿದಟ್ಟೆಯ ಮಿಡಿಯಲೆನಗೆ ಭರ ।
ವಸೆದೋರದೆಲೆ ತಾತ ನೀ ಸಾಲ ವೃಕ್ಷಗಳ ನೊಂದಸ್ತ್ರದಿಂದ ಸೆಳೆಯೆ ॥
ನಸಿದು ಪೋದುದು ಚಿಂತೆಯೆನುತ ಬಿನ್ನಪಗೈಯೆ ।
ನಸುನಗುತ ಶರವಿಡಿದು ತಾಳಂಗಳಂ ತೋರು ।
ತೆಸೆಯೆ ಖಂಡಿಸಿ ರಸಾತಳವ ಭೇದಿಸಿ ಮಗುಳೆ ಪೊಕ್ಕುದಾ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಂ ॥ (5)

ತಾಳಂಗಳೇಳನರೆನಿಮಿಷದೊಳ್ಕತ್ತರಿಸಿ ।
ಸೀಳೆ ಭೂತಳವ ಮಗುಳ್ಕೈತಂದ ಬಾಣದುರು ।
ಕೋಲಾ ಹಳವನೋಡಿ ನಾಳೀಕಮಿತ್ರಸುತ ಹರ್ಷದಿಂದೆದ್ದು ಬೇಗ ॥
ತಾಳದೆಚ್ಚರಿಯಿಂದ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ನೃಪ ।
ನಾಳುತನಮಂ ಗಣಿಸಿ ಭಯವ ಮಾನಸಕುಣಿಸಿ ।
ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾಮನಂಘ್ರಿಗೆ ಮಣಿದನಾಗ ಸಂತೋಷವೆರಸಿ ॥ (6)

ಪೂರ್ವದೊಳಗವನಿಂದ ಬನ್ನಬಟ್ಟುದ ನೆನೆದ ।
ಖರ್ವಭೀತಿಯೊಳಾನು ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದೆನಿದು ।
ಸರ್ವಾಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ವೇಳ್ಕು ಭವದೀಯ ಶೌರ್ಯವಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವರೆ ॥
ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯರಸ ಹರಿ ಸರಸಿಜೋದ್ಭೂತ ।
ಗೀರ್ವಾಣಪತಿಗಳಲೆ ದೇವ ಪಾಲಿಪುದೆನ್ನ ।
ದಿರ್ವಿದಗ್ಧತೆಯನೆಣಿಸದೆ ಕೃಪೆಯೊಳೆನುತೆರಗಿ ಬೇಡಿದಂ ಬಹುವಿಧದಲಿ ॥ (7)

ತ್ರಿಪುರಹರ ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಪ್ರಮುಖರಾದರಂ ।
ಕುಪಿತನಾದೆಡೆ ನಿನ್ನ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ಶಕ್ತರೆ ।
ಕಪಿಯದೇಂ ಗಣನೆ ಮತ್ತಾವ ಪರಿಯೊಳಗೆಣಿಕೆ ಭವದೀಯ ಚರಣದೆಡೆಯ ॥
ವಿಪರೀತ ವಾಕ್ಯಗಳ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಪರಿಯ ।
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮರೆದು ಕೈವಿಡಿದು ಪೊರೆದಪುದೆನ್ನು ।
ತಪರಿಮಿತಭಯ ಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ನಾನಾವಿಧಂಗಳಿಂದ ॥ (8)

ಪದಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಬಹು ಬಗೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ।
ಹೃದಯಮಂ ಕಂಡು ರಘುವೀರ ಕರುಣದೊಳಿಂದ ।
ಹೃದಯದನುತಾಪಮಂ ಬಿಡು ನಡಿದ ಬಳಿಕೆನ್ನು ಕೊರತೆ ಬಂದಪುದೆ ನುಡಿಗೆ ॥
ಬೆದರದಿರು ನಿನಗೆ ದೃಢಮುದಯಿಸುವ ರೀತಿಯೊಳು ।
ಮುದದಿ ತೋರುವೆ ದಿವ್ಯರೂಪವೆನ್ನಯ ಪೂರ್ಣ ।
ಪದವ ನಿಟ್ಟಿಪರೆ ದಿವ್ಯಾಂಬಕಂಗಳನೀವೆನೆಂದಭಯಮಂ ಕೊಡುತಲೆ ॥ (9)

ಕರುಣದಿಂದೊರೆದ ಮಾತುರದಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ।
ದೊರದುದಾ ಸೂರ್ಯಸುತಗನಿತರೊಳು ಶ್ರೀರಾಮ ।
ಚರಣಾರಸಿಂದಂಗಳಂ ಕಂಡ ಬಗೆಯಿಂದದೆಣಿಸಲರಿದೇನನೊಂದ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಮಸಕಗಳಪರಿಮಿತ ಕರಗಳುಂ ।
ಚರಣಂಗಳಮಿತ ದಿವ್ಯಾಂಬರ ವಿಭೂಷಣಂ ।
ಶರಚಾಪಖಡ್ಗಗಳ ಪಿಡಿದಖಿಳ ರೂಪಾಂತ ಮೂರ್ತಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದನು ॥ (10)

ಒಂದೆಸೆಯ ದೇವತಾಸಮುದಯಂ ನೋಡೆ ಮ ।
ತ್ತೊಂದೆಸೆಯ ಮೌನಿಗಳ ವೃಂದ ಮೇಣ್ಣಿಟ್ಟಿಸಿದ ।
ರೊಂದೆಸೆಯ ಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಕಿನ್ನರದುರಗತರುಗುಲ್ಮಸಂತತಿಗಳು ॥
ಒಂದೆಸೆಯಲಸುರತತಿಯೊಂದೆಸೆಯ ಕಪಿಕರಡಿ ।
ಯೊಂದೆಸೆಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಯೊಂಡೆಸೆಯ ಶೈಲನದಿ ।
ಸಿಂಧುಗಳ ರಾಸಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಚ್ಚರಿಯೊಳಾಳ್ದಂ ಸುಗ್ರೀವನು ॥ (11)

ಚತುರದಶ ಭುವನಗಳ ಚಾರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ।
ಮಿತದಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಮಲತರಕ್ಷೋಣಿಗಳ ।
ಕತಿಪಯ ಸುವೇಷಗಳ ಕಡುಕ್ರೂರ ತಮಗಳಂ ಬೆಳಗಿನೊಬ್ಬುಳಿಗಳನ್ನು ॥
ಅತಿಶಯದ ಘೋರ ಮತ್ತತಿವಿಪುಲ ಕ್ರೂರಗಳ ।
ನತಿಶಯದ ಶಾಂತಿಗಳನಮಿತಶಶಿರವಿಗಳಂ ।
ಪ್ರಥಿತಾಗ್ನಿಕೋಟಿಗಳ ಕಂಡನಾ ಸುಗ್ರೀವನಾ ಪುರುಷನಂಗದೊಳಗೆ ॥ (12)

ಕೆಲವೆಡೆಯ ಪಾಲನಂ ಕೆಲವೆಡೆಯ ಲಾಲನಂ ।
ಕೆಲವೆಡೆಯಲಸುರಕೊಲೆ ಕೆಲವೆಡೆಯ ನಿರಯನೆಲೆ ।
ಕೆಲವು ಕಡೆಯೊಳಶ್ಶೋಕ ಕೆಲವೆಡೆಯ ನಿಶ್ಶೋಕ ತೋರುತಿದೆ ಬಹಳ ಲೋಕ ॥
ಪಲವುವಿಧಜೀವರಂ ಕೊಲೆಯಿಂದ ಸಾವರಂ ।
ನಲಿವಮಿತದೇವರಂ ನಟಿಸಿ ತುತಿಸಲಿವರಂ ।
ಜಲಜಾತರಾದ್ಯರಂತಾಗಿಸುಪವಮಾದ್ಯರಂ ಮಿಗೆ ಕಂಡ ಸುಗ್ರೀವನು ॥ (13)

ದಶಕಂಠಕೋಟಿ ಕುಂಭಶ್ರವಣಕೋಟಿಗಳ್ ।
ದಶದಿಶೆಗಳೊಳು ಸುರಪಸುತಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳ್ ।
ರಸೆಯು ಚಣಕೋಪಮಿತಮಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರ್ಮತ್ತೊಂದು ತಾಣದೊಳಗೆ ॥
ಅಸುರಶತಸಾಸಿರ ಶಿರಸ್ಸುಗಳನಾಂತು ನಿಜ ।
ವೆಸರಿನುಚ್ಚಾರಣೆಯುಲೆಚ್ಚಾಡಿ ಮಡಿವುದಂ ।
ಪೊಸತೆನೆ ಮಹಾಪುರುಷನಂಗದೇಶದಿ ಕಂಡನಾಗ ಸುಗ್ರೀವನೊಲಿದು ॥ (14)

ನದಿಗಳೆಲ್ಲವು ನೀರಧಿಯನರಸಿ ಬರ್ಪಂತೆ ।
ವಿದಿತಪ್ರತಾಪದಾನವರೆಲ್ಲ ಬಂದಾಗ ।
ವದನಂಗಳಂ ಪೊಗುತ ದಂಷ್ಟ್ರದೆಡೆಯೊಳ್ಸಿಲ್ಕಿ ಪುಡಿಯಾಗಿ ಪೋಗುತಿರಲು ॥
ಕದನದೋಳ್ಕೆಲರು ಜಯಸಿರಿಯನಾಂತು ಸಂತೋಷ ।
ದುದಯಮಂ ಕಾಣುತದ್ಭುತಗಳೆಂಬೆಲ್ಲ ಕಂ ।
ಸದನವಾದಂಗಮಂ ನೋಡಿ ನಡುಗುತ ಭಯದಿ ಬೆರಗಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ॥ (15)

ವಾಲಿಯೈತಂದೊಂದು ದಂತಾಗ್ರದೊಳು ಮಡಿದ ।
ಮೇಲೆ ರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಮುಖ್ಯಾಸುರರ ।
ಜಾಲಂ ಪತಂಗಸಮುದಯ ಪಾವಕನ ಪೊಗುವ ತೆರದೊಳೈತಂದು ಕೆಡೆದು ॥
ಭೂಲಲನೆಗೊರಗಿದುದನೆಲ್ಲ ಕಪಿಕುಲಮೆಲ್ಲ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ನಡಸುವದ ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವಂ ನಿ ।
ರಾಲಸ್ಯದಿಂದೆರಗಿ ನುತಿಸುವ ಸುರಾಸುರರ ಕಾಣುತಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು ॥ (16)

ಭೀತಿಯಿಂದುದಿಸುವರು ಶಶಿರವಿಗಳುಂ ಭಯದಿ ।
ವೀತಿಹೋತ್ರಂ ಮಹಾಬಲನಿಂದ್ರ ಮೃತ್ಯುಗಳ್ ।
ಧಾತುಗೆಡುವರ್ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಾತ್ಮರಕ್ಷಣಂ ಗೈಯಲ್ಕುಪಾಯಮೆನಿಸಿ ॥
ಸೋತುಪೋದರ್ ಚಂದ್ರರವಿಯಗ್ನಿನಕ್ಷತ್ರ ।
ಮೋತರತಿಶಯತೇಜವೆಂಬಂತೆ ಭೂವ್ಯೋಮ ।
ತಾತತ್ಯಮಾನಗೊಳುತಿರೆ ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಯ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು ॥ (17)

ಶತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾಬ್ಜಾಕ್ಷರುಗಳ ಮ ।
ತ್ತತಿಶಯ ಸಪ್ತರ್ಷಿ ನಾರದ ಸನಂದನಾ ।
ದ್ಯತಿ ತತಿಯನೊಂದೊಂದು ರೋಮಕೂಪಂಗಳಲಿ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಬಳಲೆ ॥
ಶತಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರೊಂದೇ ಬಾರಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ ।
ತತುಲ ತೇಜೋರಾಶಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಮನೋ ।
ಗತಿಯಿಂದ ಕಬಳಸುತಮಿರೆ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದನಾ ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಯನು ॥ (18)

ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳೊಂದೆಡೆಯ ಪೊಗಳುತ ತೊಳಲಿ ।
ಬಗೆಗಳಂ ತಿಳಿಯದಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ನೋಡುತಿರ ।
ಲೊಗುಮಿಗೆಯ ಶ್ರುತಿಸಿರಗಳರಸಿ ಕಾಣದೆ ಬಳಲಿ ತುತಿಸಿ ಮುಂಗಾಣದಿದಕೊ ॥
ಬಗೆಬಗೆಯ ತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳುಂ ಕಾಣ ।
ದಗಣಿತದ ನಾಣ್ನುಡಿಯ ನಗೆಗಾಸ್ಪದಗಳಾದ ।
ಬಗೆಗಗೋಚರ ನಿನ್ನ ಕಾಣ್ಬರಾರುಂಟು ನಾನೆಂತರಿವೆ ಮೂಢನಕಟಾ ॥ (19)

ವಿಶ್ವಲೋಕಾಧಾರ ವಿಶ್ವಭುವನಶರೀರ ।
ವಿಶ್ವನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರ ವಿಶ್ವಾಕಾರ ।
ವಿಶ್ವದೊಳಪೊರಗಿರ್ದು ವಿವಿಧಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಸಗಿ ನಿರುನಿರುವಿಕಾರಿಯಾಗಿ ॥
ವಿಶ್ವಜೀವರ ಕುಣಿಸಿ ವಿಧಿಭವಾದ್ಯರ ಸೃಜಿಸಿ ।
ಶಾಶ್ವತ ಕೃಪಾವನಧಿಯೆನಿಸಿ ತೋರುತ ಸರ್ವ ।
ವಿಶ್ವೇಶ ಜಯ ನಮೋನಮಯೆನುತಲೆರಗಿದಂ ಸುಗ್ರೀವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ (20)

ಬಲ್ಲೆನೆ ಮಹಾಮಹಿಮ ಭವದೀಯ ಶುಭಚರಣ ।
ಪಲ್ಲವಗಳಂ ಪ್ಲವಗ ಮೂಢಮತಿ ಭೀತಿರಸ ।
ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹ ಜಾತಿಹೀನರೂಪಿಂ ಧೈರ್ಯಮತಿಯೆನಿತು ಜನಿಪುದರಸಾ ।
ನಿಲಲಮ್ಮದೆ ನಿಖಿಲಭೂತಗಳು ಭಯಗೊಂಡು ।
ತಲ್ಲಣಿಸುತಿರೆ ಮಹಾದ್ಭುತರೂಪ ನೋಡುವರ
ದೆಲ್ಲಿ ಶಕ್ಯಮದಾರ್ಗೆ ಕರುಣದಿಂ ಮೂಜಗವ ರಕ್ಷಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಜೀಯಾ ॥ (21)

ಭಕುತನಂ ನೋಡು ಭವದೀಯ ಪೂರ್ವಾಕೃತಿಯ ।
ಸುಕರಮೆನೆ ದಯಮಾಡು ದೇವ ವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯ ।
ಶಕುತರಾರಿಪ್ಪರೆ ಸೇವಕನ ಬಿನ್ನಪವ ಪತಿಕರಿಸು ದಯದಿ ಬೆರಸು ।
ಸಕಲಲೋಕಾತಂಕವಂ ಪರಿದು ನಿರ್ಜರ ।
ಪ್ರಕರಮಂ ಪಾಲಿಸುವೆನೆಂದಭಯವಿತ್ತ ಪ್ರಿಯ ।
ದಕಲಂಕತೆಯ ನೀನದು ಜೀವಕೋಟಿಯ ಪೊರೆದು ಪಾಲಿಪುದೆನುತ್ತೆರಗಿದಂ ॥ (22)

ಕರಣಗಳು ಕಳವಳಿಸಿ ಕಾಯಮುಂ ಬಿಸಿವೆರಸಿ ।
ಚರಣಕೆರಗಲು ನಡುಗಿ ಸರ ಕಂಠದೊಳಗಡಗಿ ।
ತರಹರಿಸದತಿಭಯದಿ ಕಂಗೆಟ್ಟೆನೈದಯದಿ ಕಾಯ್ದು ಪೂರ್ವಾಕೃತಿಯನು ॥
ಧರಿಸದಿರೆ ದೇಹಮಿನ್ನಿರದು ಸಂಕಟವೆರದ ।
ಶರಣರಿಗೆ ಶರಣ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯರದಾರು ।
ಧೊರೆಗಳೆನಿಸುವರೆನ್ನ ದೇವ ಸುರಸಂಜೀವ ನಮೋಯೆನುತೆರಗಿದಂ ॥ (23)

ಆರು ನೋಡುವರು ವಿಶ್ವಾಕಾರಮಂ ದೇವ ।
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಕಾಯವೇಳ್ಕೆಂದು ಭಯದಿಂದ ।
ಸೂರಿಯನ ಸುತ ನಡುಗಿ ಶತಸಹಸ್ರೋನ್ನತದಿ ನುತಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ನಲಿದು ॥
ವೀರರಾಘವನು ವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯನೊಳಗಿಟ್ಟು ।
ಪೂರುವದ ಮನುಜವೇಷದಿ ಕುಳಿತು ನಗುತ ಕಪಿ ।
ವೀರನೊಡನಿಂತೆಂದನತಿದಯಾರಸದಿಂದ ಹಿಗ್ಗುತಿರೆ ಪ್ಲವಗವೃಂದ ॥ (24)

ಪಳೆಮಾತುಸಂದಣಿಗೆ ಪೊಳೆವಾಗಮದ ಕೆಳೆಗೆ ।
ತೊಳಲುತಿಹ ಮಂತ್ರಗಳ ತಂತ್ರಂಗಳಾರಡಿಗೆ ।
ಬೆಳಗುವೀ ಕರ್ಮಮರ್ಮಗಳ ಸ್ಪೃಕ್ಕಿಗೆ ಯೋಗಸಾಂಖ್ಯಾನುಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ ॥
ಅಳೆವಡುವನಲ್ಲವೇನೊಂದರಿಯದತಿಭಕ್ತ ।
ದಳೆದಾತನಿಗೆ ತೋರ್ಪ ನೆನ್ನ ನಿಜಮಂ ಕೇಳು ।
ಗೆಳೆಯ ನೀಂ ಬಹುಪುಣ್ಯಗೈದ ಕತದಿಂದಾದುದೆಮ್ಮದರುಶನವು ನಿನಗೆ ॥ (25)

ಸರಸಿಜಭವಾದಿಗಳು ಸತತ ಮಾಡುವ ನೇಮ।
ಭರದಿಂದಲೆನ್ನ ಕಂಡೆರಿಯರೇಕಾಯತನ।
ಪೆರದನನ್ಯತೆ ವೆತ್ತ ಚಿತ್ತನೀನಾಗೆ ಮುದವೆತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಗಳ ತೆತ್ತು॥
ಪರಮ ದಿವ್ಯಾಕೃತಿಯು ತೋರಿದೆನು ಭಕ್ತಿದೃಢ
ತರವಾಗಲೆಂದು ಸತತಾನಂದಗೊಳುತಿರುವ।
ಪರಿಯನುಪದೇಶಿಸುವೆ ತಿಳಿದು ಕೃತಿಯಹುದೆನುತಮುಸುರಿದಂ ರಘುವೀರನು॥ (26)

ಅರುಣೋದಯದೊಳೆದ್ದು ಕರಚರಣಗಳ ತೊಳೆದು।
ಹರುಷದಿಂದೊಂದೆಡೆಯ ಗೋಷ್ಠದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು।
ಸರಸಿಜಾಸನವ ಸಡೆಗರಿಸಿ ದಿಟ್ಟಿಗಳೆರಡ ನಾಸಾಗ್ರಕಳವಡಿಸುತ॥
ಮರುತನುಟವ ನಿಲಿಸಿ ಹೃದಯಮಮ್ಮೆಚ್ಚರಿಸಿ।
ಸರಸಿಜದ ಮಧ್ಯದೊಳು ದಿವ್ಯಸಿಂಹಾಸನವ।
ವರರತುನ ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಜಾನಿಪುದು ಮಂದಾರಪಾದಪವನು॥ (27)

ಗದ್ದುಗೆಯ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯಾಸೀನ ಮೂರುತಿಯು।
ಮುದ್ದುಮುಖ ಮುಗುಳುನಗೆ ಆದಿತಭೂಷಣನಿಚಯ।
ಬದ್ಧವಿರಜಾಂಬರಗಳಳವಟ್ಟ ಕರತಳದಿ ಧರಿಸಿರುವ ಶರಚಾಪದ॥
ಪೊದ್ದಿಗೆಯನಂಕದೊಳಗಿರುವ ಧರಣೀಸುತೆಯು।
ಶುದ್ಧಾಂತರಂಗದೊಳಗೆಸೆವ ಸೌಮಿತ್ರಿಯುಂ
ಬುದ್ಧಿಗಾಜ್ಞೆಯೊಳೆಸೆವ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯಂ ಜಾನಿಪುದು ಮೌನವಿಡಿದು॥

ಪರಮಪುರುಷನ ಚಿತ್ತಸರಸಿಜದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾವಹನಾದಿಗಳ।
ವಿರಚಿಸುತ ಪೂಜೆಗೈದೆರಗಿ ನುತಿಸುತ ಚಲಿಸದಂತೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಬಳಿಕ॥
ಗಿರಿಜೆಯರಸಂ ಸದಾಸ್ಮರಿಸಿ ಕೃತಿಯಾದ ಶುಭ।
ಕರನಾಮಸಾಸಿರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಮಗು।
ಳೆರಗಿ ಸಂತಸದಿಂದ ನಿರತ ಸೇವಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಸುಖಿಯಾಗಿರೆನುತೊರೆದನು॥ (29)

ಈ ಪರಿಯಲನುದಿನವು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸುವ।
ಗೋಪಿತದ ಶರಣಂಗೆ ಪಾತಕಶತಂಗಳುಂ।
ಪೋಪವಾನಂದ ಪೆರ್ಚುತ ಬಪ್ಪದಾನಪ್ಪನಂತ್ಯದೊಳು ಸುಖಿಯೆನಿಪ್ಪ॥
ಯೀ ಪೊಲೆಯ ದೇಹದೊಳಗಿರ್ದರಾ ಪುರುಷ ಸ।
ಲ್ಲೀಪ ನಿತ್ಯಾನಂದನಾಗಿರ್ಪ ದಿನದಿನದ।
ಪಾಪಕೃತ್ಯಗಳೊಂದನೊಂದ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತವಸ್ಥ ಚಿತ್ತಾನುಸತ್ತ॥ (30)

ಎನುತ ತಿಳಿದೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮನನಿಲಿಸಿ ನಿತ್ಯಸುಖ।
ದನುಭವಾನಂದದಿಂದುಪದೇಶವನು ಮಾಡ।
ಲಿನಸುತಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ನುತಿಗೈದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಲಲು॥
ಹನುಮ ಜಾಂಬವ ಮುಖ್ಯರಾನಂದಮಯರೆನಿಸಿ।
ವನಜಾಕ್ಷ ರಾಮ ಪುರದರಸ ರಾಘವನಪದ।
ವನಜಗಳಗಭಿನಮಿಸಿ ವಾಸುದೇವಾತ್ಮಕತೆವೆತ್ತು ಸುಖಿಮಿರ್ದರರಸಾ॥ (31)

ಸಂಧಿ 5 ಕ್ಕಂ ಪದ 198.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಚನೆ॥ ತರಣಿತನಯಂಗೊಲಿದು ಸುರರಾಜನಂದನನ ।
ಶರವೊಂದರಿಂದೆಚ್ಚು ಶಾಖಾಮೃಗದ ಬೆಚ್ಚು ।
ಪರಿದನರೆನಿಮಿಷದೊಳು ರಾಘವಂ ಭಕ್ತಜನರಾನಂದ ಬೆರ್ಚುವಂತೆ ।

ಗಿರಿಜೆಕೇಳ್ ದುಂದುಭಿಯ ಶಿರವ ಮಿಡಿದುಂ ತಾಳ ।
ತರುಗಳೇಳಂ ಕಡಿದು ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರ್ದ ।
ಪರಮಪುರುಷನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಕಂಡು ಸಂತೋಷಮಡೆಗೊಂಡು ಕಪಿರಾಜನು ॥
ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕರಗಳು ಮುಗಿದು ಪ್ರಿಯ ।
ಕೆರವಾಣಿಯನ್ನುಡಿದ ದೇವಚಿಂತಾತತಿಯು ।
ಪರಿದು ಪೋದುದು ಭೀತಿ ಹಿಂಗಿದುದು ಭವದೀಯ ಕೃಪೆಯನುಂ ಪಡೆದು ಬಳಿಕ ॥ (1)

ಸುರರಾಜನರಮನೆಯ ಶೆಳೆದುಕೊಂಬೆನು ಕಪಿಯ ।
ಪರಿಯದೆಂತಿಹುದೆನುತ ಪೇಳ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಂ ।
ಕರೆದೆಂದ ರಘುವೀರ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ವಿರಚಿಸು ನಿರಾಲಸ್ಯದೆ ॥
ತ್ವರಿತದಿಂ ಪೋಗಿ ಕಪಿವರನ ಕರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ।
ಬರಲಾನು ಸಮಯಮಂ ನೋಡಿಶ್ವೊಂದರಿಂ ।
ಧರೆಗುರುಳ್ಚುವೆನಿದಕೆ ಸಂದೇಹ ಬೇಡೆನುತ ಮುಗುಳಭಯಮನ್ನಿತ್ತನು ॥ (2)

ಕೇಳ ಸಂತಸದಿಂದ ಕಪಿವರ್ಯ ಧೈರ್ಯಮಂ ।
ತಾಳಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯೆಡೆಗೈದುತಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।
ಮೇಳದಿಂ ಪಿಂದೆ ನಡೆತಂದು ತದ್ವಿಪಿನದೆಡೆಯಲೊಂದು ತರುಮೂಲದಿ ।
ಭಾಳನೇತ್ರನ ತೆರದಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ತಾಳಿ ಶರಚಾಪಗಳ ಕೆಲದಿ ನಿಂದಿರೆ ಹನುಮ ।
ನಾಳೊಳಗಂ ಗೈವೃತಡಿಗಡಿಗೆ ಜಾಂಬುವಂ ಪೊಗಳಿ ಭುಲ್ಲೈಸುತಿರಲು ॥ (3)

ಆಗಳೈತಂದಗ್ರಜನ ನಾಮಮಂ ಪಿಡಿದು ।
ಕೂಗೆ ಸುಗ್ರೀವ ನಾರ್ಭಟಿಯ ಕೇಳುತ ಕೋಪ ।
ಮೇಗುದಿಸಿ ತಾ ಸುರಪನಂದನಗೆ ಲಯಕಾಲರುದ್ರನಿಮ್ಮಡಿಯೆನಲ್ಕೆ ॥
ಸಾಗರವು ಮೇಲ್ವರಿದು ಪೊರದಿರ್ದ ಮಾರುತನ ।
ವೇಗದಿಂದೇನೆಂಬೆನಾ ಗಹನಬುವಿ ನಡುಗೆ ।
ಲಾಗುವೇಗದಿ ತರಣಿಸುತನ ತುಡುಕಿದ ಧರಾಸುತ ಬಾಧನ ಪಿಡಿವಂದದಿ ॥ (4)

ಆದುದದ್ಭುತಯುದ್ಧಮೀರ್ವರಿಗೆ ಮಲ್ಲಗತಿ ।
ಮೋದುರತೆ ಪೆರ್ಚೆ ಮುಷ್ಟಾಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತರು ।
ಭೂದರಗಳಿಂದಮರೆನಿಮಿಷ ಹರಿಕೈಟಭರ ರಣದಿಂದಮೈವಡಿಯೆನೆ ॥
ಕಾದುವುದ್ಭಟರೀರ್ವರೊಳು ರೂಪುಬಲಸರದ ।
ಭೇದಮೆಳ್ಳನಿತಾದಡಂ ಗ್ರಹಿಸೆ ಮತಿಗೆ ದು ।
ರ್ಬೋಧಮಾದುದರಿಂದ ಬೆರಗೆನಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತಮಿರ್ದರಾ ಸನ್ನದ್ಧಮಂ ॥ (5)

ಪಿಡಿದ ವೈರದೊಳು ಬಡಿದಾಡಲೀರ್ವರ ಶಕ್ತಿ ।
ಗೊಡನೊಡನೆ ಸಂತಸದಿ ನೋಡುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ।
ಕಡುಗೋಪದಿಂ ವಾಲಿ ಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರದಿಂ ಮೊಳಕಾಲ್ಗಳಂದಡೆಕುತ ॥
ಬಡಿಯೆ ರಕುತವ ಕಾರುತೆಡೆಬಲನ ನೋಡಿ ಕಂ ।
ಗೆಡುತಾರನುಂ ಕಾಣದೋವಿ ಬನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ।
ನೊಡನೆ ಬದುಕಿದೆನೆನುತ ಭಯದಿ ಪಿಂದಿರುಗಿದಂ ವಾಲಿ ಮುನಿವಚನವಿಡಿದು ॥ (6)

ಹನುಮಸೌಮಿತ್ರಿಜಾಂಬವರೊಡನೆ ರಾಘವಂ ।
ಬನಕೆ ನಡೆತರೆ ನೋಡಿ ಸುಗ್ರೀವ ದೈನ್ಯದಿಂ ।
ಕೆನಿಸಿಂದಲತಿ ಕ್ರೂರತರ ವಾಣಿಯಿಂ ಬಳಿಕ ಮೂದಲಿಸಲನುಗೈದನು ॥
ಎನಗೆ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು ಬಲಶೌರ್ಯಗಳ ತೋರಿ ।
ಮನೆಯಿಂದ ಪೊರಮಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮರೆಗೋಡಿರ್ದ ।
ಮನುಜೇಶ ಕೊಲಲಾರೆನೆಂದರಾನೇಂ ಗೈವೆ ನಿನಗೆ ಮೊದಲೇಂ ಪೇಳ್ದನು ॥ (7)

ಶೂರವಿಕ್ರಮಶುಭಾಕಾರಜವ್ವನಿಗನಾ ।
ಕಾಗಮಂದಳಿದು ಧೈರ್ಯದ ನುಡಿಗಳಿಂ ಪರರ ।
ನಾರಾರವಂಚಿಸಿದೆ ನನಿಮಿತ್ತದೊಳಗೆನ್ನ ತುತ್ತು ಗೈದಿತ್ತೆ ಬಳಿಕ ॥
ಕ್ರೂರಕಾಲಾನಲಗೆ ನಿನಗೆ ಬಂದುದದೇನು ।
ಚಾರುತರಕೀರ್ತಿ ಮುಂದೆನುತ ಮೂದಲಿಪ ಕಪಿ ।
ವೀರನಂ ಸಂತೈಸಿ ವಿನಯದಿಂದಿಂತೆಂದ ಕರುಣಾರಸಮದೆಂತುಟೊ ॥ (8)

ತಪ್ಪಾದುದೆಮ್ಮಿಂದಮಪ್ಪ ಲಾಲಿಸು ಕೋಪ ।
ದೊಪ್ಪಮಂ ಶಮಗೊಳಸು ರೂಪ್ಯಯೌವನಬಲಂ ।
ಒಪ್ಪದಿಂ ಜವರವಗಳೊಂದೆನಿಸಿ ಭಿನ್ನತೆಯು ಗೋಚರಿಸದಾದುದೆಮಗೆ ॥
ಇಪ್ಪಡಿವಮಾಗದಿರೆ ಶರವ ನಿಲಿಸಿದೆ ಬಿಡಲು ।
ತಪ್ಪದಾರಾದಡಂ ತಿನಲೆನಗೆ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ।
ಒಪ್ಪದೆನ್ನುವ ಭಯದಿ ನಿಂಮ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರ್ದುದಪಕೃತಿಗೆ ಮೊದಲಾದುದು ॥ (9)

ಇದರಿಂದಲಜ್ಞಾನ ಬಾಲ್ಯ ಮೌಢ್ಯಂಗಳಿವು ।
ಗೊದಗಿಸದೆ ತಪ್ಪೇನು ಪರರಿಂದ ಸಂಕಟದ ।
ಸದನಬಂದಡಸಿದುದು ನಿನಗಲ್ಲದೆಮಗಾದುದೆಂದರಿತು ಕ್ಷಮಿಸಿ ದಯದಿ ॥
ಸುದತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತಾನು ಮೂವರಂ ನಿನಗೆ ಸಂ ।
ಪದವ ನೆನೆವೆವೆನುತ್ತ ತಿಳಿಮ ನೀ ಮಗುಳೊಮ್ಮೆ ।
ಕದನಕಾತನ ಕರೆಯೆ ಕಾಣ್ಬಹುದು ಮತ್ತಿನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಟದ ಮಟ್ಟ ನಿನಗೆ ॥ (10)

ಪೊರಟುಬರೆ ಸುರಪಸುತ ಶರಕಾಹುತಿಯೆನಿಪ್ಪ ।
ಭರವಸಮಿದೆಂದರಿದು ಪೋಗೆಂದು ಪೇಳೆ ಪತಿ ।
ಕರಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಕರೆದು ಪೇಳ್ದಂ ರಘುವೀರನು ॥
ಸುರಪನಂದನಗಿವಗೆ ಭೇಧಕಾಣ್ಬಡುವಂತೆ ।
ಕೊರಳೊಳಡು ಗಜಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನೆನುತ ರಘು ।
ವರ ಪೇಳ್ದಂತೆಸಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸಂತಸಂ ಗೊಳಸಿದಂ ಸುಗ್ರೀವನ ॥ (11)

ಬಾನೆಡೆಯು ವಿಪರೀತನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಯಿಂ ।
ಭಾನು ಕಂಗೊಳಿಪಂತೆ ಸುಗ್ರೀವ ಕರಮೆಸೆಯೆ ।
ಮಾನವಾಧಿಪ ಸಮರಸನ್ನಾಹಯುಕ್ತದಿಂ ಮುಂಗಡೆಯೊಳೈದುತಿರಲು ॥
ವಾನರಾಧಿಪ ಹನುಮ ನಳನೀಲ ಜಾಂಬವ ।
ದ್ವಾನರರು ಪಿಂತೆ ಬರೆ ಬನಬನವ ನೋಡುತ್ತ ।
ಮ್ಲಾನಹರ್ಷದಿ ಸುರಪನಂದನಕ್ಕೆಮ್ಮಡಿಪ ಬನವ ಕಂಡಂ ರಘುಜನು ॥ (12)

ಅಚ್ಚರಿಯು ಬೀರುತಿದೆಯೆನುತ ರವಿಸುತ ನೆಲದಿ ।
ಪೊಚ್ಚಪೊಸ ಜವ್ವನಿಗರಂತೆ ವನ[ಮೆರೆದಿದೆ] ।
ನಿಚ್ಚಮುಮಿದಾರಿಂದ ನಿರ್ಮಿತಂ ಬಿತ್ತರಿಪುದೆನೆ ಪೇಳ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ।
ಮಚ್ಚರವನುಳಿದ ಮನುಹಂ ವಿನುತ ಸಪ್ತಜನ ।
ನಿಚ್ಚಮೀನೆಲದಿ ವಿಪರೀತ ಕವಣಿಯೊಳವೃತ ।
ದಿಚ್ಛೆಯು ನಿರಾಹಾರ ಶತವತ್ಸರಂಗಳಂ ನೇಮದಿಂದಿರ್ದನಸಘಾ ॥ (13)

ಆ ಮಹಾಮೌನಿಗಳನುಗ್ರಹದಿ ಕಂಗೊಳಪು ।
ದೀ ಮಹದ್ವನ ಸುರಪವೈಶ್ರವಣಾಖಿಪಿನದಿಂ ।
ದಾ ಮಹತ್ಯಾಧಿಕವಿನೋದದುತ್ಸವವಾಂತು ತೋರ್ಪುದು ತಪೋಜನಿತವು ॥
ಕಾಮಿತವನಿತ್ತಪುದು ಕಪಿಪಕ್ಕಿಮೃಗತತಿಯು ।
ಭೂಮಿಯಂ ಪೊಗಲು ಪಿಂದಿರುಗದೈ ದೈತೇಯ ।
ಸೋಮಸೂರ್ಯಾದಿ ಸುರರಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸಲರಿದು ಕೇಳ್[6] ತಪೋವನವು ಜೀಯ ॥

ತೊಡೆರುಗಳ ರವ ತೂರ್ಯವಾದಿತ್ರ ನಿಸ್ವನಂ ।
ಮಡದಿಯರ ಕಿಂಕಿಣೀರವದಿಂಪು ನೊಂಪು ಕೇ ।
ಳ್ಪಡುತಲಿದೆ ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಗಳು ತೋರುತ್ತಿದೆಯುಸಮಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ॥
ಬಿಡುಗಣ್ಣರಿಂದಧಿಕನೆಂದಾವನೈತಂದು ।
ಪೊಡೆವಡುವನವಗೆ ಶುಭ ಪೆರ್ಚೆ ಬಹುದದರಿಂದ ।
ಪೊಡವೀಶ ವಂದಿಸಲ್ವೇಳ್ಪುದೆನಲೆರಗಿದಂ ರಾಮ ಸೌಮಿತ್ರಿಸಹಿತ ॥ (15)

ವಂದಿಸುತ ಬನಕೆ ರಘುನಂದನಂ ಮನದೊಲವಿ ।
ನಿಂದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧದೊತ್ತಿನ ಬನಕೆ ನಡೆತಂದು ।
ಮಂದಹಾಸದಲಂದು ಮರನ ಮರೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಕನುಜಸಹಿತ ॥
ಬಂದು ಕಪಿವೀರರೆಡಬಲದಿ ನಿಂದಿರೆ ಸೂರ್ಯ ।
ನಂದನ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದನಿಂದಾದರಂ ।
ಕುಂದೆನಿಸದೆನ್ನಯ ಮನೋರಥವ ಸಲಿಸೆಂದು ಪದಕೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ॥ (16)

ಬೆದರದಿರು ಸುಗ್ರೀವ ಭೇದಕಾಣ್ಪಡುವಂತೆ ।
ಹೃದಯದೊಳ್ಮಾಲಿಕಾಚಿಹ್ನೆಯುದೆ ತವದಿಂ ।
ಕದನಕ್ಕೆ ಕರೆ ವಾಲಿಯಂ ಬಂದರೊಂದು ಶರದಿಂದ ನಿನ್ನಯ ಭೀತಿಯಂ ॥
ಪುದಿದ ವೈರಗಳ ತೀರ್ಚುವೆನೆನ್ನುತಭಯಮಂ ।
ಮುದದಿಂದಲೀಯಲನುರಾಗದಿಂ ಸುಗ್ರೀವ ।
ಪದುಳದಿಂದೈತಂದು ಕಂದರಂ ಪೊಡೆವಂತೆ ಭೋರ್ಮೊರೆದ ನಗರ ಬೆದರೆ ॥ (17)

ಸಿಡಿಲರವಕಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ಕ್ರೋಧದಿಂ ।
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಸಿಂಹನಾದಂಗೈಯೆ ಮೃಗಗಳೆದೆ ।
ಯೊಡೆದು ಧರಣೀತಳದಿ ಕೆಡದೊದರುತಿರೆ ಪ್ಲವಗತತಿ ನಡುಗಿ ತಲ್ಲಣಿಸಲು ॥ (1
ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ನಾದ ಕೇಳ್ಪಡಲು ಶುದ್ಧಾಂತದೊಳ್ ।
ಮಡದಿಯರ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿರ್ದು ಕೇಳದ ವಾಲಿ ।
ಯೊಡನೊಡನೆ ಪಲ್ಮೊರೆದು ಪೊಡೆದಿಡುವೆನೆಂದೆದ್ದ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನಂತೆ ॥

ಮೊದಲಿಂದ ದ್ವಿಗುಣೀಕೃತಕ್ರೋಧದಿಂ ವಾಲಿ ।
ಕದನಕ್ಕೈದುವ ಪರಿಯ ಕಂಡು ತಾರೆಯು ಬಂದು ।
ಪದಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಸಮಯಾನುಸರಣೆಯ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಬಿನ್ನಪಗೈದಳು ॥
ಕದನಕರ್ಕಶಮಲ್ಲ ನಹುದೆನುತ ತ್ರಿಜಗದೊಳ್ ।
ವಿದಿತಮಾಗಿರುವುದಾದರು ರಾಜಕುಲಧರ್ಮ ।
ತುದಿಯೆನಿಪುದನು ಸರಣೆಗೈವುದನುಚಿತಮೆನ್ನ ನುಡಿಯ ನವಧರಿಪುದಾರ್ಯ ॥ (1

ಹಿತಜನರೊಳಾಳೋಚನಂಗೈದು ಕಾರ್ಯಸಂ ।
ಗತಿಯ ಬಲದುರ್ಬಲಗಳಂ ತಿಳಿದು ಸ್ವಜನ ಸಂ ।
ಮತಿಪಂತೆ ರಣದ ಸನ್ನಾಹಂಗಳಂ ಗೈದು ಬಲವನುಂ ಸಮತ್ರೆಗೈದು ॥
ಮತಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸುವುದುತ್ತಮಂ ದೌರ್ಬಲವ ।
ಜತೆಗೊಳಿಸಿ ಗೆಲುವುದದು ಮಧ್ಯಮಂ ತಾನೈದಿ ।
ಖತಿಗೊಂಬುದಧಮವನುಚಿತಮೆಂದು ನೀತಿನಯವೇತ್ರರೊಲಿದುಸಿರ್ವರನಘ ॥ (20

ನೋಡು ರಣದೊಳು ಪರಾಭವಪೊಂದಿ ಪೋದ ಹಿಂ ।
ಬೇಡಿ ಮಗುಳೈತಂದು ವೀರವಾದಗಳ ಪಿಡಿ ।
ದಾಡುತಾರ್ಭಟಿಪುದೇಂ ಕಾರಣ ಮೆನುತ್ತರಿಯದಲೆ ಬರಿದೆ ಕೋಪದಿಂದ ॥
ನಾಡಾಡಿತನದಲ್ಲೈದಿದರೆ ಜಯಸಿರಿ ಕೈಗೆ ।
ಗೂಡಿಬಹುದೆಲ್ಲಿಯದು ಬೆಂಬಲಕ್ಕಧಿಕಹಿಂಬಲ ।
ಕೂಡಿರಲ್ಕೊಡಿಗೆಡೆದೈತಂದು ಭೋರ್ಗರೆವ ಕಾಳಾಹಿಯನೆ ಕ್ರೋಧದೆ ॥ (2

ಅರಿನಿಗ್ರಹಂಗೈವುದಾತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೈದು ।
ಸಿರಿಯನುಂ ವಶಗೈದು ಸೀಮಂತಿನಿಯ ಬೆರೆದು ।
ಪರಮಸೌಖ್ಯವನುಂಬ ಪರಿಯನೆನದೈತಂದನಲ್ಲಿದೆಂದಿನ ತೆರದೊಳು ॥
ಬರುವದಲ್ಲಿವುಮಲ್ಲ ತಿಳಿಯದೈದಲು ಸಲ್ಲ ।
ಧುರದಿ ನಿಮ್ಮಯ ಶೌರ್ಯಗಳ ಕಾಣದವನಲ್ಲ ।
ತರಣಿಸುತ ನೆಲ್ಲಮಂ ಬಲ್ಲದಯದಿಂ ಮನಕೆ ತರವೇಳ್ಕುಮೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲಾ ॥ (22)

ಪಲವುವಿಧಕಷ್ಟಗಳ ಪದನಖರಮುಷ್ಟಿಗಳ ।
ಸಿಲುಕಿನೊಳ್ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಜೀವಮುಳಿದೈದಿದವ ।
ಬಲವಿಲ್ಲದೇನುಂ ಬರ್ಪೈತರುವ ಮೊದಲು ದಿನ ಕೆಡದು ಗರ್ತದೊಳು ಮಗುಳೆ ॥
ನಿಲದೆ ಬೀಳ್ದಪೆನೆಂತು ಸುಲಭಮತಿಯನ್ನಾಂತು ।
ಕೊಲಿಸಿಕೊಳಲೇನವಗೆ ಫಲವೇನಹುದು ಕೊನೆಗೆ ।
ಕಲಿತನವನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕ್ರೋಧಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧುಮಾರ್ಗವನು ಮುಟ್ಟು ॥ (23)

ಮೂರುಲೋಕದೊಳುಳ್ಳ ಶೂರರಿಂಗತಿಶಯದ ।
ಚಾರುಜಸವಂ ಗಳಿಸಿ ಚದುರಿಂದ ಬಾಳ್ವುದಕೆ ।
ತೋರದೊಣರುವ ಸಲಹುವುದುಚಿತವೆಲೆ ದೇವ ಕಾರ್ಯದುಷ್ಕಾರ್ಯಂಗಳಾ ॥
ಭಾರಣೆಯೆಲಾಪುವಗಳನು ತರ್ಕದಿಂ ತಿಳಿದು ।
ದಾರುಣವನುಳಿದು ಕಾರ್ಯವನೆಸಗೆ ಫಲವಿಫಲ ।
ಸಾರುವುದು ದೇವಮನುಚಿತದಲಿ ಕಾರ್ಯವಿಫಲ ಕಪಿವಂಶಧುರ್ಯ ॥ (24)
ಸಂಗಾತಪುಟ್ಟಿದವ ನಿಖಿಲಾಗಮಾದಿಶಾ ।
ಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಬಲ್ಲನಿಂಗಿತದ ಮತಿಯುತ ಬಲಿ ಪ ।
ತಂಗಸುತ ನಿಮಗನ್ಯನಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದಂತೆ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ನಡೆವರೆ ॥
ಅಂಗದನಿಗಿಂದಧಿಕಮೆಂದರಿತು ಮನದ ಕೃ ।
ತ್ಯಂಗಳಿಲ್ಲವ ಮರೆತು ಯುವರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾ ।
ದಂಗಳಂ ಸೇವಿಪೊಲು ದಯಗೈದರುತ್ತಮದ ಕೀರ್ತಿ ಸಮನಿಸುವುದಾರ್ಯ ॥ (25)
ಒಪ್ಪದುಂಟಾರಿಗಾದರು ಕಾಲವಶದಿಂದ ।
ತಪ್ಪಿದಂ ಪಿರಿಯರನುಮತಿಸಿ ಸೀಕ್ಷಿಸಿದಯದೊ ।
ಳೊಪ್ಪಗೊಳಲಿಹಪರದಲೆಣಿಕೆ ಕೈವಶಮಹುದು ಶಾಸ್ತ್ರಮತವೆಂದು ತಿಳಿದು ॥
ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಪಗೆಗಳಾದರುಂ ಬೆರತಹರೆ ।
ಇಪ್ಪರಿಯೊಳರೆ ಮೂರುಲೋಕದೊಳ್ ಜಯಕೀರ್ತಿ ।
ಯಪ್ಪದಿದು ಹಿತಮೆನುತಮಾಳೋಚನಂಗೈದು ಪತಿಕರಿಸವೇಳ್ಕು ಜೀಯ ॥ (26)
ಸಾವಧಾನದೊಳಿನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ನಾಲಿಪುದು ।
ದೇವ ನಾಂ ಕಂಡಕನಸಿನ ಪರಿಯ ಪೇಳ್ದಪೆನು ।
ದೇವತತಿಗಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಾನಂದಮೂರ್ತಿ ಮುಂ ಮೂರ್ತಿವೆರೆದು ॥
ಈ ವಸುಧೆಯೊಳಗುದಿಸಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಿಂ ।
ಠೀವಿಯಿಂದೈತಂದು ರಿಷ್ಯಮೂಕದ ಪೊರೆಯ ।
ಲಾ ವನದೊಳರೆ ಕಂಡು ಪವನಸುತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿದಂ ಪ್ರೀತಿಗೊಂಡು ॥ (27)
ಹಿತದಲುಪಚರಿಸಿ ಸಂಗತಿಗೈಯ ಸುಗ್ರೀವ ।
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಗೆ ತನ್ನ ವೃತಾಂತಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ।
ಶತಮುಖನಸುತನ ಸಂಹರಿಸಿ ರಾಜ್ಯವ ನೀವೆನೆನುತಭಯಮಂ ಕೊಡುತಲೆ ॥
ಖತಿಯಿಂದ ಕವನದೊಳ್ ಕೋಲೊಂದ ಬಿಡಲು ನೀಂ ।
ವ್ಯಥೆಗೊಳುತ ಪೊರಳುವದ ಕಂಡಾನು ತಳ್ಕುಸುತ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರ್ಪ ಘೋರಮಂ ಕಂಡಿರ್ದನರಸ ಸಂವೇದದೊಳಗೆ ॥ (28)
ಹತಮಲ್ಲದುದ ಪೆರರೊಳುಸುರ ಬಾರದೆನುತ್ತ ।
ಮತಿಗೋಪ್ಯಗೈದಿರ್ದರೊಂದು ದಿನ ಸುಕುಮಾರ ।
ಸುತನಂಗದನು ಬೇಂಟೆಗೈದಿರ್ದರಾ ವನದೊಳಾದ ಕಥೆಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ॥
ಅತಿಗೋಪ್ಯದಿಂದೆನ್ನೊಳುಸುರಿರ್ಪ ರಾಮ ಭೂ ।
ಪತಿ ನಿನ್ನ ಕೊಲಲೆಂದು ಬಂದಿರ್ಪ ಕಾರ್ಯಸಂ ।
ಗತಿಯ ತಿಳಿದಾತ್ಮಕುಲಬಾಂಧವರ ರಕ್ಷಣಂಗೈದು ಬಾಳ್ದಪುದು ಲೇಸು ॥ (29)

ಪಲವು ಮಾತಿನ್ನೇನು ಪಂಥವಂ ಬಿಡು ಮೊದಲ।
ಗೆಲವಪ್ಪುದೆಂಬುದ ಬಿಡು ಕರುಣಾವೃತ್ತಿಸಂ।
ಕಲಿತಮನದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕರೆತಂದು ಯುವರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಿತ್ತು॥
ಚೆಲುವ ಕಪಿರಾಜ್ಯಮಂ ಸೌಖ್ಯದಿಂದನುಭವಿಸಿ।
ಸುಲಭವಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿಘಳಿಸಿ ಬಾಳೆನುತ।
ಲಲನೆ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಮರುಗುತಳುತಳುತಂಘ್ರವಿಡಿದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು॥ (30)

ಪರಿಪರಿಯ ನಯನೀತಿಗಳ ತೋರಿ ತಾರೆ ಬಲು।
ಪರಿಯಿಂದ ಪೇಳ್ದುದಂ ಕೇಳಿ ಮತ್ತಾಗ್ರಹದಿ।
ಸುರಪಸುತನಿಂತೆಂದನೆಲೆ ಭೀರು ಪೇರವದ ಮತ್ತವನ ಕೂಗಿನಿಂದ॥
ಹರಿಯು ಪಿಂದಿರುಗಿದರೆ ತರಣಿ ಕಳ್ತಲೆಗಳ್ಕ।
ತೆರಳದಡೆ ಲೋಕಾಸ್ತಮಾಗದಃಳವುದೆ ಕಪಿಯು।
ತರಳೆ ಬಂದಂಜಿಸಿದರನುನಯದೊಳಾನೈದಿ ಮುಗುಳವನ ಕರತರುವದೆ॥ (31)

ಮಾನದಿಂ ಬಾಳ್ವ ಶೂರರಿಗೆ ಪರರಿಂದಪ್ಪ।
ದೇಸಾದರುಂ ಸಹಿಸಲಹುದೆ ಮೊರೆಯುತ ಕರೆವ।
ವಾನರನ ಧನಿಗೇಳಿ ನಿಲುವದಕ್ಕಿಂ ಮರಣ ಕರ ಲೇಸು ಭೂತಳದೊಳು॥
ಮಾನಿನೀ ಚಪಲತೆಯು ಭೀತಿಯಿಂ ಚಿತ್ತ ದನು।
ಮಾನ ಪೆರ್ಚಿತ ನುಡಿವೆಯಾದರಾಲಿಸು ಸೂರ।
ಸೂನು ಸಹಜಾತನೆಮಗವ ಕದನಕುಂ ಕರೆಯಲಾವು ಸುಮ್ಮನಿಹುದುಚಿತವೇ॥

ಚತುರದಶ ಭುವನದೊಳಗುಳ್ಳ ಶೂರರ್ಬಲ್ಲ।
ರತಿಶಯದ ವೀರನೆಂದೆನ್ನ ಮಾನಿನಿ ಮಂದ।
ಮತಿಬಲನೆನುತ್ತವನ ನೀಂ ಬಲ್ಲೆ ತ್ರೈಜಗಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪುದಾದರೊಂದು॥
ಕ್ಷಿತಿಜಾರಮಣ ಲೋಕನಾಥ ಬಂದಿಹನವಗೆ।
ಹಿತವ ಬಯಸುವರೆಂದು ಪೇಳ್ದೆ ನೀನದಕೆನ್ನ।
ಮತಿಯೊಳಿರ್ಪುದ ಕೇಳಿ ನಿಶ್ಚಯಂಗೈದು ಸುಖದಿಂದಮಿರ[ಮಿಸು]ಕಾಮಿನಿ॥ (33)

ಸರಸಿಜಾಸನಗೊಲಿದು ಪರಬೊಮ್ಮ ಧರಣಿಯೊಳು।
ನರರೂಪಿನಿಂದವೈತಂದಿರ್ಪ ದಶಗಳನ।
ತರಿದು ಲೋಕವ ಪೊರೆಯಲೆಂದು ಗಹನಕೆ ಬಂದನೆನುತಾನು ಕೇಳಿರ್ಪೆನು॥
ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ಹರುಷದಿಂ ಕರೆತಂದು।
ಸಿರಿಸಂಪದಂ ಶರೀರಂಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತೆ।
ಶರಣನೆಂದೆನಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುವೆನಬಲೆ ಕೃತಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದೆ॥ (34)

ಸರ್ವಭೂತಾಲಯ ಸಮಸ್ತ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ।
ಸರ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿಗಾದ ಸಜ್ಜನ ಪ್ರೇಮಿ।
ಸರ್ವಾತ್ಮಗವರೋರ್ವ ಹಿತರಹಿತರೆಂಬ ಭೇದಂಗಳುಂಟೇ ಜಗದೊಳು।
ದುರ್ವಿದಗ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದನುದಿನಂ ಭಜಿಸುವರ।
ಸರ್ವದಾಂ ಭಜಿಸುತಿಹ ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವ।
ನಿರ್ವಾಣದಾಯಕನೆನುತ್ತಮರಿತಿಹೆಸಬಲೆ ರಾಮ ಪರಬೊಮ್ಮನೆನುತ॥ (35)

ಭಜಿಪೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭಾವಿಸಿದರಿಂಗೊಲಿವ ।
ಭಜಕಸುರಧೇನು ರಾಘವ ಪರಾತ್ಪರ ವೈರಿ ।
ಗಜರುತಿಹ ಸುಗ್ರೀವನಥಟು ಕಟ್ಟಾಳುತನದಿರವ ಲೋಕಂ ಬಲ್ಲದು ॥
ಸುಜನವಂದಿತ ರಾಮನಂ ಕಾಣಲವ ಬಂದು ।
ಸೃಜಿಸಿದೊಡೆ ಕರುಣದಿಂ ಕಾಯ್ವ ಗರ್ವಿಸೆ ಪೊಡೆದು ।
ವಿಜಯಸಿರಿಯಾಂತ್ಯೈದೆ ಬರ್ಪನಿದಕನುಮಾನ ಬೇಡೆನುತ ಸಂತೈಸಿದಂ ॥ (36)

ಇಂತೊರೆದ ಪತಿಯ ಬಲವಂತವಂ ನೋಡುತಾ ।
ಕಾಂತೆ ಜಯವಂತನಾಗೆನುತ ಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟು ।
ಚಿಂತಿಸುತ ಶುದ್ಧಾಂತಕೈದಲಿತ್ತಲುಂ ವಾಲಿಕ್ರೋಧತಾಮ್ರಾಕ್ಷನಾಗಿ ॥
ಮುಂತಕೈದಿದನು ಪ್ರತ್ಯಾಸನ್ನದಲಿ ಸುಳಯು ।
ವಂತಕನ ಭೈರವನ ವೀತಿಹೋತ್ರನ ಪರಿಯ ।
ನಾಂತಾರ್ಭಟೆಯಲತುಲ ವೇಗದಿಂದೈತಂದು ರವಿತನಯನಿರ್ಪ ಧರೆಗೆ ॥ (37)

ಕಂಡನುದ್ದಂಡ ಭಾಸ್ಕರನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಪ ।
ಗಂಡುಗಲಿ ಸುಗ್ರೀವನಾರ್ಭಟೆಯ ವಾಲಿಯು ।
ದ್ದಂಡ ಪೌರುಷದಿಂದ ಮೂದಲಿಕೆಯಿಂ ಗಿರಿಯ ಬರಸಿಡಿಲು ಪೊಡೆವಂದದಿ ॥
ಮಂಡೆಯಂ ಕೊಡಪಿ ಕಡುನಿಟ್ಟುರದ ಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ।
ಖಂಡಲಾತ್ಮಜ ಪೊಡೆಯೆ ಗಜರುತಾದಾರ್ಗ ಖತಿ ।
ಗೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವ ಮತ್ತೆರಗಿದಂ ವಾಲಿಯಂ ತತ್ತರಿಸಿ ಕೆಡೆವಂದದಿ ॥ (38)

ಮೇರುಮಂದರಗಳೀಂ ಶಾಖಾಮೃಗಂಗಳಾ ।
ಕಾರದಿಂ ಧರಿಣಿಯೊಳು ಕಾದುತ್ತ ವಿಕ್ರಮವ ।
ತೋರಲೈತಂದವೆಂಬಂತೋರ್ವರೋರ್ವರಂ ಜಯಿಸುವಾತುರಗಳಿಂದೆ ॥
ಭಾರಣೆಯ ಮರಮರದಿ ಪದಕರನಖಗಳಂ ಪ್ರ ।
ಹಾರದಿಂದರೆನಿಮಿಷ ಕಲ್ಪಾವಸಾನದಂ ।
ತಾರುಭಟೆ ಮಸಗೆ ಜೀವಿಗಳಳ್ಕ ಕಿವುಡಾಗಿ ಬೆರೆದಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನು ॥ (39)

ಮೂದಲಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸಲು ಭೂಧರಗಳೊಡೆದೊಡೆದು ।
ಮೇದಿನಿಗೆ ಕೆಡೆಯೆ ತೋಳ್ತೊಡೆಯ ಘಾಯಗಳಿಂದ ।
ಮೇದುರದ ತರುಷಂಡಮುನ್ಮೂಲಮಾಗುತಿರೆ ಸಿಂಹನಾದಂಗಳಿಂದೆ ॥
ಭೂದಿವಿಗಳೆರಡು ಶಬ್ದಾದ್ವೈತಮಾಗಿರಲು ।
ಪಾದಹತಿಯಿಂದ ಕೆಂದೂಳೆದ್ದು ಜಗವನಾ ।
ಸ್ವಾದಿಸಿತು ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರನ್ಯೋನ್ಯಬಲಪಾಸಟಿಯನಿಡಲೆಂತಾಟೊ ॥ (40)

ಪೊಡತಕ್ಕೆ ಪೊಡತ ಪಂಥಕೆ ಪಂಥ ಘಾತಗಳ ।
ಗೊಡನೆ ಘಾತಂ ಕೊಲೆಗೆ ಕೊಲೆ ಮುಷ್ಟಿಗಂ ಮುಷ್ಟಿ ।
ಜಡಿತಕ್ಕೆ ಜಡಿತ ಮುಳಿಸಿಗೆ ಮುಳಿಸು ಮತ್ತಥಟಿಗಥಟು ಮಾನಕೆ ಮಾನದಿಂ ॥
ಸಿಡಿಲಾರ್ಭಟೆಗಳಿಂದ ತರಣಿಸುತ ಭೂಸುತರ ।
ಗಡಣಕೆಮ್ಮಡಿಯೆನಲ್ ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರೀ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳು ಪೊಡೆದಾಡುತಿರ್ದರೋರ್ವರಿಗೋರ್ವರುಪಮೆಯೆಂಬಂತೆ ಕಣದಿ ॥ (41)

ಕೆಕ್ಕಿಯೊಳ್ ಬೆಣಗುತಿರಲನಿತರೊಳ್ ವಾಲಿ ಮೇ।
ಲಕ್ಕೆಚಿಮ್ಮಿದ ಪದಾಂಗುಟದಿಂದ ಮಂಬರವ।
ಪೊಕ್ಕೆಳದು ತರಣಿಸುತ ಲಾಗುವೇಗದೊಳೊಂದು ವಿಟಪಿಯನು ಪಿಡಿದು ಬಳಕ
ಗಕ್ಕನಮರೇಂದ್ರತನಯನ ಪೊಡೆಯೆ ಶೋಣಿತವ।
ಕಕ್ಕಿ ಮತ್ತುಕ್ಕಿರುವ ಕರಪದಾಹತಿಗಳಿಂ।
ಕುಕ್ಕಿರಿದನೇನುಸಾಹಸಿಯೊ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕ್ರೋಧದಿಂ ವಹಿಸುವಂತೆ॥ (42)

ಇಂತು ಕಪಿವೀರರಾಜಿಯೊಳು ಬೆಣಗುತಮಿರಲು।
ಚಿಂತಿಸುತ ರಘುವೀರನಂದು ಪೊದೆಯೊತ್ತಿನೊಳು।
ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಲಿ ಬೆರಗಾದನೀರ್ವರ ಲಾಗುವೇ ಗಸಾಹಸನ ಕಂಡು॥
ಅಂತಕಾಂತಕರೊ ಕಲ್ಪಾಂತದನಿಲಾನಲರೊ।
ಚಿಂತಿಸಲಶಕ್ಯವೆನುತಿರೆ ನೋಡಿ ಶಿವ ವೀರ।
ಸಂತಸಂತತಿಯೊಳಿಂತಿವರನೆಂತು ಕಾಣಲ್ವೇಳ್ಕುವೆನುತಾಗ ಬೆರಗಾದನು॥ (43)

ಅನಿತರೊಳು ವಾಲಿಗತಿಕೋಪ ಪೆರ್ಚುತ ಬರಲು।
ಕಿನಿಸಿಂದ ತರಣಿಸುತನಂ ಪಿಡಿದು ಭೂತಳದಿ।
ವನಜನಾಳವ ಮದಕರೀಂದ್ರನೇವಂದದಿಂ ದೊರಸುತಿರೆ ರಘುವೀರನಾ॥
ಮನಕೆ ತೋರ್ದುದು ಚಿಂತೆ ಕೋದಂಡಮಂ ಪಿಡಿದು।
ಕನಲಿ ಕಿಡಿಗರೆವ ಶರಮಂ ತೊಡಿಸಿ ತನ್ನ ಪದ।
ವನಜಕಿಂಕರನಿಗಪಕಾರಿಯಂ ಗುರಿಗೈದು ತೋರ್ದೆಚ್ಚನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು॥ (44)

ನಂಬಿದರಿಗೆಡರಡಸಲೀಕ್ಷಿಸುತ ಸೈರಣೆಯು।
ಕೊಂಬನೆ ರಘೂತ್ತಮಂ ವಿಷ್ಣುಚಕ್ರಪ್ರತಿಮ।
ದಂಬಿನಿಂ ಜಂಭಾರಿಸುತನ ತನುಶೈಲಮಂ ಭೇದಿಸಲ್ಕರೆನಿಮಿಷದಿ॥
ಕುಂಭಿನಿಗೆ ಕೆಡೆದನಸುರೇಂದ್ರ ವಿಜಯಪತಾಕೆ।
ವೆಂಬಂತಮೋಘ ಶರದುಪಹತಿಗೆ ವಾಲಿ ಹಾ।
ಶಂಬರಾಂತಕ ಹರ ನಮಶ್ಶಿವಾಯಯೆನುತ ಕುಗ್ಗಿದಂ ಧರಣಿತಳಕೆ॥ (45)

ಬೆದರಿದನೆ ಬೆಚ್ಚಿದನೆ ಹೃದಯದೊಳ್ ಕಲಿತನದ।
ಮದವನುಡುಗಿಸಿದನೇ ಮಹಾಶರದ ವೇಗಕ್ಕೆ।
ಮದಿದುರಿದನೆ ರಣಭೀಮಸುತ್ರಾಮನಂದನಂ ವೀರಾಸನವನು ಬಲಿದು॥
ಅದಿರಿದಿಲ್ಲದೆಡಬಲನ ನೋಡಿ ಯೋಧರದೊರ್ವ।
ರಿದಿರೊಳಗೆ ಕಣ್ಗೆಸೆಯದಿರಲು ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ।
ಮದನಾಂತಕನ ಪದಪಯೋಜಮಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿದನೇಂ ಕಲಿಗಳಗ್ರಭವನೊ॥ (46)

ರಾಮಬಾಣಾಗ್ನಿಯಿಂ ಬೆಂದುದೊಡಲಾಗ ಸು
ತ್ರಾಮದಯದಿಂದಿತ್ತ ಮಾಲಿಕಾಮಹಿಮೆಯಿಂ।
ದಾ ಮಹಾಬಲಿ ಯಸುಗಳುಳಿದು ಶರಹತಿಯಿಂದ ಕುಗ್ಗಿತಗ್ಗುತಮನಿತರೊಳ್॥
ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳುವ ಕರಣಗಳಿಂದಮೆಡಬಲನ।
ಸೀಮೆಯಿಂ ನೋಡುತಿರೆ ತೋರಿತನ್ನೆಗಂ ಮಣಿ।
ಶ್ಯಾಮರಾಮಾಕೃತಿಯು ಕರಕಲಿತ ಕೋದಂಡಧರ ಸಟೋದ್ದಂಡದಿಂದೆ (47)

ರವಿಯಂತೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬಲದಲಿರೆ ಸುಗ್ರೀವ।
ನವಕಮೆನಲೆಡವಂಕದಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸೆ ತಾರ।
ಪವನಸುತನೀಲನೆಳರುಂ ಮುಂದೆ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ನುತಿಗೈವುತಿರಲು।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೊಂದುಶರವ ಕರದೊಳ್ ತಿರುಪು।
ತವಿರಳಶರಾಸನವನಿತರಕರದೊಳ್ ಪಿಡಿದು।
ಕುವಲಯದಳಶ್ಯಾಮ ರಾಮ ಗೋಚರವಾಗೆ ಕಂಡ ಸುರರಾಜಸುತನು॥ (48)

ಧೃತಶೀಲಮುಖಶರಾಸನದಿಂದ ವೀರ ಸ।
ನ್ನುತಮೆನಿಪ ಮನುಜಾವತಾರದಚ್ಯುತ ಕಣ್ಗೆ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಂ ಕಂಗೊಳಿಸೆ ಕಾಣುತಸುರೇಂದ್ರಸುತನತುಳಕೋಪಾವೇಶದಿಂ॥
ಖತಿಗೊಂಡು ನಿಷ್ಠುರದಿ ಧರ್ಮಸಂಹಿತೆಯಿಂದ।
ಹಿತವಾದ ನುಡಿಗಳಂ ಮೊದಲಿಸಲನುಗೈದ
ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಧನುರ್ವಿದ್ಯವಾರ ದೆಸೆಯಿಂ ಕಲಿತುದಾದುದೆನಗುಸುರೆಂದನು॥ (49)

ಪೊಂಚಿ ಪೊದೆಗಳ ಮರೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕರದಲಾ।
ಕುಂಚನಂಗೈದು ಕಂಡಪನೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂ।
ಚಂಚಲಿಪ ನೇತ್ರಗಳನೊಮ್ಮನದಿ ನಿಲಿಸುತಂ ತಗ್ಗಿ ಕುಗ್ಗುತಲಿ ನಡೆದು॥
ಕಿಂಚಿದೆತ್ತುತ ತನುವ ತ್ರಿಣತದಿಂ ಬಾಣವನು।
ವಂಚನಂಗೈದು ಮೋಸದೊಳಸುಗಳಂ ಕೊಂಬ।
ವಂಚನಾವಿದ್ಯ ಮತ್ತಾರದೆಸೆಯಿಂ ನಿನಗಮುಪದೇಶವಾದುದಹಹಾ॥ (50)

ಕಾಳಗದಿ ಮಾರ್ಮಲೆತ ಕಲಿಗಳೆಡೆಯೊಳು ತನ್ನ।
ತೋಳ ಬಲುಹಂ ತೋರಿ ಸೀಳಟ್ಟಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ।
ತಾಳುವದು ಕ್ಷತ್ರಮತ ವಿಮತಹರಣಂಗೈದು ಶರಣಾಗತರ ಪೊರೆವುದು।
ಜಾಳುಮತಿವಿಡಿದು ಖೂಳರ ಸಂಗತಿಯ ತಳೆದು।
ಪಾಳುನೆಲನಂ ಪಿಡಿದು ಪೌರುಷಗಳಂ ತೊರೆದು।
ನಾಳೀಕದಿಂದೆಚ್ಚ ದೌರ್ವ್ಯಾಜದಿಂ ವೈರರ ಚುಚ್ಚುವುದಿದಾವ ಬೆರ್ಜು॥ (51)

ಪೊಡವಿಪತಿಕುಲ ಸತ್ವಬಲದಿ ನೀಂ ಕರುಣೆಯಿಂ।
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳುಂ ಪೊಗಳುವಂದದಿ ರೂಹ।
ತೊಡಿಗೆಯಂ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಠ ನೆನಿಪ ಪೆಸರಾಂತು ಭೂತಳದಿ ಚರಿಸಿ॥
ಪಿಡಿದು ಶರಚಾಪವ ಪರಾಕ್ರಮವ ತೋರ್ಪಡಿಸೆ।
ಕಡೆಗೆ ಶಾಖಾಮೃಗ ಪರಾಙ್ಮುಖದ ವಧೆಗೈದೆ।
ನುಡಿ ಪುರಾತನ ನಡೆ ಕಿರಾತನೆಂಬ ಗಾಥೆಗಾದೆ ನೀಂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಕಟಾ॥ (52)

ಪೊರಗೆ ಸಾಧುಗಳ ಚಿಹ್ನೆಯನಾಂತು ಮಾನಸದೊ।
ಳರಿಸಿ ಹಿಂಸಾತತಿಯ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ಸಾಧುತೆಯ।
ಪೊರಪತಾಕೆಯ ತೋರುತೊಳಗಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ಬೇರೆನಿಸಿ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿ।
ಮರೆಯೊಳಡಗೆಲ್ಲರುಂ ತಿನುವ ವಿಷಕೂಪದೊಳ।
ಗಿರುವಗ್ನಿಯಂದದಿಂ ಚರಿಪ ಪಾತಕಿಯೆನುತ।
ಮರೆಯದಾದೆನು ರವಿಯ ಕುಲಜ ದಾರ್ಮಿಕನೆಂದು ತಿಳದು ಮರುಳಾದೆನಕಟ॥ (53)

ಜಡೆಗಳನು ಕಟ್ಟಿ ಮರನಾರಸೀರೆಯನುಟ್ಟು।
ಬಿಡುತ್ತಕನಮುಂಬುದಂ ಮುನಿವೇಷಕೆಳವಟ್ಟು।
ಪೊಡವಿಯೊಳು ಪುಣ್ಯನದನದಿಗಳಂ ಸಂಚರಿಸಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಿಂದ॥
ನಡೆದು ಫಲಮೂಲಾಶನಂಗಳಿಂ ಸಾತ್ವಿಕದ।
ನುಡಿಗೊಳಸಿ ಮರೆಗೊಂಡು ಕುಟಿಲದಿಂ ಕೋತಿಯಂ।
ಕೆಡಪಿದ ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಯು ನಿನಗಾರು ಸರಿ ಕುಲೋತ್ತಂಸನಹರಾ॥ (54)

ಸಾಮದಾನಕ್ಷಮಾ ಧರ್ಮಧೃತಿ ವಿಕ್ರಮಂ।
ಪ್ರೇಮ ಸತ್ಯಂ ದಯಾಚಾರ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ।
ಕಾಮಿತಾರ್ಥತೆ ಮುಖ್ಯ ಸದ್ಗುಣಗಳುಂ ಧೊರೆಗಳಿಂಗೆ ತೋರೆನಿಸಿರ್ಪುವು॥
ಕಾಮವೃತ್ತರ ಸಿಕ್ಷೆಗೈದಪುದು ಕುಲಧರ್ಮ।
ಪೀ ಮಹಾಟವಿಯೊಳಹ ಕಪಿಯುವಂಚಿಸಿ ಬಡಿದು।
ನೀ ಮಹತ್ವವ ಗಳಸಲನುಗೈದೆ ಪ್ಲವಗವಧೆ ಯಾವ ಧರ್ಮದಿ ಪೇಳ್ದುದು॥ (55)

ಕಾಮವೃತ್ತಿಯನುಳದು ಕ್ರೋಧಂಗಳು ಪಳದು।
ನೇಮದಿಂ ಸಂಯುವಿನಯನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಗ।
ಳಾ ಮಹಾರಾಜಕುಲಧರ್ಮ ಮತ್ತೆಲ್ಲಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಾಮಮೊಂದ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪಿಡಿದು ಯಿಂದ್ರಿಯ ಪಾರವಶ್ಯತೆಯ।
ಕೋಮಲಿತಹೃದಯದಿಂ ನೃಪನೀತಿಯಂ ತಳೆದು।
ನೀ ಮಹತ್ಪಾತಕದ ವಿಕ್ರಮವನಾರೊಡನದೆಂತು ಪೇಳುವೆ ಸೂಚಿಸು॥ (56)

ಸೂಚಕ ಕದರ್ಯ ಮಿತ್ರಘ್ನ ಸಂತತ ವೃಥಾ।
ವಾಚಕಂ ಗೋಘ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಘ್ನ ನಾಸ್ತಿಕ ಕೃಪಣ।
ನೀಚ ಚೋರತ್ವದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಧೆಗೈವ ಪರಿವೇತ್ತ ಗುರುತಲ್ಪಘಾತ॥
ಭೂಚಕ್ರದೊಳು ನಿರಯಗಾಮಿಗಳೆನುತ್ತಿವರ।
ವಾಚಿಪುವು ಧರ್ಮಗಳು ಜಗದುತ್ಪವಿತ್ರಂ ವಿ।
ಲೋಚನನ ಗೋತ್ರಸಂಭೂತನಾದಡೆ ನಿನಗೆ ಮತಿಜನಿಸಿತೆಂತಿದಕಟಾ॥ (57)

ಸಗರಂ ದಿಳೀಪ ರಘು ವಂಬರೀಷಂ ಕುಕ್ಷಿ।
ಮಿಗೆ ಭಗೀರಥನಜಂ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಮೊದಲಾದ।
ಖಗಕುಲೋದ್ಭವ ನೃಪರು ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಗಳು ಭೂತಹಿತಪರರೆನುತ್ತ॥
ಜಗತಿಯೊಳು ಸಾಧುಗಳು ಪಾಡಿ ಪೊಗಳುತ್ತ ಖರ್ವ।
ರಗಣಿತಗುಣಗಳಂ ಸತ್ಕುಲದಿ ನೀಂ ಧೀರ।
ನೊಗೆದು ಕಪಿಯಂ ಗೆಲಿದು ವಂಶಾನುಚರಿತೆಯಂ ಪಾಲನೆಂಗೈದೆಯಕಟ॥ (58)

ಪುಲಿ ಗಜಂ ಹರಿಣ ಛಾಗಾದಿ ಚರ್ಮಂಗಳ।
ನ್ನೊಲಿದು ಧರಿಸುವುದೊಂದು ವ್ರತಗಳಲಿ ಮತ್ತವರಿ।
ಗೊಲಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರವಂ ತರಿದು ತಂದಿರ್ಪದಿದು ಧರ್ಮದೊಳಗೊರೆದಿರ್ಪುದು॥
ಪಲವು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕಲಿತಿರ್ದೆ ನೃಪನೀತಿ।
ಗಳಲಾವ ತಾಣದೊಳಗುಸುರಿರ್ಪುದೈ ಕಪಿಯ।
ಕೊಲೆಯು ತ್ವದ್ಧಾರಣೆಯು ಪೇಳೆನಗೆ ಸಂಶಯಂ ಪೋಪಂತೆ ಮುದವನಾಂತು॥ (59)

ಶಶಕ ಶಲ್ಯಕ ಕೂರ್ಮ ಗೋಧ ಶ್ವಾವಿಟ್ಟೆಂಬ ।
ಪೆಸರಾಂತಪೈದುಮೃಗಗಳ ಪಾರ್ಪರರಸುಗಳು ।
ರಸೆಯಲುಣ್ಣಲ್ವೇಳ್ಕುಮುಳಿದ ಪಲಭಕ್ಷಣೆಯು ಪಾತಿತ್ಯಕರಮೆನಿಪುದು ॥
ಪೊಸಶಾಸ್ತ್ರಮಾವುದಿದ ನಾವು ಪಂಕ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊ ।
ಳಿಸೆದಿಹುದು ಕಪಿಮಾಂಸಭಕ್ಷಣಾವಿಧಿಯೆನುತ ।
ಮುಸುರಿದೊಡೆ ಧರ್ಮವಚನವ ಕೇಳಿ ಸುಖಿಯಪ್ಪೆ ನೃಪರ ಮಸ್ತಕದ ಮಣಿಯೆ ॥

ಭೂತಳದೊಳುಳ್ಳಖಿಳಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವ ಗಳಪಿ ।
ತಾತ ದಶರಥನಾ ಮಹೀಪತಿಯ ಗೋತ್ರದೊಳು ।
ನೀತಿತಪ್ಪಿದರುದಿಸರೈಸೆ ನೀನೆಂತಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆ ಶುಭಾಂಶೆಯೊಳಗೆ ।
ಪಾತಕಿ ಜಗತ್ತುಳಿವುದೆಂತು ನೀನರಸುತನ ।
ಜಾತಿಯನ್ನನುಕರಿಸಿ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಕುಲ ।
ಭೂತಿಯಂತಿಹುದೆಂತು ಪೇಳದಿರಿನೊಳು ನಿಂತು ಭಯಮಿಲ್ಲವೈಸೆಯಿನಿತು ॥ (61)

ಕೆಡೆದು ಭೂತಳಕೆ ಪೆಣನಂತೆ ಧರ್ಮಶ್ರವಣ ।
ಪಿಡಿದನೆಂದರಿಯದಿರು ರಣಭೂಮಿಯಲಿ ಕಂಡ ।
ರೊಡನೆ ಕೈಗುಣ ತಿಳಿವುದರಿತಿರ್ಪರೈ ಚರಾಚರಜಂತುಜಾಲಂಗಳು ॥
ಪೊಡವಿಯೊಳಗೋರ್ವನಿದಿರಾಂತು ಜೀವದೊಳುಳಿದು ।
ಕಡೆಸಾರಿದಪನೆ ಗಿಡಮರೆವಿಡಿದು ಶರದಿಂದ ।
ಕೆಡೆಪಿದೆ ಮಹಾಬಲಿ ತಪೋನಿಷ್ಠನೆಂದಾನು ಮರುಳಾಗಿ ಪೋದೆನಕಟಾ ॥ (62)

ತಿಳಿದರಿಯದಾದೆಯೆನ್ನಯ ಶೌರ್ಯಧುರ್ಯತೆಯ ।
ನೆಲನಣುಗಿಯನ್ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ತಂದಿತ್ತು ದಶ ।
ಗಳನ ಪಿಡಿತಂದು ಪಾದಾಕ್ರಾಂತನಂ ಮಾಳ್ಪೆನೊಮ್ಮೆ ಸೂಚಿಸಿದರೆನಗೆ ॥
ಖಳನಲ್ಪಬಲ ಸೂರ್ಯತನಯ ನಿನಗೋಸುಗಂ ।
ಕಳವಿಂದಮೆನ್ನರಿದು ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ತಳೆದು ।
ಫಲವವೇನುಂಬೆಯಕಟಕಟ ಖದ್ಯೋತಕುಲದುದಿತ ಖದ್ಯೋತ ನೀನು ॥ (63)

ಕೊಳುಗುಳಕೆ ಬರುವ ಸಮಯದಿ ತಾರೆಯೆನ್ನ ಪದ ।
ಗಳ ಪಿಡಿದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ದಯದಿ ನೀನಿತ್ತ ।
ಖಲವಚನಗಳನೆಲ್ಲ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೇಳದಳ್ ಕೇಳ್ದಾನು ನಸುನಗುತಲಿ ॥
ನಳಿನಮುಖಿ ನೀಂ ಬಾಲೆ ತಿಳಿಯದಲೆ ಚಾಪಲ್ಯ ।
ದಳಿದೆನ್ನಬೆದರಿಸುವೆ ಸರಸಿಜಾಸನಗೊಲಿದು ।
ಇಳೆಯ ರಕ್ಷಿಸ ಬಂದ ಪರಬೊಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮನೆಂದರಿಯದಾದೆ ನಕಟ ॥ (64)

ಗೀರ್ವಾಣವಂದಿತಪದಾಬ್ಜ ನೀ ಜಗತಿಯೊಳು ।
ಸರ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿ ಯತಿ ದಯಾಪರನಾತ ।
ಗೊರ್ವರಹಿತರ್ ಹಿತವರೆಂಬ ಭೇದಮದುಂಟೆಯೆನುತುತ್ತರವನೀವುತ ।
ನಿರ್ವಾಣಪತಿ ನಿನ್ನ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಬಂದುದಕೆ ।
ಪೂರ್ವಸಾಹಸವ ಕಂಡೆನು ತಿಳಿಯದೈದಿದು ।
ಗರ್ವದಿಂ ಮಾಡಿದಾತನಲ್ಲ ನಿಜಬುದ್ಧಿಯಿಂದಳಿದೆ ಕೇಳೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲ ॥ (65)

ಕಾಲಕರ್ಮಂಗಳಂ ಕಳಿದು ಬದುಕುವರುಂಟೆ।
ಶೀಲಸದ್ಗುಣ ದಯಾಪರ ನಿನಗೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ।
ಜಾಲವೆಂಬುದದುಂಟೆ ಕಪಿ ಚಂಚಲತೆಯಿಂದವೀ ಶರದ ಬಾಧೆವಿಡಿದು।
ಬಾಲಿಶದ ನಿಷ್ಠುರದ ನುಡಿಗಳಂದಾಡಿದುದ।
ಕೇಳಿಸದೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಮರೆವುದೆಂದೊರೆದಾಗ।
ವಾಲಿ ನಿಜಮಾರ್ಗಮಾರ್ಗಣಪನರಸುತಮಿರ್ದ ತನ್ನೊಳಗೆ ಕಣ್ಮುಗಿಯುತ॥
ಭೀಮ ವಿಕ್ರಮ ಮಹಾದಾಮಹತ್ತರ ಕೀರ್ತಿ।
ರಾಮ ಸುತ್ರಾಮ ಸುತನತಿಕ್ರೂರತರದಿಂದ।
ಮಾ ಮಹಾನಿಷ್ಠುರದಿ ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಾಲಿಸುತಲಿ॥
ರಾಮಪುರದರಸ ಕಪಿಯರಸಗಮಿತಸುಧರ್ಮ।
ಸೀಮೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದನೆಡಬಲದೊಳಗೆ।
ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸುಗ್ರೀವ ಪವನಜಾದಿಗಳೊಲಿದು ಪಾಡಿ ಪೊಗಳುವ ತೆರದೊಳು॥ (67)

ಸಂಧಿ 6 ಕ್ಕಂ ಪದ 265॥

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: ಮಾಡಿದಪರಾಧಮಂ ಮನ್ನಿಸುವೆ ನೆಂಬುದಂ।
ರೂಢಿಜನರರಿವಂತೆ ರಘುವೀರ ಕೃಪೆಯಿಂದ।
ಕೋಡಗದ ದೊರೆಗೆ ಕೈಗೈದ ಪದವಿಯು ನಿತ್ತ ನಿರ್ಜರಕವೆಂಬ ನಲಿಯೆ॥

ಕೇಳು ಪಾರ್ವತಿ ವಾಲಿ ಬಹುವಿಧದ ನಿಷ್ಠುರದಿ।
ಹೇಳನಂಗೈದ ಪರಿಯಂ ಕಂಡು ರಘುಪತಿಯು।
ಹೇಳದಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಲಿತವಚನಂಗಳಂ ಸಜ್ಜನರು ಹರುಷಿಪಂತೆ॥
ಕೇಳು ಕಪಿರಾಜ ದುರ್ನೀತಿಯಂ ಕೋಪಮಂ।
ತಾಳ ಶ್ರಮಗೊಂಡೆರದರಿಂದೇನು ಫಲವೈ ಕೃ।
ಪಾಳುವೆನಿಸುತ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಯಿಂದ ತಿಳಿದಾಡು ಮಗುಳುತ್ತರಕ್ರಮವನು॥ (1)
ಚತುರಬ್ಧಿಪರಿಯಂತಮೆಸೆವ ಭೂತಳದಾಧಿ।
ಪತಿಗಳಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಜರಖಿಳಜಂತುಗಳ।
ಹಿತನಿಗ್ರಹಾದಿಗಳನೆಸಗಿ ಪಾಪವನೆರಡು ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಗೈಯುವ।
ಪತಿಗಳಾ ಸಿಂಹಾಸನವನಾಳ್ವ ಭರತ ಭೂ।
ಸತಿಯುರಸರತಿ ದಯಾಪರ ಧರ್ಮಶೀಲ ಸ।
ಮ್ಮತರೆಂಬುದಂ ಕಂಡು ಕೇಳವೆ ನೀಮುನ್ನಮಖಿಳ ಭೂದಿವಿಜರಿರಿದೆ॥ (2)
ಆ ಮಹೀಪಾಲನವನೀಪಾಲನಂಗೈವ।
ನೇಮದಿಂ ದಖಿಲಧರ್ಮವ ಪೊರೆದು ಧರೆಗೆ ಸು।
ತ್ರಾಮನಂದದಿ ಪ್ರಜಾಹಿತವ ಬಯಸುತಮಿರ್ಪ ಪರದೇವತಾರೂಪದಿ॥
ಸೋಮನಂತಾನಂದಕರ ಶತ್ರುವಿಜಯ ರಣ।
ಭೀಮನಾಜ್ಞೆಯೊಳಖಿಳ ಧರ್ಮಪೋಷಣೆಗೈಯ।
ಲೀ ಮಹಿಯು ಚರಿಪರಸ್ಮತ್ಸದೃಶದರಸುಗಳನೇಕರಪ್ಪಣೆಯಿಂದಲಿ॥ (3)

ತಿಳಿದು ಬತ್ತದ ತೊಳಲ ಪಳಯದೆ ಕಪಿತ್ವಮಂ।
ತಳೆದು ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಂ ಕೈಕೊಳದೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ।
ಕಳೆಯಂ ಶತಾಂಧರೊಮ್ಮನದಿ ಕೂಪವ ಹೊಕ್ಕ ತೆರದೊಳಗಮರ್ಯಾದೆಯ॥
ನಿಳಯನಾದೊಡೆ ಪ್ರಾಣಮುಳಿವುದೆಂತರಸುಗಳು।
ಸುಳದಾಡುವೆಡೆಯುಲೀಕ್ಷಿಸಿ ಸೈರಿಸುವರೆಂತು।
ತಿಳ ಧರ್ಮಮತವನೆಂದೊರೆದು ರಘುನಾಯಕಂ ವಾಲಿಯೊಡನೀ ಪರಿಯಲಿ॥ (4)

ಪಿತ್ರಾತನೋರ್ವನಗ್ರಜನೊರ್ವ ವಿದ್ಯಗಳ।
ತೆತ್ರಾತನೋರ್ವರೀ ಮೂವರುಂ ಗುರುಗಳೆಂ।
ಬುತ್ತಮದ ಮತ ತನುಜನಂತೇ ವಾಸಿಗಳ್ ತನೂಭವರೆಂಬರು॥
ಮತ್ತೆ ಸೊಸೆ ಸಾದಿನಿಯು ಮಗಳು ಮೂವರು ಸವು ಮೆ।
ನುತ್ತ ಪೇಳ್ದಪ ಧರ್ಮದನುಸರಣೆಗೈಯೆನಿನ।
ಗುತ್ತಮೋತ್ತರವೃದ್ಧಿ ಸಮನಿಸದೆ ದುರವಸ್ಥೆ ನಿನಗೊದಗುವದೆ ಕಪೀಶ॥ (5)

ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದಿಂದ್ರಿಯವಿಕಾರವಶ್ಯಮಂ।
ಪೊಂದಿಯನುಜಾಂಗನಾರತಿಗೆಳಸಿ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ।
ಯಿಂದ ಧರ್ಮತ್ಯಾಗಗೈದೆ ಪರದಾರಾಭಿರತಿಯಿಂದ ಕೆಡೆದರಾರು।
ಛಂದದಿಂ ನೀನೆಸಗಿದಪರಾಧವನುರೂಪ।
ಸುಂದರ ಫಲಪ್ರಸರವಾದರನುಭವಿಸದಾ।
ರೆಂದರೇನಹುದು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಕೊಂದರಿನ್ನಾರಿಂದಪೇನಪ್ಪುದು॥ (6)

ಪಾಪವಿರ್ದೆಡೆಯ ದಂಡನಗೈಯದಲೆ ಧರ್ಮ।
ಲೋಪದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸದೆ ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮದ।
ಗೋಪಾಯನಂಗೈಯದತಿಮತ್ತತೆಯೊಳಾರ್ತರಕ್ಷಣಂಗೈಯದಿರುವ॥
ಭೂಪಾಲನಿಗೆ ನಿರಯಮೆಂದು ಶ್ರೀಮನ್ಮನು ನಿ।
ರೂಪಗೈದರ್ಥಮಂ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಭುವನ।
ದೀಪರಘುವಂಶನೃಪ ಕಳುಪಿರುವ ಭುವನಮಂ ಪೊರೆಯೆ ಮತ್ಸದೃಶಜನರ॥ (7)

ರಾಜಾಜ್ಞೆವಿಡಿದಾವು ನಿಖಿಳಪಾತಕಿಗಳ ಸ।
ಮಾಜಮಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಗೋವಿಪ್ರಮೃಗಪಕ್ಷಿ।
ರಾಜಿಯಂ ಪೊರೆದಪೆವು ಧರ್ಮಕೂಣೆಯವನುಂ ಕಂಡರಿನಿತೊಪ್ಪುಗೊಳೆವು॥ (8)
ಮಾಜದುಸುರಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಪದ್ಧತಿಯ ತಿಳದು ಕಪಿ।
ರಾಜ ಚಿತ್ರಾತಂಕಮಂ ಪಳ ಭವದ್ವ್ಯಥಾ।
ಬೀಜ ಮಗುಳೊಂದಿರ್ಪುದೊರೆವೆನಾಲಿಸು ಪ್ಲವಗ ಚಂಚಲದ ಮನವನುಳದು॥

ಅಕಲಂಕಭಾಸ್ಕರಾತ್ಮಜಗಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯೊಳು।
ಸಕಲಕಪಿಯೂಥಪರ ಮುಂಗಡೆಯುಲಭಯಮಂ।
ಪ್ರಕಟವೆನಲಿತ್ತೆನೆಮಗಾತ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂದಧಿಕ ಸಂದೆಗವಿಲ್ಲವು॥
ಸಕಲಸಂಪದವಿಪದವೆಮಗ ವಶ್ಯಕವಾಗೆ।
ಯುಕುತಿತಂತ್ರಂಗಳಿಂದಾದರೆಯು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ।
ನಿಖಿಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ರವಿಸುತಗೆ ಕೊಡಲಾದುದಿದು ಮುಖ್ಯಮತವೆಂದರಿ॥ (9)

ರವಿಶಶಿಗಳೆಡೆಯಾಟ ನಿಲಲಿ ನೀರಧಿ ಬಂದು।
ಕುವಲಯದಿ ಪಸರಿಸಲಿ ಮೇರುಮಂದರಗಳುಂ।
ಗವಕವೆನೆ ಚಲಿಸಲನುದಿನದಿ ರಘುವಂಶಭವನೃಪತಿಗಳು ಕೊಟ್ಟನುಡಿಯ॥
ಅವಿರಳದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವಿ ಕೈಸೇರದಿರೆ।
ಭುವಿಯೊಳಾರೆನಿಸುವರು ರಾಜ್ಯಪ್ರದಂಗೈದು।
ರವಿಸುತನ ಪೊರವೆವೆಂದುದಕೆ ನಿನ್ನಂ ತರಿದು ಬಿಸುಟೆವಾವು ಸತ್ಯವಿದು॥ (10

ಆರಾದರೇನಯ್ಯ ಮಾಡಿದಪಕಾರದನು।
ವಾರದಂಡತೆಗೈಯದಿರೆ ದೋಷ ಪೋದಪುದೆ।
ವಿಾರಲಳವೇ ಧರ್ಮವಚನಗಳನಿಕ್ಷ್ವಾಕುಭವರತುಳಧರ್ಮಿಗಳಲೇ॥
ಧಾರಿಣೀಪತಿಗಳಲಿ ಕೆಲಕೆಲರು ಮನುಜಕೃತ।
ತೋರಪಾತಕಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮೆಸಗೆ ಕಾ।
ಳೋರಗವು ಕಚ್ಚಿದುದ ಕಸದಿಂದ ತೊಡೆದರದು ಪೊದಪುದೆ ಮತಿವಿಕಳತೆ॥ (11)

ವಿಧಿಯಿಂದ ಪಾತಕದ ದಂಡನಂಗೈದಾವು।
ಬುಧಜನರ ಮೆಚ್ಚಿನಿಂ ನಡೆದಪೆವು ದುರ್ನೀತಿ।
ಯುದಿಸದೆಮ್ಮರಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಗೆಂದಿಗುಂ ತಿಳಿದು ಯೋಚಿಸದೆ ಬರಿದೆ॥
ಒದರಿದರೆ ಕಪಿ ನಿನ್ನ ಮತಿಗದೇನೆಂಬೆನೆನು।
ಗುದಿಸದ್ಯೆ ರೋಷಹರ್ಷಗಳು ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಯ।
ಪದನಿಂದಮೆನುತೊರೆದು ಮಗುಳೊಂದು ನೀತಿಯಂ ಪೇಳ್ದ ರಘುನಾಥನೊಲಿದು॥

ನೆಲದಾಣ್ಮರಿಗೆ ಧರ್ಮ ಮೃಗಯಾಟನಂ ಪೋಗೆ।
ಬಲೆಜಿಗುರುಶರಮಿಂಟಿಗಳಲಿ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳ।
ನೆಲದಿ ಕೆಡಪುವದು ಸನ್ಮುಖ ಪರಾನ್ಮುಖ ಮತ್ತ ನಿದ್ರಾಪ್ರಮತ್ತವೆಂದು॥
ಪಲವು ವಿಧಗಳ ನೆಣಿಸಿ ಬಿಡುವರೆ ಮಹೀಪತಿಗ।
ಳಲೆ ಮರುಳೆ ಶಾಖಾಮೃಗಂ ಪಾತಕಿಯು ನಿನ್ನ।
ಕೊಲಲವಶ್ಯಕಮಾದುದಾವ ವಿಧದಿಂದಾರ್ಗೆ ಧರ್ಮವಚನಾನುಮತದೆ॥ (13)

ಬರಿದೆ ರೋಷಕೆ ಸಿಲ್ಕಿ ನರನಾಥರಂ ಜರಿದು।
ಪರಮಪಾತಕವ ಸಂಪಾದಿಸಲದೇಕೆ ನೀ।
ನರಿ ಧರ್ಮಸಂಗತಿಯ ತಿಳದಾತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯನೆಸಗು ಕಪಿತ್ವಯನು ಬಿಟ್ಟು॥
ಹರಿಯೆ ಮನುಜಾಕಾರದಿಂದ ಭೂವಿಾತಳದೊ।
ಳರಸೆನಿಸಿ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳ ತಿಳದವ ಬೆರಸ।
ದುರೆ ಧರ್ಮರೂಪದಿಂ ಚರಿಪನೆಂದರಿತುಕೋ ದೋಷ ಬಂದಪುದನರಿತು॥ (14)

ಪರಮಪುರುಷನ ವಚನಸರಣಿಯಿಂ ಮನವನಾ।
ವರಿಸಿರ್ದ ಕಳ್ತಲೆಯ ಜರಿದು ನಿರ್ಮಲತೆಯಿಂ।
ಬೆರೆಯಲೀ ಧರ್ಮಗಳು ಕರತಳಾಮಳಕಮೆನೆ ಕಣ್ಗೆಸೆಯೆ ನೋಡಿನೋಡಿ॥
ಅರಿಶಂಖಲಾಂಛನ ಮಹೇಶ ಸರಸಿಜವಾಸ।
ನಿರುಗೆಯೀ ಮೂರ್ತಿ ಯೆಂದರಿತು ಸಂತಸದಿಂದ।
ಹರಿಕುಲೋತ್ತಂಸನಿಂತೆಂದನಾನಂದದಿಂ ಚಿತ್ತನೈರ್ಮಲ್ಯದಿಂದೆ॥ (15)

ರಮೆಯರಸನೆಂದು ರಾಜೀವಲೋಚನನೆಂದು ।
ದ್ಯುಮಣಿಶತಸಂಕಾಶ ದೀನಪೋಷಣನೆಂದು ।
ಕಮಲಭವರುದ್ರಾದಿಗಳ ಸೃಜಿಸಿ ಪಾಲಿಸುವ ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಂಸನೆಂದು ॥
ವಿಮಲವಿಜ್ಞಾನಂದನಿಧಿಯೆಂದು ತ್ರಿಗುಣ ಸಂ ।
ಕ್ರಮಮಿಲ್ಲದಪ್ರಮೇಯಸಾದಿವಸ್ತುವೆಸುತ್ತ ।
ತಮಸಃಪರನೆನುತ್ತ ತಿಳದಿರ್ಪೆ ರಘುನಾಥ ನೀಂ ಜಗನ್ನಾಥನೆನುತ ॥ (16)

ನಸುನೆಗೆಯೊಳೊಗೆದ ಮಾಯಾವಿಲಾಸದಿ ಬೊಮ್ಮ ।
ಸಸಿಮೌಳಿ ಬಿಸಜಾಕ್ಷರುದಿಸಿ ನಾನಾಪರಿಯು ।
ಲೆಸೆವಂಡಗಳ ಸೃಜಿಸಿ ಜೀವರಾಸಿಗಳನ್ನು ಪುತ್ಥಳಿಯು ಕುಣಿಸುವಂತೆ ॥
ಹಸವಲ್ಲದಜ್ಞಾನವಸಗ್ಯೆದರಾ ಬಲೆಯು ।
ಮುಸುಕಿತಾ ಮನೆಕೂಪದೊಳ್ ಕೆಡೆದು ಕಾಣದಿಹ ।
ಪಶುಗಳಿಂತರಿವರೀ ಚಿನ್ಮಾತ್ರವಿಗ್ರಹವ ಶರಣಜನ ಕಲ್ಪತರುವ ॥ (17)

ಜಗದುದ್ಧರಣೆಗೈಯಲಘಹರನೆ ಮಾನುಷರ ।
ಬಗೆಯಿಂದ ಸಂಚರಿಪಖಂಡತೇಜೋರಾಶಿ ।
ನಿಗಮಮಸ್ತಕಮಣಿಯೆನುತ್ತಾನು ತಿಳದಿರ್ಪೆನಿದಕೆ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲವು ॥
ಜಗತ್ರಿಯೊಳಗಾರಾದೊಡೆಯು ಚರಮಸಮಯದೊಳು ।
ಮುಗುಧತೆಯನಾಂತ ಕರಣಂಗಳಂ ವಿಜ್ಞಾನ ।
ಮೊಗೆಯ್ದೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರ್ದುದಂ ಮೋಹವಶಮಪ್ಪರಖಿಲರರಸ ॥ (18)

ಶರಹತಿಯೊಳೀನೊಂದನೆರಿಯದಜ್ಞಾನದಿಂ ।
ನರನೆಂದು ತಿಳದು ವಾನೆರಬುದ್ಧಿವಿಡಿದಾಗ ।
ಮರುಳುನುಡಿಗಳ ನುಡಿದ ಪರಿಯನೆಣಿಸದೆ ದಯಾಪರನೆಂಬ ಬಿರುದ ಮರೆದು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಧರ್ಮಗಳನೊರೆದೊಡೆಯು ಕಳ್ತಲೆಯು ।
ಪರಿಹರಿಸಿ ಪರಮಪಾವನಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಿ ।
ಪೊರೆದೆಂತರಾತ್ಮ ಮುನಿಮಾನಸಸರೋಜಾತವಿಕಚಕರದ್ವಾದಶಾತ್ಮ ॥ (19)

ಬೆಗೆದು ಯೋಗದೊಳು ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಜಾಲಮಂ ।
ಸರಭಸದಲೆರಗುವ ಸಮಾಧಿಯೊಳು ಮೌನಿಜನ ।
ರರಿಯದ ಮಹಸ್ಸೈದಿ ನೆಲದಿ ಪುರುಷಾಕಾರವೆತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣದಯದಿ ॥
ತರುಚರಂಗಜ್ಞಾನ ದುರುಲಿಗೆ ಮಹಾಮೋಹ ।
ತೆರನ ಧರ್ಮಿಗೆ ಪಾಪಿಪಾಪಿಗೆ ಪುರಸ್ಫೂರ್ತಿ ।
ಕೆರನಾದೆ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿ ವಿಧಿಭವಾದಿಗಳಗುಂಟೆ ಬಳಕ ॥ (20)

ಕಾಣದೆಸಗಿದ ಪಾಪರಾಸಿ ಕೋಪದಿ ಬಂದು ।
ಗೋಣಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಸಂಕಟಗೊಳಿಸಿ ನಿಲಗೊಡದೆ ।
ಪ್ರಾಣಪ್ರಯಾಣಸಮಯಕೆ ನಿನ್ನ ಗುಣನಾಮವೊಮ್ಮೆ ನಾಲಿಗೆಗೊದಗಲು ॥
ಕೇಣಮಿಲ್ಲದ ದುಷ್ಕೃತಂಗಳೆಲ್ಲಂ ಪೋಗಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಗತಿಶಯದ ಯೋಗೀಂದ್ರರಿಂಗಪ್ಪ ನಿ
ರ್ವಾಣಮಹುದೆನೆ ಕಂಗಳಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸುವೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯದೇಳಗೆಯದೆಂತೊ ॥ (21)

ನುತಿಸಬಲ್ಲೆನೆ ಭವದ್ಗುಣವ ತಿರ್ಯಗ್ಯೋನಿ ।
ಗತ ನೀಚನಲ್ಪಮತಿಯೆನ್ನ ಗುಣದೋಷಗಳಂ ।
ಮತಿಯೆನುತ ಬಿನ್ನವಿಪೆನೊಂದನೆಣಿಸದೆ ಮರೆದು ಕರುಣಾಳುತನವ ಮೆರೆದು ॥
ಪತಿತಪಾವನನೆಂಬ ಬಿರುದ ನೀ ನೆನೆನೆನೆದು ।
ಕ್ಷಿತಿಯ ಜನರರಿವಂತೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಪರಿಯ ।
ಪತಿಕರಿಸಿ ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯ ಬೆರಸಿ ಕೊಳವೇಳ್ಕುಮೆನುತ ಕರಗಳ ಮುಗಿದನು ॥

ಶರದುರುಬೆಯಿಂದ ತನುತಾಪ ಪೆರ್ಚುತ ಪ್ರಾಣ ।
ತರಹರಿಸದಿದೆ ಜೀಯ ಪರಿಹರಂಗೈದು ತವ ।
ಕರದಿಂದ ಮೈದಡಹಿ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮಗುಳೆ ॥
ಇರುವೆ ಮೊದಲಾಗೆ ಕಡೆಯಾದ ಜೀವರಹೃದಯ ।
ದಿರವಾದ ದೇವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಗ ।
ಳರಿಕೆಯುಂಟಾನೇನ ಬಿನ್ನವಿಪೆನೆಂದಮರಪತಿಯಣುಗ ಮಗುಳೆಂದನು ॥ (23)

ಮಾನಿನಿ ಮಹಾರಾಜ್ಯ ವೈಭವಗಳಂ ಗಣಿಸೆ ।
ಸೂನುವತಿಬಲ ತರಳನಂಗದನ ಕೈವಿಡಿದು ।
ಮಾನದಿಂ ಪಾಲಿಸಲುವೇಳ್ಕೆನುತ ಭಿನ್ನವಿಸಲೆಂದಾಸೆಯೊಂದಿರ್ದುದು ॥
ನೀನಖಿಳಜೀವನಾಧಾರ ನೆಂದರಿತ ಬಳಿ ।
ಕೇನ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈವುದಿರ್ಪುದೆನುತ್ತ ।
ಮಾನನಿಧಿ ಮಕುಟಮಂ ಕೊಡಹಿ ಶರದುರುಬೆಯಿಂ ಕಂಗಳಂ ಮುಗಿದಿರ್ದನು ॥

ಶರಣಾಗತರ ದೈನ್ಯಭರವನಪಹರಗೈವ ।
ಕರುಣಮೆಂತುಟೊ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕಪಿದೀನತೆಗೆ ।
ಮರುಗಿ ತ್ವರಿತದೊಳೈದಿ ಶರವನುಂ ಕಡೆಗೊಳಸಿ ಕರದಿಂದ ಮೈದಡಹುತ ॥
ತರಳನಂಗದನ ನೀಂ ಚಿಂತಿಸದೆ ಶೋಕಮಂ ।
ಪರಿದಖಂಡಾನಂದಭಗಿತ ನಪ್ಪುದೆನುತ್ತ ।
ಮೊರೆದರರೆನಿಮಿಷದೊಳ್ ಕಪಿ ಶರೀರವನುಳದು ಸುರಪನೊಳ್ ಬೆರೆದನೊಲಿದು ॥ (25)

ರಾಮಚಂದ್ರನ ಕೃಪಾರಸವ ನಿಚ್ಚಿಸಿ ಸುರ ।
ಸ್ತೋಮಮಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ನುತಿಸುತಿರೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ।
ಸೋಮಶೇಖರನಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳ್ ದೇವೇಶ ಚಿತ್ತಕಿನಿತು ॥
ತಾಮಸಂ ತೋರುತಿದೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವೇಶ ।
ಕಾಮಿತಪ್ರದ ಕರುಣಿ ಸಮವಿಷಮರಹಿತ ಶುಭ ।
ನಾಮ ಮರೆಗೊಂಡದೇಂ ಕಾರಣಂ ಕಪಿವರನ ಕೊಲೆಗೊಡಂಬಟ್ಟನೆನುತ ॥ (26)

ಅನುಮಾನವೊಂದೆನ್ನ ಮನವ ನಂಡಲೆವುತಿದೆ ।
ಚಿನುಮಯನ ಚರಿತೆಯುಂ ಬಿತ್ತರಿಪುದೆಂದಾಗ ।
ಮನುಮೆಗೈದಡೆ ಶಿವಂ ಸಂತಸದಲಿಂತೆಂದ ಸತಿಯೊಳಾನಂದದಿಂದ ॥
ವನಜಮುಖಿ ಕೇಳ್ ಪೂರ್ವದೊಳಗೆ ದೇವಾಸುರರು ।
ವನಧಿಮಥನಂಗೈವ ಸಮರದೊಳು ಸುರಪಸುತ ।
ನಿನತನಯರಿರ್ವರ್ರೈತಂದು ಹರಿಯಂಘ್ರಿಗಳಗಭಿನಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದರು ॥ (27)

ಪ್ಲವಗಾಧಿಪನ ನೋಡಿ ಹರಿ ನುಡಿದ ಪೋಗಿ ವಾ ।
ನವನೆಡೆಯೊಳಿರ್ದು ಸುರರಿಗೆ ಸಹಾಯವನೆಸಗಿ ।
ದಿವಿಜರೊಳಗಿಹುದೆನುತ ನೇಮಿಸಲ್ ಕಪಿರಾಜ ಮಗುಳೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥
ಕುವಲಯದೊಳಾಂ ಕಪಿಯು ನಿಸ್ಸಾರ ನಾಂ ಪೋಗಿ ।
ಬವರದೊಳಗೇಂಗೈವೆನೆನೆ ಹರಿಯು ಮಿತರಹಿತ ।
ಜವಸತ್ವಗಳನಿತ್ತು ಮೊಗನೋಡಿ ನಸುನಗುತವರನಂದು ಕರುಣಿಸಿದನು ॥ (28)
ಧುರದೊಳದಿರಾಗಿ ನಿನಗಾವನೈತಹನವನ ।
ವರವಿಕ್ರಮದೊಳಿರ್ಪ ನಿನಗೆ ಬಂದೊದಗಲವ ।
ಮುರಿದೋಡಲ್ವಿದಿರಿಲ್ಲದತಿಸಾಹಸಿಕನೆನಿಪುದೆಂದಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟರೆ ॥
ಸುರಪಷೆಡೆಗೈತಂದರೀಕ್ಷಿಸುತ ಪ್ರೇಮದಿಂ ।
ಕೊರಳ ಕಾಂಚನಮಾಲಿಕೆಯ ಗಳಕೆ ತೊಡಿಸಿದನು ।
ತರಳ ಕೇಳಿರ್ಪನ್ನ ಶರದಿಂದ ಬಲಕಾಂತಿಶೌರ್ಯಗಳ್ ಕುಂದವೆನುತ ॥ (29)
ವಾಲಿಯುರುಹೇಮಮಾಲಿಕೆಯಿಂದ ದೇವತಾ ।
ಜಾಲಕಗ್ಗಳಹಿತವನಾಚರಿಸುತಿರೆ ಸುರಪ ।
ಶ್ರೀಲಲನೆಯಧಿನಾಥಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ದೇವ ನಿನ್ನಯ ಕಾರ್ಯಕೆ ॥
ನೆಲದೊಳುದುಭವಿಸೆಂದು ಜಲಜಪೀಠಂ ಪೇಳೆ ।
ಲಲಿತಕಪಿದೇಹದಿಂದಿರೆ ಭವತ್ಕೃಪೆಯಿಂದ ।
ಕಲಿತವಾದುದು ಬಲಂ ಪೌರುಷಂ ಮುಜ್ಜಗದೊಳಾರಿದಿರೊಳಂ ನಿಲುವರು॥(30)
ಕೊಂಡಿದಿರಾ ಸಾಹಸವ ಧರೆಯೊಳಾನೇಸುದಿನ ।
ದಂಡಧರನಂತಿರ್ದರೇನುಗತಿ ಯೆನುತುಮಾ ।
ಖಂಡಲಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಹರಿ ಮೆಚ್ಚಿ ನಸುನಗುತ ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟನು ॥
ಪಂಡಿತನೆ ಪೊಡವಿಯೊಳಗವತರಿಸಿ ರಣಕೆ ಮುಂ ।
ಕೊಂಡುಬರೆ ಮರೆಗೊಂಡು ಕಪಿರೂಪಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ।
ಗಂಡುಗಲಿ ಪೂರ್ವಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸುವೆ ಭೀತಿಗೊಳಬೇಡೆಂದನು ॥ (31)
ಕಮಲಾಪತಿಯ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಸಂತಸದಿಂದ ।
ಸುಮನಸೋತ್ತಮ ಸುಖದೊಳಿರ್ದನಂದಿನ ನುಡಿಯ ।
ಕ್ರಮಣೆಗೈಯಲಾರದೆನುತ ಕಪಿಯುಂ ಕೊಂದುದಲ್ಲದೆ ಮಹಾಪುರುಷಗೆ ॥
ಭ್ರಮೆಯಜ್ಞತೆಗಳುಂಟೆ ಭೇದಿಸುವ ಪರಿಯುಂಟೆ ।
ವಿಮಲವಿಜ್ಞಾನಮಯಮೂರ್ತಿ ರಾಘವನೆನುತ ।
ತಮವ ನಿರ್ವಾರಿಸಿದ ಹರನಂಘ್ರಿಗಂ ಮಣಿದು ಹರುಷಿಸಿದಳದ್ರಿಜಾತೆ ॥ (32)
ಪರಿದು ಭೌತಿಕದ ಜಂಜಡವ ನಿಜರೂಪದಿಂದ ।
ವಿರಜಾಂಬರಾಭರಣಗಳನಿಟ್ಟು ಸುರರಾಜ ।
ಮಿರುಪ ಪೊಂದೇರಡರಿ ಪರಿಪರಿಯ ನುತಿಗಳಂಗೈದು ಗಗನದೊಳೈದಲು ॥
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ರವಿಸುತಪವನಸುತರೆರಗಿ ।
ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ ।
ದರಸನೆಡೆಯೊಳಗಿರ್ದರಾನಂದಮೂರುತಿಯ ಸಲ್ಲಾಪಮಹಿಮೆಯಿಂದ ॥ (33)

(ಸಂಧಿ 7 ಕ್ಕೆ ಪದ 298.)

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಕಾರುಣಿಕರರಸ ರಘುರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ।
ಸಾರತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ವಚನಗಳಿಂದ ಮಾನಸ ವಿ ।
ಕಾರಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ತಾರೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಕೆ ॥

ಪದ ॥ ಮನದನ್ನೆ ಕೇಳ್ ವಾಲಿಯನುವಕಂಡತಿ ಭಯದಿ ।
ತನತನಗೆ ಕಪಿಗಳೋಡಿದರದರೊಳಗೆ ಕೆಲರು ।
ಮನೆಗೈದಿ ತಾರೆಯೊಡನೀ ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ ಮಗುಳಿಂತೆಂದರು ॥
ಇನಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಸಹಿತಮಿನತನಯ ಬರ್ಪನಿದ ।
ಕನುಮಾನಮಿಲ್ಲ ನಗರದ್ವಾರಮಂ ಬಲಿದು ।
ಮನಗೊಂಡು ಕೊಳ್ಗುಗಳದೊಳಿಚ್ಚಾಡಿ ಯೂಥಪರ ಕರೆಸಿ ಪೇಳುವುದು ತಾರೆ ॥ (1

ತಂದೆಗಿಂದಧಿಕಬಲನಂಗದ ಮಹಾರಾಜ ।
ನಿಂದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಂಗೈದು ಬಿದಿಯ ಕೃಪೆ ।
ಯಿಂದ ಬಂದೀ ಪ್ಲವಗರಾಜ್ಯಮೀ ನಗರಮಂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ವೇಳ್ಕು ತಾಯೆ ।
ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೆಣಿಸಿ ಶೋಕಭೀತಿಗಳಿಂದ ।
ವೊಂದೆರಡು ಘುಳಿಗೆ ತಾಮಸಗೈಯೆ ಮುಂಬರಿದು ।
ಬಂದ ಬಳಿಕನುಕೂಲಮಹುದು ದುಸ್ತರಮೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೈದರೊಲಿದು ॥ (2

ಪತ್ರಿಯಳಿದ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ತಾರಾದೇವಿ ।
ಯತಿಶಯದ ದುಃಖದಿಂದೆದೆ ಬಾಯ ಬಡಿದು ಬಲು ।
ಖತಿಯಿಂದಮಿಂತೆಂದಳಿಲವ್ರೊ ಧೊರೆತನನಗರಭೋಗ ಸುತಭೃತ್ಯರಿಂದೆ ॥
ಯತನದೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೆಮಗೇನು ಥವನಾವ ।
ಕ್ಷಿತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಕೆಡೆದಿರ್ಪನಲ್ಲಿಗಾನೈದಿ ಸಂ ।
ಗತಿಯಿಂದ ಸಗ್ಗದತುಲಿತಭೋಗಮಂ ಕೊಂಬೆನೆನುತ ಪೊರಮಟ್ಟಳಾಗಾ ॥ (3

ಮುಂಗಾರ ಮಿಂಚು ನೆಲನಂ ನೋಡುವಾಸೆಯಿಂ ।
ದಂಗನಾಕೃತಿಯಾಂತು ನಡೆಗೊಂಡುದೆಂಬಂತೆ ।
ಸಂಗದೊರ್ವರ ಬಯಸದತಿವೇಗದಿಂ ಬಂದು ಕಪಿವೀರನಿರವ ನೋಡಿ ॥
ಹಿಂಗದಾತನ ತನುವ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿಯ ।
ಭಂಗುರಸ್ನೇಹದಿಂ ಮೊಗದೊಳಗೆ ಮೊಗವಿಟ್ಟು ।
ಕಂಗಳೊಳ್ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಮಗುಳೆ ಗುಣಕಥನಗಳ ನೆನೆನೆನೆದು ಬಾಯಾರ್ದಳು ॥

ಪಿಂತೆ ದೇವಾಸುರರ ನೆರವಿಯೊಳು ಬಾಣಬಲಿ ।
ಮುಂತಾದ ಯೋಧರಂ ನೆಗ್ಗಿಸಿ ಮಹಾಯಶವ ।
ನಾಂತಂ ರಮಾಕಾಂತನಿಂದಮಿತವರಗಳಂ ಪಡೆದು ಭೂತಳದಿ ಶೂರ ॥
ಪಂತಿಯಂ ಗಣನೆಗೊಳ್ಳದ ಮಹಾಬಲ ನಿನಗ ।
ದೆಂತುದೋರಣಾಂತಕ ನಿನ್ನರಾಮನೆಂ ।
ಬಂತಕಂ ಮುಳಿದು ಕೆಡೆಪಿದನೆ ಹಾ ! ಸುರಪಸುತ ಹಾ ! ಯೆಂದು ಧರೆಗುರುಳ್ದ ॥ (5

ಅರುಣನುದಯದೆ ನಾಲ್ಕುಶರಧಿಯನು ಸುತ್ತಿ ಬಹ ।
ಮರುತ ವೇಗವುದೆಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಯ್ತು ಕೊಳುಗುಳದಿ ।
ಸ್ಮರಿಸಿದೊಡೆ ಶತ್ರುಕುಲಗಿರಿದುರ್ಗಗಳನಡರೆ ಬಾಯಬಿಡುತ ನಡುಗುತಿರುವಾ ॥
ಖರಕರೋಪಮವಿಕ್ರಮಂ ಪೋಗಿ ಧೂಳಿಯೊಳ್ ।
ಪೊರಳ್ವುದಾದುದೆ ಮೇರುಗಿರಿ ಧರಾತಳಕೆ ಬಂ ।
ದುರುಳುವರೆನುತ್ತರಿಯದಾದೆ ಹಾಹಾ ! ನಾಥನೆನುತ ಚೀರಿದಳಂಗನೆ ॥ (6)

ದಶಮೌಳಿಕ್ರತುವೀರ್ಯಸುತಮುಖ್ಯರೆಡೆಯೊಳುಂ ।
ಬೆಸಗೊಂಡ ಮಾತುರದಿ ಕುಗ್ಗಿ ನೆನೆದೊಳ್ಧೈರ್ಯ ।
ಬೆಸುಗೆಗೆಟ್ಟಳಲುವರು ಸುರರಾಜಮುಖ್ಯರುಂ ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮವ ಬಯಸಿ ॥
ಪೊಸತೆನಿಪ ಸಂತಸಂಗೊಂಬರಾ ಶೌರ್ಯಮುಂ ।
ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ ಬೆರೆದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತೆ ಬಯಲಾದು ।
ದಸಮಕಾಲದ ಮಹಿಮೆಗೇನೆಂಬೆನೆಂದಳಲಿ ಬಳಲಿದಳ್ ಶೋಕದಿಂದ ॥ (7)

ಚಿತ್ತಕಿನಿತೂಣಯದ ಸಂಚಲವ ಪುಟ್ಟಸದೆ ।
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯುರಂತಿರವನವೇಕ್ಷಿಸದೆ ।
ಭೃತ್ಯಾನುಸರಣಿಯಿಂದನುಸರಣೆಗೈದಿಪ ದಾಸಿಯೊಳು ಮುಳಿದು ಮಗುಳೆ ॥
ಉತ್ತಮವೆನುತ್ತಮವನೀಸತಿಯನಪ್ಪಿ ಬಿಡೆ ।
ದಿತ್ತರದಿ ಬಳಲಿಸುವದುಚಿತವೇ ಕೇಳು ಕಪಿ ।
ಸತ್ತಮನೆಯೆನುತಳಲಿತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದಳಬುಜನೇತ್ರೆ ದುಃಖಾತುರದೊಳು ॥ (8)

ಚಿರಕಾಲ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದವನುಮತಿಸಿರ್ದ ।
ಚರಣಸೇವಕಳೆ ದೈನ್ಯವ ಮನದೊಳರಿಸಿ ಬಂ ।
ಧುರ ಪ್ರೇಮದಿಂದಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸದೆ ಬಳಿಕಿಂತು ಸುರರಂಗನೆಯರ ಬಯಸಿ ॥
ತೊರೆವುದುಚಿತವೆ ನಲ್ಲ ಕೋಪವೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ।
ದಿರುವ ಕರುಣಾಕಲಿತ ಚಿತ್ತಮೇನೊಂದಲ್ಲ ।
ಪೊರೆಯವೇಳ್ಕೆಂದಾಗ ಚರಣಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಮರುಗಿದಳ್ ಕುವಲಯಾಕ್ಷಿ ॥ (9)

ದೇವ ಕೇಳಂಗದನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಭವ ।
ಜ್ಜೀವಕತಿಶಯಮೆಂದೆನಿಸಿ ನಡೆ [ವೃತ್ತಿದ್ದನಿ] ।
ದ್ರಾವಕಾಶಂ ಜನಿಸದತಿಮೃದುಲಮಾನಸಂ ಪಾದಮೂಲದಲಿ ಕೆಡೆದು ॥
ಈವಿಧದೊಳೊರಲುತಿಹುದೇತಕೇಕ್ಷಿಸದೆ ಕರೆ ।
ದೋವಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ ।
ಲಾವ ಪರಿಯಿಂದಣುಗ ಜೀವನಂಗೈದಪಂ ಗತಿಯಪ್ಪರಾರವನಿಗೆ ॥ (10)

ಭುವನದೊಳಗುಳ್ಳ ಮಾನಿಗಳಗ್ರಭವ ನೀನು ।
ಯುವತಿಯುಂ ಸುತನ ರವಿಸುತಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೋಪ ।
ಜವಸತ್ವಗಳನುಳಿದು ಮೌನದಿಂದೈದಿದರದೇನೆಂಬರೈ ಶೂರರು ॥
ಕುವಲಯಾಧಿಪ ಶೋಕಸಾಗರದೊಳೆಲ್ಲರಂ ।
ತವಕದಿಂ ಕೆಡಪಿ ಪೋಗುವದುಚಿತವಲ್ಲೆನುತ ।
ಮವಿರಳದ ಶೋಕದಿಂದಳುತ ಕೆಡೆದಂಗನೆಯ ಪವನುಸುತ ಸಂತೈಸಿದಂ ॥ (11)

ಜಲಬುದ್ಬುದೋಪಮಿತ್ರಮಾದ ಶಾರೀರಸಂ।
ಕಲಿತದಿಂದೆಸಗಿದ ಶುಭಾಶುಭಗಳಂ ಕೊಂಡು।
ತೊಲಗುವರು ಜಂತುಗಳು ಜಾನೀನವಿದು ನವ್ಯಮಲ್ಲಮದರಿಂ ಬಲ್ಲರು॥
ಕೆಲಸಾರಿಸುತ ಬಂದ ದುಃಖಂಗಳಂ ಶುಭಗ।
ಳೊಲವ ಬಯಸುತಮಿರ್ಪರದರಿಂದ ಸುಕುಮಾರ।
ಬಲಿಯಂಗದನ ನೋಡಿ ತಾಯ ದುಃಖವಮರೆದು ಕಾಯೆನ್ನ ಪ್ರೀಯದಿಂದ॥(1
ಮೂರುಲೋಕಂಗಳಂ ಜಯಿಸಿ ಜಸಮಂ ಗಳಸಿ।
ಧಾರಿಣಿಯೊಳುಳ್ಳ ಭೋಗಂಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ।
ವೀರರೈದುವ ನೆಲೆಗೆ ನಡೆದ ಕಪಿವಲ್ಲಭನ ನೆನೆದಳಲದೇನು ತಾಯ॥
ಶೂರರಿಹರಮಿತಸಿರಿಸಂಪದಂ ರಾಜ್ಯಂ ಕು।
ಮಾರನಂಗದನಿರ್ಪನೀ ತರಳಗಂ ಧರಾ।
ಭಾರವಂ ಪೂರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಮಿರವೇಳ್ಕಲ್ಲದಿಲ್ಲದುದನೆನೆದರೇನು॥ (1
ಧೃತಿಯಳಿದು ನೀನಳಲುತಿರೆ ನೋಡಿ ತನಯ ಸಂ।
ಗತಿವಿಡಿದು ಬಳಲುತಿಹನುಭಯರುಂ ನೆನೆನೆನೆದು।
ಜತೆಗೊಂಡು ಸಂಕಟದೊಳಿರುವದಣ್ಣಂ ಪೋದ ಪರಿಯ ಕಂಡಳ್ಕ ಬಳ್ಕ॥
ಕ್ಷಿತಿಗೊಡೆಗಿ ಸುಗ್ರೀವನಿರ್ಪನಾತನ ಕಂಡು।
ಕತಿಪಯ ಕಪೀಂದ್ರರುಂ ಮರುಗುತಿಹರವ್ವೆ ನಿಜ।
ಮತಿಯಿಂದಮೆಲ್ಲರಂ ಪೊರೆದು ಧೊರೆತನವ ನೀಂ ಧರೆಯೊಳಿರಿಸುವುದು ತಾಯ
ಅಂಗದನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಗೈಯು।
ವಂಘವಣೆಯಂ ನೆನೆದು ಪಟ್ಟವಣೆಯೊಳು ಸುತನ।
ಸಿಂಗರದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆ ಕಂಡು ಶೋಕಾತುರಂ ಶಾಂತಿಯಾದಪುದು ತಾಯೆ॥
ಹಿಂಗಿಸಲು ದುಃಖಶೋಕವನೆಂದು ಪರಿಪರಿವಿ।
ಧಂಗಳಂ ವಾಯುಸುತನುಪಚರಿಸೆ ಕೋಪದಿಂ।
ದಂಗನೆ ಹನೂಮಂತನೊಡನೆ ರೋಷಾವೇಶದಿಂ ನುಡಿದಳುತ್ತರವನು॥ (15
ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಹನುಮ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ನೀ।
ನೀಸುದಿನ ಸಂಚರಣೆ ಗೈದ ಬುದ್ಧಿಯನೆಲ್ಲ।
ಬೇಸರದೆ ಪೇಳ್ದಿ ವಾಸವಸುತನ ಪೋಗಾಡಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನು ವಹಿಸಿ॥
ಕೂಸನೋಡುತ ತರಣಿಸುತನ ವೈಭವದಮಿತ।
ರಾಸಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಶೋಕವಮಂ ಮರೆದು ಮಗು।
ಳಾಸೆ ಬಿಟ್ಟಪುದೆನುತ ಬೋಧಿಪುದು ನಿನಗುಚಿತವಾಗಿಹುದೆ ಪವನತನಯಾ॥
ತರುಣನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಧೊರೆತನವನನುಭವಿಸಿ।
ತರಣಿಸುತನಂ ನೋಳ್ಪ ಸಿರಿಗಿಂತ ವಾಲಿಯಂ।
ಪರಿರಂಭಣಂಗೈದು ಪೋಗಿ ಸಗ್ಗದ ಸುಖವನೆರವಿಲ್ಲದನುಭವಿಸುವ॥
ಹರುಷಕೆತರಮದುಂಟೆ ತರಳನಂಗಜಗಾತ।
ಕೆರಿಯುಯ್ಯ ಹಿತಮಿರ್ದರೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ಪ್ರಿಯ।
ವರನ ಪೊರೆದು ಸುತನಮನ್ನಿತ್ತು ಪತಿಕರಿಸಿ ನಿಟಸತಿ ಸಂತಸವನು॥ (17)

ಬಲುಕಾಲ ತಪವಿರ್ದು ಬಯಸಿ ಸಿರಿ ಸಂಪದವ।
ನೊಲಿಸಿಕೊಳಲೆಂದಣ್ಣನಂ ಕೊಂದ ಸುಗ್ರೀವ।
ನೆಲನಾಳಿಕೊಳಲಿನ್ನು ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿಂ ಬಾಳಲೆಮಗೇತಕೆನುತ॥
ಲಲನೆ ವಾಲಿಯನಪ್ಪಿ ಬಳಲುತಿರಲಂಗದಂ।
ಸುಲಭವಲ್ಲದ ಶೋಕದಿಂ ತೊಳಲುತಿರೆ ಕಂಡು।
ಜ್ವಲಿತಾಂಗನೆನಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನಳಲಿದನಣ್ಣನಂ ನೆನೆದು ಮರುಗಿ ಮರುಗಿ॥ (18)
ಅತ್ತಿಗೆಯ ಮಾತಿನಿಂದಂಗದನ ದೈನ್ಯದಿಂ।
ಚಿತ್ತಮಂ ಕರಗಿಸಿದನಾಗ ಸುಗ್ರೀವನಳು।
ಕುತ್ತ ವೈತಂದಣುಗನಪ್ಪಿ ಶೋಕಂಗೈದ ಕಲ್ಮರಂ ಕರಗುವಂತೆ॥
ಮತ್ತೆ ವಾಲಿಯ ಗುಣಪರಾಕ್ರಮಂಗಳ ನೆನೆದು।
ಬಿತ್ತರದಿ ತನ್ನ ದುರ್ವೃತ್ತಂಗಳಂ ಪೇಳ।
ತತ್ತರದ ಶೋಕಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾಳಮುಳುಗಿದಂ ಸಹಜಾತ ಪ್ರೇಮವೆಂತೊ॥ (19)
ಮೂವರೊಂದೇ ಸಮದಿ ಮೋಹದಿಂದಳುತಖಿರ।
ಲಾವ ಪರಿಯೊಳಗಾರು ತಿಳುಪಿದರೆ ತೀರದಿರೆ।
ದೇವರಾಘವ ಮನಸ್ತಾಪದಿಂದೈತಂದು ಸಂತೈಸವೇಳ್ಕುಮೆನುತ॥
ಅ ವನಿತೆ ಕಾಣುತಂಬುಜದಳಾಕ್ಷನ ಬರವ।
ತೀವಿದತಿ ದುಃಖದಿಂ ಮೂದಲಿಸಲನುಗೈದ।
ಳೋವಿ ಶೋಕಾತುರದ ದುರವಸ್ಥೆಗಳ ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದ॥ (20)
ದೀನರಕ್ಷಕ ದಯಾಪರ ದುಃಖಹರ ಸುಕರ।
ಭೂನುತಚರಿತ್ರನೆಂದಖಿಳ ವೇದಂಗಳನು।
ಮಾನಿಸದೆ ಪೇಳುತಿವೆಯದರಿಂದ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಸಕಳಾಗಮಜ್ಞ॥
ವಾನರನ ತರಿದೆನಗೆ ವೈಖಲ್ಯಮಂ ತಂದು।
ದೇನು ಕಾರಣ ದೇವ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಗಲಿಸಿದ।
ಮ್ಲಾನವಲ್ಲವೆ ಧರ್ಮಕನಘ ನಿನ್ನಯಚಿತ್ರವರಿಯದಂತೇನಿರ್ಪುದು॥ (21)
ಪತಿಯ ಬಿಟ್ಟಿರೆನಿಮಿಷ ಜೀವಧಾರಣಗೈವ।
ಮತಿಯಿಲ್ಲವೆನಗೆ ಮಾನವನಾಥನಾವ ಶರ।
ಹತನಾದನೀಶಾನಮದರಿಂದಮೆನ್ನೆಚ್ಚು ಕೆಡಪಿದರೆ ಸಾಲೋಕ್ಯದ॥
ಗತಿಯಪ್ಪುದೆನ್ನ ಯಾಚನೆಯ ಸಫಲಂಗೈಯ।
ಲತಿಶಯದ ಕೀರ್ತಿ ಸಮನಿಪುದರಸನುಳದಾನು।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳರೆ ಕರುಣಾನಿಧಿ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿ ಬೇಡಿದಳನೇಕ ವಿಧದಿ॥ (22)
ಅನಿತರೊಳು ಸುಗ್ರೀವನೈತಂದು ಹರಿಯ ಪದ।
ವನಜಂಗಳಿಗೆ ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದ ಶ್ರೀಯರಸ।
ಮನದ ಮಾಲಸ್ಯದಿಂ ಹಂಕಾರವಶನಾಗಿ ರೋಷದಾವೇಶ ವಿಡಿದು॥
ಸನುಮಾರ್ಗಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಶಠಮತಿಗೊಡಂಬಟ್ಟು।
ಯೆನಗಯ್ಯನಾದಣ್ಣನಂ ಕೊಲಿಸಿ ಪಾತಕದ।
ಮನೆಯಾಗಿ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯಾಂತೆ ಜೀವಿಸಿ ಮುಂತೆ ಫಲವೇನನಾಥನಂತೆ॥ (23)

ಯಾತಕೆನ್ನಯ ಜೀವಗತಿ ಸಮನಿಸುವುದಯ್ಯ।
ಯಾತಕೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವಖಿಲ ನಿರಯದ ತಾಣ।
ಯಾತಕೆನಗಿನ್ನಿರವು ಲೇಸೆನಿಪುದೈ ಸಾವು ಸಾಧುಸಜ್ಜನರೆಡೆಯೊಳು।
ಪಾತಕಿಯದೆಂತಿರುವೆ ಪದರಿಸಲದೇನೊರವೆ।
ಜಾತಿಚಪಲತೆವೆರದ ಜಂಜಡದ ಮತಿಗರೆದೆ।
ಭೂತಳದಿ ದೇಹದಿಂದಿರೆ ಸಲ್ಲ ಪೋದಲ್ಲದರುಗವೀ ಪಾಪವೆಲ್ಲ॥ (24)

ತರಳಸುಕುಮಾರನಂಗದ ಮಹಾಶೋಕದಿಂ।
ಧರಣಿಯೊಳ್ ಕೆಡೆದು ಪೊರಳುವ ಪರಿಯ ಕಂಬನಿಯ।
ನಿರದೆರೆದು ಜಂಬಾಲತೆಯನೆಸಗೆ ತಾರೆ ತಜ್ಜಳದಿ ಮುಳುಗಿರುವಳಿರೆಯ॥
ನೆರೆದ ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ನಯನ ವಾರಿಗಳಿಂದ।
ಕರಗುತೆನ್ನಂ ಜರೆದು ನುಡಿಯ ತರವಾರಿಗಳ॥
ಲರಿದಿಡಲದೆಂತಯ್ಯ ಪೊರೆವೆನಸುಗಳ ಜೀಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ॥ (25)

ಹಲವು ಮಾತಿನ್ನೇನು ಪಂಕನಿಷ್ಕೃತಿಯಿನ್ನು।
ಕಲಿತವಾಗದು ದೇವ ನಿಲಿಸಲೆನ್ನಯ ತನುವ।
ಕೊಲದೆ ಬಡುವನೆ ಕಾಲತಿಳದು ನೋಡದೆ ಮೇಲಜಾತ್ಯಾಂಧನಂತೆಸೆಯಲು॥
ಕೊಲೆಗೆಡುಗನೆಂದೆನ್ನ ಕೊಸರದುಳವರೆ ಮುನ್ನ।
ಕಲಿತ ಮತಿಯಘವಾಯ್ತು ಕೀರ್ತಿಕಳ್ತಲೆಯಾಯ್ತು।
ಸುಲಭವಲ್ಲದ ನರಕರಾಸಿ ಸಮ್ಮುಖವಾಯ್ತು ಬದುಕೆ ನಿಷ್ಫಲಮದಾಯ್ತು॥(26)

ಶೂರನೌದಾರಕಪಿವೀರನಗ್ರಜಗೆಡರ।
ಹಾರೈಸಿ ಸತಿಸುತರ ದುಃಖಭಾಜನಗೈದು।
ಧಾರುಣಿಯೊಳುಳ್ಳ ನಿಜಕುಲವಿಗರ್ಹತೆಯೊಡೆದು ವಿಪುಲಪಾತಕವ ತಳೆದು॥
ಶರೀರಸುಖಕೆಳಸಿ ಜಸವ ನಾಶನಗೊಳಸಿ।
ಕ್ರೂರವೈವಸ್ವತನ ಕೊಲೆಗಡಕವಾಗಿ ಮ।
ತ್ತಾರಾಸೆಯಿಂದಿರುವೆನಾರಿಗೊಡೆಯಂ ಪೊರೆವೆನತುಲದುರ್ಯಶವ ಬೆರೆವೆ॥ (27)

ಜನನಿಗರ್ಹಿತವಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖದನುವ।
ನೆನೆಪಳದು ಮುನ್ನಿನೋಲ್ ಕಾನನದಿ ಮನೆಗೈದು।
ದಿನದಿನಂ ಕೃಚ್ಛ್ರ ಚಾಂದ್ರಾಯಣಗಳಿಂದಲುಂ ತನುವಪೋಗಾಡಿಕೊಳುವೆ॥
ವನಜಾಕ್ಷ ನಂಬುಗೆಯನಿತ್ತಂತೆ ಜಂಭಾರಿ।
ತನಯನಂ ಕೊಂದೆನ್ನ ರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸಿದು॥
ದನಘಸತ್ಕೀರ್ತಿ ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಯಾಯ್ತಖಿಲ ಸಜ್ಜನಾನಂದವಾಯ್ತು॥ (28)

ಬಿನ್ನಪವ ನವಧರಿಸಿ ಬೇಗದಿಂ ದಯವೆರಸಿ।
ಬನ್ನಬಡುವಂಗದಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಪಾಲಿಸುಗೆ।
ಯೆನ್ನಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥವಾದುದಿಂದಿಗೆ ಸಾರ್ಥಮಿದೆ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಮೆನಗೆ॥
ನನ್ನಿಯೆನುತಂ ತಿಳದು ನಯಮಾರ್ಗಮಂ ತಳೆದು।
ಬಿನ್ನತೆಯ ಪೋಗಾಡಿ ಕೃಪೆಯಿಂದಲುಂ ನೋಡಿ।
ತನ್ನನುದ್ಧರಿಸೆಂದು ಶರಣಾಗತರ ಬಂಧು ಶಾಶ್ವತಕೃಪೈಕ ಸಿಂಧು॥ (29)

ಎಂದು ಬಹುವಿಧದುಃಖದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವ ರಘು ।
ನಂದನನ ಪದಕೆರಗಿ ಬೇಡುತಿರಲಂಗದಂ
ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ಕರೆಕರೆಗೊಳುತ್ತುವಿರೆ ತಾರೆ ಹಾಯೆಂದಳುತಿರೆ ॥
ಇಂದಿದಕುಪಾಯಮೇನೆಂದು ನಾನಾ ಪರಿಯು ।
ಲಿಂದಿರಾವರ ತನ್ನೊಳಾಳೋಚನೆಂ ಗೈದು ।
ಬಂಧುರದ ಶೋಕ ಕಡೆಯಹುದು ತತ್ವದೊಳೆನುತ ತಿಳದು ತಾರೆ ಯೊಳೆಂದನು ॥
ಯಾತಕಿನಿತಾತಂಕೆ ತಾಯಿ ಲಾಲಿಪುದೆಂದು ।
ಮಾತಂ ಮರೀಚಿಕಾ ಜಲದ ಜಂಗುಳಯೆಂಬ ।
ರೀತಿಯೊತನು ಜರಾಮರಣದೇಕಾಯತನ ಜತನಗೈವರಸಾಧ್ಯವು ॥
ಆತಪ್ತ ಲೋಹಸ್ತ ಜಲಕಣ್ಣೋಪಮಮಾಯು ।
ನೀ ತಿಳಿಯದೆಡರುಗಳನೇಕವೀ ಮಧ್ಯದೊಳ ।
ದೇತರಿಂದಲಿ ಶರೀರವನುಳುಹಲಳವಹುದು ಹರಸುರಾದ್ಯರಿಗೆ ತಾಯೆ ॥ (31)

ತನುವಧ್ರುವಂ ಜೀವನನುಪಮಾನಂದಮಯ ।
ನೆನಿಸು ಶಾರೀರಂಗಳಾಗಿ ಪೋಗಲು ಸಾಕ್ಷಿ ।
ಯೆನಿಪನಲ್ಲದೆ ಸಾಯನೋಯನೆಂದಿಗು ಪೋಗಿಬರ್ಪುದಿದು ಪೊಲೆಕಾಯವು ॥
ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕ ಜೀವ ಹಂಕಾರದೊಡವೆರದು ।
ಜನನಮರಣಾದಿಗಳನನುಕರಿಸಿದವನಂತೆ ।
ವನಿತೆಸುತಭ್ರಾತ್ರಾದಿ ವೈಭವಗಳಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ರಾಟಾಳದೊಳ್ ತಿರುಗುವಂ ॥ (32)

ಪ್ರಾರಬ್ಧ ವಶದಿಂದಲೆಲ್ಲರೊಂದೆಡೆ ಬಾ ।
ಯಾರುತರವಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಾರಿ ತೃಷೆಯಂ ಕಳದು ।
ಬೇರೆಬೇರವರವರ ಗತಿಗಳರಸುತ ಪೋಪರೊಂದೆಡೆಯಾಲಿರರೆಂದಿಗು ॥
ಆಂಗಾರಿಲ್ಲವಭಿಲಾಷೆಯಿಂ ಮರುಳಾಗಿ ।
ಹಾರೈಸಿ ಬಯಲಭ್ರಮೆಯಿಂ ಬಳಲ್ವುದಲ್ಲದೀ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳೇಕಾಯ ನಿಲದೆಂದಿಗಾದರುಂ ಸಾಯೆನಕ್ಷಯ ಜೀವನು ॥ (33)

ನರನಾರಿಕ್ಲೀಬರೆಂತೆಂಬ ಭೇದಗಳಲ್ಲ ।
ಕರಿದುಬಿಳದುಂ ಕೆಂಪುವರ್ಣದೆಣಿಕೆಗಳಲ್ಲ ।
ತರಳ ಜವ್ವನಿಗ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯಮೆಂಬಾವಸ್ಥೆಯಿನಿತಿಲ್ಲ ಜನನ ಸಲ್ಲ ॥
ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲೇಪ ನಾಶಮಿಲ್ಲದ ನಿತ್ಯ ।
ಪುರುಷನಂ ಕುರಿತಳುವುದನುಚಿತ ಕಳೇವರಂ ।
ನರಚರ್ಮಮೇಧೋಸ್ಥಿಪಂಜರಂ ನಶ್ವರಮೆನುತ್ತೆಲ್ಲರರಿಪರಬಲೆ ॥ (34)

ಪತಿಯಹಂಬಲಿಸುತಳುತಿರುವೆ ಭಾವಿಸೆ ನಿನಗೆ ।
ಪತಿ ಜೀವನೋ ತನುವೊ ಪೇಳ್ ಜೀವನಿತ್ಯತನು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುಂ ಮುಂದಿದಕೊ ನೋಡದಳಲುತ ಬರಿದೆ ಬಯಲ ಭ್ರಮೆಯಿಂದಳುತ್ತಿಹೆ ॥
ಗತಿಯನರಸದೆ ಮನೋವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಸಂಕಟದಿ ।
ಖತಿಗೊಳ್ಳಲೇಂಫಲವೆನುತ್ತ ರಘುನಾಥ ಸಂ ।
ಪ್ರತಿನಿರೂಪಿಸೆ ತಿಳದು ಮನದ ದುಃಖವನುಳದು ಮಗುಳೆ ಬೆಸಗೊಂಡಳೊಲಿದು ॥ (35)

ದೇವಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ನಿರ್ಲೇಪ।
ಜೀವನಾದಂ ಶರೀರಂ ರಾಷ್ಟ್ರಮದ್ಯೃಢಮು।
ಮಿಾ ವಸುಧೆಯೊಳು ಜಂತುಕೃತ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳದಾರುಂಡು ಹುಟ್ಟುತಳದು ॥
ತಾವಿಲ್ಲದಲೆತಿರುಗಿ ದೈನ್ಯಹರುಷಗಳಿಂದ।
ಮಿಾವಿಧಮದಾರ್ಗೆ ತಿಳುಪೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ರಾ।
ಜೀವಲೋಚನ ದಯದಿ ತತ್ವಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ನಿಜದೊಲವ ನೊರೆದನೊಲಿದು ॥(36)

ಅಸಮಾನವಿಭವ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿತ್ಯಾನಂದ।
ಶಶಿರವಿಗಳಿಂದಧಿಕಮಾದಖಂಡಮಹಸ್ಸು।
ಪೊಸತೆನಲದೊಂದಿಹುದು ಪರಬೊಮ್ಮವದರ ಸತ್ತಾಮಾತ್ರದನುಸರಣೆಯಂ ॥
ಪ್ರಸಿಥಿಟದ ಮಧ್ಯದೊಳಗೊಸೆದು ಹುಟ್ಟಿದನಾದಿ।
ರಸೆಯಾದಿಕಾರಣಮನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳ।
ಪೊಸಗದಿಹ ಮಾಯೆಯೊಂದುಂಟದರ ಸಾಹಸವಿಲಾಸಗಳ ಪೇಳಲಳವೆ ॥ (37)

ನಿಸ್ಸಂಗನೆನಿಪ ಪುರುಷನ ಪೊರೆಯುಲಾಮಾಯೆ।
ತಸ್ಸಮಯ ಬಲದಿಂದ ವೈಚಿತ್ರಕರದಿಂ ನ।
ಭಸ್ಸವದನದಲಿಟ್ಟು ತೋರ್ಪೇಂದ್ರಜಾಲಕನ ಜಾತಿಯಂದದಿ ನಟಿಸುತ ॥
ದುಸ್ಸಹದ ಗರ್ಭಮಂ ತಳೆದು ಪಡೆದಪುದಾನು।
ನೆಸ್ಸಮೊದಲದರಿಂದ ನಿಖಿಳ ತತ್ವಂಗಳನ।
ಜೆಸ್ಸವಂಗೊಳುತ ಸೃಜಿಸುವದು ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿಂ ಕಾಣ್ಬ ಕನಸಿಂಗೆಣೆಯೆನೆ ॥(38)

ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕದೆಡೆಯಲಿರ್ದ ಜಪಾಕುಸುಮ।
ನಿರ್ಧರದ ನಿಜಗುಣವ ನಿರ್ಮಲದಿಮಡಗಿತ।
ನ್ನುದ್ಧತಿಯ ಮೆರೆವಂತವಿದ್ಯೆ ಪುರುಷನ ಸುತ್ತಿ ಹಂಕಾರಕಲಿತನೆನಿಸಿ ॥
ಬದ್ಧಸಂಗೈದು ಬಲು ಜನ್ಮಕರ್ಮಗಳೆಂಬ।
ಪದ್ಧತಿಯ ಕೆಡಹಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಬಲದಿಂ ಪುಸಿಯ।
ಬದ್ಧಮೆಂದೆನಿಸುವದನೇಂ ಪೇಳ್ವೆನಾಮಹಿಮೆಯೆಂತುಟೋ ಪೇಳ್ವರಳವೆ ॥ (39)

ಕಾಲಕರ್ಮಾಧೀನದಿಂ ಜೀವನೆಂದೆನಿಸಿ।
ಮೇಲುಕೀಳಾಗಿ ಪುಸಿಸಗ್ಗನರಕಂಗಳ ವಿ।
ಶಾಲ ಫಲಗಳನುಂಡು ಕಂಡೆಂದಿಗುಂ ದಣಿಯ ಮಗುಳೆಮಗುಳದ ಬಯಸುವಂ ॥
ಶೀಲಮಲ್ಲದುದೆ ನಿಜಮಾಯ್ತು ಭೂತಳದಿ ದು।
ಶ್ಶೀಲಸಂಸರ್ಗವಿಷಯಗಳನೇಳಗೆಗೊಳಸೆ।
ಮೇಲೆ ಸ್ವಪ್ನಂ ಪೆರ್ಚೆ ಧಿಟಮಾದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ದುಸ್ಸಂಗ ಕೇಡದಲ್ತೆ ॥ (40)

ಪರವಶತೆವೆತ್ತು ಹಂಕಾರ ಬಲದಿಂ ನಿಜವ।
ಮರೆದರದು ಕಿಂಕರತೆಯಾಂತಂತೆ ನಿರ್ಲೇಪ।
ಪರಬೊಮ್ಮಸ್ವಾಜ್ಞಾನಬಲದಿಂದ ತಾಂ ಸಿಲುಕಿ ಬರಿದೆ ತೊಳಲುವದೆಂಬುದಂ ॥
ಗುರುಮುಖದಲರಿತು ದೃಗ್ದೃಶ್ಯದಿಂದೇರ್ಪಡಿಸ।
ಲರುವೆನಿಸಿ ಸುಖದುಃಖಮಿಲ್ಲದಾನಂದಕ್ಕೆ।
ಸುರುಚಿರಾಲಯಮಪ್ಪೆಯೆನಲು ತಾರಾದೇವಿ ಮಗುಳೆ ಬಿನ್ನಪಗೈದಳು ॥ (41)

ಸ್ವಾಮಿಸೇಮಿಸಿದರ್ಥ ಮನಕೆ ಬಂದುದುಸುಖದೆ।
ಸೀಮೆ ಕೈವಶವಾಗಿ ಶೋಕಮೋಹಂ ಪೋಗಿ।
ಬ್ರಾಮಕತ್ವವನೀಗಿ ನಿಜದರುಹೆ ತಾನಾಗಿ ಬಾಳ್ವಪರಿಯಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು॥
ಸಾಮದಿಂ ದಯಗೈವುದೆನುತ ಬಿನ್ನಪಗೈಯ।
ಲಾಮಹಾಪುರುಷ ವಿಸ್ತರದಿ ದೃಗ್ದೃಶ್ಯಗಳ।
ದಾಮವಂ ಕಂಗೊಳಸುವಂತೆ ಕರತಕಲಿತಕನ್ನಡಿಯ ಗೈದಿತ್ತನು॥ (42)

ಇದಿರೊಳಗೆ ತೋರುವ ಘಟಂ ದೃಶಮದ ಕಾಣ್ಬ।
ಚದುರನೇತ್ರಂಗಳಂ ದೃಕ್ಕುದೃಶ್ಯಂ ನಯನ।
ಮದ ಕಾಣ್ಬ ಮನ ದೃಕ್ಕು ಮನದೃಶ್ಯನಿಟ್ಟಸುವ ಬುದ್ಧಿ ದೃಕ್ಕೆನಿಪುದಬಲೆ॥
ಪದುಳಾ ಬುದ್ಧಿ ದೃಶ್ಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಪ ವಸ್ತು।
ವದು ಮೂಲದೃಕ್ಕೆಂದು ತಿಳದರಾನಂದ ಸಂ।
ಪದವೆ ನಿನ್ನಾಧೀನ ನಿನಗನ್ಯಮೇನಿಲ್ಲ ದಂತೆಸವುದಬ್ಜಾಂಬಕೆ। (43)

ಪೇಳದರ್ಥವ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಗೋಪನಂ ಗೈದು।
ಸೂಳರಿದು ಚಿಂತಿಸಲು ಸುಖದುಃಖನಿಚಯಗಳ್।
ಪಾಳಾಗಿ ಪೋದಪವು ಮೋಹಾದಿಗಳು ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಲಮ್ಮವು ಬಾಲಕಿ॥
ಪೇಳಲಸದಳ ಮರ್ವವರಿದು ಸಂಕೋಚದಿಂ।
ಕೇಳದಾಕ್ಷಣದಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪೋಗದಿರದೆಂದು।
ತಾಳಮಾನಸದಿ ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯಳೆನಿಸಿ ಸುಖದಲಿಹುದಂಬುಜಾಕ್ಷಿ॥ (44)

ವಿಧಿಭವಾದಿಗಳಂದ ಕಾಣದೆನ್ನಯಮೂರ್ತಿ।
ಸುದತಿ ನೀಂ ಗೈದ ಪುಣ್ಯಾಧಿಕ್ಯಫಲದಿಂದ।
ಮೊದಗಿತೆನುತರಿತು ಭಾವಿಸುತಮಿರಲಾನಂದ ಕೈಗೂಡಿ ಬರುವುದೆನುತ॥
ಸದಯನೊರೆಯಲ್ ತಾನು ಶಾಂತಮಾನಸದಿ ಹೃ।
ತ್ಸದನದೊಳು ರಾಘವನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನಿಟ್ಟು।
ಚದುರದಾನಂದ ಚೈತನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಾಂತಿರ್ದಳಚ್ಚರಿಯೊಳು॥ (45)

ಭಾಮಿನಿಯು ಸಂತಸವನಾಂತುದಂ ಕಂಡಾಗ।
ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆಂದ ನಿನಗಿದೇಂ।
ತಾಮಸಂ ಮುಸುಗಿದುದು ಕಾಲವಶಮಂ ಮೀರಿ ಬಾಳ್ದರುಂಟೇ ಜಗದೊಳು॥
ಈ ಮಹಶ್ಲೋಕಮಂ ಬಿಟ್ಟಂಗದಾದಿಗಳ।
ಸಾಮದಿಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಕಪಿಸಂಪ್ರದಾಯಕವ।
ನೇಮದಿಂದೆಸಗವೇಳ್ಕೆಂದು ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಕುಸ್ತರಿಸಿದಂ ಮುದದೊಳು॥ (46)

ರಾಮಾನುಜಂ ಪೇಳ್ದರಾಗ ಸುಗ್ರೀವ ನಿಜ।
ತಾಮಸೀಮತಿಯ ನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ ತರುಣಾಂಗದನ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಮರ್ದಪ್ಪಿ ಸಂತೈಸಿ ಸತಿಯರಂ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಪಿ॥
ಸಾಮಂತಜನರಿಗಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ಬೇಕಾದ।
ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನೆಲ್ಲ ಬೇಗದಿಂ ತರಿಸೆನುತ।
ನೇಮಿಸಿದರಾಕ್ಷಣದೊಳಖಿಳವಸ್ತುಗಳುಮಂ ಸನಿಹದೊಳ್ ತಂದಿಟ್ಟರು॥ (47)

ತರಣಿಸುತನಣ್ಣನಂ ಸಂತೋಷದಿಂದೆತ್ತಿ।
ಪರಿಮಳಾಂಬುವಿನಿಂದ ಮಜ್ಜನಂ ಗೈಸಿ ಮೇಲಾ।
ತರದ ಪೊದಕೆಗಳುಡಿಸಿ ಭೂಷಣಂಗಳ ತೊಡಿಸಿ ಸಿಬಿಕಾದಿರೋಹಮೆಸಗಿ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವಾದ್ಯರವ ಕೋಲಾಹಳಂ ಹರಿ।
ದ್ಭರಿತವಾಗಲು ವಾನರೀಸೇನೆಯೊಡಗೂಡಿ।
ಕರದ್ಯೊದರಖಿಲ ಬಂಧುಗಳು ಸಾಮಂತರಿಂದೊಡಗೂಡಿದುವ್ಮಾನದಿ॥ (48)
ಸಿರಿಖಂಡಖಂಡದಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ಚಿತಿಯೊ।
ಳರಿಸಿ ಪಿತೃಮೇಧ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ।
ಕರದಿಂದುರಸ್ತಾಡನೋನ್ಮುಖದಿ ಕ್ರತುಲಿದಾರ್ಪಿತಗೈದು ಬಳಿಕ ಭರದಿ॥
ತರಳನಂ ಕರವಿಡಿದು ತಟನಿಯೊತ್ತಿಗೆ ನಡೆದು।
ಚರಣಗಳ ನೆನದಾ ಜಳಾಂಜಳಿಗಳತ್ತನಾ ಸುಗ್ರೀವ ಶ್ರದ್ಧೆವಿಡಿದು॥ (49)
ತದನಾಂತರದಿ ಬಂದು ತಾರೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ।
ಸದನಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತನಯನಂ ಪಿಂದಿಟ್ಟು।
ಹೃದಯದನುತಾಪದಿಂ ಸುಗ್ರೀವನೈತಂದ ಸುತ್ತಬರೆ ಪ್ಲವಗವೃಂದ।
ಇದಿರಲಿರಗುವರರಿಯ ನೆಡೆಯಲೈದುವ ಪರಿಯು।
ಕದಬದಗಳೊಂದರಿಯದುದ್ದಂಡ ಚಿಂತೆಯಿಂ।
ಮದವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತೇಭದಂತೆ ಮಸ್ತಕಬಾಗಿಬಂದು ಬನದೊತ್ತಿಗಾಗಿ॥ (50
ಪವನಸುತತಾರಜಾಂಬವರೆಲ್ಲ ಸಂತೈಪ।
ವಿವಿಧ ವಾಕ್ಯಗಳೊಂದನಾಲಿಸದೆ ನಡೆಗೊಂಡು।
ತವಕದಿಂ ಸುಗ್ರೀವ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದರಸಸೌಮಿತ್ರಿಯಿಪ್ಪೆಡೆಯನು॥
ಪವಣಿಂದಮರಸಿ ತನುತಾಪಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ।
ಭವಬಂಧಮಂ ಪರಿದು ಬಾಧಿಸುವ ಚಂಚಲವ।
ಸವರಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹ ಮುಕದಾಸೆಯಿಂ ಬೇಗಲೈತಂದ ಹರುಷದಿಂದ॥ (51)

(ಸಂಧಿ 8 ಕ್ಕಂ. ಪದ 349.)

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶರಣಾಗತತ್ರಾಣಬಿರಿದಾಂತ ರಾಘವಂ।
ತರಣಿ ತನಯಂಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಂಗೈದು।
ತರುಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ತತ್ವಾರ್ಥಬೋಧೆಗಳೊರವುತೆಸೆದನಾ ಗಿರಿತಟದೊಳು॥

ಪದ॥ ಹೈಮಗಿರಿಯಾಗಿ ಕೇಳ್ ಸುಗ್ರೀವ ಶೋಕದಿಂ।
ತಾಮಸವನಾಂತಿರ್ಪ ಪರಿಯನಿಟ್ಟಿಸುತ ಸೊ।
ತ್ರಾಮತನಯನ ಬಗೆಯನರಿದು ಪವನಾತ್ಮಭವ ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸುತಲಿ॥
ತಾಮರಸನಯನನೆಡೆಗೈತಂದು ರಾಜಕುಲ।
ಸೋಮವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನವಧರಿಸಿ ಮಿತ್ರನಲ।
ಪ್ರೇಮಗೊಳಿಸಲ್ ವೇಳ್ಕುಮೆನೆ ಹರುಷದಿಂ ರಾಮನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನು॥ (1)

ಕಂದ ತಂದೆಯ ನೆನೆದು ಕಂದಿಕುಂದುತ ದುಃಖ।
ದಿಂದ ಮಂದೀಭವಿಸಿ ಸುಕುಮಾರತನುತಾಪ।
ಮೊಂದಿರುವದಿಷ್ಟೈಸುತ ಸುಮ್ಮನಿರಲನುಚಿತಂ ಸೂರ್ಯಸುತ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ॥
ಬಂದಪ್ಪಿ ಮೈದಡಹಿ ಬಾಷ್ಪಂಗಳಂ ತೊಡೆದು।
ಛಂದದಿಂ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಹರುಷಗೊಳಿಸುತಮಿವನ।
ಮುಂದಿಟ್ಟು ರಾಜ್ಯಮಂ ಪರಿಪಾಲಸಂಗೈದು ಸುಖವಪಡೆ ಕಪಿಕುಲೇಶ ॥ (2)

ಅಂಗದಕುಮಾರ ಮಾತಂಗಸಮಬಲ ದೇವ।
ಪುಂಗವನೆ ತನಯಗಿಂದಧಿಕಸಾಹಸ ಬಾಲ।
ಮುಂಗಡೆಯ ಲೀಲೆಯಂ ನೋಳ್ಪ ಪುಣ್ಯಂ ತೊಲಗಿ ಪೋಗುವವಸರದಿ ವಾಲಿ ॥
ಕಂಗಳೊಳು ಜಲಗರೆವುತೆನ್ನನಂದನನು ಭವ।
ದಂಗಭವನೆಂದರಿತು ಸಲಹಬೇಕೆನುತಂ ಪ್ಲ।
ವಂಗಪತಿಯಾಜಕನಂ ಗೈದರಾನೊಡಂಬಟ್ಟೆ ಪಾಲನಂ ಗೈವೆನೆನುತಾ ॥ (3)

ಬಿಸಿಲಿನಿಂ ಮಾಲತೀಕುಸುಮ ಕಂದಿದ ತೆರದಿ।
ಪಸುಗೂಸು ಚಿಂತೆಯಿಂ ಬಾಡಿದಾನನದಿಂದ।
ಮೆಸವನಂ ಕಂಡೆಲ್ಲ ಮನಕಾದ ದುಸ್ಥಿತಿಯ ಪೇಳಲಳವೆಂತಪ್ಪುದು ॥
ವಸುಮತೀಯರಸನಸುವಳಿದುದಂ ದಶಕಂಠ।
ರಸೆಯಸುತೆಯೊಯ್ದುದಂ ರಾಜ್ಯಹತ್ತಿಯಾದುದೀ।
ಪಸುಳೆಯಂ ನೋಳ್ಪ ಕ್ಲೇಶದೊಳೊಂದು ಭಾಗಮಂ ಪೋಲದಾಯ್ತೆನ್ನ ಮನಕೆ ॥

ಎನಿತು ಸಂಕಟಗಳೆನಗಾದರಪರಾಧಗಳ।
ನೆನಿತನೆಸಗಿದರಾನು ಸೈರಿಸುವೆನೆನ್ನ ಸರಿ।
ಗಿನಿತು ದುಃಖಂ ತೋರಲಾರಿಂದಮಪಕಾರ ಜನಿಸಲಾಂ ಸಮ್ಮತಿಸೆನು ॥
ಧನಕನಕದಾಯಾದ್ಯಜೀವನಂ ಶರಣಜನ।
ರೆನಗೆನುತ ಕಾದಿರ್ದನೆಂದರಿತು ಬಂಧುಜನ।
ರನುಮತಿಸಲಾ ವಾಲಿತನಯನಂ ಸಂತೈಸುತೆಮ್ಮ ಹರ್ಷಂಗೊಳಪುದು ॥ (5)

ನುಡಿದೆರಡನಾಡೆನೆನ್ನವರೆಡರುಗಳ ನೋಡೆ।
ಪಿಡಿದಮತವನ್ನು ಬಿಡೆ ಪಿಂತೆಸವರಾರ್ಗೆ ಕೊಡೆ।
ನಡೆನುಡಿಯನೋಡೆ ಕೈವಿಡಿದ ಬಳಿಕಾರಾದರೆನ್ನ ಜೀವನಮೆಂದಿಹೆ ॥
ಪೊಡೆವಿಯೊಳಗೆನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆಸಗಿದುಪಕಾರ।
ಮೊಡನೆನಗೆ ಮತ್ತವರಿಗಾದ ಸಂತಾಪಗಳು।
ತುದುರುವವು ಪಿಡಿದೆನ್ನ ಶರಣಜೀವನವೆನಗೆ ಜೀವನಂಕಪಿಲಲಾಮ ॥ (6)

ಅಂಗದನ ಕರವಿಡಿವುತನುಮಾನವನ್ನುಳಿದು।
ಮಂಗಳಸ್ನಾನಮಂ ಗೈದು ಭೂಷಾಂಬರವ।
ಸಿಂಗರಿಸಿ ಮಣಿಮಕುಟಕುಂಡಲಾಂಗದಮುಖ್ಯಭೂಷಣಮಲಂಕರಿಸುತ ॥
ಭೃಂಗಾರುಮಯಪೀಠಮಧ್ಯದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ।
ರಂಗನೆಯರೆಡಬಲದಿ ಚಾಮರವ ಪಿಡಿದೆಸೆಯ।
ತಿಂಗಳುದದೊಳೆಸೆವ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯ ನೆಳಲೊಳಗೆ ಕಪಿರಾಜಪದದೊಳಿರಲು ॥ (7)

ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಬೆ ಮನವೇಣಿಕೆನಿಂದೆ ಕೈ।
ಗೂಡಿ ಪಿರಿದಾನಂದಗೊಳುವೆ ಬೇಳ್ದುದನು ಪ್ರಿಯು।
ಗೂಡಿವಾಳ್ಪದೆನುತ್ತ ಕರಣಾಳುಗಳ ದೇವ ಬೆಸಸೆ ಕಪಿವರರೆಲ್ಲರು॥
ಮಾಡುವಾನಂದದೊಳಗಾಡಿ ಹರ್ಷದಲಿ ನಲಿ।
ದಾಡಿ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳುತಲಿ ಕುಣಿ।
ದಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಿಂ ಭುಲ್ಲವಿಸೆದೇನದನೆಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯನು॥ (8)

ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಿಂದೀ ಪರಿಯು ಬೇಳದ ರ।
ಘೋತ್ತಮನ ಪದಕೆರಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈದ।
ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಖಿಳ ಭೂತಾವಾಸ ಭಕ್ತರಿಂಗೀವೆ ಲೇಸ।
ಚಿತ್ತಜೋಪಮ ಭವಚ್ಚರಣದಾಧೀನವಿೂ।
ಪತ್ತನಂ ಸತಿಕೋಶರಾಷ್ಟ್ರದುರ್ಗಾದಿ ಸಂ।
ಪತ್ತುಮದ್ದೇಹಂಗಳೆಲ್ಲಮಿದನರಿವುದೈ ದಿವ್ಯಮಾನಸದೊಳನಘ॥ (9)

ಮಾನಧನ ಜೀವನದೊಳೆಲ್ಲರುಂ ಪಾದದಾ।
ಧೀನವಾಗಿರ್ದ ಬಳಕನುಮೋದದಿಂದೈದಿ।
ದಾನಂದದಿಂದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನಾಳ್ದು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಪ್ಪಿರೆ॥
ಆನಂಗದಂತಾರೆರುಮೆಯರೊಡಗೂಡಿ ಸು।
ಮ್ಮಾನದಿಂ ಚರಣದೊಳಗದಿ ಕೃತಿಯುಬ್ಬಿವೈ।
ಭಾನುಕುಲತಿಲಕ ಸೇವಕನ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸಿ ಪಾಲಿಪುದೆಂದನು॥ (10)

ನೀನೆಗತಿಯೆಂದೆರಗಿ ಮರೆಯೊಕ್ಕ ಮನುಜರಿ।
ನ್ನೇನೆನ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಪ ಬಂದ।
ನಾನಾವಿಧದಿ ಶ್ರುತಿಗಳೊರಲುತಿವೆ ದೇವ ತಿಳದಾನುಡಿಯು ಸತ್ಯಮೆನಿಸಿ॥
ವಾನರನ ನುಡಿಯು ಪತಿಕರಿಸಿ ಬಿಜಯಂಗೈವು।
ದೀನಗರ ವೈಭವವ ನಿಟ್ಟಿಸುತಮೆನ್ನ ಸ।
ನ್ಮಾನಗೊಳಸುವದೆಂದು ಪದಗಳಂ ಪಿಡಿದಂದು ರವಿತನಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ॥ (11)

ಭಾನುನಂದನನ ಬಿನ್ನಹವನಾಲಿಸಿ ರಾಮ।
ನಾನಂದದಿಂದಮಿಂತೆಂಪ ನೇಹಿತರೊಡೆಯ।
ನೀನೊರೆದುದುಚಿತ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳನಿಸೆರವಿಲ್ಲ ಕೇಳು ಸೊಲ್ಲ।
ಮಾನವೋತ್ತಮಪಿತನ ನುಡಿಯಿಂದಮೂರುಳದು।
ಕಾನನವ ಪೊಕ್ಕು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಸಂವತ್ಸರಗ।
ಳೀನೊಂದು ವಸ್ತುವಂ ಬಯಸದೆ ಮುಮುಕ್ಷು ಜನವೃತ್ತಿಯಾಂತೈತಂದೆವು॥(12)

ಪೊಡವೀಶನಿದಿರಿನಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದೈತಂದು।
ನಡುವೆ ಭೋಗಾಪೇಕ್ಷೆ ಗೈದರಾರೊಪ್ಪುವರು।
ನುಡಿಪುಸಿಯು ಪೊದ್ದಲರಿದೆಂಬುದಂ ನೀಂ ಬಲ್ಲೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರುಂ ಬಲ್ಲರು॥
ಕಡುಗಲಿಯೆ ಮೌಖ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಪಿರಾಜ್ಯಮಂ।
ಸಡಗರದೊಳಾಳುತಲಿ ಮಡದಿಮನೆಮನವಾರ್ತೆ।
ಯೊಡನಿರಲ್ಕಾಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸಂಗೊಳುವೆ ನುಡಿ ಸಫಲಮೆನೆ ರಾಜಿಸುವುದು॥ (13)

ತರಣಿಶಶಿತಾರೆಗಳು ಮೇರುಮಂದರಶರಧಿ ।
ಮರಿಯಾದೆ ದಪ್ಪಿದರೆ ಭಾಷೆಗೊಣಯಮುಂಟೆ ।
ಕರುಣದಿಂದೆನಗಿತ್ತನುಡಿ ಸಫಲವಾಯಿತರಸ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಕೈಸಾರಿತು ॥
ತರಳನಂಗದಗೆ ಪಟ್ಟವ ರಚಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ ।
ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯಲಾನಿರೆ ಪರಮಪದವೆನಗೆ ॥
ದೊರೆದುದಂದರಿದಿರ್ದನಿದಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಸಲಹೆನಲು ರಾಮ ನುಡಿದಂ ॥ (14)

ಸಖನೆ ನೀಂ ಪೇಳದುದು ಸಹಜ ಸಂಹಯಮಲ್ಲ ।
ವಕಲಂಕನಾವೆಡೆಯೊಳಿರ್ದರೆನ್ನಲ್ಲಿರ್ದ ।
ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲವೆ ಮನಸ್ಸಂಗಮ ಸುಸಂಗಮಂ ತನುಸಂಗವನಸಂಗವು ॥
ನಿಖಿಲಕಾರ್ಯೋಪರಮ ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳು ಘನ ।
ಪ್ರಕರದೆಡೆಯಾಟವಿದರೊಳು ಸುಮ್ಮನಿರ್ದನು ।
ರಕುತಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೈದಿ ಸರ್ವಜನ ಸಂತೋಷಗೊಳುವಂತೆ ಸಾತ್ವಿಕದೊಳು ॥ (15)

ರಾಜಾಧಿಕಾರಮಂ ವಹಿಸಿ ತರುಣಗೆ ಯೌವ ।
ರಾಜಪಟ್ಟವನಿತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿರಂಜನೆ ಗೈದು ।
ಮೂಜಗಂ ಮೆಚ್ಚುವೊಲು ಪರಿಪಾಲನಂ ಗೈದು ವರುಷಾವಸಾನ ಗೈದು ॥
ವಾಜೆಯಿಂ ದಶಗಳನ ವಧಿಸುವಡೆ ನಿನ್ನ ಕಪಿ ।
ರಾಜಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಬರ್ಪುದೆಮಗಿಂದಧಿಕ ।
ವಿೂ ಜನೇಶ್ವರ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಭವನೈತಪ್ಪ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಗೈಯೆ ॥ (16)

ಒಪ್ಪುಗೊಳವೇಳ್ಕೆಂಬ ವಾಣಿಯಿಂದೊಡಬಟ್ಟು ।
ತಪ್ಪದೈತಂದೆರಗೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡಗೊಳ್ಳು ।
ತಪ್ಪಣೆಯನಾಂತು ನಿಜನಗರಿಗೈದಿದ ಸೂರ್ಯಸುತನತಿಪ್ರೇಮದಿಂದ ॥
ಅಪ್ಪಾರ ಕಪಿಸೇನೆಯಡಿಗಡಿಗೆ ಪೊಗಳುತಲಿ ।
ಕುಪ್ಪಳಸುತೆಣ್ದೆಸೆಯ ಕೂಗಿನಿಂ ಹೊಳೆಚುತ್ತ ।
ಬಪ್ಪನ್ನ ಸುಗ್ರೀವನೊಳಪೊಕ್ಕ ನಿಜಪುರದ್ವಾರಮಂ ವೇಗದಿಂದ ॥ (17)

ದ್ವಾರದೇಶದಲಿ ಕಪಿವೀರರಡಿಗೆರಗತಾ ।
ದಾರತರದಿಂದ ಮುಪಚರಿಸುತರ ಮನೆಯೆಡೆಗೆ ।
ಸೂರಸುತನೈತರಲ್ಕಖಿಲ ಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದೆರಗಲು ॥
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದವರ ತಾರತಮ್ಯಗಳರಿತ ।
ಪೌರವಚನಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸಿ ನಿಜಗೃಹ ।
ದ್ವಾರದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಶುದ್ಧಾಂತಮನ್ನೆಡೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಬರಲು॥(18)

ಪವನಸುತಗಜಗವಯಗಂಧಮಾಧನಮೈಂದ ।
ದ್ವಿವಿಧಂಗವಾಕ್ಷನಳಜಾಂಬವಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ।
ರವಿರಳದ ಹರ್ಷದಿಂದಭಿಷೇಕಮಂ ಗೈಯಲತಿವೇಗದಾಲೋಚಿಸಿ ॥
ವಿವಿದೌಷದಂಗಳಂ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯಂಕೂರ ।
ನವರತ್ನ ಸ್ವೇತಾತಪತ್ರ ಸ್ವೇತವ್ಯಜನ ।
ನವಗಂಧಮಾಲ್ಯಪದಿದು ಜವ್ವನೆಯರುಂ ಪಾಡುತಂ ಸ್ವರ್ಣಮಯದ ॥ (19)

ಕನಕ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯು ಮುಂತಾದ ಸಾಮಗ್ರಿ।
ಯನು ತಂದು ಚತುರಾಬ್ಧಿಯುದಕಕಂಗಾದಿ ಜಲ।
ವನಜದರ್ಭಾದಿಗಳ ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮ ಶೃಂಗವಶೃಂಗ ಮೇಲಾದವಂ॥
ಅನುಗೈದು ಕನಕಪೀಠದಿ ಲೋಕಬಾಂಧವನ।
ತನಯನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಮತ ವಿಡಿದು।
ಘನವಾಹನಂಗೆ ವಸುಗಳು ಮಂತ್ರದಭಿಷೇಕಗೈವಪ್ರೊಲೆಸಗಿದರು ಮುದದಿ॥ (20)

ವಿರಚಿಸಲು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಂ ಸುಗ್ರೀವ।
ಹರುಷದಿಂದಂಗದಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವಂ।
ಕರದಿತ್ತರಾಕ್ಷಣಂ ನೆರದಖಿಲ ಜನರೆಲ್ಲ ಪೊಗಳ್ದರ್ಸುಗ್ರೀವನ॥
ತರುಣಿಯರು ಬೀಸುತಿಹ ಚಾಮರದ್ವಯದಿಂದ।
ನೆರಪಿರುವ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯು ನೆರೆದ ಕಪಿ ಸಂತತಿಯು।
ಸುರುಚಿರದ ಸ್ತುತಿಗಳಂ ಸುಗ್ರೀವಸುರಪನಂತೆಸದ ಪಟ್ಟವಣಿಯೊಳಗೆ॥ (21)

ಆದುದುತ್ಸವವಮಿತವಮರೇಂದ್ರನಂದದಿಂ।
ಮೇದಿನೀಪತಿಯೆನಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ಪಾದಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೂಜಿಸಿದ ಪರದೇವತೆಯೆನುತ್ತಲಿ॥
ಮೋದಗೊಂಡಾತನುಪಚರಣೆಯಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ।
ಯಾ ದಯಾಂಬುಧಿರಾಮನೆಡೆಗೈದೆ ಮನವೆರಸಿ।
ಸಾದರದಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸತ್ವರದೊಳೈತಂದು ಕಂಡನಗ್ರಜಪದವನು॥ (22)

ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಗರಿಗೈದಿದಪರಿಯ।
ಹರುಷದಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಕೇಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ।
ಪರಮಪೂರುಷನೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳೆಮಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯೂ॥
ದೊರತುದಕೆ ಪತ್ತುಮಡಿಯಾನಂದವಾಯ್ತು ಸುಖ।
ನಿರುಗೆ ಸುಖಕರವಾದುದೆಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರಂ।
ಬಲಿದುದಿನ್ನೇನೆಂಬೆಯಿತ್ತ ಭಾಷೆಯ ಪೂರ್ತಿಮಾನಸೋಲ್ಲಾಸಕರವಂ॥ (23)

ಭಗವತ್ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಾದುದೆಮಗಭ್ಯುದಯ।
ಜಗತಿಯೊಳಗೆಂದೊರೆದು ಮುಂಬರಿದು ಪುಟ್ಟಿಬಹ।
ಮುಗಿಲಬಳಗವಕಂಡು ಪ್ರಸ್ರವಣ ಪರ್ವತದೊಳೊಂದು ತಾಣದಿರವ್ಯಾದಿ॥
ಸೊಗಸಿರುವ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಸುಖದಿಂದ ಮಂಡಿಸಿರೆ।
ಮಿಗಶೀತಳೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ।
ಮುಗಿದು ಕರಗಳ ನಮಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನುತಿಸಿ ಬಿನ್ನಪಗೈದನು॥ (24)

ಪುಸಿಯ ಪೊದ್ದದ ನಿಜಂ ಪಟವನುಳಿದಿಹ ಚಿತ್ರ।
ವಿಸದಕಲುಶವನುಳಿದ ಬಾನೆಡೆಯ ಸಂಭ್ರಮದೊ।
ಳೆಸೆವ ನಿಜಮಂ ಬೆರದು ಸರ್ವದೊಳಹೊರಗೆಲ್ಲ ಪರಿಪೂರ್ಣನೆನಿಸಿ ಮೆರೆದು॥
ಉಸುರಬಾರದ ಮಂತ್ರ ಊಹೆಗಬ್ಬಿದ ತಂತ್ರ।
ಮಿಸುಕಲಾರದ ಜಪಂ ಬೆಸಸ ಬಾರದ ಹಸಂ।
ಪೊಸತೆನಿಪ ಪರತರಾನಂದ ಪಾವನ ನಮೋಯೆಂದ ದಶರಥನ ಕಂದ॥ (25)

ಜಯ ನಮೋ ಪರಮಪುರುಷ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ।
ಜಯ ನಮೋ ಪ್ರಕೃತಿರೂಪನೆ ಕಾರ್ಯಗಳ ವೃಂದ।
ಜಯ ನಮೋ ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಪಿತೃ ಮಾತೃ ದಿಗ್ದ್ರವ್ಯರೂಪ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿರಘಾ॥
ಜಯ ಕನಸುಸುಪ್ತಿಜಾಗರಗಳಾಕೃತಿಯಂತ।
ಜಯ ಜಗನ್ಮಯ ಜನಾರ್ದನ ಜೀವನಾನಂತ।
ಜಯತು ನಿರ್ಮಾಯ ಮಾಯಾಮರ ಮಹೇಶಾನ ರಘುಕುಲೇಶಾನ ಜಯತು॥(26)

ಪುಸಿಯಾದ ಲೋಕವಿದು ಹಸನಾಗಿ ಥಿಟದಂತೆ।
ರಸೆಜಲಾನಲನನಿಲನಿಭದಾಕೃತಿಗಳಾಂತು।
ಪೊಸತೆನಿಸಿತೋರಿ ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿ ಜೀವರನೆಲ್ಲ ಸುಖದುಃಖಕೊಳಗುಮಾಡಿ।
ಬಸವಳಿಪುದೇನಯ್ಯ ಪೋಗಿ ಬರುತಿಹ ಮಾಯೆ।
ಗಸಣಿಯಂ ಪರಿಯಲೆನಗೇನುಪಾಯಂ ಪೇಳ।
ಸಸಿನಿರ್ಪರೆಸಗವೇಳ್ಕೆಂದು ವಂದನೆಗೈದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಿಂತೆಂದನು॥ (27)

ಜನಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆಂದಿಗಾದರಂ ಮರಣ ಸಂ।
ಜನಿಸಲಂದದಲೊಂದುಪಾಯಮಂ ಫಳಸ ವೇ।
ಳ್ಕನಿತು ಸಮನಿಸದಿರಲು ಪೋದಬಳಿಕಾದರುಂ ಪಾರಳಬಾರದತೆರದೊಳು॥
ಘನತರೋಪಾಯಗಳ ಸುಳಸಲೆಳಸುವ ಮನುಜ।
ರನುಜ ಕೇಳ್ವುದಪೂರ್ವಮಾದಡೀ ಮತಿ ನಿನಗೆ।
ಜನಿಸಿದಾಕ್ಷಣವೆ ಕೃತಿಯಾದೆ ಮತ್ತಾಪರಿಯ ಸಾವಧಾನದೊಳಾಲಿಸು॥ (28)

ತಿಳದು ತಿಳವನ್ನೊರೆವ ಪಳಿಮಾತುಗಳಗೆಲ್ಲ।
ಬಳಸಲಿಲ್ಲವು ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಂಗಳಂ।
ತೊಳಲಲಿಲ್ಲವು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಪಂಕ್ತಿಗಳನರಸಿಬೆರಸಿ॥
ಅಳಮನದೊಳಡಿಗಡಿಗೆ ಕುಗ್ಗಿತಗ್ಗದೆ ನಿಜದ।
ಕಳೆಯೊಳಗೆ ಕಳೆಯೆನಿಸಿ ಕಳೆದಖಿಳ ಕರ್ಮಗಳ।
ಸುಲಭದಿಂ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಣ್ಬ ಮಾರ್ಗಮಂ ಸೂಚಿಸುವೆ ತಿಳವುದಣುಗ॥ (29)

ಇದನಾವನರಿವ ಗೋಪ್ಯದೊಳರಿತು ಭಾವಿಸುವ।
ಮುದದೊಳಭ್ಯಾಸಿಸುವನವನಿಗಾನಂದ ಸಂ।
ಪದವು ಹಸ್ತಾಮಳಕವಾಗಿ ಸಾಯುಜ್ಯಮಂ ಪಡೆವನಿದು ಸಿದ್ಧಮೆಂದು॥
ಹೃದಯದೊಳ್ತಳೆಯೆನುತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದರಸ।
ನಧಿಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ಭೋಧಿಸಿದುದಂ।
ಮೃದುಪದನ್ಯಾಸದಿಂ ಮುಂದೆ ಪೇಳ್ದಪೆನತಿವಿಲಾಸದಿಂ ಭಾಸದಿಂದೆ॥ (30)

ಸಂಧಿ 9 ಕ್ಕಂ ಪದ 379॥

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ನಿರತಿಶಯದಾನಂದಕರ ತತ್ವಗೋಪ್ಯವಂ ।
ಕರುಣದಿಂದುಪದೇಶ ಗೈದಾತ್ಮಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ।
ನಿರಿಗೆಗೈದಂ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಸಕಲೋಪಕಾರವೆನಲು ॥

ಪದ ॥ ತನಯ ಕೇಳ್ ಗುರುಪುತ್ರನೆನಿಪರಹಿತಾಹಿತಗ ।
ಳೆನುವ ಚಿಂತನೆಗೈದು ಮನವ ಸಂತೈಸುತಂ ।
ನಿನಗೆ ತೋರುವವಹಿತ ತೋರದಿಹ ನೀನೆ ಹಿತನೆಂಬುದಂ ಪದುಳಗೈದು ॥
ಜನನಮರಣಾದಿ ಕೋಟಲೆಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ।
ಚಿನುಮಯಾನಂದ ನೀನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪು ।
ದೆನುತ ಬೋಧಿಸಿ ಮಗುಳೆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಿರೋಧಮಂ ಪೇಳ್ದನಾಗಳಗಜೆ ॥ (1)

ಕರ್ಮಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ಕಳದಿಟ್ಟು ನೀಂ ಪರ ।
ಬ್ರಹ್ಮನಂ ಜಾನಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮನಂತಹೆಯೆನುತ ।
ನಿರ್ಮಲದ ಶ್ರುತಿಜಾಲ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಬ್ರಹ್ಮೈವಭವತಿಯೆಂದೊರೆಯುತಿಹುದೈ ॥
ಮರ್ಮವರಿದಾತ್ಮನೆಂದರಿದಮಾತುರದಿಂದ ।
ದುರ್ಮನಸ್ಸಿನ ಮೋಹಶೋಕಂಗಳಿಲ್ಲೆನುತ ।
ಪೆರ್ಮೆಯಿಂ ವೇದಸಾರುವುದಾತ್ಮವಿತ್ ಶೋಕವಂತರಿಪನೆನುತಮಣುಗ ॥ (2)

ಬಡಮನವ ನೀಂ ಮಾಡದೇಕಾಂತದೊಳು ಕುಳಿತು ।
ಬಿಡದೆ ಸಿದ್ಧಾಸನವ ಬಲಿದು ಷಣ್ಮುಖಿಯನುಂ ।
ವಿಡಿದು ಮನಮರುತರಂ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೊಂದೆನಿಸಿ ಜಾತವೇದಸನೆಡೆಯೊಳು ॥
ತೊಡರಿರುವ ಮನಮರುನ್ನೇತ್ರಂಗಳಂ ಚದರ ।
ಗೊಡದೆ ಹುರಿಗೂಡಿಸುತ ನಡುಕಗೊಳ್ಳದೆ ಚಲಿಸು ।
ತೆಡಬಲಕೆ ಪೋಗಗೊಡದೆ ಶ್ರದ್ಧಾಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದಣುಗ ॥ (3)

ನೋಡುತಿರೆ ಖದ್ಯೋತಮದರಿಂದೆ ಕಿರಿವೆಳಗು ।
ಕೂಡೆ ಜಲಬಿಂಬೋಪಮಿತ ಭಾನುಬಿಂಬಮಾ ।
ನಾಡೊಳಗೆ ಶಶಿರೇಖೆಗಳು ತೋರ್ಪವೈಸೆ ಶೃಂಗಾಟಕದ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ॥
ಮೋಡಿಯಿಲ್ಲದ ದೀಪಕಳಿಕೆ ಕಂಗೆಸೆವುದದು ।
ಕೊಡಿದಂದದಿ ನಿಲಲು ಮೈಮರದು ಕರಣದೆಡೆ ।
ಯಾಡದಾತ್ಮಾನಂದ ಪೈದೋರಿ ಬರ್ಪುದಾಸ್ತಿಕ್ಯಮತಿ ಸಂಜನಿಪುದು ॥ (4)

ಶ್ರುತಿಯ ರಂಧ್ರಗಳೆರಡು ನಾಸಾವಿವರಮೆರಡು ।
ಜತೆಯಾದ ನೆಲ ಚತುಶ್ಶೃಂಗಪೀಠಮೆನುತ್ತ ।
ಮತಿಶಯದ ಶೃಂಗಾಟಕದ ಪೆಸರನಿಟ್ಟಾತ್ಮವಿದರು ಕರೆವರು ಬಾಲಕ ॥
ಮತಿಯಾಳೆರಿ ಸಸಿಯುಮು ನೆಯುನಲಿದಾನಾಡಿ ಸಂ ।
ತತ ಗಂಗೆ ರವಿಯು ಪಿಂಗಳೆಯು ತನ್ಮಧ್ಯ ಭಾ ।
ರತಿಯಗ್ನಿಯೆನಲಾ ಸುಷುಮ್ನೆಯಾ ತಾಣಕಂ ಪೆಸರ್ಯೆ ತ್ರಿಕೂಟಮೆನುತ ॥ (5)

ಶೃಂಗಾಟಕಾಗ್ರದೊಳು ಸ್ಥಿಲವಾಗದೆನಿಂದು।
ಬಂಗಾರದಂತೆಸೆವ ದೀಪಕುಡಿವಂದೈದೆ।
ಮುಂಗಡೆಯು ಪಾಲೊರ್ದ್ವಗೋಲ್ಲಾಟ ಪೀಠದೊಳಗಧಿಕಧಿಕಕಾರಾಕೃತಿಯೊಳ್ ॥
ಕಂಗೊಳಪುದಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆಸೆವುದತಿಶಯದ।
ಮುಂಗಾರಮೇಘನಿಭಕಳ್ತಲೆ ತ್ರಿಕೂಟಪಥ।
ಕಂಗೆಸೆಯದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಕುಂಡಲಿಯು ಪೆಡೆಯು ಕಾಂತಿಯೆಂದರಿವುದಣುಗ ॥(6)

ಜಾನಿಪರಿಗೆಲ್ಲ ದುಮ್ಮಾನದನುಮಾನಗಳ।
ಪೂನಿಸುವ ಕಾರಣಮುವೆಂದರಿದು ಯೆಡೆವಿಡದ।
ಮಾನಮತಿಯಿಂ ಪಿಡಿದು ನೋಡುತಿರಲೊಂದೊಂದು ಶಬ್ದಂಗಳುದಿಸಿಬಹವು॥
ಯೀನೆಂಬೆ ಮೊದಲು ಚಿಣಿಚಿಣಿಯೆನುತ್ತೆರಡು।
ಸಾನಂದ ಘಂಟೆಯಲಿ ಮೂರನೆಯದಬ್ಜರವ।
ವಾ ನಾಲ್ಕನೆಯದೈದನೆಯದು ತಾಳಂತಂತ್ರಿಯಾರನೆಯುಸವನವುದಣುಗ ॥ (7)

ಭೇರೀರವಂ ಸಪ್ತಮದರಿಂ ಮೃದಂಗರವ।
ತೋರುವದದೆಂಟನೆಯದೊಂಭತ್ತನೆಯುದೆ ಪಿಕ।
ದಾರವಂ ಕೇಳ್ಪಡುವದನಿತರೊಳ್ ಗರ್ಜಿತಂ ಘನದಿ ಸಂಜನಿಪುದಣುಗ ॥
ಆ ರಾವದತಿಶಯುವ ನೋಡುತಿರಲಾದನಿಯು।
ತೋರಲೆನಿಸಿತು ಮೊಳಗಿನೊಳು ಮಿಂಚು ಸಂಚರಿಸಿ।
ತೋರಿಯುಡಗುವಂದದಿಂ ವಿಚಿಗಿಚ್ಚೆಯಾಸ್ಪದದಿ ಕಂಗೊಳಸುತಿಹುದು ತನಯ ॥(8)

ಮಿಂಚಿನವಲಂ ಬಿಸಿರಲಡಿಗಡಿಗೆ ಕಾಂತಿ ಪ್ರ।
ಪಂಚ ವಶಮಹುದದರ ಬೆಳಗಿನೊಳು ಪೊಕ್ಕುಬರೆ।
ಸಂಚಲಿಸಿ ವಿಧುಶಿಲಾಕಾಂತಿಯದರಿಂದತ್ತ ಶುಭ್ರಾಂಶುಕಳೆ ತೋರ್ಪುದು ॥
ಹಂಚಿನೊಳು ನೀವಾರ ಸೂಕದಂತನುಪಥವು।
ದಂಚಿಪುದು ಮಾರ್ಗವಿಡಿದೈ ಕೋಟಿಸಾಹಸ್ರ।
ಮಿಂಚೆ ರವಿಶಶಿಕಾಂತಿ [ತೋರುತ್ತಲಾಮಹಾ] ನುಭವಮಪ್ಪುದೆಲೆ ಬಾಲಕ ॥ (9)

ಮೂರುಕೂಟವನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಿ ಕಳ್ತಲೆಯು।
ಜಾರುವುದು ಕರಣಗಳು ಕರಗಿ ಯೊಷಣಗಳುಂ।
ಪಾರುವವು ಮಗುಳೊಂದು ತೋರ್ಕೆ ತೋರದೆ ತದೇಕಾಯುತ್ತಮಾಗಿರ್ಪುದು ॥
ಭಾರಣೆಯು ಬೆಳಗಿನೊಳು ಸಾಸಿರದಳಾಬ್ಜಮೈ।
ದೋರುವದು ಗುರುಪದವ ಕಂಡನ್ಯಮೇನೊಂದ।
ಹಾರೈಸದತಿ ಸುಖದಲಿರ್ಪನಿದೆ ಪರವೆನುತ ತಿಳದಿರ್ಪನೈ ಯೋಗಿಯು ॥ (10)

ಕರಚರಣಗಳ ನೋತ ಕಟಕಕ್ರಿಮಿಗಳ ಘಾತ।
ಕರಣಗಳುಪದ್ರವಗಳಾಟ ಕೋಟಲೆಯೊಂದ।
ನರಿಯದಾನಂದಲಹರಿಯಲಿ ಮುಳುಗಾಡುತ್ತ ತಾನೆತಾನಾದ ತೆರದಿ ॥
ಮರೆದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪನಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದರುಗೆ।
ಸುರಪ ಮುಖ್ಯರ್ಬಂದು ಸುರಿದು ಪೂವಿನ ಮಳೆಯು।
ಪರಿಪರಿಯು ನುತಿಗೈದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಾಗೈದೆ ಮತಿಯೊಳಳವಟ್ಟತೆರದಿ ॥ (11)

ಮನ್ನಿಸದೆ ಮುಂದರುಗಲವರು ಕೋಪಿಸಿ ಕರೆವ।
ರನ್ನೆಗಂ ಬರೆ ಸಿಡಿಲು ಪುಲಿಕರಡಿಸಿಂಹಂಗ।
ಳುನ್ನತ ಭಯಂಕರಂ ಕಂಗೊಳಿಸಲದನೋಡುವವರು ಕೆಲಸಾರುತಿರಲು ॥
ತನ್ನ ಬೆಳಗಿಲಿ ತಾನೆ ನಲಿವುತ ಶಿಖಾಚಕ್ರ।
ವನ್ನುಕಳೆವನ್ನ ಕಿಂಚಿತ್ತರಿವು ಮುಂದರುಗ।
ಲನ್ಯಮೇಗಿಲ್ಲದಾನಂದಸ್ವರೂಪಿಂದಮಿರುವನಾ ಯೋಗೀಂದ್ರನು ॥ (12

ನದಿಗಳೆಲ್ಲವು ನೀರಧಿಯನು ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಬಿಸಿ।
ಲುದರದೊಳ್ ಬಿಸಿಲಡಗಿದಂತಗ್ಗಿಯಂ ಚಂದ್ರ।
ಮುದದಿ ಚುಂಬಿಸಿದಂತೆ ನಭದಿ ನಭನಾದದೊಳ್ನಾದ ಕಲಿತಂತೆ ಬಳಿಯ ॥
ಸದನಗತದೀಪದಂತಾನಂದ ವೈಭವದ।
ಸೆದಮಲಜ್ಯೋತಿಯಿರಲಿದನೆ ವೇದಂಗಳನು।
ವದಿಸುವದು ವಿಜ್ಞಾನಮೇಕಮೇವಾದ್ವಿತಿಯ ಸತ್ಯಸತ್ಸ್ವಮ್ಯಮೆನುತ ॥ (13)

ಅಂಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳು ಮುಳುಗಿರ್ಪ ಪರಿಪೂರ್ಣ।
ಕುಂಭದಂತೊಳಹೊರಗಖಂಡಮಯಸ್ಫಟಿಕಘಟ।
ಗುಂಭಿತದ ದೀಪದಂತೆಲ್ಲಮಂ ಬೆಳಗುತ್ತವಾತ್ಮನು ಭವಸೌಖ್ಯದಿ ॥
ತುಂಬಿ ಪೊರಸೊಸುತಿಹ ಸುಖದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್।
ಗಂಬರದೊಳೆಸೆವ ಪ್ರತ್ಯೂಹಗಳ ಗಣಿಸನಾ।
ಲಂಬವಿರಹಿತನಾದ ನಿಜವೆ ತಾನಾಗಿರ್ಪಕೆತದಿಂದವಾಲಿಸಣುಗ ॥ (14)

ಸಾರತರವಾದಾ ಸಮಾಧಿಗತ ಪುರುಷಂಗೆ।
ಪ್ರಾರಬ್ಧವಶದಿಂದಮುದಿತಮೆಚ್ಚರುತದಾ।
ಕಾರವಾದಖಿಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಂದ ಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನನುಕರಿಸಿ ಕಿತವನಂತೆ ॥
ತೋರಪೈಶಾಚಬಾಲಕನಂತೆ ಜವದಿಂದ।
ತೋರುವಂ ದಗ್ಧಪಟದಂತವರಿಗವರಂತೆ।
ಬೇರೆಸದೊಂದರೊಳು ಬೆರಸಿರ್ಪನೆಗಿಸರೊಳು ಪರಿಕಿಸುವಡಾರಿಗಳವು ॥ (15)

ತನಯ ಕೇಳ್ ತತ್ವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದವಗೆ।
ಜನನವೆಂಬುದು ಪೊದಗದದರಿಂದಮಾತನಂ।
ಮನುಜನೆನಲಳವಲ್ಲಮದರಿಂದ ಕರ್ಮಗಳ ವಿಧಿಸಲೆಂತಹುದಾತ್ರಗೆ ॥
ಇನನುದಯುವಸ್ತಮಯವನುಸರಿಪ ವೈಕರ್ಮ।
ದಿನಪಕ್ಷವಾಸರ್ತುಗಳ್ ಸುಧಾಲಯದೊಳಹ।
ವನಜಸಖ ಸರ್ವದಾ ಬೆಳಗುತಿರಲೀ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪೆಸಗನಿಡುವದೆಂತು ॥ (16)

ಮಗನೆ ಕೇಳಖಿಲ ಪಾತಕಪುಣ್ಯಗಳ ಮನಂ।
ನೆಗಳುವದು ಪುರುಷತದ್ವಶನಾದರವಿತ ದುಃ।
ಖಗಳನಿತ್ತಪುದು ತಾಂ ಪರವಶತೆಯಾಗಿರ್ಪುದಾರಿಗಿನ್ನೇಂ ಗೈವುದು ॥
ಜಗತಿಯೊಳಗಣ ಮಹತ್ತೆಲ್ಲ ತಾನಾಗಿರ್ಪ।
ಬಗೆಯಿಂದಮನ್ಯಮಿಲ್ಲಾವುದದರಿಂ ಯೋಗಿ।
ಯೊಗುಮಿಗೆಯ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಹಂಗಿನಿತಿಲ್ಲ ನಿರುಪಮಿತ ನಿರ್ಲೇಪಗೆ ॥ (17)

ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಗಗಳ।
ನಿರತಮನುಭವಿಸೆ ಯೋಗೀಶಗನುಲಿಪ್ತತೆಯು।
ದೊರಕೊಳುಗು ವರ್ತಿಯಿಂ ತೈಲಮಂ ಭುಂಜಿಸುವ ಜ್ಯೋತಿಗತಿಲೇಪಮುಂಟೆ॥
ಪರುವತದ ಮಾರ್ದನಿಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತದೊಳಿರ್ಪ।
ದರುಹಿಗುಂ ಪಂಕಗತಕೇವಸಾರಸನಾಳ।
ಕುರುಲೇಪಮಹುದುಂಟೆ ಪರತರಾನಂದಮಾ ಸುಯೋಗಿಗುಂ ಲೇಪಮುಂಟೆ॥ (18)
ಕನಕಾಚಲೋಪಮಿತ ಸ್ವರ್ಣದಾನಂ ಗೈದು।
ವನಜಾಕ್ಷ ಶಂಕರಾಲಯಕೂಪಕಾಸಾರ।
ವನತಟಾಕಾದಿಗಳ ರಚಿಸಿ ಷೋಡಶಮಹಾದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ॥
ಮನದಿ ಬೇಡಿದು ದಿತ್ತು ಮುಖಸಕಲಯಾತ್ರಂಗ।
ಳನುಮಾಡಿ ಕೃಚ್ಛ್ರಾದಿತಪಗಳೆಸಗಿದ ಫಲವು।
ಜನಿಸುವುದು ಕ್ಷಣದೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಜ್ಞರಿಂಗೆ॥ (19)
ನಡೆ ದೇವಯಾತ್ರೆ ನಿಂದೆಡೆ ವಾರಣಾಸಿಯುಂ।
ನುಡಿದುದೇ ಮಂತ್ರ ಮನವಿಡಿದುದೇ ಸನ್ಮಂತ್ರ।
ತುಡುಕಿದುದೆ ಸದ್ವೃತ್ತಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದುದೇ ಸುಕೃತ ಸರ್ವಮಯುವಿತ್ಸಾಕ್ಷಿಗೆ॥
ಕೊಡದ ನೀರೊಳಗೆ ಕೊಚ್ಚೆಯ ಜಲದೊಳಿರ್ದರೆರ।
ವಿಡಿದಿರ್ಪರವಿಯಂತೆ ಯೋಗಿ ಪೊಲೆನಿಲಯದೊಳು।
ಮೃಡನಮಂದಿರದೊಳೊಂದೇ ಪರಿಯುಳೆಸದಿರುವ ಕೇಳುಮೇಲೆಣಿಸನಣುಗ॥(20)
ಕುಲ ಪವಿತ್ರವು ಜನನಿ ಕೃತಿ ಯೋಗಿ ಸಂಚರಿಪ।
ನೆಲ ಪಾವನಂ ಸದಾನೆಲಸಿರ್ಪತಾಣಮದೆ।
ಲಲಿತ ವೈಕುಂಠಾದಿ ಲೋಕ ನುಡಿ ವೇದಂಗಳಖಿಳ ಕರ್ಮಗಳು ನಡೆಯು॥
ಸುಲಭಮಲ್ಲದಪಾರ ಚಿತ್ಸುಖಸಾಗರದಿ।
ಮುಳುಗಿರ್ಪ ಮನವು ಪೊರಸೂಸದರೆನಿಮಿಷವಿರೆ।
ಜಲಜಪೀಠಾದ್ಯರೆಣೆಯಿಲ್ಲದನುದಿನ ಸಮಾಧಿಯುತಗೇ ಪೆಳ್ವುದು॥ (21)
ತಪಸಿಗಳಗಧಿಕ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗುತ್ತಮಮಂತ್ರ।
ಜಪಿತರ ಶಿರೋರನ್ನಯಾ ಯಜೂಕರ ಜಾಲ।
ನೃಪತಿ ಕ್ರಿಯಾಪೂಜೆಮುಂತಾದವರಧಿನಾಥ ವ್ರತತತಿಗಳಿಂಗೆ ನೇತಾ॥
ಸುಪವಿತ್ರನಾತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂ ದಮಿತ।
ಗುಪಿತದೊಳು ಜಾನಿಸುತಮಾನಂತ ನೀರಧಿಗ।
ಳಪರಿಮಿತ ಕ್ರೀಡೆಯಂ ಚಾಲನಂ ಗೈದನಾ ಯೋಗಿಗೆಣೆಯುಂಟೆ ತನಯ॥ (22)
ಪಾವನಕೆ ಪಾವನಂ ಪರಕೆ ಪರನೆನಗವಂ।
ಜೀವನ ಸ್ಥಾನಮಾದುದರಿಂದ ನೀಂ ಧ್ಯಾನ।
ಗಾವಲಂಬನಗೈದು ಸುಖದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಸುಲಭದಿಂ ಸಾಧಿಸೆನುತ॥
ದೇವನನುಜಂಗೊರೆದು ಮುಗುಳೆಂದ ಯೋಗಿಗಳ।
ಪಾವನತೆಯಂ ಪೊಗಳ ಪೊಗಳೆ ಮತ್ತಿನಿತೆನುತ।
ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಪೇಳ್ವರಳವಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನಪರಾವತಾರಮಣುಗಾ॥ (23)

ಭೋಗಪೂಗಗಳುಳಿದು ಬ್ರಹ್ಮದೊಳಗೊಡವೆರದ।
ಯೋಗಿಗತಿಶಯವಿಲ್ಲ ಮೂರ್ತಿಯೊಳು ಚರಿಯಂಗ।
ಳಾಗುಹೋಗುಗಳೆನಿಸಿ ನಿಂದೆ ಗೈಯಲು ಸಲ್ಲ ನಗೆನುಡಿಗಳಾಡಿಸಲ್ಲ॥
ಭೋಗಿಯಾಗಿರಲತಿ ವಿರಾಗಿಯಾಗಿರಲಶುಚಿ।
ಪೂಗವಾಗಿರಲಿ ನಿಷ್ಠಾವಂತನಾಗಿರಲಿ।
ಯಾಗರುವನಿರವೆಣಿಸಿ ನಿಂದಿಸಲ್ ಕುಲನಾಶವಾದಪುದು ಶ್ರುತಿಮತವಿದು॥ (24)

ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳು ಯೋಗಿಗಳನರರೆಂದು।
ಬರಿದೆ ಭಾಷ್ಯಳಗೆಡದು ನರಕಭಾಜನರಪ್ಪ।
ರರಿತ ಮತಿವಂತರತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಲಾಲಿಸುತ ಸುಖದಿ ಸಗ್ಗದಲಿರ್ಪರು॥
ಶರಿರವಿರ್ಪನ್ನವೆಸಗಿದ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳು।
ನಿರತ ಲಾಲನೆಗೈವ ನಿಂದನಂ ಗೈದವರ।
ಪೊರೆಯಲೊಪ್ಪಗಿಪನಾ ಯೋಗಿತಾಂ ನಿರ್ಲೇಪನಾದ ಕತದಿಂ ಧರೆಯೊಳು॥ (25)

ತನುವಿರ್ಪ ತನಕ ತಾನೆಸಗಿದ ಮಹಾಕೃತ್ಯ।
ಕನುವ ಚಿಂತಿಸಿ ಜಗದ್ಗುರುಹಿತದ ಕಾರ್ಯಂಗ।
ಳನು ಮಾಳ್ಪರೈ ಯೋಗಿಜನರದಂ ನಿಜವೆಂದು [ತಿಳದದೂ] ಮತಿಗೆ ತಂದು॥
ಮುನಿಗಳಂ ನಿಂದಿಸುವರಲ್ಲ ದ್ವಿಷತಾಂ ಪಾಪ।
ಮೆನುತ ಸುಹೃದಾಂ ಪುಣ್ಯಮೆನುತ ಪೇಳಾವ ವೇದ।
ದನುವರಿತು ಪರಮಪಾವನನೆಂದು ಯೋಗಿಗಳನರಿದು ಪಾಲಿಪುದು ತನಯ॥ (26)

ಓದಿ ಕಲಿತಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕಂಡಲ್ಲಿ।
ಕಾದಬೂದಿಯು ಹೊಯ್ದು ಕೊಂಡೇನು ಫಲ ಸುಖದ।
ಹಾದಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಸತತಾನಂದಸಾಂತತೆಯು ಸಂಪಾದ್ಯವೇಂ ಸಾಲದೆ॥
ಭೇದಪೂಜಾವಾದ ಚಿತ್ರನಿಗ್ರಹಜಪಾ।
ಮೋದಂಗಳಾತ್ಮಾನುಸಂಧಾನದೊಂದು ಕಳೆ।
ಯಾದರುಂಟೆಂದವರೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೋನ್ಮತ್ತನೆಂತಿರ್ಪರೇನುತನಯ॥ (27)

ಎನಿತು ಪೇಳುವದೇನು ಯೋಗಿಗಿಂತಾಧಿಕ್ಯ।
ವಿನಿತುವಸ್ತುಗಳಲ್ಲವೆನುತರಿತು ನಿತ್ಯ ಸುಖ।
ದನುಭವಕೆ ಮನವೆಳಸುತಾಸ್ತಿಕ್ಯಮತಿಯಿಂದಮನುದಿನಂ ಬಿಡದೆ ಪಿಡಿದು॥
ಘನತರದ ಗೋಪ್ಯದಿಂದಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡೆ।
ನಿನಗೆ ಸುಖನೆಲೆದೋರ್ಪುದಾಗಲಾವು ಪೇಳ್ದುದಂ।
ಮನಕೆ ಹರ್ಷವನಿತ್ತು ಸಂತತಾನಂದಮಂ ಸವಿವಂತೆ ಮಾಳ್ಪುದಣಾಗ॥ (28)

ಬೇಸರದೆ ಬೆಂಬಿಡದೆ ವಂಚಕರ ನುಡಿಗಳಂ।
ಮೋಸ ಪೋಗದೆ ಪೆರರ್ಗೆ ಸೂಚಿಸದೆ ಮತ್ತೊಂದ।
ರಾಸೆಯಿಂ ಜರೆದಿದಂ ಮರೆದು ಮರುಳಾಗಿರದೆ ಚಿಂತನಂ ಗೈವುತಿರಲು॥
ಲೇಸನಿತ್ತಪುದಾ ವಿಶೇಷವಂ ಬಿತ್ತರಿಸೆ।
ವಾಸುದೇವಂಗಳವೆ ವಸುಧೆಯೊಳು ಪಾವಿತ್ರ।
ರಾಸಿ ನೀನೆಂದೆನಿಪೆಯೆನುತರಿತು ಪ್ರೇಮದಿಂ ಜಾನಿಪುದು ನಿನ್ನೊಳನಘಾ॥ (29)

ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯ ಮತ್ತಾರಿಗುಂ ತಪದಿ।
ದೊರೆಯದಿದು ನೀಂ ಗೈದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ।
ಕರತಳಾಮಳಕಮೆನೆ ಕೈಗಿತ್ತೆನೆಂದು ರಘುವರನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥಮಂ।
ಶರಣರಗ್ರೇಸರಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ತಿಳಿದು ತಾಂ।
ಪರತರಪರಾನಂದ ಸಿರಿರಾಮಪುರದರಸ।
ಗೆರವಲ್ಲಮೆನುತರಿತು ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಬೋಧೆಯಿಂದಾವೋದಗೊಳುತಿರ್ದನು ॥ (30)

(ಸಂಧಿ 10 ಕ್ಕಂ ಪದ 409.)

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ತರಣಿಸುತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆರದು ಸಂತಸದಲಿರೆ।
ಬರಲು ವರ್ಷಾಗಮಂ ರಾಘವಂ ಪ್ರಸ್ತ್ರವಣ।
ಗಿರಿಕಟಕದೊಳಿರ್ದು ಸಂತಸದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಪೇಳ್ದ ಕಾರ್ಯಾಂತರವನು ॥

ಪದ ॥ ಮಧುಪಸಹಕಾರದಿಂ ಮಂದಾನಿಲಂ ಬೆರದು।
ಮದುಮುಖರ ಮುಖರಿತದ ಕೆಂಗಣ್ಣವಕ್ಕಿಗಳ।
ಪದವಿಯನು ಶ್ರುತಿಗೈದ ಪುಷ್ಪಿಣಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಸರ್ವಭೂತಂಗಳನ್ನು ॥
ಕುದಿಗೊಳಸಿ ತನ್ನುಷ್ಣತಾಪದಿಂ ದುರ್ಜನಾ।
ಭ್ಯುದಯ ಜಾತಿವಿಹೀನ ಮಧುವೆಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ।
ಮದದಿ ಜೀವನವಿತ್ತು ಪೊರೆಯೆ ಪ್ರಾವೃಟ್ಪತಿಯು ಸದಯ ಮೈದೋರ್ದನಗಜೇ ॥ (1)
ಅಂಜನಾ ಕಲಿತಟಾದ್ಗಳಿತ ದಾನೋನ್ಮಾದ।
ಗುಂಜಿಂ ಸ್ಖಲಿಂದ ಮದಜಾಂಕರಣಮುದ್ಬೋಧ।
ರಂಜಿತ ಸುಕೇತಕಾಗೀ ಪರೀಣಮಧೂಳಿಕಾಢ್ಯತೆಯನಾಂತು ಜವದಿ ॥
ಕುಂಜಪುಂಜಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಭೂ।
ರಂಜನೆಯ ಕೆಡೆಸಿರ್ಪ ಮಧುರಾಗಗಳ ಬೇಗ।
ಭಂಜಿಸಿ ಪ್ರಭಂಜನಂ ಸುಳಿದಘನ ಸಂಸಪ್ತಕದ ವೀರಭಟನೆಂಬೊಲು ॥ (2)
ಅಪರಾಂಬುರಾಶಿಯುಂ ತುಳ್ಕ ವಿಕಳತೆಗೊಳಸಿ।
ವಿಪುಳಕರದಟ್ಟಘಟ್ಟಣೆಯಿಂದ ಕರಣತತಿ।
ವಿಪರೀತದಿಂದ ಮುಂಬರಿದು ಭೂಮಿಯ ವಿಟಪಿಗಳ ಕೆಳ್ತು ನಭವನಡರಿ ॥
ತಪನುರುಚಿಯಂ ನಿಲಿಸಿ ತವಕದಿಂ ಮಧುರಾಜ।
ನಪರಿಮಿತ ಪೀಡನಂಗೈಯೆ ಘನಮುದದನೇ।
ಕ ಪಗಲಂ ಬಾಗರೆದು ಸಿರಿಯ ಮುಂದೈತಪ್ಪ ಮತಿಯಂತೆ ಮರುತಸುಳಿದಂ ॥ (3)
ಗಗನಗಂಗೆಯೊಳು ಮಿಂದಪ್ಸರಾಂಗನೆಯ ರುಗ।
ಳೊಗುಮಿಗೆಯ ಕುರುಳ್ಗಳೀಂ ಪರಪಿದವ್ರೊ ಬಾನೆಡೆಯ।
ಸೊಗಯಿಪ ತಮಾಲಸುಚ್ಛಾಯವೋ ದಿವಿಜ ಪತಿಗಡಸಿರುವ ಮುನಿಶಾಪವೊ ॥
ಗಗನವೊತಂಗ ಮದಲೋಭದಿಂದೈತಂದು।
ಮಿಗೆಪರದ ಷಟ್ಚರಣ ತತಿಯೋ ನಭೋಂಗನೆಯ।
ಸೊಗಸಾದನೀಲಪಟಮೊಯೆನಲ್ ಕಂಗೊಳಸಿತಾ ಮೇಘಜಾಲ ಕವಿದು ॥ (4)

ತರಣಿಶಶಿಗಳ ಪಿಡಿಯುಲವ್ವಳಿಪ ರಾಹುವಿನ ।
ತರುಣವ್ರೊ ದೇವತೆಗಳಂ ಬಾಧಿಸುತೆ ಬಂದ ।
ಕರಿಯುಬಳನುದ್ದಂಡ ಬಲವೊ ಮೇಣಂಧಕಾಸುರನ ಪೆರ್ಬಲದುರುಗಲೋ ॥
ಧರಣಿಯಾಗಸವೆಂಬ ಭೇದ ತೋರ್ಪಡದಂತೆ ।
ಮುರಿದು ಮುಚ್ಚಿದ ಕಳ್ತಲೆಯೊಯೆನಲ್ ನೀರದಗ ।
ಳುರವಣಿಯು ಜಗದಾಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಹಾಮಾಯೆಯೊಲು ತೋರ್ದುದಾ ಕಾರ್ಗಾಲದಿ ॥ (5)

ಮುಗುಳಾದವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳ್ ಕೇತರೆಗ ।
ಳೊಗುಮಿಗೆಯು ಪೂದೊಂಬೆಗಳನಾಂತೆಸದಿರ್ದ ।
ವೆಗಣಿತದ ಕುಟ್ಮಲಗಳಾಂತು ಕರಮೆಸೆದವಾ ಕಾಲದಿ ಕದಂಬತತಿಯು ।
ಬಗೆ ಗೆಟ್ಟು ಪೊರ್ದವಂಚೆಗಳು ಕಲಕಂಠಂಗ ।
ಳಗೆ ಪೆರ್ಚಿತಾರ್ಭಟಗಳಡಿಗಡಿಗೆ ಮನ್ಮಥಂ ।
ತೆಗದು ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ ಶರಗಳಂ ತೀಡಿ ಕಾಡಲ್ಕೆಳಸಿದಂ ಪಾಂಥರಂ ॥ (6)

ಕ್ರೂರನಿಸ್ವನ ಚಪಲಮತಿ ನಿರಾಗಸದಿಂದ ।
ತೋರಹತಿಗೆಳಸುವ ಜಡಭರಿತ ತಾಮಸಾ ।
ಕಾರನಿನಿತುಪಕಾರ ನೆರವೇರದರಸನೆಡೆಯೊಳಗನಿಶವೊಪ್ಪಿರ್ದಡೆ ॥
ಯಾರುಬದುಕುವರೆನುತಮರಿತು ಹಂಸೆಯು ಬೇಗ ।
ಪಾರಿದವು ಕೃಪಣತಾಮುಸರೆಡೆಯು ನಿರ್ಮಲರು ।
ಸಾರಿರುವದೆಂತೆನುತ ಧರೆಗರುಪುವಂದದಿಂ ಮಾನಸಕೆ ದುಮ್ಮಾನದಿಂ ॥ (7)

ಇದು ಸುರಪಕರಕಲಿತಕುಲಿಶದಗ್ನಿಯ ಬೆಳಗೊ ।
ಇದು ಸುರೇಶನ ಕರಿಯು ಸೆಳವಂಕುಶದ ಹೊಳಹೊ ।
ಇದುವೆ ಮಧುಸೂದನನ ಖಡ್ಗಧಾರೆಯ ಪೊಳಪೊ ಜಂಚರಕ್ಕಸದಾಡೆಯೋ ॥
ಇದು ಸಗ್ಗಸೌಧಾಗ್ರಕಾಂತಿಯೋ ನೋಡಲಿಂ ।
ತಿದು ಸುರಾಂಗನೆಯರಂಬಕನಿಚಯನೋಟಗಳ ।
ತುದಿಯು ತೋರ್ಪುದೊಯೆನಲ್ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಪವಾಗ ಸೌದಾಮಿನಿಗಳು ॥ (8)

ಪುಟ್ಟಿತೊಡನಾಗ್ಯೆದೆ ಘನರವಂ ಘನದಿಂದೆ ।
ಬೆಟ್ಟಬೆಳ್ಗ್ರಿಯುವ ನಡೆಮರುಗಧ್ವನಿ ಮೇಲೆ ।
ಕೊಟ್ಟುದಹುದೆಂಬಂತೆ ದಿಕ್ಪಟಲ ಘುಮ್ಮೆಡಲ್ ಕಡಲರವಕೆಮ್ಮಡಿಸಿಯೇ ॥
ನಿಟ್ಟೆಸುತ ಚಾತಕಬಗಾದಿಗಳ್ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ।
ಬಿಟ್ಟು ಮುಗಿಲಂಗಣದ ಮುಂಬಿನೊಳ್ ಮುಂಬನಿಯು ।
ಕುಟ್ಟಿರವಗೊಂಬಂತೆ ಗುಟುಕಿಸುತ್ತಿರುತಿರ್ದವೇಸಂಚೆ ಕಾರ್ಗಾಲದಿ ॥ (9)

ಇದು ವೈಜಯಂತ ಸುಷಮಚ್ಛವಿಯೊ ವೈಶ್ರವಣ ।
ಸದನತೋರಣಮಹಾಸ್ಸೇಂಧ್ರೊಗರ ತೋರಿದುದೊ ।
ಇದು ವರುಣಪಟ್ಟಣದ ಗೋಪುರದ ಮೇಲ್ಕಲಶವೇಂ ಬಳಕ ರಾಜಿಸುವುದೊ ॥
ಇದು ತರಣಿಸುತನಗರಹರ್ಮ್ಯಪ್ರಭಾಪಟಲ ।
ದಧುಭುತವ್ರೊಯೆನಲು ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ಮೇಘಜ್ಯೋತಿ ।
ಮುದವಬೀರಿದುದಂಬರಾಂಗನೆಯ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಬೆಳಗಿನತಿಶಯಮೆಂಬೊಲು ॥ (10)

ಉದಧಿಯುದಕವನೆಲ್ಲ ಪೀರ್ದು ಕ್ರೋಧವಸಾರ್ದು ।
ತುದಿಗಾಗಸದಜಲವ ಕುಡಿಯಲ್ಕೆ ನಾಲಿಗೆಯು ।
ವದಗಿಮತ್ತಂಬರದ ಮೇಘ ಮಧ್ಯದಲಿಡಲ್ಕೊಪ್ಪ ಸಂಹಿಷ್ಣೆತೆಯೊಳು ॥
ಕದಕದನೆ ನಡುಗೆ ಬಾಯಿವಿಡಲು ತತ್ಕಾಂತಿಯುಂ ।
ಚದುರಿಂದ ಕಂಗೊಳಸಿ ತೋರುತಡೆಗುತ ಘನಸ್ಸ ।
ಮುದಯುದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರ ಮಿಂಚುಗಳದೇಂ ಮನಂಗೊಳಸುತಿಹುವ್ರೋ ॥ (11)

ಚಿರಕಾಲ ವಿರಹಾಸಹಿಷ್ಣತೆಯುಲಂಬರದ ।
ತರಣಿ ಚಿಂತಿಸುತಿರೆ ಘನಾಗಮವ ಕಂಡಾಗ ।
ಪರಮಹರ್ಷದೊಳು ಬರಸೆಳದು ಬಿಗಿಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಚುಂಬನಂಗೈದ ಭರಕೆ ॥
ಗುರುಕುಚದ ಕುಂಕುಮವಿಲಿಪ್ತ ಹಾರಾವಳಿಯು ।
ಪರಿದುನೆಲಕೊಂದೊಂದು ಕೆಡದಪವ್ರೊಯೆನೆ ತೋರ್ಪ ।
ಸುರಪಗೋಪಗಳದೇಂ ನೋಟಕರಿಂಗಚ್ಚರಿಯನಿತ್ತಪವು ತತ್ಕಾಲದಿ ॥ (12)

ಚಪಲ ಖಡ್ಗಗಳಾಂತು ಜಲದಭಟರ್ಬೈತಂದು ।
ಕುಪಿತದಿಂ ಶರಧಿಯೊಳು ಶರಗಳಂ ತೆಗದು ರಿಪು ।
ಗಪರಿಮಿತಕ್ಲೇಶಮಂ ಕೊಡುತ ತದ್ವಿಕ್ರಮಂ ಜಸಮಂ ನಿವಾರಗೈದು ॥
ಗುಪಿತ ನಕ್ಷತ್ರಮೆನಿಸಿದ ನೃಪತಿಗೀಪೆಸರ್ ।
ಜಪಿಸವೇಳ್ಕಂಬರದೊಳೆಂದು ನಭವಾಗಿತ ।
ದ್ಯುಪಮಿತನಭಸ್ಸಿನೊಳು ತೋರ್ದುಡುಪಕಾರಿಗಳ ಪೆಸರನಿಡದುಳವರಾರು ॥ (13)

ಶರಧಾರೆಯಿಂದ ಧರೆಯುಂ ಮುಚ್ಚಿ ಮಿತ್ರಗುಲ ।
ಮರೆಯಾಗಿ ಪೊಲ್ಗರೆವ ವಿಧುವನುಂಗುತಲುಷ್ಣ ।
ಕರಕೃತ್ಯಗಳನೆಸಗುತಿರ಼್ ಜಡಭರಿತನಿಂಗಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವನು ॥
ಧರೆಯೊಳಾರ್ನಿಟ್ಟಿಸುವರೆಂದು ನಾರಾಯಣನೊ ।
ಸರಿಸಿ ಜಾಂಬಕಗಳಂ ಮುಗಿದನೋ ಪಾಪಿಗಳ ।
ಗುರುತರೈಶ್ವರ್ಯಮಿರೆ ಸಾಧುಗಳು ನಿಟ್ಟಿಸರದೆಂಬಂತೆ ತತ್ಕಾಲದೇ ॥ (14)

ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ ಶರಾಸಾರಮಂ ಮೇಘಭಟ ।
ಕರೆಯುತ್ತ ಬರಲು ಧರಣೀಧರಗಳುರುಕೋಪ ।
ದುರುಜೆಯಿಂ ಸಿಂಹನಾದಗಳೆಸಗಿ ಭಲ್ಲೆಯದಲನುಗೈದ ಸಮರಕೈದೆ ॥
ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊಡೆದಾಡಲೆಳಸಿದರೊಯೆನೆ ತೋರ್ಪ ।
ವರರೆ! ಗರಿವೂಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೆಲಬಿರಿವಂತೆ ।
ಮೊರವ ಮೊಳಗುಗಳದೇನಚ್ಚರಿಯು ತೋರುವವ್ರೊ ಪಾಂಥರೆದೆ ನಡುಗುವಂತೆ ॥ (15)

ತಪನ ಉಪಟಳದಿಂದ ತಾಪದಿಂದಲಿ ಚಂದ ।
ವಿಪುಲ ಭೂಪತಿಯು ಶಾರೀರದೊಷ್ಣವನೀಗ ।
ಲಪರಿಮಿತ ತಪದಿಂದಮಾಕಾಶ ಗಂಗೆಯುಂ ಪ್ರಾರ್ಥನಂ ಗೈದಳೆನಲು ॥
ಕ್ಷಿಪಟಮಡಿಗಡಿಗೆ ಪೆರ್ಚುತ ಸುರಿವುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ।
ಗುಪಿತ ಗೈವುತ ಬರಲ್ ತಾಪಗಳ ನೊಂದೆಣಿಸ ।
ದಪುಗಣನೆಗೊಳದ ನಿಶ್ಚಲಪುರುಷರಂದದಿಂ ಗಿರಿಗಳೇಂ ರಾಜಿಸುವವ್ರೋ ॥ (16)

ಶರದತರಣಿಯನುಂಗಿ ಧರಿಸಲಮ್ಮದೆ ಬಾಯ।
ತೆರವನೋಯೆಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಡಗುವ ಚಪಲ।
ಪೊರೆಯ ಪೊರಬಿಳ್ವ ಕದಿರುಗಳ ಬೆಳಗಿನಲಡರಿ ಪೋಗುತಿಹ ಕಾದಂಬದಾ॥
ನೆರವಿಯರ್ಚಿರವಾರ್ಗವಿಡಿದ್ಯೆದೆ ಪೋಗುತಿಹ।
ಪರಮಹಂಸರ ತೆರದಿ ಜೀಳುತಿಹ ಮಂಡೂಕ।
ಮುರಗಾದಿಗಳು ಧೂಮವಾರ್ಗದಿಂ ಭೂತಳಕೆ ಕಡವ ಜೀವರೊಳೆಸದವು॥ (17)

ಶಿವನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಧರಣಿ ಸಂತಸದಿ ಘನಪಟಲ।
ಗವಿರಳದ ಜಡೆಯುಳ್ದು ಕಳುಪಿದನೊ ಸ್ವರ್ಧುನಿಯ।
ರವಿಯಿಂದವಿಳಮುಬಹ ಜಲಧಾರೆ ಸೂನದಿಯನೊಡಗೂಡಿ ಭೂತಳವನು॥
ಕವಿದುದೊಮ್ಮೆಯೆನಲ್ಕೆ ಕಡಲುಮೇಲ್ವರಿದಂತೆ।
ವಿವಿಧತರಮಿಂಚುಗಳ್ ಮೊಳಗಿಂದವೆಡೆವಿಡದೆ।
ದಿವಸರಾತ್ರಿವಿಭೇದ ಗಾಣದಂದದಿ ವೃಷ್ಟಿಗರದುದೇಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು॥ (18)

ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ವಾಳ್ಪನೆಂಬುಜಯೋನಿ।
ಜಗತಿಯೊಳಗದು ವಿಷವು ಸವುನೆನಿಪುದೆನುತ ತಾ।
ನಗಜೆವುರಸನ ಕೃಪೆಯ ಪಡೆದೊಂದ ವಿಧವಾದ ಸೃಜನೆಯಂ ವಾಳ್ಪೆನೆನುತ॥
ಜಗತಿಯಂ ಜಲಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಗೈವನೊಯೆನಲ್।
ಮಿಗೆಕರವ್ರದಾಸಾರವರೆನಿಮಿಷವೆಡೆಬಿಡದೆ।
ದಿಗಿಲುಗೊಳಸುತ್ತಮಾರ್ಭಟೆಗಳಂ ಚೆಣೆಚಿಟಲುವೆಂಬ ಭರಸಿಡಿಳ್ಗಳಂದ॥ (19)

ಜಾತಿಮಾತ್ರೋಪಜೀವನ ದುಷ್ಟಕಂಟಕ।
ವ್ರಾತ ನಿಷ್ಠುರದದುರ್ರಗಳತಿತಾಮಸದ।
ರೀತಿಯನ್ನಾಂತದರಿದ್ರೈಶ್ವರ್ಯಬರೆ ಧರೆಯ ಜನರಿರುವದೆಂತೆನ್ನುವ॥
ವಾತುನಿಶ್ಚಯಗೈದು ಮದಮುಖದಿ ಕೂಗುತ್ತ।
ವಾತಿಮಿರವಂ ಕವಿಸುತಶನಿಪಾತಂಗಳಂದ।
ಭೂತಳವ ನೀರೊಳಗೆ ಕಲಪಿದನೊಯೆನೆ ಲೋಕಬಾಧೆ ಹೈತುಕವುದಲ್ತೆ॥ (20)

ಸಾಗರದ ಜಲವ ಮನಬಂದಂತೆ ಪೀರ್ದು ಮ।
ತ್ತಾಗಸವನಡರಿ ತಜ್ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ನಿರ್ವಹಿಸ।
ಲಾಗದಲೆ ಕಂಗಳೊಳಗಿಂ ಗಳಗಳಂ ಕರದು ಪೂರ್ವಭುಕ್ತಂಗಳನ್ನು॥
ಬಾಗಿ ಕಾರಿದ ಗೊರವೆ ವಿಷವನಕ್ಕಿಸಲುಳದ।
ಲೋಗರಿಂ ಜೀರ್ಣವಾದಪುದೆ ಶಕ್ತಿಯು ಮಿಂಚೆ।
ಪೋಗೆ ತನುಮಹುದೆ ಜಡಮತಿಯ ಲೋಕಕುಂತೋರ್ದನಭ್ರಂ ಜವದೊಳು॥ (21)

ಘನಗಜಗಳೆಣ್ದೆಸೆಯನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಜೃಂಭಣದಿ।
ಕಸಲಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಬರೆ ಕಂಡು ಮಾರುತಸಿಂಹ।
ಕಿನಿಸಿನಿಂದಿಂದು ಮದನಖಗಳಂದಂ ಪೊಡೆಯೆ ಶಿರಬಿರಿದು ಭೂತಳಕ್ಕೆ॥
ಬಿನದದಿಂದುದುರ್ವ ಮುಕ್ತಾಫಲಗಳೆಂಬಂತೆ।
ಘನವಾಗಿ ವರ್ಷೋಪಲಂಗಳುಂ ಚೆಲ್ಲಿದವು।
ವನಧಿಮೇಖಲೆಗಮರಪತಿ ಸಮರ್ಪಣೆಗೈದ ಮುತ್ತುಗಳ ಸೇಸೆಯೆನಲು॥ (22)

ನಾರಿವಾಹಂಗಳಿಂದುದಿತ ಸುಪ್ರಾಣಿಕರ ।
ತೋರಮುಕ್ತಾಫಲಗಳಾರಿಗುಂ ತೋರಿಸದೆ ।
ತಾರುಥಟ್ಟಾಗಿ ಸುರರ್ಹೊದರೀ ಧಾರುಣಿಗೆ ಕೊಡದೊಂದನೆನುತ ದಯದಿ ॥
ಮಾರುತ ಜಗಾತ್ಪ್ರಾಣವಾದ ಕತದಿಂ ಕೆಲವ ।
ನಾರೈದು ಭೂಪತಿಗೆ ಸೇಸೆಯಂತಳಿದನೊ ಗ ।
ಭೀರಮತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಾರಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ಕರಕತತಿಗಳೆಂ ಕಂಗೊಳಪವ್ರೋ ॥ (23)

ಉಂಡುದೇ ಚಾತಕದ ತೆರದೊಳೊಂದರೆವನಿಯು ।
ಕೊಂಡುದೇ ಕುಸುಮ ಸೌರಭದನೀಪದಪರಿಯು ।
ಕಂಡುದೇ ವೀರುಧಂಗಳಂತಮೃತ ರುಚಿಗಳ ಘನಾಘನದ ಹಂಗಿಲ್ಲದೇ ॥
ವಿಂಡೆದ್ದು ಕುಣಿದು ಕಂಬನಿಗಳಡುತಳಿ ನಲಿದ ।
ಖಂಡಸುಖದನುಭವದಲಿಹ ನೀಲಕಂಠಗಳ ।
ತಂಡ ಸಾಧುಗಳಹಹ ಪೆರರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗುಂ ಹಿಗ್ಗಿಹಾರೈಪರಲ್ತೆ ॥ (24)

ಮುತ್ತಯ್ಯಗಪಕಾರಮೆಸಗಿ ಪೋಷಣೆಗೈದ ।
ಮತ್ತಮುಸುಮಿತ್ರಗುಂ ಶಾಂತಿಗೈದನವರತ ।
ಚಿತ್ತೈಕವೃತ್ತಿಯಿಂದನುಸರಣೆಗೈದ ದ್ವಿಜತತಿಯ ಕಷ್ಟವ ನಿಟ್ಟಿಸೀ ॥
ಮತ್ತೆ ನಿಟ್ಟುರದಿ ಸಂತರ್ಜಿಸುತ ಕಿಡಿಯನುಗು ।
ಳುತ್ತೊಂದು ಪನಿಯ ಜೀವನಮಿತ್ತ ಮಾಳ್ಕೆಯೋ ।
ಳ್ತುತ್ತಾತಗೇಂ ಸಂಸಮೃದ್ಧಿಕರಮಾದಪುದು ಕೆಡಿಪುದೆಲ್ಲವು ಲೋಭವು ॥ (25)

ನಿರವಧಿತಮಸ್ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಯೆಯತೆರದಿ ।
ಸುರಚಿರದ ನಾಟ್ಯನಯದೋಲ್ ಘನೋದ್ಭಾಸಿತದಿ ।
ಕರುಣಾಕರನ ಸಿರಿಯೊಲಖಿಲ ಜೀವಾಧಾರಮೆ ನಿಶಾಂತತೆಯ ಬೆರಸೀ ॥
ಪರಮಾರ್ಥಚಿತ್ತದಂತಾಶಾತನೊಕರಣಾ ।
ದುರು ಧನುಷ್ಕೋಟಿಯೊಲು ನಿಮ್ನೋನ್ನತಾಭಾವ ।
ದೆರೆದು ಪ್ರಾವೃಟ್ಕಾಲ ರಾಜಿಸಿತು ನಿಬಿಡತರ ಮೋದದಿಂದಾ ಸಮಯದಿ ॥ (26)

ರಜನೀಮುಖದ ತೆರದಿ ನೀಲಕಂಠ ಪ್ರೌಢಿ ।
ಯಜನಂತೆ ಕಾದಂಬಡಂಬರಾಮೋದಿ ನಿಜ ।
ವಿಜಯಾರ್ಥ ಕೃತಂದ ಪಾಕಶಾಸನನಂತೆ ಚಾಪರಂಜನೆಯಿಂದಲಿ ॥
ದ್ವಿಜರಾಜನಂತಮಿತ ದ್ವಿಜಕುಲಾಮೋದಕರ ।
ಸುಜನರಂದದಲಮಿತ ಜೀವನಪ್ರದ ದೇವ ।
ವಿಜಯಡಿಂಡಿಮಮೆಂಬೊಲಂಬುದಾಗಮಮುದೇಂ ಸಂಭ್ರಮದಿರಾಜಿಸಿದುದು ॥ (27)

ತಮನಂತೆ ತರಣಿಶಶಿ ಸಂತರ್ಜನೋನ್ಮುಖದಿ ।
ಶಮನಂತೆ ನಿರ್ಘಾತ ಪಾತಭೀಕರ ಕಲ್ಪ ।
ಸಮಯದಂದದೆ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಕಬಳೀಕರಣ ಕೀಲಾಲ ಬಾಹುಳ್ಯದೇ ॥
ಸಮರದಂದದೆ ಕಬಂಧಾಢ್ಯನಾಗುತ ರಮಾ ।
ರಮಣನಂದದೆ ತಡಿದ್ಗೌರಾಂಗನೆಯನಪ್ಪಿ ।
ರಮಣೀಯದಿಂದಂಬುದಾಗಮಮುದೇಂ ಚಿತ್ರಕರದಿ ರಾರಾಜಿಸುವುದೋ ॥ (28)

ಯೆಡೆವಿಡದೆ ಬರ್ಪ [ಘನಮೇಘ] ಗಳಾ ಧ್ವನಿಗಳಂ ।
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಸುರಿವ ವರ್ಷಗಳಿಗಳಂ ಪೊಳೆಗಳಂ।
ದೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಪೊಳೆವಮಿತ ಮಿಂಚುಗಳ ಸಂಚುಗಳ್ ಕಳದಿಂದ್ರಗೋಪಂಗಳ ॥
ತಡೆತಡದು ಕೆಡವಾನೆಕಲ್ಲುಗಳ ಪಲ್ಲುಗಳ ।
ನೊಡನೊಡನೆ ಪಿಡಿವ ಕಲಕಂಠದುತ್ಕಂಠಗಳ ।
ನಡೆಗೆ ನಡುಗುವ ವಿಪ್ರಲಬ್ಧಾಂಗನಾರಬ್ಧ ಸ್ಮರಯುಜನ ಕಂಗೆಸೆದವೂ ॥ (29)

ನಲಿನಲಿದು ಕುಣಿಕುಣಿವ ಸೋಗೆಗಳ ಜಂಗುಳಿಯು ।
ಕೆಲಬಲದಲರಳದ ಕದಂಬಗಳ ತಿಂತ್ರಿಣಿಯು ।
ಚಲದಮಲ ಪೊಂಗೇದಗೆಯು ಜಾತಿಕುಸುಮಗಳಗೆರಗಿ ಬಹ ಬಂಭರಗಳಾ ॥
ಲಲಿತಧ್ವನಿಯುಂ ಕಂಡು ಕಾಂತಾನುರಾಗ ಸಂ।
ಚಲಿತಮಾನಸದಿಂದ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದ ।
ನೆಲೆ ಕುವರ ಪ್ರಾವೃಢಾಗಮ ಭಯಾಗಮಹೇತುಕರಮಾಗಿ ಕಂಗೆಸವುದೂ ॥ (30)

ಸತಿಯೊಡನೆ ಬೆರದು ಸಂತಸದಿಂದ ಸೌಖ್ಯ ಸಂ।
ತತಿಯುನನುಭವಿಪ ಭೋಗಿಗಳು ಮೋಕ್ಷಾಲೋಕೆ ।
ನತಚಿತ್ತರಂಗನಾನೆತರಪ್ಪ ಪ್ರಾಯುಜನರುಳದ [ವರ್ಷಕಾಲದಾ] ॥
ಕತಿಪಯ ದಿನಂಗಳಂ ಕಳೆಯುವೇಳ್ಕುಮೆನುತ್ತ ।
ವಿತತ ಚಿಂತೆಯೊಳಂಗನೆಯು ನೆನದು ಬಳಲ್ವ ರಘು ।
ಪತಿಯು ನಿಟ್ಟುಸಿ ನಮಿಸಿ ಸಮಯೋಚಿತಂಗಳಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ॥ (31)

ದೇವರಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದುದು ಚಿತ್ರಮಾದರು ರಾಜ।
ಭಾವ ಧೈರ್ಯಾಲಂಬಿಯಾದ ಕತದಿಂ ದುಷ್ಟ ।
ಭಾವದಗರ್ವಿಯುದಲೆ ಕಜ್ಜಮಂ ಬೆಳಸಲಹುದಪರಿಮಿತ ಸೌಖ್ಯವು ॥
ರಾವಣಾಸುರವಧಾ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ರಾ।
ಜೀವ ಮಿತ್ರನ ತನಯುನನುಗೊಳಪ ಜಾನಕೀ।
ದೇವ ವಶವಾದಳೆಂದೇ ಚಿತ್ತನಿಲಯುದೊಳ್ ಭಾವಿಪುದು ನರವರೇಣ್ಯ॥ (32)

ಚಿಂತೆಯಾತಕೆ ಪ್ಲವಗಕಾಂತ ವಶವಾಗಿರ್ದ ।
ರಂತರಮದೇನುಂಟು ಕಾರ್ಯ ಕೈಗಂಟಾದು ।
ದೆಂತೆನುತ ತಿಳಿಯುವೇಳ್ಕೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತಿಳುಪಲಾಗ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳುತಾ ॥
ಮುಂತಣಾಲೋಚನೆಯುನನುಮಾನಮುಳದು ಶ್ರೀ।
ಕಾಂತ ರಾಮಾಪುರನಿತಾಂತ ಶರದಾಗಮುವ।
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ದನೇಕಾಂತದೊಳು ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಂದಕರವ ಮನದೇ ॥ (33)

ಸಂಧಿ 11 ಕ್ಕಂ ಪದ 442 ॥

ಸೂಚನೆ॥ ಸುಲಭದಿಂದಖಿಳ ಜೀವರು ಮಹಾಪುರುಷಾರ್ಥ।
ದೊಲವ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಶುಭನಾಮಕೀರ್ತನೆಯ।
ನೊಲಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗರುಪಿ ಕೃತಿಯೆನಿಸಿದಂ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕರುಣಾಸಾಂದ್ರನು॥

ಪದ॥ ಮಾನಿನೀಮಣಿ ಕೇಳು ಮನುವಂಶನಾಥ ಸು।
ಮ್ಮಾನದಿಂ ಭದ್ರಕೋಲಾಹಲವ ನೋಡುತಿರೆ।
ತಾನೊಂದು ದಿವಸ ಮನಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೈದಿ ಪದಪದ್ಮಗಳನು ಪಿಡಿದು॥
ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಕಳಾಗಮಜ್ಞಯಭಿ।
ಮಾನವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ಸ।
ನ್ಮಾನದಿಂದಾಲಿಸುತಮನುಮಾನವಂ ಪರಿವ್ರದೆನುತ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು॥ (1)

ಜನನಮರಣವ ನೀಗಿ ಸುಖದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ।
ನನುಭವಿಸೆ ರಾಜಯೋಗದ ಪರಿಯನುಪದೇಶ।
ವನುಮಾಡಿ ನಿರುಪಾಧಿಕಂ ಗೈದರಾದದಾಯಾಸಸಾಧ್ಯಮೆನುತ್ತಲಿ॥
ಮನವಲಸುತ್ತಿದೆ ನಿರಾಯಾಸದಿಂದಲಿ ಸುಖವ।
ನನುಭವಿಸುತಾನಂದಗೊಳಲುಪಾಯವನೊಂದ।
ನೆನಗೆ ಕೃಪೆಯಿಂದರುಹವೇಳ್ಕು ಸರ್ವಜ್ಞನಿಧಿ ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣವನಧೀ॥ (2)

ಮತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಮದ ಗತಿಯ ತಿಳಿದವನಲ್ಲ।
ಹಿತವಹಿತವೆಂದೆರಡನರಿತಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತ ಸಂ।
ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲದ್ದಾಯಾಸದಲಿ ಪೊಲ್ಲದಿಹ ಚಪಲಗೆಂತು ಗತಿಸಂಜನಿಪುದು॥
ಅತಿಶಯಾಭ್ಯಾಸ ಪರರಿಂಗಲ್ಲದಾ ಯೋಗ।
ಮತಿಗೊಡಂಬಡದರಸ ಸುಲಭಪಂಥಾನ ಸಂ।
ಗತಿಯ ಸೂಚಿಸಿ ಕೃತಿಯ ಮಾಳ್ಪುದೆನುತೆರಗಿದಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ॥ (3)

ಬೆಸಗೊಂಡ ಪರಿಗೆ ಸಂತಸಗೊಂಡು ರಘುನಾಥ।
ನಸುನಗೆಯಲಿ ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳ್ ನೀಂ।
ವಸುಮತಿಗೆ ಹಿತವನಾಚರಿಪ ಕರುಣಃಶಾಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದಕತದಿ॥
ಬೆಸಸಲಳವಲ್ಲವೀಪ್ರಶ್ನೆಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ।
ಕುಸುಮ ಸೌರಭವನಳಿಯುರಸಿದಂದದಿ ಸಾರ।
ರಸವನನುಭವಿಸಲನುಗೈದೆ ಕೇಳಾದಡೆಯುಬಿತ್ತರಿಪೆನತಿಗೋಪ್ಯಮಂ॥ (4)

ಕಲಿಮಲೋತ್ಕಲಿತ ಕಲ್ಮಷಚಿತ್ತರಿಂಗೆನಿತು।
ಒಲವಿನಿಂ ಸಾಧನಗಳೊರದಡಾಗದು ಸುಖಂ।
ಪಲವುವಿಧಪೂಜಾರ್ಚನಾದಿಗಳಲವರ ಮನ ನಿಲಲರಿದು ಭಕ್ತಿವಿಡಿದು॥
ಹಲವು ಕೊನೆಗಳನರಸಿ ಗಿಳಿ ಕಾಗಿಯಾದಂತೆ।
ಪಲುಬಿ ಕೆಟ್ಟಪರೆನುತ ತಿಳಿದನಾಯಾಸದಿಂ।
ಸುಲಭದಿಂ ಸದ್ಗತಿಯ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ ಪರಿಯ ಸೂಚಿಸುವೆ ಕೇಳು ತನಯ॥ (5)

ಅಲಸನಾಗಲಿ ಸದಾರೋಗಿಯಾಗಲಿ ಮಲಿನ।
ಕಲಿತನಾಗಿರಲಿ ಪಾತಕಿಯಾಗಲುರು ನೀಚ।
ಲಲನಾಸಮೇತನಾಗಿರಲಿ ಪಾನಾಸಕ್ತ ದುಷ್ಟಾನ್ನಭೋಕ್ತನಾಗಿ॥
ಉಲಿಯಬಾರದ ಮಹಾಪಾಪಿಯಾದರುಯೆನ್ನ।
ಚೆಲುವ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಯಲಖಿಳಮಂ ಕಳೆದು।
ನೆಲವಿಂದ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಯನುಂಬನಿದಂ ತಿಳಿದೆ ಸಜನಿತ್ತವಚನದಿಂದ॥ (6)

ಕಾಲದೇಶವು ಯೋಗ್ಯಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆಯುಮರ್ಥ।
ಜಾಲನಾಯಾಸ ತನುದಂಡನೆಯು ಮಂತ್ರಾರ್ಥ।
ದಾಲಸ್ಯ ಸ್ವರವರ್ಣಲೋಪ ಕುಲಬಲಕುಶಲಶಾಸ್ತ್ರದಾಳೋಚನೆಗಳು॥
ಮೇಲೆ ಜಪತಪನೇಮಮೆಂಬ ಕೋಟಲೆಯಲ್ಲಿ।
ದೋಲಾಯುಗ್ರೈದ ಪಾತಕಕೆ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ।
ತೂಲಾಗ್ನಿಯುರುಕಣಂ ನ್ಯಾಯದಿಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡವುದಣುಗ (7)

ಗೋವಿಪ್ರವಧೆಯು ಗುರುವಂಗನಾಗಮನ ದು।
ರ್ಜೀವಿಗಳಸಂಗ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯ ಚಾಂಡಾಲ।
ಕೈವರ್ತ ಕೈರಾತನಿಲಯಭೋಜನ ಮುಖ್ಯ ಪಾಪೌಘ ಸಮುದಯವನು।
ರೂವಿಲ್ಲದಂತೊಯ್ವ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯೋಪಮಿತ।
ಪಾವನಸುನಾಮಮಾಯಾಸಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ।
ಮಾವಗಂ ನೆನೆದು ಯೋಗೀಂದ್ರಪದಮನ್ನಾಳ್ದ ಸಂತಸದಲಿರ್ಪುದಣುಗಾ॥ (8)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ ವಿರಹಿತನೆನಿಸಿ।
ಸೂತಕಿಗಳೊಡೆಗಲಸಿ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕ।
ವ್ರಾತಂಗಳಂ ಪಳದು ಯಾವನಾನ್ನಗಳುಂಡು ಲೋಕನಿಂದಿತನಾದರೂ॥
ಮಾತಾಪಿತೃದ್ರೋಹಮೆಡೆಗೊಂಡುದೆಲ್ಲಮಂ।
ಬೀತುಪೋಗುವಡೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಹರಿನಾಮ।
ಖ್ಯಾತನೆಂದರುಪುವುದು ಶ್ರುತಿಶಿರಗಳನವರತ ನೀ ತಿಳದು ಸುಖಿಪುದಣುಗ॥ (9)

ಸತತ ಶೌಚಾಚಾರ ಕುಲವೇದಶಾಸ್ತ್ರಸಂ।
ಗತಿ ಪೂಜೆ ಜಪತಪ ಧ್ಯಾನದನುಷ್ಠಾನ।
ಮತಿಯುತ ಮಹಾಪುರುಷರಿಂದಪ್ಪ ಪರಮಪದ ಸೌಖ್ಯದಾನಂದದಿರವು॥
ಪತಿತಕಿತವಕಿರಾತಪಿಶುನಸ್ವಪಚಂ ಜೀವ।
ತತಿಹಿಂಸಕಂ ಮಹಾಕ್ರೂರನಾದಡು ಜಗ।
ತ್ಪತಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪಾವನನೆನಿಸಿ ಯತಿಗಳಂ ಸಾರ್ವ ತನಯ॥ (10)

ದುರ್ದಾನ ದುಷ್ಪ್ರತಿಗ್ರಹ ಧೂರ್ತಮನುಜಸ।
ಮ್ಮರ್ದಪ್ರಕಾಶಪ್ರಚ್ಛನ್ನಪಾತಕವು ತಾ।
ನಿರ್ದಲ್ಲಿಗೆರಡೆಣಿಸಿ ಮಿತ್ರವಂಚನೆಗೈದು ಭೂತಹಿಂಸೆಗಳನೆಸಗಿ॥
ಸಾರ್ದರಂಗಪಕೃತಿಯನೆಸಗಿ ಮಧುಸಮುದಯವ।
ಪೀರ್ದು ಲೋಕಾಪವಾದದಲಾಳ್ದನಿಗೆ ಗತಿಯು।
ಮರ್ದಪುದು ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯಿಂದಮಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದರಿದು ಸುಖಿಸು ತನಯ॥ (11)

ಪರಮಪಾವನನಾಮ ಪಾಪಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ।
ಪುರುಷಾರ್ಥದಾಯಿಯೆಂಬುದಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮೊಂ।
ದೊರೆವೆ ಮೂಕಗೆ ನುಡಿಗಳಡಸಿ ವ್ರಾತ್ಯಂ ದ್ವಿಜತೆಯಾಂತಪರಿಯನ್ನು ತಿಳದು।
ಹರುಷದಿಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹುದೆಂದೊರೆದ।
ಪರಿಯ ನಿಷ್ಟಸುತಮಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ।
ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ಮೂಕನೆಂತಾದ ವಾಗ್ಮಿಯೆನುತ್ತಲಿ॥ (12)

ಬೆಸಗೊಂಡರೊರೆದ ರಘುನಾಥ ಪೂರ್ವದಲೊರ್ವ।
ನೆಸಮುಖಲ ಚಿತ್ರವರ್ಮಕ ಧರಾನಾಯಕನ।
ಬಸುರೊಳುದಿಸಿದ ಕುವರ ಮೂಕನಾಗಿರೆ ಕಂಡು ಚಿಂತಿಗೊಡರಸಿರುತಿರೆ॥
ವಸುಮತಿಗದೊಂದುದಿನ ನಾರದಂ ಬರಲುಮನೆ।
ದೆಸಕಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಮುನಿಪನಾಲಿಸುತಾಗ।
ನೆಸುನಗುತ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದನಾ ನೃಪತಿಯೊಡನೆ॥ (13)

ರವಿವಂಶದೊಳ್ಮೊದಲು ಜಾತನಾದರಸೀತ।
ನವಯೌವನೋನ್ಮದದಿ ಬೇಟೆಗೈದಿದ ವಿಪ್ರ।
ನವಸುಧಾಕರವಸಿಷ್ಠಾಶ್ರಮವ ಸಾರಲ್ಕೆ ಬನದ ಗಿಳಿವಿಂಡೆಲ್ಲವು॥
ತವಕದಿಂ ರಾಮನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಗೈವುತಿರೆ।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೊಂದು ಯಾಚನಂಗೈದು ಬಂ।
ದವಿರಳದ ಹರ್ಷದಿಂ ವಾಚ್ಯಾಯನೀತಂತ್ರಮಂ ಕಲಿಸಿದಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು॥ (14)

ನಾಮಾಮೃತವನುಂ ಬದಂ ಕೆಡಿಸಿ ವೈಶಿಕದ।
ಪ್ರೇಮನುಡಿಗಳ ಕಲಿಸಿದಘದಿಂದ ಮೂಕನಂ।
ತೀಮಹಿಯೊಳುದಿಸಿದ ಕುಮಾರನೆಂದೊರೆದಡಾ ಮೌನಿಗಾನತನಾಗುತ॥
ಕಾಯಕಲುಷಿತಗೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯನೆಸಗವೇಳ್ಕು।
ಧೀಮಂತ ಸಂತಸದಲೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು।
ರಾಮನಾಮೋಪದೇಶಂಗೈದರಾಕ್ಷಣದಿ ಪೋದುದಾ ಮೂಕತನವು॥ (15)

ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ತುದಿಯಾದುದಾಕ್ಷಣಕೆ।
ಹೃದಯಸ್ಥಕತ್ತಲೆಯು ಪೋದುದು ಮುನೀಶ ನಿಂ।
ದುದಿತನಾಮಪ್ರಭಾವದಿ ಚಿತ್ರವರ್ಮಸುತ ಜಯಸೇನ ಘಣಿಪನಂತೆ।
ಮಧುಸೂದನಚ್ಯುತಾನಂತಮಾಧವಯೆನುತ।
ಚದುರಿನಿಂ ಭಜಿಸುತಾನಂದಮಯನಾಗಿರ್ದ।
ಸದಮಲ ಸುನಾಮಕೀರ್ತನೆಯ ಮಹಿಮಾತಿಶಯಮೆಂತೆನುತ ಪೇಳಲಹುದು॥ (16)

ಮಾತ್ರ್ಯಂದುರಾತ್ಮಗೋಬ್ರಹ್ಮಘ್ನಕೈರಾತ।
ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವರ್ಣದಿಂ ಜಪಿಸಿ ವಿಪ್ರತೆಯನ್ನು।
ಪೇತ್ಯ ಮೌನಿಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಿರ್ದ ಕೇಳ್ತನಯ ನಾಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ॥
ಜಾತ್ಯಾಂಧಬಧಿರಮೂಕಾದ್ಯನೇಕಾದಿ ದು।
ಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಮಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೀಡಾಡಿ।
ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲನೆನಿಸಿ ಮುಕ್ತರಾಗುವರೈಸೆ ನಾಮಪ್ರಭಾವದಿಂದೆ॥ (17)

ಆವಕರ್ಮಂಗಳನ್ನೆಸಗಿದರು ಮಗುಳೆ ಮಗು।
ಳಾವದಾನಂಗಳಂ ಮಾಡಿದರು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ।
ಪಾವನದ ನಾಮಮಂ ಸ್ಮರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ಥವಾಗಲರಿದಿದುತಥ್ಯವು।
ಮೂವಿಧದ ಜೀವರಘತತಿಗಳಂ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ।
ದೋವಿ ಪರಿಹರಿಸಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಿತ್ತಪುದು।
ಪಾವನಕೆ ಪಾವನಂ ಮಂಗಳಕೆ ಮಂಗಳಂಪರಕೆ ಪರ ಹರಿನಾಮವು॥ (18)

ಪರಿಹಾಸಮಜ್ಞಾನಕೃತ್ರಿಮಾಡಂಬರಂ ।
ಪರಿಪರಿಯುಲಣಕಸಣಕಂಗಳಿಂದಾದಡಂ ।
ಸ್ಮರಣೆಗೈದಡೆ ಮುಕ್ತಿದೊರದಪುದು ವೈರದಿಂ ಮೊದಲು ಘಂಟಾಕರ್ಣನು ॥
ಪರಮಪದಮಂ ಸಾರ್ದ ಪರಿಯನರಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ।
ವೆರದು ನೆನೆದನವರತ ಪಾಡುತ ಮಹಾಪುರುಷ ।
ರಿರವನೇಂ ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾವವಿಧಮಾದರುಂ ನೆನೆಯಲಹುದಿಷ್ಟಾರ್ಥವು ॥ (19)

ಮಾನಿನಿಯಳಾಗಲಜ್ಞಾನಮುಳ್ಳವರಾಗೆ ।
ಹೀನಜಾತಿಗಳಾಗಿ ಹಸುಣರಾಗಲಿ ಬಿಡದೆ ।
ನ್ಯೂನಮಿಲ್ಲದೆ ನಾಮ ಕೀರ್ತನಂಗೈದಡಾರಾದಡಮಧನ್ಯ ಮಾನ್ಯಂ ॥
ಮಾನವೋತ್ತಮನವನೇ ಪಂಕ್ತಿಪಾವನನತುಲ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳಗಧಿಕ ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಸುಳಿದರು ತಿಳಿವು ।
ದಾನೆಲಮಯೋಧ್ಯ ಮಾಯಾವಾರಣಾಸಿ ಗಯ ಮಧುರೆಯೆಂದರಿವುದಣುಗ ॥ (20)

ನಾಮಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನನವರತ ಮಾಳ್ಪವಗೆ ।
ನೇಮನಿಷ್ಟೆಗಳ ಬಯಕೆಗಳಿಲ್ಲ ಕಿಲ್ಬಿಷ ।
ಸ್ತೋಮಮಂ ಪೋಗಾಡಿ ಧನ್ಯ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆಂದೆನಿಸಿ ಸಂಚರಿಪನು ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂದಾರೆ ನಿಟ್ಟಿಸಲವರು ಕೃತಿಯಪ್ಪ ।
ರಾ ಮಹಾಪುರುಷರಿದ್ದೆಡೆಯಖಿಲ ತೀರ್ಥಗಳ ।
ಧಾಮನೆಂದೆನಿಸುವನದೇನೆಂಬೆ ಮಹಿಮೆಗಳನೆನಿತೆಂದು ಪೆಸರಗೊಂಬೆ ॥ (21)

ದಿವದಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಸವದು ಪೋಪುದು ತಾಪ ।
ಪವಣಿನಿಂದಿರುಳೆಸಗಿದಾ ಪಂಕ ನಿಶ್ಯಂಕೆ ।
ನವನವಕಮೆನಲೊಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸಿದೊಡೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾಧವಾಚ್ಯುತನೆನುತಲಿ ।
ಭವಭವಾರ್ಜಿತಗಳೆಲ್ಲಂ ಪೋಗಿ ಪುಣ್ಯಲೋ ।
ಕವತಿರಸ್ಕೃತಿಗೈದು ಸೌಖ್ಯದವಿರಳ ಪುನ ।
ರ್ಭವವಿಲ್ಲದಾನಂದ ಪದವದುಂ ಸಾರ್ವರಿದು ಮಿಗೆಸತ್ಯಮೀ ಲೋಕದೆ ॥ (22)

ನಾಮಗಳನೇಕಮದರೊಳಗೆ ಸಾಸಿರನಾಮ ।
ಕಾಮಿತಪ್ರದ ಕಲುಷಹರಮೆನಿಪುದಮಿತಪಾ ।
ನೇಮದಿಂದಾವದಾವದ ನೆನೆಯುವೇಳ್ಕು ಫಲಭೇದಮೆಂತೆಂತಪ್ಪುವೊ ॥
ಆ ಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳುಪವೇಳ್ಕೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।
ಪ್ರೇಮದಿ ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಸಕಲಲೋಕೋಪಕೃತಿ ।
ಯಾಮಹಿಮೆಯಂ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಾನಂದದಿಂದ ॥ (23)

ಆದಡಾಲಿಸು ವತ್ಸ ನಾಮಂಗಳೊಡನೆ ಬಹು ।
ಭೇದಂಗಳುಂಟಾದಡೆಲ್ಲಮಂ ಕರ್ಮಗಳ ।
ಭೇದಿಪವದೊಂದು ಪರಿಯು ಜಪಿಸಿದ ಜನರಿಗಿತ್ತಪವು ಕಾಮಿತಗಳ ॥
ಬಾಧೆಯೊಳು ಸಿಲ್ಕಿರೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ।
ಮೋದದಿಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪರಕರ್ಮಿ ಸುಖಾ ।
ಮೋದಬಂಧನಮುಕ್ತಿಯೆನುತ ದಾಮೋದರನ ಕೇಶವನ ನೆನೆವುದನಘಾ ॥ (24)

ಭೀತಿಯೊಳಗಚ್ಯುತನ ನೇತ್ರರೋಗಾತಂಕ ।
ಬೀತು ಪೋಗಲು ಹೃಷೀಕೇಶನಂ ಬ್ರಾಜಿಷ್ಣು ।
ವಾತಪಕ್ಷೇಶಕುಂ ಕೊಳುಗುಳದಿ ನೆನೆವುದಪರಾಜಿತನ ಕಾಲಜಿತನಾ ॥
ಪಾತಾಳದೊಳಗೆ ನರಸಿಂಹನಂ ಪೇರಟವಿ ।
ಭೂತಳದಿವಾಮನನ ಚಕ್ರಿಗವಿಖಡ್ಗಿಯಂ ।
ಯಾತುಧಾನರ ತರಿದ ಶಾರ್ಙ್ಗಿಯಂ ಚಿಂತಿಪುದು ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳುಂ ಬಾಲಕಾ ॥ (25)

ಉರಗಬಾಧಾಶವುನ ಗರುಡಧ್ವಜನ ಸ್ಮರಣ ।
ಮರಿಭಯನಿಕೃಂತನ ನೃಸಿಂಹಕೀರ್ತನಗಳ್ ।
ಪರಿಯಲಖಿಲೇಷ್ಟ ಪ್ರದಾತೃ ಭಗವನ್ನಾಮಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದರಿವುದು ।
ಮರದೊಮ್ಮೆ ನೆನೆದರಂ ಸುರಧೇನುವಿನ ತೆರದಿ ।
ಕರದೀವುದೆಲ್ಲಮಂ ಕಾರ್ಯಗಳಗೋಸುಗಂ ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ನಿಯಮದಿ ಜಪಿಸಲಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನೊದಗಿ ಪಾಲಿಸುವದು ॥ (26)

ಸುಲಭಮಾರ್ಗಮೆನುತ್ತ ನಿಯಮಂಗಳಿಲ್ಲೆನುತ ।
ಫಲಗಳೀವುದೆನುತ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯನುಂ ।
ಒಲವಿಂದವುಪದೇಶಗೈದುದಾದುದು ನಾಮವೊಂದೊಂದು ಕಾರ್ಯದೊಳಗೆ ॥
ನಿಲಲಾದವಖಿಲೇಷ್ಟದಾಯಿಯಲ್ಲದೆ ಪೋದ ।
ವಲಘುನಿಯಮತಗೂಡದಾಯಾಸಮೆಂದು ಮನ ।
ಚಲಿಸುತಿದೆ ಸಂತತಂ ತಾಪತ್ರಯೋಪಶಮ ಮಾತ್ರಮಂ ಸೂಚಿಸನಘಾ ॥ (27)

ನೇಮನಿತ್ಯಗಳ ಪೊದ್ದದೆ ಪ್ರಯೋಗಂಗಳುರು ।
ಭ್ರಾಮಕಂ ಸಿಲ್ಕಿರದದಾವ ಪರಿಯಿಂದಾಗೆ ।
ನಾಮಮಾತ್ರವನು ನಾಲಿಗೆಗೊನೆಯೊಳುಚ್ಚರಿಸಲಖಿಳ ಪಾಪಗಳು ಪೋಗಿ ॥
ಶ್ರೀಮತ್ಪದವಸಾರ್ವ ಸಾರ್ವಕಾಲದಿ ಸುಖಾ ।
ರಾಮನಾಗಿರ್ಪ ನಾಮವ ಪೇಳ್ವುದೆನಲಾಗ ।
ಸೋಮಶೇಖರ ಸಕಲನಿಗಮಾರ್ಥಗಳಲರಸಿ ತೆಗದಂಗನೆಯೊಳುಸುರ್ದನು ॥ (28)

ಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಲಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗೆಮನ ।
ದಾನುಭವದಿಂದಾಗೆ ಮರವೆಯಿಂದಾದಡಂ ।
ನ್ಯೂನಮಾದಡು ಕ್ರಮಾಕ್ರಮಗಳಾದರು ನೆನೆದ ಮಾತುರದಿ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ ॥
ತಾನೆ ತನ್ನಿಂದಪ್ಪುದದರಿಂದ ಸಾಸಿರದ ।
ನೂನನಾಮಂಗಳ ಸಮಾನಮೆಂದೆನುತ ಸು ।
ಮ್ಮಾನದಿಂ ನಿಜಸತಿಗೆ ಶೂಲಿಯುಪದೇಶಿಸಿದನಕ್ಷರ ದ್ವಯವ ಮುದದೆ ॥ (29)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ ವಿರಹಿತಹೀನ ।
ಜಾತಿಸಂಪರ್ಕ ಮಿತ್ರಘ್ನತೆಯು ಮೊದಲಾದ ।
ಪಾತಕಸಮೂಹಗಳು ರಾಮನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪರಿಹರಮಪ್ಪವು ॥
ಭೂತಳದೊಳುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಟಣೆಯಿಂ ।
ನೀತಮಾಗದಲೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮಿಲ್ಲದತಿ ।
ಸೂತಕಗಳೆನಿತಾದದಂ ನೆನೆದ ಮಾತುರದಿ ಪೋಗಿ ಶುಚಿಯಪ್ಪ ತನಯಾ ॥ (30)

ದಿನದಿನದ ಪಾಪವಂದಂಜೆಗುಂ ನಿಶಿಯೊಳಗೆ ।
ಜನಿಸಿದುದು ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಪೋಪುದಾರುತುವರ್ಷ ।
ತನುಮನೋವಾಙ್ಜ್ಞಾತ ಕರ್ಮಗಳ ಜನ್ಮಾಂತರೀಯ ಪಾತಕ ಸಮುದಯಂ
ನೆನೆದ ಮಾತ್ರದಿ ಪೋಗಿ ಯೋಗಿಜನರಾನಂದ ।
ವನು ಪಡೆದು ಪ್ರಾರಬ್ಧವಿಪ್ಪನ್ನ ಸುಖಮಿರ್ದು ।
ಕೊನೆಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಸಾರಿಪುದು ಶ್ರೀರಾಮನಾಮಮನಘಾ ॥ (31)
ಕ್ರಮದಿ ಜಪಿಸಿದರಖಿಲ ನಾಮಗಳು ಫಲವಿತ್ತು ।
ವಿಮಲರೆಂದೆನಿಪರಲ್ಲದಡಘವ ತೋರಿಸುವ ।
ವಮೃತದಂದದಿ ಕ್ರಮಂ ಯುತ್ಕ್ರಮಗಳಾದಡಂ ಸೇವಿಪರಿಗಾನಂದಮಂ ॥
ಶ್ರಮನಿವಾರಣೆಗೈದು ನಿರ್ಮಲತೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ।
ಸುಮನಸೋಪಮ ಗೈವುದದರಿಂದ ಹರನು ನಿಜ ।
ಮಮತೆಯಿಂ ಸಾಹಸ್ರ ನಾಮತುಲ್ಯಮೆನುತ್ತ ಮಡದಿಗುಸುರಿದ ಬಾಲಕ ॥ (32)

ಕೃತಯುಗದಿ ತಪದಿಂದ ತ್ರೇತಾಯುಗದಿ ಯಾಗ ।
ತತಿಯಿಂದ ದ್ವಾಪರದಿ ಪೂಜಾವಿಧಾನದಪ ।
ಚಿತಿಯಿಂದ ಕಲಿಯುಗದಿ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪಾತಕಂ ಪರಿದಪುದಲೇ ॥
ಪತಿತ ಪಾವನನಾಗಿ ಪಾತಕಂಗಳು ಪೋಗಿ ।
ಸತಿಸುತರ್ವೆರಸಿ ಸಂತತ ಸುಖವನನುಭವಿಸಿ ।
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಾನಂದಪದವ ಸಾರುವರೆಂದು ತಿಳದು ಕೃತಿಯಹುದು ತನಯ ॥ (33)
ಕಲಿತಕಲ್ಮಷದೋಷ ಲೇಶವಾದರು ಕರ್ಮ ।
ಜಲನೆಯರುಪಾತಕಗಳಾದರುಂ ಗೋವಿಪ್ರ ।
ಪೊಲೆಯು ವಾಕ್ಕಾಯಮಾನಸಕಿಲ್ಬಿಷಂಗಳುಂ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯಮಾಳ್ಪ ॥
ಲಲಿತಹೃದಯರಿಗಿಲ್ಲಮಿದು ಸತ್ಯಮವರಾವ ।
ನೆಲದಲಿರಲದುವೆ ವೈಕುಂಠ ಪ್ರಿಯದಿಂದಾರ ।
ನೊಲಿದಿಟ್ಟೈಸಿದರವರು ಕೃತಕೃತ್ಯರಪ್ಪರಿದು ನನ್ನಿಯೆಂದರಿವುದಣುಗ ॥ (34)

ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯ ಪಾಸಟಿಯೆನಿಡೆ ಸಲ್ಲ ।
ತಾಮಸದಮತಿಯಲ್ಲ ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ।
ಸ್ತೋಮಮೆಂದರಿದಖಿಳ ಕರ್ಮಕೋಟಲೆಯುಳಿದಖಂಡಪದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ॥
ನಾಮರಸ್ಯದ ಸುಖವನನುಭವಿಸು ಕಷ್ಟತರ ।
ನೇಮಂಗಳಿಂದ ನಿಷ್ಫಲಮಲ್ಲದೇನಿಲ್ಲ ।
ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಾಮಜಾಪಕನೆ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲದವ ಮನುಜನಲ್ಲ ॥ (35)
ಪಳೆಮಾತುಗಳ ಜೀವನಾರ್ಥವೆಂಬುದ ನೋಡಿ ।
ತಿಳದು ನಾಮಾಮೃತವ ಸವಿಸವಿದು ಸಂತಸದ ।
ಲಿಳೆಯು ಜೀವರ ಗಮನಕಾಲದೊಳ್ ಕರ್ಣೋಪದೇಶ ಗೈದಾನಂದದಿ ॥
ಬೆಳಗುವಂದದೆ ಮಾಳ್ಪ ಪಾಲಾಕ್ಷ ಕಾಶಿಕಾ ॥
ನಿಳಯದೊಳಗನವರತ ನಿಜಸತಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ।
ನೊಲವಿಂದ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಮೆಂದು ಸರ್ವಜ್ಞನಿಗಮಾರ್ಥವೇತ್ತನನಘಾ ॥ (36)

ದೇವರಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮೋಕ್ಷೋಪದೇಶದಿಂ।
ಪಾವನೀಕೃತ ಚಿತ್ತನಾದೆ ಜಗದಧಿನಾಥ।
ನಾವಪುಟ್ಟುವ ಕೋಟಲೆಗಳೇಯುದೀ ರಾಮಶುಭಕರಸ್ಮರಣೆಗಳನು॥
ಆವನಾದರು ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ ಸ್ಮರಿಸುವದೊ।
ಭಾವನೆಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳುಂಟೊ ಕೃಪೆಯಿಂದ।
ಬಾವಜ್ಞ ಪಾಲಿಪುದೆನಲ್ಕೆ ರಘುನಾಯಕಂ ಪೇಳ್ದ ವಿಸ್ತರದಿಂದಲೇ॥ (37)

ತರಳ ಕೇಳ್ ರಾಮನೆಂಬೆರಡಕ್ಕರವ ಮಹಾ।
ಗುರುವಿನಿಂದುಪದೇಶವಡೆದು ಹೃತ್ಸಿದ್ಧಿಯಿಂ।
ಬೆರದೆಂಟನೊಂದಾಗಿ ಗಣನೆ ಗೈದನವರತ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಗಳಿಂದಾ॥
ನಿರತ ಜಪಿಸುತ ಲಕ್ಷವಾಗೆ ಸಂತಸವೆತ್ತು।
ಧರಣಿ ಸುರಸಂತರ್ಪಣಿಂ ಗೈದು ತತ್ಫಲವ।
ಪರಮೇಶನಡಿಗಳಿಂಗರ್ಪಿಸುತ ಮಗುಳಿಂದಿನಂತೆ ಜಪಿಸುವದು ತನಯ। (38)

ಈ ಪರಿಯಲೊಂದು ಕೋಟಿ ಸ್ಮರಣೆ ಗೈದವಗೆ।
ಗೋಪತಿಯ ಸದನವೆರಡಾಗೆ ಕೈಲಾಸವು।
ಶ್ರೀಪತಿಯಮಂದಿರಂ ಮೂರಾಗಲದರಿಂದ ಪೆರ್ಚೆ ಬರೆ ನಾಮಂಗಳು॥
ಆ ಪರಮಪುರುಷ ತಾನೇ ಚಿದಾನಂದೈಕ।
ರೂಪನೆಂದೆನಿಪನಿದು ಸತ್ಯ ಶ್ರುತಿಮತವೆನುತ।
ನೀ ಪದುಳದಿಂದರಿದು ಜಪಿಸಿ ಸುಖಮಂ ಪಡೆದು ಕಲಿಕಲ್ಮಷವ ಕಡಿವುದೂ॥ (39)

ಒಂದೊಂದ ನೆಣಿಸಿ ಸಾಸಿರ ಸಂಖೆಗಳಮಾಡಿ।
ವೊಂದೊಂದು ಲಕ್ಕಗಳನೆಣಿಸಿ ಕೋಟಿಯಾದಾಗ।
ಲೊಂದು ಸಮಯದೊಳೀಶ್ವರಾರ್ಪಣಿಂ ಗೈವುದಿದೊಂದು ಮತವಿಾಪರಿಯಲಿ॥
ಛಂದಛಂದದ ರಿಷಿಗಳಾಚರಣೆಯಿರ್ಪವೆನಿ।
ತೆಂದು ಪೇಳಲ್ಕಕ್ಕು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು ಮನಕೆ।
ಬಂದಂತೆ ನಾಮಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಹುದೊಂದು ಮತ ನರೇಶ॥ (40)

ಮನದ ಬಯಕೆಯೊಳು ಲೋಕಾಂತರವ ನಿಶ್ಚೈಸುವ।
ರನುಗೈದಂಗೆ ನಾಮಗಳನೊಂದೆರಡನುತ।
ಲೆಣಿಸವೇಳ್ಕುಮು ಜೀವಮುಳ್ಳನ್ನ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಗೆ॥
ಎಣಿಕೆ ಸಣಿಕೆಗಳು ನೇಮಂಗಳಿಂಬುವುದಿಲ್ಲ।
ವಿನಿರಸ ಸ್ವಾದನದೊಳಾ ನಾಮಗಳ ಬಿಡದೆ।
ಯನುದಿನ ಸ್ವಾದಿಪುದೆ ನಿಯಮಮುದಕಾನಂದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಫಲವು ತನಯ॥ (41)

ಎನಗೆ ಜೀವನ ನಾಮಕೀರ್ತನಂ ಪಿಡಿದೊಮ್ಮೆ।
ನೆನೆದರೆಯು ಪೊರೆವೆ ಮಗುಳೊಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸಿದಡವಗೆ।
ರುಣಿಯೆನಿಪೆ ನನವರತವೆಡೆಬಿಡದೆ ಜಪಿಸುತಿಹ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದ ಜನರ॥
ಮನೆಯನರಸುತ ಬರ್ಪೆ ಕರುವನೆಳೆಗಂದಿ ತ।
ನ್ನನುವಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿ ಬರ್ಪಂತಾತ ನಿರ್ದಲ್ಲಿ।
ಗನುದಿನಂ ಬರುತಿರ್ಪೆನೀ ನಾಮಕೀರ್ತನಾಪರರಿಗಾಂ ವಶನಪ್ಪೆನೂ॥ (42)

ಪಾಡುವರ ಸಿರಿಯು ಹಾರೈಸುವೆನು ಮಗುಳೆ ಕೊಂ।
ಡಾಡುವರ ಸಂತ್ರಸದಿ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುವೆ ತುತಿಯು।
ಮಾಡುವರಿಗಾನಂದಗೊಳುವೆ ಮನದೊಲವಿಂದ ಭಜಿಸುವರ ಭಜಿಪೆನೊಲಿದು॥
ಮೂಡುವಾನಂದದಿಂ ನಾಮಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕುಣಿ।
ದಾಡಿ ತನುಮನಗಳೆನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಲಜ್ಜೆಗಳ।
ನೋಡಿಸಿದ ಪುರುಷರಾನೆನಿಸಿರ್ಪೆನಿದಕೆನ್ನು ತಪ್ಪೆ ಧಿಟವೆಂದರಿವುದು॥ (43)

ಪಲವು ಮಾತೇನಿನ್ನು ನಾಮಕೀರ್ತನೆಗಧಿಕ।
ಲಲಿತ ಪಾವನವಸ್ತುವಿನಿತಿಲ್ಲ ನೀ ನಿದಂ।
ನೊಲವಿಂದ ತಿಳಿದು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗೆಂದು ನೇಮಿಸಲ್ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು॥
ಕಲಿತ ಹರ್ಷದೊಳೆರಗಿ ದೇವತೆಗಳಂತಪ್ಪ।
ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವನುಳಿದು ಸುಗುಣರೆಲ್ಲರು ಕರ್ಮ।
ಕಲಿತಪಸ್ಸುಗಳೆತಕೆಸಗುವರೊ ದಯದಿಂದಮುಸುರವೇಳ್ಕೆಂದೆರಗಿದಂ॥ (44)

ಅನುಜನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಸಂತಸದಿ ರಘುನಾಥ।
ವನದೊಲವಿಲಿಂತೆಂದ ಪಿಂತೋರ್ವ ವಿಪ್ರಕುಲ।
ಮನುಜಾಧಮಂ ಬಹಳ ಪಾತಕಂಗಳಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣಸಮಯದೀ॥
ಮನೆಬಂದ ತೆರದಲಳುತಳುತ ಬಿದ್ದಿರ್ದಿರವ।
ಗನುವಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ರಾಮಾಯೆಂಬ ನುಡಿಯು ಸಂ।
ಜನಿತಮಾದುದು ಪೋದವಖಿಲ ಪಾಪಂಗಳುಂ ಮುಕ್ತನಾದಂ ವಿಪ್ರನು॥ (45)

ಪಿಡಿಯಲೆಳಸುವರೈದಿ ಬಂದ ಜವನವರೆಲ್ಲ।
ಕಡೆಗೋಡಿ ದೊರೆ ಸಮವರ್ತಿಯಾತಿ ಕೋಪದಿಂ।
ದೊಡನೆ ಸರಸಿಜಪೀಠನಂ ಸಾರಿ ದೂರಿದಂ ವಾಕ್ಪತಿಯು ಶಿವನ ಪೊರೆಗೆ॥
ನಡೆದರೀರ್ವರು ಕೂಡಿ ವೈಕುಂಠಕೈತಂದು।
ಕಡೆಲಳಯನೊಳು ಪೇಳಲಾತನಿಂತೆಂದ ಕೇಳ್।
ಮೃಡ ಸರಸಿಜಾನನ ಪ್ರಮುಖಮುನಿಜನರೆಲ್ಲ ಮನ್ಮತವ ಲೋಕಹಿತವ॥ (46)

ಪತಿತನಂ ಸೀಕ್ಷಿಸಲ್ವೇಳ್ಕು ಪಾಪದಲಧೋ।
ಗತಿ ಸಮನಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂಬುದಿದು ಶ್ರುತಿಮತಂ।
ಸತತ ಲೋಕಾನುಮತಮೀ ಪರಿಯು ನಿಯಮದಿಂದಪ್ಪುದು ಸನಾತನವಲೇ॥
ಮತಿಹೀನವೊಂಕುಪಾಮರಜೀವಿಯಾದಡಂ।
ಹಿತಮಹಿತಲೋಭಹೇಳನಮಾವ ವಿಧಮಾಗೆ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ ಪ್ರಯಾಣ ಸಮಯದಲೆನ್ನ ನೆನೆದಡವ ಮುಕ್ತನೆನ್ನಭಿಮತವಿದು॥ (47)

ಪಾತಕಿಗೆ ಪಾತಾಳ ಸುಕೃತಿಗಂ ಸಗ್ಗಮೆಂ।
ದೀತೆರದಿ ವೇದ ಪೇಳ್ದಪವು ಭಗವನ್ನಾಮ।
ವ್ರಾತಜಾಪಕರಿಂಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದಮೆಂದು ನಿಗಮಾಗಮಗಳುಸುರ್ವವೂ॥
ಯಾತಕರಿಯದೆ ದುರಾಗ್ರಹದಿಂದ ಶ್ರಮಗೊಳುವ।
ದೋತು ತಿಳಿದೈದೆನುತ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಂ ಪೇಳ್ದ।
ಮಾತನಾಲಿಸುತಜ್ಜಯೋಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದನೊಲಿದು॥ (48)

ದುರುಳರಲ್ಪಜ್ಞರಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಗೆಬಗೆಯ ।
ಉರುತರದ ಪಾತಕಂಗಳ ಗೈದು ಗಮಿಸುವವ ।
ಸರದೆ ಸಕೃದುಚ್ಚಾರಣೆಯನೆಸಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯಮಪ್ಪುದೆಂದೆನುತ ದಯದೀ ॥
ಕರುಣಿಸಿದುದಾಯ್ತು ಶರೀರಮುಳ್ಳನಕ ಗೈ ।
ದುರುಪಾತಕಂಗಳಂ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನಾಮಮಂ ।
ಸ್ಮರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನಾಳೆ ಶ್ರುತಿಗಳುಸುರುವ ಧರ್ಮತತಿಗೆ ಗತಿಯೇನು ಜೀಯಾ ॥

ಜಾತಿನೀತಿಗಳು ಗುರುಲಘು ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳು । (49)
ಬೀತು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ ನಿರತರಪ್ಪರು ಮನುಜ ।
ರೇತರೇ ಶ್ರುತಿಜಾಲ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆನುತ ಕಮಲಭವ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥
ನೀತಿಯಹುದೆಂದರಿತು ಸರ್ವೋಪಕಾರಮೆನ ।
ಲಾತನೊಡನಿಂತೆಂದಃ ಬೆಸಸಿದಂ ದೇವತಾ ।
ತಾತ ಲಾಲಿಸು ತತ್ವಮಂ ಪೇಳ್ವೆ ಮನದೊಳಹ ದುರ್ವ್ಯಾನಮಂ ಸೋಲಿಸು ॥ (50)

ಎನಿತು ಪಾತಕಿಯಾದರೆನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ।
ಕೊನೆಗೊದಗೆ ಮುಕ್ತನಹನಿದು ತಪ್ಪಲರಿದು ಕೇಳ್ ।
ವನಧಿಮೇಖಲೆಯೊಳೆನಿತೆನಿತು ವಿಧದಿಂ ಪೇಳೆ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯ ಪಿಡಿಯೇ ॥
ಮನದಿ ನಂಬುಗೆ ಪುಟ್ಟಲಾಗದಾರಾದಡಂ ।
ನೆನೆದ ಮಾತ್ರದಿ ಮುಕ್ತಿ ಸಮನಿಸಲ್ ಪೋಗೆನುತ ।
ವನಜಾಕ್ಷ ವರಮೀಯಲೆಲ್ಲರುಂ ಸಂತಸದಲೈತಂದರೊಮ್ಮನದೊಳು ॥ (51)

ಅದರಿಂದಲೆನಿತೆನತು ಬೋಧಿಸಲು ಜಾಳೆನುತ ।
ಮೊದರಿ ನಂಬದೆ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಳ್ಪರಪರಿಮಿತ ।
ತುದಿಗೊಳುವರೀ ವರ್ಮ ವಾರಿಗುಂ ಗೋಚರಿಸದರಿತರುಂ ಮನ ನಂಬದು ॥
ಸದಯ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಸಾತ್ವಿಕಜ್ಞಾನ ಸೂ ।
ಸದಮೊದಗಿ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಗೆ ಮನವೆಳಸಿದಡೆ ।
ಪದುಮಜಾಸನಮುಖ್ಯ ದೇವತಾನತನಪ್ಪನಿದು ನನ್ನಿ ಕೇಳು ತನಯ ॥ (52)

ನುಡಿವಲ್ಲಿ ನಡೆವಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿ ।
ಯೊಡೆಯರಾಡುವಲ್ಲಿ ನಗೆಯಿಂದ ಸತಿಪುತ್ರರಲಿ ।
ತೊಡರಿ ಸಲ್ಲಾಪ ಗೈವಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾಕಳಕೆ ತೂಕಡಿಸುವವಸರದೊಳು ॥
ಸಡಗರದ ಸುಖಗಳನುಭವಿಪಲ್ಲಿ ಪಗೆಯ ಕೈ ।
ಯಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ ತೃಷೆಯಿಂ ಪಸಿದು ದಣಿದಾಗ ।
ಲೆಡೆಬಿಡದೆ ರಾಮನೆಂಬೆರಡಕ್ಕರವ ನೆನೆದು ಸಂತಸಂಗೊಳು ಬಾಲಕ ॥ (53)

ತುಸು ಮಾತ್ರ ಲೋಪ ಮಾಡದೆ ವಿಕಾರವನಿತ್ತು ।
ಸಸಿನೆ ವಲಿದಡೆ ಸಗ್ಗಮಾತ್ರ ಫಲಮಂ ಕೊಡುವ ।
ಪೊಸತರದ ಮಂತ್ರಜಾಲವ ಜಪಿಸಲೇಂ ಫಲ ನಿಷ್ಫಲಾರಂಭಮಲ್ತೆ ॥
ರಸೆಯಮಂದಾರಮೆನಲೊಂನೆ ನಾಮಂ ಫಲದ ।
ಹಸರಂಗಳೊಸಗಿ ಪೋಷಣೆ ಗೈವುತಿಹುದೆನ್ನ ।
ಪೆಸರಕ್ಷರದ್ವಯವ ನೆನೆನೆನೆದು ಸುಖಿಯಾಗಿ ಬಾಳ್ವುದತಿ ಲೇಸು ತನಯ ॥ (54)

ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳಭ್ಯಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ।
ಬೊಗುಮಿಗೆಯ ಭಾವನಂ ಯೋಗಯಾಗಾವ್ರತಂ।
ಮಿಗೆತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾಟನಾಭ್ರಮೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯನಿಟ್ಟು॥
ಸೊಗಸಾಗಿ ರಾಮನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೈದು ನೀ।
ಜಗತಿಯೊಳಗಮಿತ ಭೋಗಂಗಳನುಭವ ಗೈದು।
ಜಗದೀಶನಂಘ್ರಿಯಂ ಸಾರಿ ಕೈವಲ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಳ್ದಪುದು ತನಯ॥ (55)

ಈ ಪರಿಯನಾಯಾಸದಿಂದ ನಾಮಂಗಳಂ।
ಗೋಪಿತದಿ ನೆನೆನೆನೆದು ಮುಕ್ತರಪ್ಪುದು ಪೂರ್ವ॥
ತಾಪಸವಸಿಷ್ಟದತ್ತಾತ್ರೇಯಸನಕಾದಿಯೋಗಿಗಳ ಮತ ಬಾಲಕ॥
ಶ್ರೀಪತಿಯ ನಾಮಾಂಕಿತದಿ ಗುಣಗಣಂಗಳ।
ನ್ನಾ ಪರಮಪುರುಷನ ಚರಿತ್ರೆಯುತ ಪದಪದ್ಯ।
ರೂಪದಾಲಾಪಮದು ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯೆನುತ ಪೇಳ್ದಪರು ಕೇಳ್ ಬಾಲಕ॥ (56)

ಜಗತೀತಳವ ಪೊರೆಯಲಜಭವಾದಿಗಳೆಲ್ಲ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಂ ಗೈಯಲನುಮತ್ರಿಯಿಂದ।
ಯುಗಯುಗದೊಳವತರಿಸಿ ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಲಹಿ ದುಷ್ಟರಂ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದುದಾ॥
ಸೊಗಸಾಗಿ ಪದಪದ್ಯರೂಪನಭ್ಯಾಸಗೈ।
ದೊಗುಮಿಗೆಯ ರಾಗತಾಳಾನುಮತಿಯಿಂ ಪಾಡಿ।
ಸೊಗಸಿಂದ ಪರವಶಾನಂದರಾಗಿರ್ಪುದದು ಸಂತೋಷಮೆಮಗೆ ತನಯ॥ (57)

ತಾನರಾಯಿಸ್ವರಂ ಗೀತ ಪ್ರಬಂಧಸಂ।
ದಾನಯತಿಲಯವೆತ್ತು ಶ್ರುತಿಮನೋಹರವಾಗಿ।
ಗಾನವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಗರುವಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾಂ ಕೊಡುವೆನಿಷ್ಟಾರ್ಥಂಗಳಾ॥
ಗಾನಮೆನಗತಿಪ್ರೀತಿಯಾನಂದಕರ ನಾಮ।
ಗಾನಪ್ರಿಯನೆನುತಮೊರೆಪಾಗ ಮಂಗಳನೆಲ್ಲ।
ನೀನರಿತು ಪಾಡಿ ಸಂತಸಂ ಗೊಳಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಬಾಳುವದು ತನಯ॥ (58)

ಸೂರನುದಯಿಪ ಮುನ್ನ ಕರಪಾದಗಳ ತೊಳದು।
ಚಾರು ತಂಬೂರವೀಣಾದಿಗಳ ಶ್ರುತಿಗೈದು।
ಸಾರಕೀರ್ತನೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ತತ್ಸುಖವನೆನಗರ್ಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಹುದು॥
ಧೀರ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಪಾಡುವದು।
ನಾರದಂ ಗಾಂಧರ್ವತುಂಬುರಾದ್ಯಖಿಲ ಸುಕು।
ಮಾರತರ ಭಾಗವತಮತ ಸುಲಭದಿಂ ಮೋಕ್ಷಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಹುದು ತನಯ॥ (59)

ವೇದಾರ್ಥಭರಿತ ರಾಮಾಯಣವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ಸಾದರದಿ ಪೂಜೆ ಗೈದೋದಿ ಮಗುಳರ್ಚಿಸುತ।
ನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತವಿರಹಿತಚರಿತ್ರೆಯ ತಿಳದು ನಿರ್ವಾಣವಂ ಪಡೆವುದು॥
ಬೋಧಾಯನಂ ಕಪಿಲದುರ್ವಾಸಕಣ್ವಾ ಮೊದ।
ಲಾದ ಮೌನಿಗಳೆ ಮತಮೆಂದರಿತು ಮಾವಿಧದ।
ಹಾದಿಯೊಳಗಾವದೊಪ್ಪಿದರದಂ ಭಜಿಸೆ ಕೃತಿಯಪ್ಪರಿದು ತಪ್ಪದನಘಾ॥ (60)

ಸೊಗಯಿಸಿತು ಮತಿ ನಿನಗೆ ಮಿಗೆ ತಪಃಫಲವೊದಗೆ।
ಜಗತಿಯಾದುದು ಧರೆಗೆ ಸುಲಭದಿಂ ಸೌಖ್ಯ ಮಿಗೆ।
ಜಗದುಪಾದೇಯಮಂ ಮಾಡಿ ನಿರ್ವಾಣಮಂ ನೀಂ ಸುಖವ ಪಡೆದೆಯೆನುತಾ॥
ಸುಗುಣಖನಿ ರಾಮ ಪುರದರಸನನುಜಾತಂಗೆ।
ನಿಗಮಾರ್ಥಗೋಪ್ಯಸಾರವನೊರೆದು ಕಲ್ಮಷವ।
ತೆಗೆದಖಂಡಾನಂದಗೊಳಸಿದಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಕೇಳದ್ರಿಜಾತೇ॥ (61)

ಸಂಧಿ 12 ಕ್ಕಂ ಪದ 503॥

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಮಾರುತಾತ್ಮಜನ ಸವಿನುಡಿಯಿಂದ ಭಾಸ್ಕರ ಕು।
ಮಾರನೆಚ್ಚತ್ತು ಜಗತೀತಳದಳ್ಗಳ್ಳ ಕಪಿ।
ವೀರರಂ ಕರೆಯ ಚರರಂ ಕಳುಪಿ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ದ ಶರದಾಗಮದೊಳು॥

ಪದ॥ ಇನಿತು ಸಂಪದಮುಖವ ತೋರ್ದ ಮಾತುರದಿ ಧಿ।
ಕ್ಕನುವಿನಿಂದಾಕ್ರಮಿಸಿ ಲೋಕಬಾಂಧವನಿರವಿ।
ಗನುಮಾನವಮಂ ತಂದು ರಾಜಮಾರ್ಗವನುಳದು ತತ್ಸಂತತಿಯನು ಪಳದು॥
ಮನಬಂದ ತೆರದಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಕಿಡಿಗ।
ಳನು ಕರವ ನಿಷ್ಠುರಜಡಾತ್ಮಜೀವನ ಪೋಗಿ।
ಘನತೆಯುಳದತಿ ದೈನ್ಯಕೃಪಣನಂದದಿ ಮೇಘವೆಸದವದ್ರೀಂದ್ರಜಾತೆ॥ (1)

ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯಂ ಸರ್ವತೋಮುಖಮಾಗಿ।
ಸಂಪಾದನಂ ಗೈದ ಖರ್ವ ಕಾಮೋನ್ಮೋದ।
ದಿಂಪಿನಿಂ ಚಪಲಾಂಗನಾಸಕ್ತಿ ಪೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಸ್ತನಿತಮನಿಗಳತೋರಿ॥
ಲಂಪಟದ ಭೋಗವ ಶರದ್ಗುರುವಿನುಪದೇಶ।
ಸಂಪನ್ನತೆಯೊಳುಳದು ನಿರ್ಮಲಾಂಗತೆವೆತ್ತು।
ಸಂಪಿನಿಂದಿಹ ಮೌನಮಾಂತಮೆನಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲಾಭ್ರಗಳೆಸೆದವೂ॥ (2)

ಪತ್ರಿಗೆಸಗಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯಃ ಮರದಗಸ್ತ್ಯೋದಯವ।
ನತಿಶಯಮೆನುತ್ತರಿತು ಸಹಜಜಡಭಾವಸಂ।
ಗತಿಯುಳದು ನಿರ್ಮಲತೆವೆತ್ತು ರಾಜಿಪ ನದಿಗಳಮಲಗುಣಗಣವ ಕೇಳ॥
ಮತಿಯುತರ ಸಂಗತಿಯ ಮಾಡಿ ಮಾನಸವೃತ್ತಿ।
ಯತಿಗಳದು ತನುವಿನಂದದಿ ಮನವನನುಕರಿಸೆ।
ಕ್ಷಿತಿಗೆ ನಡತಂದವೊ ಮರಾಳಸಂಕುಲಗಳೆನಲೆಸೆದವಾವಾಪೆಡೆಯೊಳು॥ (3)

ಮಲಿನಮತಿ ನಿಷ್ಠೂರಿ ಚಪಲ ಕುಲಗೆಡುಕ ತ।
ನ್ನೊಲುಮೆಯಿಂದಿರ್ದರೆಂದೊರೆವ ನಿಯುತರವ ಭೂ।
ತಳವನಂಟದಲೊಂದು ಕಂದಾಯಬಾಳ್ಕೆಯಂ ಮಾಳ್ಪ ಘನನಾಶ್ರಿತರಿಗೆ॥
ಗೆಲವದೇನಹುದು ಗರಿಮುರಿಪೋಗಿಕಂಠದೊಳು।
ಸಿಲುಕಿ ಧನಿಪೊರಮಡದೆ ಪೊದೆಪೊದೆಗಳಂ ಪೊಗುವ।
ವಳೆ ನೀಲಕಂಠತತಿ ಜಗದಿ ನೀಚಾಶ್ರಯರಿಗಹವೆ ಸುಖಸಂತತಿಗಳೂ॥ (4)

ಘನತತಮತ್ಸ್ಯಾನ್ನದಿಂ ರಾಜಾನ್ನದರ್ಶನಂ।
ಜನಿಸದಾದುದೆನುತ್ತ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆಗಳಿಂದೆ।
ಮನುದಿನಂ ತೊಳಲ್ವ ಜೀವಂ ಜೀವಸಂತತಿಗೆ ಸದ್ಯೋದಯದಿ ತೋರುವ॥
ಮನಸಿಜನ ಮಾವನ ಕರಂಗಳಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿದು।
ತನತನಗೆ ಚುಂಬಿಸಿದವಮೃತವನಿಗಳ್ ಧರೆಯೊ।
ಳನುವಿಂದ ಕೆಡದವ್ರೋಯೆನಲು ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸಿದವೊ॥ (5)

ಸತ್ಸಂತತಿಗೆ ಕಳೆಯು ಪೆರ್ಚಿದುದು ದಿಕ್ತತಿಗ।
ಳುತ್ಸವವು ಸಾರ್ಚಿದುದು ತರಣಿಸಸಿಮಂಡಲಗ।
ಳುತ್ಸನ್ನತೆಯು ದುರ್ದಿನಂಗಳಾದವು ಸದಿನದಂಗಳವಮಲತೆಯಶಾಂತವು॥
ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಂಬುರಾಸಿ ಮಾಂಸಲತೆ ಸಂ।
ಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯನಾಳ್ದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೃಪರಾ ಶ।
ರತ್ಸಮಯದೊಳು ವಿಜಯದುತ್ಸುಕದಿ ನಲಿದರಿನ್ನೆಂತೊ ನಿರ್ಮಲದತಿಶಯಂ॥(6)

ಸರಸಿಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯು ಸಾಧುಭೃಂಗಾಂಗನಾ।
ವರಗೀತ ಕರಮೆಸದವಲಲ್ಲಿ ವಿಚಕಿಲದ।
ಸುರಭಿಳತಪವಮಾನ ಸುಳಿದ ದುರ್ದಿನದಾಂಧ್ಯಪರಿಯು ಹಂಸಾಳಿಸಗುತ॥
ಚಲಿಸಲನುಗೈದುದಮೃತಾಂಶುಮಂಡಲ ಜಗ।
ದ್ಭರಿತ ನಿರ್ಮಲತೆಯಿಂ ರಾಜಿಸಿತು ಭೂತಳಕೆ।
ಬರೆ ಶರದಭ್ರಮೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿ ಮೈದೋರಿದುದು ಫಲರೂಪದಿ॥ (7)

ಲೋಕಬಾಂಧವನೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದ ರವಿಕರಾ।
ನೀಕದಿಂ ಲವಣೋದಧಿಯು ಜಲವಗ್ರಹಿಸುತಂ।
ದಾಕೆವಾಳತೆವೆತ್ತು ಕಾವಚಿತ್ಕವೆನಲೀವ ದಾತೃತ್ವಮೇನೆನುತಲಿ॥
ಆ ಕಳಾನಿಧಿಯೊಂಟುತಿಂಗಡಲ ದಯದೆ ಭೂ।
ಲೋಕಕೊಮ್ಮನದಿ ತತ್ಸುಧೆಯು ಕರದನೊಯೆನಲ್।
ಶ್ರೀಕರದ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳೀಂ ಮನಂಗೊಳಸುವದೊ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಮೇಲ್ವರಿದೊಲು॥ (8)

ಮನದ ಚಪಲತೆಯಿಂದ ಕ್ಷಣಕೊಂದು ಪರಿಯಾಗಿ।
ಘನದುರ್ದಿನಾಪಾದಿಯೆನಿಸಿ ಮಿತ್ರನ ಸಿರಿಗೆ।
ಕನಲುತಿಹಮಲಿನನಿರ್ದೆಡೆಯು ನಿಜಮಂ ತೋರಿಸಲ್ಬಾರದೆಂದೆನುತ್ತ॥
ಮುನಿದಿರ್ದ ಕಾಲವಶದಿಂದುಷ್ಣನೈದಲ್ಕೆ।
ತನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವ ಕರೆವ ದ್ವಿಜಸಂತತಿಗೆ।
ಮನದಿಷ್ಟಮನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟನೋಯೆನೆ ಪರದುದತಿಸಾಂದ್ರ ಚಂದ್ರಾತಪಂ॥ (9)

ಗಗನರಂಗದಿ ಶರದ್ರಮೆಯೆಂಬ ನಟಿಯು ಸಸಿ।
ಮೊಗತಾರಕೋನ್ಮೇಷಗೈದು ಚಂದ್ರಿಕೆಯೆಂಬ।
ನಗೆದೋರಿ ಘನಯವನಿಕೋಲ್ಲಂಘನೆಯಮಾಡಿ ಹಂಸಕಧ್ವನಿಗಳಿಂದ॥
ಬಗೆಗೊಳಸಿ ಲಾಸ್ಯರುಚನಂ ಗೈಯಲಿಟ್ಟಸುತ।
ದಿಗಧಷಾಂಗನೆಯರುಂ ನಗೆಯ ಬೀರುವರೊಯೆನ। (10)
ಲೊಗುಮಿಗೆಯ ನಿರ್ಮಲತೆಯಶಾಂತೆಸೆದುದಾಸಮಯದೊಳಗಂಬಕಂ ಮುದದೊಳು॥

ಪರಿಪಕ್ವಶಾಳಿಕಾವನಪಾಲಿಕಾಗಾನ ।
ಪರವಶತೆಯಹಾಂತ ಪಾಂಥರ ಹೃತ್ಕುರಂಗಗಳ ।
ತರಿಯೆ ಸ್ಮರಮಲ್ಲಿಕಾಸುಮ ಸಿಳೀಮುಖದಗ್ರದೊಳು ಭೃಂಗವಿಷಬಿಂದುವಂ ॥
ತ್ವರಿತದಿಂದಿಡಲಂದಿನಿಂದಮಿಂದಿಂದಿರಗ ।
ಳುರು ಸಿಳೀಮುಖನಾಮ ಮಾಗಿ ಪಥಿಕರ ಕುಲವ ।
ನರೆವಮಾವೆಡೆಯುಲಾರಡಿಗಳಾರಡಿಗಳೀಂ ಮನೋಹರಮಾದುದೋ ॥ (11)

ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳಿಂಗಹಸ್ಕರೋಪಾಸನೆಯು ।
ಮಿಕ್ಕು ಜೀವಂ ಜೀವರತಿಗೆ ಚಾಂದ್ರಾಯಣವ ।
ಸೊಕ್ಕು ಮೌನವ ಬಕಂಗಳಿಗೆ ಹಂಸೀಗಣಕೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾನಿಯಾಮಮಂ ॥
ಯೆಕ್ಕತುಳ ನದಿನದಗಳಿಗೆ ಗುಹಾವಾಸಮು ।
ನ್ನಕ್ಕರಿಂದುಪದೇಶ ಗೈಯಲ್ ಶರದ್ಯೋಗಿ ।
ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಿಂ ಪಿಡಿದುದಾಸಮಯ ಘನಾಪಾಯಕೃಚ್ಛ್ರವ ಚಾತಕಂ ॥ (12)

ಸರ್ವೌಷಧಿಗಳಿಂದ ಸಕಲ ಫಲಪುಷ್ಪದಿಂ ।
ಗೀರ್ವಾಣರೆಲ್ಲರಂ ಸಂತತಂ ಪಾಲಿಪಳು ।
ಸರ್ವಂ ಸಹಿಯೆನುತ್ತಮಿಂದ್ರ ಸಂತಸದಿಂದ ನವರತ್ನಭೂಷಣಗಳ ॥
ಉರ್ವಿಗರ್ಪಿತಗೈದ ತೆರನಂತೆ ಫಲಪುಷ್ಪ ।
ದುರ್ವಾರ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ನಿಬರೀಸದಿಂ ।
ಸರ್ವಮಂಗಳವಾಗೆ ತೋರ್ದುದು ಶರತ್ಸಮಯ ಶ್ರೀಕಲಿತ ಸದನದಂತೆ ॥ (13)

ಮರಕತದ ಮಣಿಯ ಭೂಷಣವ ಸಿಂಗರಗೈದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಗಳಲಂಕೃತಿವೆತ್ತು ।
ಸುರುಚಿರದ ಫಲಗಳನು ಕರದಿ ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಚರಣದ ॥
ಪೊರೆಗೈದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಚ್ಚರಿಸಿ ಲೋಕವಂ ।
ಪೊರೆಯುಲನುಗೈದಳೋ ಧರಾವನಿತೆ ಭುವನದು ।
ದ್ಧರೆಣೆ ಗೈವರೆನಲ್ಕೆ ತೋರ್ದುದಖಿಲ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದಮಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ॥ (14)

ಜಯ ಹಂಸ ಸಂಸದುಪಯೋಗಿ ಜೀವನಭದ್ರ ।
ಜಯ ಸಿಂಧು ಜೀವಸಮುದಾಯದ ವಿಲಾಸಕರ ।
ಜಯ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿ ಫಲಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸಾಧನನೆ ಜಯ ದುರ್ಗಸಾಧ್ಯಹರನೆ ॥
ಜಯ ಸದ್ಗುಣಶ್ರೇಣಿ ಶ್ರೀಕರನೆ ಶುಭಕರನೆ ।
ಜಯಯೆನುತ ಕಮಲಾಗುಣಿಕರಂ ನೃಪತಿಯುಂ ।
ದಯದಿಂದ ಪೊಗಳ್ವ ಮಾಗಧರಂತೆ ಭೃಂಗಾಳಿ ಸಲ್ಲಲಿತದಿಂದೆಸೆದವೂ ॥ (15)

ಅಂಬರದ ನಿರ್ಮಲತೆಯಾಗೆ ಹಂಸೋಲ್ಲಾಸ ।
ಮಿಂಚೆನಿಸೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಗಳಿಂ ಪ್ರವಾಹಗಳು ।
ಸಂಭ್ರಮದೊಳೈತರಲು ಕೋಕನದ ವಿಭವದೋಳ್ ಭೂಮಿಚಕ್ರಂ ನಲಿದವು ॥
ಸಂಭ್ರಮಿತ ವಾಹಿನೀ ವೈಶ್ಯದ್ಯ ರಮಣೀಯ ।
ಶುಂಭಪ್ರಫುಲ್ಲ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳೈಸಿರಿ ಪೆರ್ಚೆ ।
ತಂಬುದಾಪಾಯದೊಳಗಖಿಲೇಷ್ಟಸಾಧನಗಳಾದುದಾ ಪರರಕುಲಕೇ ॥ (16)

ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಂತೆ ಹಂಸಾನುವರ್ತಿನಡೆ ।
ಸರಸಪಾಂಚಾಲನೋಲ್ ಪದ್ಮಿನೀಯನುಸರದೆ ।
ವರಜಪೋಲ್ಲಾಸದಿಂದುರು ಯೋಗಿಯಂದದಲೆ ಸಕಲ ಕಾಲುಷ್ಯಹರದೆ ॥
ಹರಿನಾಮಮೆಂಬಂತೆ ನೀಲಕಂಠದ್ವೇಷ ।
ಕರದಕ್ಷನೆಂಬಂತೆ ಮೆರೆದುದು ಶರತ್ಸಮಯ ।
ನಿರತಂ ಸರಸ್ವತೀ ವೈಭವದಿ ಸತ್ಕವಿಯ ತೆರದಿ ರಾರಾಜಿಸಿದುದು ॥ (17)

ಅತಿಮನೋಹರಶರತ್ಸಮಯದುದಯವನು ಮಾ ।
ರುತಿ ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಜನರೊಡವೆರದು ಕಾರ್ಯ ಸಂ ।
ಗತಿಯ ಕಪಿರಾಜನೊಳು ಪೇಳ ಸಾಧನಗೈಯಲ್ಕೈತಂದನೊಲವಿನಿಂದಾ ॥
ಸತಿಯರೊಳು ಸಲ್ಲಾಪಮೆಸಗುತಂತಃಪುರದಿ ।
ರತಿಯಿಂದಮಿರ್ದ ಭಾಸ್ಕರತನಯನೀವಾರ್ತೆ ।
ಹಿತಮಾಗೆ ಬೇಗ ಪೊರಮಟ್ಟು ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿಯೆ ಬೆಸಗೊಂಡನು॥(18)

ಯೇನಿರಚ್ಚರಿ ಕಪಿಪ್ರವರರೆಲ್ಲರು ಸಮಯ ।
ದಾನಂದವಿಭವಮನ್ನುಳದು ಸಂಗತದಿಂದ ।
ದೇನು ಕಾರಣ ಬಂದುದಾಯಿತೆನಲ್ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮರುತಸುತನು ॥
ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾದ ಕತದಿಂ ಪೇಳೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ।
ಮೇನಿಲ್ಲದತಿ ನಿಷ್ಠುರಾಂಗತೆಯ ನುಡಿಗಳಂ ।
ತಾನೊರೆಯಲನುಗೈದನಾ ಸಭಾಸದರೆಲ್ಲ ನೋಡುತಚ್ಚರಿಗೊಂಬೊಲು ॥ (19)

ಕಾಲದೇಶಂವರ್ತಮಾನಸ್ವರೂಪಗಳ ।
ಮೇಲುಕೀಳುಗಳ ತತ್ಕಾಲೋಚಿತಂಗಳಂ ।
ನ್ನಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದಾರೈದು ಮಂತ್ರಾರ್ಥೈಕಪರನಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನು ॥
ಪಾಲಿಸುವನಾವನವನೆಂದಿಗುಂ ಸಿರಿಯು ಸಂ ।
ಚಾಲಿಸದೆ ನಿಲುವುದತಿ ಮತ್ತ ಪಾನಾಸಕ್ತ ।
ಶೀಲನಾದವಗರಸುತನ ನಿಲುವದೆಂತಕಟವಾಜನೆಗಳುಳವದೆಂತು ॥ (20)

ತಿಳದು ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯ ಸಂಗತಿಯನಾಳ್ದನಗೆ ।
ತಿಳುಪಿ ರಾಜಾರ್ಥ ವ್ಯರ್ಥವನೈದದಂದದಿಂ ।
ಮಳುಪುವಂ ಬುದ್ಧಿಯುತನಾದ ಸನ್ಮಂತ್ರಿಯವನುಳದು ನೃಪಚಿತ್ತವಿಡಿದು ॥
ಖಳಪಿಸುಣರೊಡವೆರದು ಕಾಲವಂ ಕಳೆವನಾ ।
ನೆಲದ ವಿಪ್ರರಿಗೆಂತು ಗೆಲವು ಸಮನಿಪುದರಸ ।
ಸುಲಭಮೆನಿಸು ತಳಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಂ ಹಿತಕರವನುಸುರ್ವೆನಾಲಿಸುವುದೊಲಿದು ॥ (21)

ಘಟ್ಟಬೆಟ್ಟಗಳೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಾಯಾರಿ ಕಂ ।
ಗೆಟ್ಟು ಕಾಕರವಟ್ಟು ಪೇರಡವಿಯಲಿ ತೊಳಲಿ ।
ಪಟ್ಟಪಾಡುಗಳನೆಲ್ಲ ಮರದು ಸುಖದೊಳ್ ಬೆರದು ಮಾಡಿದುಪಕೃತಿಯ ಮರದು॥
ಬಿಟ್ಟಾತ್ಮಹಿತವ ವೈಶಿಕರಂಜನೆಗೆ ಮನವ ।
ಕೊಟ್ಟೀ ಕೃತಘ್ನತೆಯನಾಂತನಿಹಪರಮೆರಡು ।
ಕೆಟ್ಟಪುದೆನುತ್ತರಿಯದಾದರೇಂ ಪೇಳುವದು ಬುದ್ಧಿಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದುದು ॥ (22)

ಹಿತವನಾಚರಿಸಿದರನೆಂದಿಗುಂ ಮರೆಯದಲೆ।
ಮತಿಯೊಳತಿಶಯದೇವತಾಕಾರಮೆಂದರಿತು।
ಸತತ ನಾವು ಸೇವಿಪುದು ಸಾಧುಜನಸಾಮಾನ್ಯಧರ್ಮ ಭೂಮಿತಳದೊಳು॥
ಸತಿಸುತಾದಿಗಳು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪದವ।
ಕ್ಷಿತಿಯ ಸೆಳೆದತಿಬಳನ ತರಿದು ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತ।
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ಕನಸಿನೊಳು ಸ್ಮರಿಸದಿರ್ಪುದಿದಾವ ನೃಪನೀತಿ ಕಪಿವರೇಣ್ಯ॥ (23)

ಹರುಷಂ ವಿಷಾದಂಗಳೊಂದಲ್ಲದೆರಡಿಲ್ಲ।
ಶರಿರಮಾತ್ರಂ ಭೇದಮೆನುತಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯೊಳ್।
ಕರವಿಡಿದು ಭವದೀಯಶತ್ರುವಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖವನಿತ್ತ॥
ಧೊರೆ ಚಿತ್ತದನುತಾಪದಿಂದಿರುವದಂ ತಿಳಿದು।
ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖವನನುಭವಗೈವ ವಾಂಛೆಗೇಂ।
ತೆರವಿಲ್ಲದಲೆ ಚಿತ್ತಮೊಪ್ಪಿದುದು ಕಪಿರಾಜವೆಸರದೋಣಿಯಮಾಂತುದು॥ (24)

ಸಲಹಿದೊಡೆಯಂಗಾದ ಪಲವಗೆಯ ಸಂಬಾಧೆ।
ದುಲಿ ತನ್ನದೆಂದರಿತು ಉಚಿತಮೆನಲೆಚ್ಚರಿತು।
ಕಲಿತುಪಾಯಗಳೆಸಗಿ ಕಾರುಣ್ಯಗಳು ತೊಲಗಿ ಪೋಗುವಂದದೆ ಮಾಳ್ಪುದು॥
ನೆಲದಿ ಸಜ್ಜನಕೃತ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮುಪಹೃತ್ಯ।
ಕಲಿಧರ್ಮಮನುಸೃತ್ಯ ಕಲಿತೆಮೆತ್ತುದು ಸತ್ಯ।
ಮಲಘುಮತಿ ರಘುಪತಿಯ ಹಿತವ ಚಿಂತಿಸದಿರ್ದಡೆಂತಹುದು ಸುಕ್ಷೇಮವು॥ (25)

ಮಾರನಂಬಿನ ಮೊನೆಗೆ ಮರುಗಿ ದುಮ್ಮಾನದಿಂ।
ನಾರಿಯಂ ನೆನೆನೆನೆದು ನಡುಗುತಿರೆ ಚಿತ್ತಕುಂ।
ತೋರಲೀಪತ್ಕೋಪಮದನು ಸಮ್ಮತಗೊಳಪರಾರುಂಟು ಮೂಲೋಕದಿ॥
ನೀರು ಪೋಗದ ಮುನ್ನಲೇರಿಯಂ ಬಲಗೈದು।
ದಾರಮತಿಯಿಂ ಬದುಕಲಧಿಕಮಲ್ಲದಡೆ ಕೈ।
ಶೋರಶೇಮುಷಿ ಯಶಃಕಾಂತಾಂಗಲೇಪಮುಷಿ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಪುಸಿಯು ಜೀಯ॥ (26)

ಕೃತಸುಕೃತಪರಿಪಾಕಫಲರೂಪ ರಾಮಮೂ।
ರುತಿಯು ನಮಗಬ್ಬಿದುದು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮಬ್ಬಿದುದ।
ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಪೋಗಾಡಿ ಮಗುಳ್ವಶವ ಕೊಡಿ ಕಾರ್ಪಣ್ಯತೆಗಳ ನೋಡಿ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಂ ಬಾಳ್ದೇನು ಸತ್ಯವಳ್ದರೆ ಭಾನು।
ಸುತನ ಕುಲ ಬೆರ್ಚಿಗೆಯು ಸರ್ವರಿಗೆ ನಚ್ಚಿಗೆಯು।
ಖತೆಯುಪ್ಪುದೆಂದೆನು ಪೇಳ್ದುದಾಲಿಸಿ ಮಾತ ಕಾಯ್ದುಕೋ ಪ್ಲವಗನೇತಾ॥ (27)

ದೊರಕಿದ ಸಮೃದ್ಧಿಗಂ ಸುಹೃದನುಗ್ರಹವೆ ಫಲ।
ನರದೇವ ಗಿರಿತಟದಿ ನೀರದಾಪಾಯವಂ।
ಪರಿಕಿಸುತಮಿರಲಾದುದೀಗ ಕಾರ್ಯದ ಸಮಯ ಶರದಾಗಮಾದಿ ಜೀಯ॥
ಸ್ಮರಿಸುವದಕೆಂ ಮುನ್ನ ಪೋಗಿ ರಘುಕುಲರನ್ನ।
ಪರಮಪಾವನ್ನಪಾದವ ಕಾಂಬುದದು ಚೆನ್ನ।
ಕರುಣಾಂಬುನಿಧಿ ತಪ್ಪನೆಣಿಸದೆ ಪೊರೆವ ತನ್ನ ಪೊಂದಿದವನೆಂದು ನಿನ್ನ॥ (28)

ಮತಿಯುತನೆ ಕೇಳ್ ಮೂರುಲೋಕಮಂ ಸೃಜಿಸಿ ಮಗು।
ಳತಿಶಯದಿ ಪೊರೆದು ಮತ್ತುಪಸಂಹರಣೆಗೈವ।
ರತಿಬಲಾಢ್ಯರೆನುತ್ತಮರಿವುಂಟು ಭವದೀಯ ಮಾನಸಕೆ ಮೇಣವರಿಗೆ॥
ಇತರ ಸಾಹಾಯ್ಯದಿಂದೇನಹುದು ಕಾಲಸಂ।
ಗತಿಯ ನನುಸೃತಿಗೈವಡವರು ಮಾನವರಂತೆ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಪರೆಂಬುದನುಭವಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕಂಡಿರ್ಪ್ಪದರಸ॥ (29)

ಬೇಗ ರಘುವರನೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಕೋಪಾವೇಶ।
ಮಾಗದಂದದಿ ತಿಳುಪಿ ಕೊಳಲುಚಿತ ಸುಖದುಃಖ
ದಾಗುಹೋಗುಗಳೆಲ್ಲಂ ಬೆರೆದಿರ್ದ ಕತದೊಳಂ ಭಯವು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳನು॥
ನೀಗಿತೋರ್ದುದನೆಲ್ಲ ಬಿತ್ತರಿಸವೇಳ್ಕಾನು।
ದಾಗಸವ ಚಿತ್ತದೊಳಗಿಡದೆ ಸಂತತಿಗಧಿಕ।
ವಾಗಿ ಶುಭವೊದಗುವಂತಾಳೋಚನಂಗೈವುದೆನುತ ಮಾನದೊಳಿರ್ದನು॥ (30)

ನೊರಕೊಂದೊಂದೆಣಿಕೆಗೈದಾಣಿಮುತ್ತುಗಳ।
ಸಾರಂಗವಾಂತ ಮಾರುತಿಯ ವಚನಗಳಿಂದ।
ತೋರಸಂತೋಷ ಮೈದೋರಿ ಭಾಸ್ಕರತನಯನೈತಂದು ಬಿಗಿದಪ್ಪುತ॥
ಧೀರರಗ್ರೇಸರ ಭವದ್ವಾಕ್ಯದಮೃತದಾ।
ಸಾರದೊಳಗಾಳ ಶಾರೀರ ಸೌಖ್ಯಾನಂದ।
ಪೂರದೊಳ್ ಮುಳುಗಿ ಮುಂಗಾಣದಿದೆ ಮಾನಸಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವಡರಿದೆಂಬೊಲು॥ (31)

ದೊರೆದಪರು ಹಿತವನಾಚರಿಸುವರು ಬುದ್ಧಿಗಳ।
ನೊರೆವ ಜನ ಸಿಲ್ಕರೊಂದೆಡೆಯ ಮತಿ ಹಿತಮೆರಡು।
ಬೆರೆದಪರು ಸಮನಿಸುವದತಿಶಯವು ರುಚಿರೋಗಹರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಸುವ॥
ಪರಮವೃಷಧಿಯು ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂ।
ಮರುತಾತ್ಮಭವರೂಪದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ।
ಪೊರೆವುದೆಂದಾನಂದಗೊಳುವೆನಿದು ಮದ್ಭಾಗ್ಯಧೇಯದ ಕೃಪಾಸ್ಪದವಲೆ॥ (32)

ಒಲವರಿದು ವಿನಯಸನಯಗಳಿಂದಮುಪಚರಿಸಿ।
ಚೆಲುವೆನಲ್ ಚೆಲುವು ನೀಚಗಳೆನ್ನಲತಿನೀಚ।
ನೆಲದೊಳಲ್ಲಮೆನುತ್ತಮಿರುವರುದರಂಭರಿಗಳಲ್ಲಳ್ಳಿ ನೃಪರೆಡೆಯೊಳು॥
ಬಲುಸರದ ನುಡಿಗಳಿಂದಾಡಿ ಕಾರ್ಯವ ನೋಡಿ।
ಗೆಲವ ತೋರಿಸುತೆಡೆರ ಪಾರಿಸುತ ಮಂತ್ರಿಗಳ।
ಕುಲಶಿಖಾಮಣಿ ನೀನೆ ಮದ್ವಂಶಮುಂ ಭವದ್ವಶಮಲ್ತೆ ಕಪಿಲಲಾಮ॥ (33)

ಎನುತ ಮಾರುತಿಯ ಬಹುವಿಧದಿಂದಮುಪಚರಿಸಿ।
ದಿನಕರಾತ್ಮಜ ರಾಜಕಾರ್ಯದಾಳವ ತಿಳದು।
ವನಚರೋತ್ತಮರ ಕರೆದಾಜ್ಞಾಪನೆಯನಿತ್ತು ಚತುರಬ್ಧಿಪರಿಯಂತದ॥
ವನನದೀಗಿರಿತಟದಲಿರ್ಪ ಕಪಿಯೂಥಪರ।
ಮನದ ವೇಗದಲೈದಿ ಕರೆತರುವುದೈ ಪತ್ತು।
ದಿನಕೆನ್ನ ಪೊರೆಗಿದರೊಳಾವನುಳದರು ರಾಜದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಪ್ಪನು॥ (34)

ಸಮಯಕೊದಗಿದಡೆಮ್ಮ ಸಮನೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವೆ।
ಮಮತೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಂದಡವರ ಶಿಕ್ಷಿಪೆ ಬೇಗ।
ಶಮನಿಗೊಪ್ಪಿಪೆನೆಂದು ಶಪಥಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಪಿವರರಿಗರುಪಿ ಕಳುಪೆ॥
ಸಮದಗಜಗರ್ವಸರ್ವಂಕಷ ಪ್ಲವಂಗಮರು।
ಕ್ರಮದಿಂದ ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ರಾಜಶಾಸನವಿಡಿದು।
ಗಮಿಸಿದರು ತರತರದ ವೇಗಲಾಂಘನಜಾಂಘಿಕೋತ್ಕರ್ಷಗವು ನವಿಡಿದು॥ (35)

ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದ ಪದುಳದಿಂದಲಿ ಪೋಗಿ।
ಸುಕುಮಾರಚಿತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದರಸನಂ।
ಯುಕುತಿಯಿಂ ಕಾಣ್ಬಂತೆ ಮಾಳ್ಪ ಭಾರಂ ನಿನ್ನದೆನುತ ಮಾರುತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ॥
ಸಕಲಮಂತ್ರಿಗಳಗಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟು ಸೂರ್ಯಸುತ।
ನಖಿಲಸಂಪದಸುಖವನನುಭವಿಸಲರಮನೆಗೆ।
ಸುಕರದಿಂ ನಡೆತಂದ ರಘುವಲ್ಲಭನ ಪದವ ನೆನೆವುತಾನಂದದಿಂದ॥ (36)

(ಸಂಧಿ 13 ಕ್ಕಂ ಪದ 539.)

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತಾರೆಯನುನಯದಿಂದ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ।
ದಾರುಣಮನಂ ಕೃಪಾಸಾರಮಯಮೆಂದೆನಿಸಿ।
ಸೂರಿಯನ ಸುತನನುಪಚರಿಸಿ ರಾಘವನೆಡೆಗೆಕರದೊಯ್ದ ಸನ್ಮಾನದೆ॥

ಪದ॥ ವಿಮಲಾಂಬರವನುಟ್ಟು ವಿವಿಧಸೊಬಗಳವಟ್ಟು।
ಭ್ರಮರಾಳಕಾಳಿಯೊಳು ನವಸುರಭಿಮಲ್ಲಿಕಾ।
ಸುಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವಿಧುಮುಖಚಂದ್ರಭಾಸಮಂ ಬೀರುತಂಜೆಯಗಮನದಿ॥
ಸಮತುಕರಿಸುತ ದಿಗುಸಮೂಹಗಳನಾ ಶರ।
ದ್ರಮೆ ಬರಲ್ ಕಂಡು ರಾಘವಗೆ ನಿಜವಲ್ಲಭೆಯ।
ಮಮತೆ ಪುಟ್ಟಲ್ಕನುಜನೊಡನೆ ಪೇಳದ ಮನೋರಥವ ಕೇಳ್ದ್ವಿಜಾತೆ॥ (1)

ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ನಸುನಗೆಯ ಮಗುಳೆ ವಿಕಸಿತಕೇಸ।
ರ್ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ನಯನಗಳೆ ಮತ್ತಹಂಸೆಯು ಗಮನ।
ದುಲ್ಲಾಸಮಂ ಬಿಸಿಲ್ವಕ್ಕಿಗಳು ವೃತ್ತಕುಚಯುಗದ ಬೆಡಗುಗಳ ರಜೆಯು॥
ಚೆಲ್ಲಿ ಭೋರ್ಮೊರೆವ ಭೃಂಗಾಳಿ ತಂಗಾಳಿ ಸ್ಮರ।
ನುಲ್ಲಸಿತಸಿಂಜನಿಯು ನಿಷ್ಠುರವ ತೋರಿಸುತ।
ಮೆಲ್ಲಯುಂ ನಿಲಲೀಯದಬ್ಜವದನೆಯ ರತಿಯನೀವುತಿದೆಯೇನುಪಾಯ॥ (2)

ದಾರಿಣೀಪತಿಗಳೀ ಸಮಯದೊಳ್ ಕಾರ್ಯಸಂ।
ಭಾರಂಗಳನುಗೈದು ನಿಜಮನೋರಥಗಳನು।
ದಾರಮೆನೆ ಪಡೆದಪರು ನಿರ್ಯತ್ನದಿಂದಾವು ನಿರ್ಜನಸ್ಥಾನವಿಡಿದು॥
ಈ ರಾತ್ರಿಗಳ ಕಳದು ವಿವಿಧ ಸಂತಾಪದ ವಿ।
ಕಾರಗಳನನುಭವಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸಂಪಾದಿಸುವ।
ಕಾರಿಯವದೇನುಂಟು ಕಪಿಯರಸನೊಳು ನಂಟದಾಯ್ತು ಕನ್ನಡಿಯಗಂಟು॥ (3)

ಸತಿಸುತರವೆರೆದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೈಭವದಿಂದ।
ಮತಿಮಂದತೆಯೊಳಿಮ್ಮ ಮರೆದು ಪಾನಾಂಗನಾ।
ರತಿಯಿಂದ ಮಂದಸೌಖ್ಯಾತಿಶಯಗೊಳುತಿರ್ಪ ಸುಗ್ರೀವನತಿದರ್ಪದಿ
ಹತವೈರವಾದ ಬಳಿಕಾರ ಬೆಸಗೊಂಡರೇನು।
ಹಿತಮದಾರಿಂಗೇನು ತನ್ನ ಸುಖ ಲೇಸೆಂಬ।
ಮತವನಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯತನದಿಂದವೊಂದೆಣಿಸದಿರ್ಪ ಗೃಹದಿ ॥ (4)

ಮೊದಲೆ ಕಪಿಗೈಶ್ವರ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಸಮೃದ್ಧಿಯು ಪಾನ।
ಮದವು ಮಸ್ತಕಕಡರೆ ಮದನಾರಿಯಾಗೆ ತನ।
ಗಿದಿರಿಲ್ಲವೆಂದರಿದನಲ್ಲದನ್ಯರು ಮಾಡಿದುಪಕಾರಗಳನೆಣಿಪನೆ ॥
ಸುದತಿಯರ ಮೇಳದಲಿ ಸುಖಕರ ವಿನೋದದಲಿ।
ಮುದವೆತ್ತು ಮನವ ಮದನಾಗವೋದ್ಧತೆಗೈಯು।
ತುದಯಾಸ್ತಮಯಮೆಂಬ ಭೇದವೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಸುಖಮಿರ್ಪನನುಜ ॥ (5)

ಜಗತಿಯುದ್ದಂಡರಣಪಂಡಿತ ಸುರೇಂದ್ರಸುತ।
ನಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದೀ ರಾಜ್ಯ ತನಗೆಂತಡಸಿತೆಂಬ।
ಬಗೆಯನರಿಯದೆ ಪೋದ ಬಾಲಿಕತೆಗೊಳಗಾದನುಪಕೃತಿಯನೆಣಿಸದಾದ ॥
ಸುಗುಣಿ ಗುಣಗಳನೆಣಿಸಿ ಸಂತೋಷಗೊಳುವಂತೆ।
ಲಗಿಮನರಿವನೆ ಭೃಂಗಸಾರಸಾಮೋದಕಂ।
ಸೊಗಸಾಂತರೀತಿಯೊಳು ಭೇಕಂಗಳೇನರಿತು ಸಂಭ್ರಮಂ ಗೊಳುವವೆನಿತು ॥ (6)

ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಾನುಮತನಿಗಮಾಗಮಂಗಳರಿ।
ದಾತನಾದಡೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೆಣಿಸಿ ಭಯದಿಂದ।
ಸೀತಾಂಗನಾನ್ವೇಷಣಂಗೈದು ಹಿತಮತಿಯೊಳಿಮ್ಮ ಸ್ಮರಿಸುವನಾವಗಂ ॥
ನೀತಿರೀತಿಗಳುಳ್ಳದ ಪ್ಲವಗಗೆಂತೈ ಶಾಸ್ತ್ರ।
ರೀತಿ ಸಂಭವಮಹುದು ಮಳೆಗಾಲಮಂ ಕಳೆದು।
ಪಾತಕದ ಮತಿದಳೆದ ಪೆರರುಪಕೃತಿಯನುಳದು ಪೆರ್ಚಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮುಳದು ॥ (7)

ಸಾಮದಿಂದೊಡಬಡಿಸಬಹುದು ಸಜ್ಜನರುಗಳ।
ಕಾಮಿತವನಿತ್ತೊಡಂಬಡಿಸಬಹುದಧಮರ।
ನ್ನಾಮದಾಂಧರ ದಂಡನೆಗಳಿಂದ ದುರ್ಮತಿಗಳನ್ನು ಭೇದೋಪಾಯದಿ ॥
ಪ್ರೇಮಗೊಳಿಸುವಡಕ್ಕು ನಾಲ್ಕುಪಾಯಗಳುಳ್ಳದ।
ಕಾಮಚರ ವನಚರಂ ನಡಿದರಪಯಶ ಶಾಸ್ತ್ರ।
ನೇಮಮುವಗಿಲ್ಲ ಮುಂದೇಂಗೈವುದಿದಕೆಂತು ಪೇಳುಪಾಯಗಳ ಸೊಲ್ಲ ॥ (8)

ಮಾಡಿದುಪಕಾರಮಂ ಮರಣಾಂತಮೆಣಿಸಿ ಹಿತ।
ಗೂಡಿ ಸುಖಕಷ್ಟಂಗಳೊಂದೆನಿಸಿ ಭೇದಮಂ।
ಮಾಡದನುದಿನ ತನುವ ತೆತ್ತು ಬಾಳ್ವಾತನವ ಪುರುಷರೊಳಗುತ್ತಮನಲೆ ॥
ಕೇಡನೆಣಿಸುತ ಕೃತಕ ವಚನರಚನೆಗಳಿಂದ।
ಮಾಡಿದುದ ದಿಟವೆನಿಸದಂಬರಕುಸುಮದಂತೆ।
ಮಾಡುವವ ಪುರುಷಾಧಮನೆನುತ್ತ ಪೇಳುವರು [ರಿ ತು] ನೀತಿಜ್ಞರು ॥ [ಸ ತ ತ] (9)

ಮನುಜರಿಂಗಿದು ನೀತಿ ಮತ್ತೆ ತಿರ್ಯಗ್ಯೋನಿ।
ಗಿನಿತು ತತ್ವ ದೂರ ತೋಪಾಸರ ಭಕ್ಷಣಂ।
ಮನುಮಥವಿಕಾರ ಮುಖ್ಯಾಸೇವ್ಯಮೆಂದೆನಿಪುದದನೆಣಿಸಿ ಫಲಮದೇನು॥
ಯೆನಗೆ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು ವರುಷಾಸಮಯ ಪೋದು।
ದಿನಿತಾದರುಂ ನೆನೆಯದಾದ ನಿಜಮಿಲ್ಲಾದ।
ಗಿನಿತೇನು ದಂಡನಾಯೋಗ್ಯನಲ್ಲದೆ ನೇಹಕನುಚಿತಂ ಸುಗ್ರೀವನು॥ (10)

ಮಿತ್ರವಂಚಕ ಸಾಧುಮಾರ್ಗದೂಷಕ ತನ್ನ।
ಗೋತ್ರಾಪಕಾರಕ ಶಠಂ ದುಷ್ಟದುರ್ವಚನ।
ಮಾತ್ರಾನುಕಾರಿಗಳ ದಂಡಿಸುವುದಿದು ನೀತಿಯಾದರುಂ ಭೂತಳದೊಳು॥
ಮಿಥ್ಯಪದೇಶಿ ಶರಣಾಗತ ಮಹಾಭೀತಿ।
ಮಿತ್ರಸ್ಥರೆನಿತಾಪಕೃತಿಗೈದರುಂ ಕೃಪಾ।
ಪಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಾಯೋಗ್ಯರಲ್ಲವೆನುತಂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾನುಮತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ॥ (11)

ಮದಮತ್ತ ಬಲಿ ಕೃತಘ್ನಂ ಬಲೀಮುಖಕುಲದ।
ಉದಿಸಿದತಿನೀಚಂ ವರಾಕನಾತನ ಮುಂತೆ।
ನದದಿಟ್ಟು ಧರಣಿಸುತೆಯನ್ನರಸಲನುಗೈವುದೆನುತ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮನದಿ॥
ಪುದಿದ ರೋಷದೊಳೊರೆದು ಮಗುಳೆಂದ ಕಪಿಯು ಸಂ।
ಪದದೊಳತಿ ಕೃಪಣ ಮರೆಯೊಕ್ಕರೆಂಬುದ ಚಿತ್ತ।
ಸದನದೊಳ್ ಸ್ಮರಿಸದಾದವರಾರು ನೋಡಿದೈ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದುರಾರಾಧ್ಯನ॥ (12)

ಶರಣೆಂದೆ ನೀನಲ್ಲದೆನಗೆ ಪೆರತಿಲ್ಲೆಂದೆ।
ಸುರಪಸುತನಂ ಕೊಂದೆ ಪೋದ ಸಿರಿಯಂ ತಂದೆ।
ಹರಣಭರಣಂಗೈದುದೊಂದಾದರುಂ ಮನಕೆ ತರದಾದ ಪ್ಲವಗನಕಟ॥
ವರುಷಾಸಮಯ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳೊರೊಳಗಿರ್ದು।
ಬರುವುದೆಂದಾಂ ಪೇಳ್ದು ಕಳುಪಲಾ ಪರಿಗಳಂ।
ಮರೆದನಹಹಾ ಜಲಧಿಕೃತಹೋಮದಂತಾಯ್ತು ಮಾಡಿದುಪಕಾರಮಕಟ॥ (13)

ಆದೊಡೊಳ್ಳಿತುಗುಣಗಳೆಣಿಸಿ ಫಲವೇನಿಹುದು।
ಸಾಧಿಸಲಸಾಧ್ಯಮೇನಿಹುದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ನೀ।
ನೈದಿ ಕಂಡಾ ದುರಾತ್ಮನಿಗೀ ಪರಿಯನೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸದಲೆಚ್ಚರಿಪುದು॥
ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಸುಬಾಹುಮಾರೀಚದುಷ್ಟವೈ।
ರಾಧಖರದೂಷಣತ್ರಿಸಿರ ಮುಂತಾದವರು।
ಪೋದ ಹಾದಿಯನೇಕೆ ಬಯಸುವೆ ದುರಾರಾಧ್ಯತೆಯೊಳಾರು ಬಾಳ್ದರಕಟ॥ (14)

ಕನಕಪುಂಖಾನ್ವಿದಕಣೆ ಯಾವುದಗ್ರಜನ।
ತನುವ ಕೊಂದುದದೀಗ ನೋಡುತ್ತಮಿದೆ ಬೇಗ।
ನಿನಗೈಯನಾದವನ ಪೊರೆಗೆ ಕರದೊಯ್ದುಡುವರಿದಿರ ನೋಡುತಮೆಸದಿದೆ॥
ಮನದ ಚಂಚಲಮುಳದು ಪತಿತಾನ್ಮತಿಯ ಸೂ।
ಚನೆಯ ಮಾಡದೆ ಪೂರ್ವದುಪಕೃತಿಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ।
ನೆನಸಿ ತನುವಂ ನಿಲಿಸಿಕೊಂಬುದೆಂದಾ ಕ್ಷಣದೊಳುಸುರ್ದಪುದು ಮತ್ತೆ ಕಪಿಗೆ॥ (15)

ಇನಿತು ಪೇಳ್ದಡರಿತು ಕಾರ್ಯೋಪಯೋಗಂಗ।
ಳೆನುಗೈದು ಬಂದು ಸೀತೆಯನರಸಿ ನೆಲೆಯನರಿ।
ದೆನಗುಸುರ್ದರೊಳ್ಳಿತಲ್ಲದಡೆ ತಮ್ಮಣ್ಣನಿರ್ದೆಡೆಗೈದಲದುಪೆ ಲೇಸು॥
ಯೆನುತ ಪೇಳುವುದೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿ।
ಗನಿತರೊಳ್ ಕೋಪಾಗ್ನಿರುದ್ರನಂದದ ಕೋಪ।
ಘನತೆಯಿಂದಣ್ಣನೊಡನಾಗ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈದನತಿರೋಷದಿಂದ॥ (16)

ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ಪೇಳುವ ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಠುರವು।
ಕೋತಿಗೇತಕೆ ಜೀಯ ಮುಂಬರಿದು ಕಾಳ್ವಿಡಿದು।
ಭೂತಳಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಕರುಳ್ವಿಂಡೆಗಳನು ಭೂತಗಳಿಗಿತ್ತು॥
ಪಾತಕನ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಪಿರಾಜ್ಯಮಂ ಸುಖ।
ವಾಪ್ತಮನ್ನಂಗದಕುಮಾರಗೊಲಿದಿತ್ತು ಸಂ।
ಜಾತಹರ್ಷದಿ ಪ್ಲವಗಬಲವನೊಡಗೊಂಡಾನು ಬರುವೆ ಪದಪದ್ಮದೆಡೆಗೆ॥ (17)

ಯೆಂದು ಕಡುಕೋಪದಿಂದೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ರಘು।
ನಂದನಂ ಪೊರಡುವದ ನಿಟ್ಟಿಸುತವಿಾತ ಕ್ರೋ।
ದಾಂಧತೆಯೊಳಾತನಂ ಗಣಿಸದರೆ ನಿಮಿಷದೊಳು ಕಪಿಕುಲಾಧಿಪನ ಪಿಡಿದು॥
ಕೊಂದಲ್ಲದುಳಿಯ ಶರಣಾಗತನ ಸಂತತಿಯ।
ನಂದಿಸಿದರೆಂಬ ದುರ್ಯಶ ಸೂರ್ಯವಂಶಕುಂ।
ಬಂದಲ್ಲದಿರದೆನುತ ತಿಳದು ಕರುಣಾವನಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಂತೆಂದನು॥ (18)

ಜಲಜದೈಸಿರಿಯನನುಭವಿಸುತೆಡರಡಸಿದರೆ।
ತೊಲಗಿ ಕುಮುದಿನಿಯೆಡೆಯೊಳರುಳಿರ್ದು ತನ್ಮಿತ್ರ।
ನೊಲುಮೆಯಿಂ ಸಿರಿ ಬಂದರೆಂದಿಂದದೆ ಕಮಲಗಳ ಪೊರೆಗೆ ಬರೆ ಭೃಂಗಕೆ॥
ಸಲಲಿತದಿ ಸರ್ವಸ್ವವಿತ್ತು ಸಂಭಾವಿಸುವ।
ರಲೆ ಮಹಾಪುರುಷರಾಶ್ರಿತರ ಗುಣದೋಷಗಳ।
ಕಲನೆಗೊಳ್ಳದೆ ಕಾಯ್ದು ನಿಜಕೀರ್ತಿಯಂ ಸಲಹಿಕೊಂಬುದಿದು ನನ್ನಿಯೆನುತ॥ (19)

ಚಪಲತೆಯು ಚೇಷ್ಟೆ ಕ್ಷಣಕೊಂದುಪರಿ ದುರ್ವಿಷಯ।
ಲಪನೆ ವಂಚನೆ ಭೀತಿ ಕಾತರಗಳಾ ಭಂಗ।
ಕಪಿಗೆ ಸಹಜಂ ಮಾಡಿದಪಕೃತಿಗಳಂ ಮರೆದು ನಿಜಸದ್ಗುಣಗಳನು ಬೆರೆದು॥
ವಿಪದಂಗಳಂ ಪರಿದು ವಿನಯದಿಂ ಪೊರೆವಡಿದು।
ನೃಪರ ನೈಜಂ ಪ್ಲವಂಗವನ ಬಲ ಮರೆಯೊಕ್ಕ।
ಕೃಪೆಯ ನವಲಂಬಿಸಿದು ಕೃಪಣಸುಗ್ರೀವನದ ವಂದನೆಗಯೋಗ್ಯನನುಜ॥ (20)

ಏನೆಂದುರ್ಗುಣವಿರ್ದರೆಮ್ಮ ನಚ್ಚಿದ ಬಳಕ।
ನ್ಯೂನಾಧಿಕಗಳೆಣಿಸದವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ।
ಕಾನೆ ಕರ್ತನೆನುತ್ತ ಬಿರುದಾಂತು ಲೋಕಮಂ ಪೊರೆದಪುದಿದೆಮ್ಮ ಮತವು॥
ಭಾನುಸುತನೆಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಾಯಮಾನಂ ಮಗುಳ।
ದೇನೆಲ್ಲಮಂತರಮೆನುತ್ತರಿತು ಜನವು ಜಾ।
ನೀನಮುಪ್ಪಂದದಿಂ ತಿಳುಪಿ ಕರತರವೇಳ್ಕುಮೆಂದೊರೆದನೇಂ ಕರುಣಿಯೊ॥ (21)

ಸಂತೈಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕಳುಪಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ।
ಸ್ವಾಂತಾನುರಾಗವುಂ ತಿಳಿದು ಕೋಪಂ ನಿಲದೆ ।
ಮುಂತಕೈದಿದ ರೋಷಕಲುಷಿತಾನನದಿಂದ ನಿಟ್ಟುಸುರ್ಗಳ ಬಿಡುತಲಿ ॥
ಪಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡದತಿವೇಗದಿಂ ಪಥದಿ ತರು ।
ಪಂತಿಗಳ ಕೆಳ್ತಡುತ ತೋಳ್ ಘೊಳಗಳಿಂದ ।
ನಂತೋಪವಿತನಾಗಿ ಪದಘಟ್ಟಣದಿ ನೆಲನನದುರಿಸುತಮೈತಂದನು ॥ (22)
ಪ್ರಳಯಜಂಝಾನಿಲಾಟೋಪ ಕಾಲಾನಿಲನ ।
ಚಳಕ ಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನಧಟು ಸಂವರ್ತ ।
ಕೆಳೆಯ ಭಾಸ್ಕರನಾರುಭಟೆಗಳಗಿಮ್ಮಡಿಯೆಂಬ ಕೋಪದಿಂ ಬರಲಜೇಯಂ ॥
ತಳೆಯ ಜಂತುಗಳೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಕಳವಳಿಸುತಿರೆ ।
ತಳೆದ ಶರಚಾಪತೂಣೀರಖಡ್ಗಗಳಿಂದ ।
ನಳನವಿತ್ರನ ತನಯನಿರ್ಪ ಪತ್ತಣದೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ॥ (23)
ಬರುವ ಪಂಥಾನದೊಳ್ ಕಪಿಯ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳ ।
ಸ್ಮರಿಸಿ ಪಲ್ಮೊರೆದೌಡನೊತ್ತಿ ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತ ।
ಮರಿನಿಕೃಂತನ ಬರುವ ಪರಿಯ ಕಂಡಂಜಿದರು ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಕಪಿಗಳೆಲ್ಲ ॥
ತರಹರಿಸದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೂಗುತ ಪಲಾಯನದಿ ।
ತರುತರುಗಳಡರಿ ಕಿಚುಕಿರಿದು ಪಲ್ಗಿರಿದಾಗ । [ಯೋಲ್ ॥ (24)
ಬೊರಲಿದರು ನಗರಿ ಮಾರ್ದನಿಗೊಡಲ್ ಕಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯ್ತುದಧಿ
ಕೆಲರು ಮರಮುರಡಿಗಳ ಪಿಡಿದು ಪೊರವಳಯದೊಳು ।
ಕೆಲರದ್ರಿಗಳ ಪಿಡಿದು ದ್ವಾರದೇಶಂಗಳಲಿ ।
ಕೆಲಕೆಲರು ತೆರೆವಾಯಿಕೋರೆದಾಡೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಕಾರದೆಡೆಬಲದೊಳು ॥
ಪಲವಗೆಯ ದನಿಗಳಿಂದಂಬರಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯ ।
ಮೊಳಗಿನಂದದಿ ಕೂಗಲಾಗ ಕ್ರೋಧಾನಲ ।
ಜ್ವಲಿತವಾಗಲು ಸಿಂಹನಾದದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತಾರ್ಭಟಿಸಿದಂ ॥ (25)
ಭೂಕಂಪನಂಗೊಂಡುದಖಿಲ ಕಪಿಕುಲವೆಲ್ಲ ।
ಭೀಕರಕ್ಕಂಜಿ ಮೂರ್ಛಿತರಾದರಡಿಗಡಿಗ ।
ನೇಕಕೋಪಂ ಪರ್ಚುತ್ತೈತಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತವಾ ನಗರವಂ ॥
ನಾಕಕಿಂದತಿಶಯದ ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದಮತಿ ।
ಶ್ರೀಕರಂ ಚಿತ್ತ ಕಿಷ್ಕಿಂಧವಂ ಕಂಡು ಘೋ ।
ರಾಕಾರದಿಂ ತೋರ್ಪ ಕಪಿಕರಡಿಗಳ ತತಿಯನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು ॥ (26)
ಬರುಘೊಳಯಂದದಿಂ ಮೊರೆಯುತ್ತ ನಿಟ್ಟುಸುರ ।
ಉರಗಪತಿಯೆಂಬಂತೆ ಬರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರವ ।
ತರುಣಂ ಕುಮಾರನಂಗದ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಭಕ್ತಿಮುಂಕೊಂಡೆರಗಲು ॥
ಕರುಣದಿಂ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಕಾಕುಸ್ಥತಿಲಕನುರು ।
ಭರದಿಂದ ಕ್ರೋಧವಶನಾಗಿ ಪತ್ತಣದೆಡೆಯೊ ।
ಳಿರುವದೆಂಬುದನು ನಿಮ್ಮಯ್ಯನೊಡನುಸುರೆಂದು ಪೇಳ್ದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಲಿದು ॥ (27)

ಕನಲಿ ಕಿಡಿಗಳ ನುಗುಳ್ವ ಕೆಂಗಣ್ಣ ಪುರುಷ ತಾಂ।
ಕಿನಿಸಿಂದ ಬೇಳಲಂಗದ ಭೀತಿಯಿಂದೈದಿ।
ಜನನಿರುಪಮಸುಗ್ರೀವರಡಿದಾವರೆಗೆ ಮಣಿದು ದೀನಭಾವದಲೊರೆದನು॥
ಜನನಾಥ ರೋಷದಿಂ ಬಂದಿರ್ಪನೆಂದೆನುತ।
ಕನಲಿ ಕೂಗಿಟ್ಟರುಂ ಮದಮೋಹಕೆಚ್ಚರುಂ।
ಜನಿಸದಾದುದು ಗಾಢನಿದ್ರಾವಶತೆಯಿಂದ ತಿಳಯನೇನೆಂಬುದೊಂದ॥ (28)

ಅಂಗದನ ನುಡಿಯಿಂದವಾಗದಿರಲೆಚ್ಚರಿಕೆ।
ಸಂಗಟದೊಳಾ ಕುಮಾರಂ ತೊಳಲುತಿರೆ ಮನುಜ।
ಪುಂಗವಾರ್ಭಟೆಗಂಜಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ನಡುಗುತಂ ಶಾಖಾಮೃಗಂಗಳೆಲ್ಲ॥
ಕಂಗಾಣದಲೆ ಕೂಗಲುದಧಿ ಭೋರ್ಮೊರೆವಂತ।
ಭಂಗುರದ ರೋಷದಿಂದಖಿಳಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾ।
ನಂಗಳಂದೈತಂದು ರಾಹಸದನವ ಪೊಕ್ಕು ಕಂಡರರಸಿರ್ಪ ಪರಿಯ॥ (29)

ಜಡಬುದ್ಧಿಯಿಂದರಸನೆಡೆವಿಡದ ನಿದ್ರೆಯೊಳು।
ಕೆಡೆದಿರ್ಪನುಘ್ಘಡದ ವಿಷಮದಾಯಾಸ ಸಂ।
ಗಡಿಸಿರ್ಪುದಿದನಾವಪರಿಯ ಸೈಪಿಡವೇಳ್ಕುವಮರಿಂದವಪ್ಪುದೆನುತ।
ಪೊಡವಿಪತಿಯನು ಚಮತ್ಕಾರ ಸತ್ಕಾರದಿಂ।
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನುತಿಗೈವುತೆಚ್ಚರಂಗೊಳಿಸಲಂ।
ದೊಡನೆ ನಿದ್ರಾಕಷಾಯಿತ ನೇತ್ರದಿಂ ನೋಡುತಿಂತೆಂದ ಸಚಿವನೊಡನೆ॥ (30)

ಆತಂಕಗೊಳುತೆಲ್ಲರೊಮ್ಮನದಲೊಂದೆಡೆಯ।
ಲೀತಕ್ಕೆ ಗುಮಿಗೂಡಿ ಮೊಗಮೊಗವ ನೋಡುತ್ತ।
ಭೀತಿಗೊಳುತಿಹುದೇನು ಕಜ್ಜವಂ ಚಿತ್ತರಿಪುದೆನಲರಸಗಿಂತೆಂದರು॥
ಸೀತಾನಿಮಿತ್ತವಿಡಿದಿರ್ಪರರಸುಗಳು ಬಂ।
ದಾತುರದಿ ವಾಲಿಯಂ ತರಿದು ನಿಮಗೈಶ್ವರ್ಯ।
ಜಾತಾನುಮೋದವಮಂ ಪಾಲಿಸಿದರೆಂಬುದಿದು ಜ್ಞಾತಮುಂಟಲ್ತೆ ಜೀಯ। (31)

ಆ ಪುರುಷರೊಳಗೊರ್ವನದ್ರೀಂದ್ರ ನಿಭಗರ್ವ।
ಕೋಪದಿಂ ನಗರದೆಡೆಗೈತಂದು ಲಯರುದ್ರ।
ತಾಪಗೊಳಪಂತೆ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂದಖಿಲ ಕಪಿಕುಲರ ದಹಿಸುತ್ತಮಿರುವ॥
ಈ ಪರಿಯನಾರಿಗೆಚ್ಚರಿಸಲಕ್ಕುಮೊ ಜೀಯ।
ರೂಪಾಂತ ಸಮವರ್ತಿಯಲ್ಲದವ ನರನಲ್ಲ।
ವೀ ಪುರೀಜನರ ನಿಂ ವಿಪದದಿಂ ಪೆರದೆಗೆದು ಕಾಯ್ವರಾರೈ ಜಗದೊಳು॥ (32)

ಅದರಿಂದಮೆಚ್ಚರಿಸವೇಳ್ಕಾದುದೆಂದು ಪೇ।
ಳ್ದದುಭುತದ ಹೃಚ್ಛೂಲನಿಭವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ್ದು।
ತೆದೆ ನಡುಗಿ ಮುಖ ಗುಂದಿ ಸಚಿವನೊಡನಿಂತೆಂದ ರಾಘವನ ಪದಪದ್ಮಕೆ॥
ಮದಮುಖದಲಪರಾಧಮೆಳ್ಳನಿತದಾದರುಂ।
ಬಿದುರಿದವನಲ್ಲದೇಂ ಕಾರಣದೊಳಾಮರ್ಷ।
ಮುದಯಮಾದುದೊ ಪುರಾಕೃತದುಷ್ಕೃತಮದೆನಗೆ ವಿದಿತವಲೆ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯ॥ (33)

ಭಾನುಕುಲಸಂಭೂತ ಭವ್ಯವಿಗ್ರಹದಾತ ।
ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ನಿಗಮಾರ್ಥಗಳ ಬಲ್ಲಾತ ।
ಗಾನದೇನಪರಾಧವೆಣಿಸಿದುದು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ತನ್ನ ಸದ್ಗುಣವ ಮೆರೆದು ॥
ಮಾನದಿಂ ಪಾಲಿಸಿದನೆಂಬ ಭರವಸಮೆನ್ನ
ಮಾನಸದಿ ದೃಢಮಾಗಿ ನಿಂದಿದೆಕೊ ಕೈವಿಡಿದು ।
ದೀನತ್ವಮಂ ಪರಿದು ಕಲ್ಪಪಾದಪದಿಂದ ಲತ್ಯಾಹಿತಂ ಜನಿಕುಮೆ ॥ (34)

ಅಪಕಾರಮಂ ಮಾಡಲಸ್ಮದೀಯರು ಪೋಗಿ ।
ಗುಪಿತದಿಂದೇನಾದರರುಪಿ ಮಾನಸಕದೇಂ ।
ಚಪಲತೆಯ ಪುಟ್ಟಿಸಿದರದರಿಂದ ಕೋಪಮೇನುದಿಸಿದುದೊ ನೃಪವರಂಗೆ ॥
ವಿಪರೀತಮಿದು ಕಾಲವಶದಿ ಸಂಭವಮಾದ ।
ದುಪಮಿಸಲದಾರ್ಗಳವೆನುತ್ತಮತಿಚಿಂತೆಯಿಂ ।
ತಪನಸುತ ನುಡಿದನಾ ಮಾತಿಗುತ್ತರಮಿತ್ತನಾಗ ಪವನಾತ್ಮಭವನು ॥ (35)

ಸಮದರಿಪು ದೋರ್ಗರ್ವಖರ್ವ ದಾರಾಪಹರ ।
ನಮರೇಂದ್ರಸುತನಾರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹತನಾದ ।
ನಮಿತಕಪಿಕುಲದಾಧಿಪತ್ಯಮಾರಿಂದೊಂದು ನಿಮಿಷದೊಳ್ವಶಮಾದುದು ॥
ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಸೀತೆಗೋಸುಗವಿನಿತು ಸಂಪದಂ ।
ಸಮನಿಸಿತು ನಿಮಗವರೊಳಾಡಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ ।
ಸಮಯಮಂ ಸ್ಮರಿಸದಾದುದು ಚಿತ್ತ ಚಿತ್ತದಾನಂದ ಪರವಶತೆಯಿಂದ ॥ (36)

ತ್ರಿಜಗಮಂ ಸೃಜಿಸಿ ಪೊರೆವಳಿಸುವ ಮಹಾಪುರುಷ ।
ಭಜಿಸಿದ ವಯಸ್ಯಭಾವವನೆಂದು ವಿಷಯಗಳ ।
ಗಜಬಜವನುಳದಾತಗಿನಿತಾದರುಂ ಹಿತವನೆಣಿಸದಲೆ ಗ್ರಾಮ್ಯಸುಖಮಂ ॥
ಭಜಿಸೆ ಸಮಯಾತೀತಮಾದ ಕತದಿಂ ಕಮಾ ।
ತ್ಯಜಿನೆಯಾದುದರಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ತಾಂ ಬಂದ ।
ನಜಭವಾದಿಗಳಿಂದ ನಿಲಿಸುವರಶಕ್ಯಮೀ ವಿಗ್ರಹಂ ದುರಾಗಾಹಕಂ ॥ (37)

ಸಾಮವಚನಗಳಿಂದೆ ಸಂತಸಂಗೊಳಿಸವೇ ।
ಳ್ಕೀ ಮಹಾಪುರುಷ ಕೃಪವೆತ್ತು ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ।
ನೇಮದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲಪ್ಪುದು ದಯಾದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲದಾರಿಂದಾಗದು ॥
ತಾಮಸವನುಳದು ಜಾಗ್ರಂಗೈಯುವೇಳ್ಕೆಂದ ।
ರಾ ಮಾತಿಗನುಸಾರನೆನಿಸುತಂಗದ ನುಡಿಯೆ ।
ತಾಮರಸಬಾಂಧವತನೂಭವಂ ಚಿಂತಿಸುತಮಿರಲಿತ್ತ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ॥ (38)

ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಕೋಪದಿಂ ಗುಹಾದ್ವಾರದೊಳು ಪೊಕ್ಕ ।
ರೆಡಬಲದಿ ಕಾಯ್ದಿರ್ದ ಕಪಿವೀರರತಿಭಯದಿ ।
ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕೆಲಸಾರಲಾರನುಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಜವದಿಂದ ಬರುತಮಿರಲು ॥
ಸಡಗರದ ನಂದನಂ ಕಾಸಾರನದಿಗಳುಂ ।
ಬೆಡಗಿನರಮನೆಗಳುಂ ವಿಪಣಿಗಳ ಸಂಭ್ರಮಂ ।
ಬಿಡುಗಣ್ಣರೊಡೆಯನಿಹ ರಾಜಧಾನಿಯದೆಂಬೊಲಚ್ಚರಿಯ ಪುರಮೆಸೆದುದು ॥ (39)

ನವರತ್ನನಿರ್ಮಯದ ಸೌಧಂಗಳಾವಾವೆಡೆಯು ।
ಲವಿರಳದ ಸೌವರ್ಣ ವೇದಿಕಾಂತರಗಳುಂ ।
ನವರಸಾಸ್ಪದ ಶುಕಪಿಕಾಂಗನಾ ಮಾಧುರ್ಯರವಕಲಿತದುಪವನಗಳ್ ॥
ಶಿವಕರದ ನಗರಿಯು ನಿಜಾವಾಸಕೆಂದೆಂಬ ।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದಮಜ ಮಾನಸದಿ ಸೃಜಿಸಿದನೊ ।
ಭುವಿಯೊಳಚ್ಚರಿಯೆನುತ ವಿಸ್ಮಯದಲೀಕ್ಷಿಸುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನಡೆತಂದನು ॥ (40

ದೇವಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಾದಿಗಳು ಪ್ರಿಯದಿ ರಾ ।
ಜೀವಭವನೇಮದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಂತಾನ ।
ವಾವೆಡೆಯು ಕಂಗೊಳಪ ರತಿ ಕಾಮರೂಪಿಗಳ್ ಶೃಂಗಾರರಸವೆಂಬೊಲು ॥
ಕಾವನಂ ಕೂಬರ ಜಯಂತರಪ್ರತಿಮರತಿ ।
ದೇವಿಯಪ್ಸರೆಯರಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಬೆಡಗಿಂದ ।
ಮಾ ವಧೂಜನರಿರ್ಪರಾ ನಗರದತಿಶಯವ ಬಣ್ಣಿಸಲದೆಂತಪ್ಪುದು ॥ (41

ರಾಜಮಂಡಲವನಂಡಲೆವ ಸೌಧಾಗ್ರಗಳ ।
ರಾಜಿಯುರುಕಾಂತಿಗಳ ರಾಜೀವಮಿತ್ರ ನುಡು ।
ರಾಜತೇಜಂಗಳಂ ಕೊಡುತಮಿರ್ಪುವು ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥
ರಾಜಿಸುವ ಶೃಂಗಾರತರವಾದ ಸೌಖ್ಯಕರ ।
ರಾಜವೀಧಿಯ ಪೊಕ್ಕು ಕೆಲಬಲದಲಾರೈವ ।
ರಾಜಗತ್ಪತಿಯಿರ್ಪ ವೈಕುಂಠಸದನವೆನಲೆಸೆದುದಚ್ಚರಿ ಬೀರುತ ॥ (42

ಅಂಗದಂ ನಳನೀಲಶತಬಲಿಯು ಮೈಂದದ್ವಿವಿ ।
ಧಂಗಳಾಲಯಗವಾಕ್ಷಂ ಗವಯ ಗಜಶರಭ ।
ಸಿಂಗ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಸಂಪಾತಿ ಸೂರ್ಯಾಕ್ಷ ನಳನೀಲ ವೀರಬಾಹು ॥
ಪಿಂಗಾಕ್ಷ ಜಾಂಬವ ಸುಷೇಣ ದಧಿವಕ್ತ್ರರ ಗೃ ।
ಹಂಗಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತಹೃದ ।
ಯಂಗವಿತ ಚಿತ್ರಗಳ ನೋಡುತಚ್ಚರಿಗೊಳುತ ನಡೆದನಾ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ॥ (43)

ಮುಂಗಡೆಯಲೆಸೆದುದರಮನೆ ಶರತ್ಕಾಲವೋ ।
ಘಂಗಳಂದದಿ ಪೊಳೆವ ಸೌಧಂಗಳೆಡಬಲದೆ ।
ಶೃಂಗಾರನಾಯಕಾಮಣಿಗಣವಿರಾಜಿತದ್ವಾರದೇಶಂಗಳಿಂದ ॥
ಸಂಗೀತಮಾಧುರ್ಯ ಕಲರವಗಳಿಂದಂಗ ।
ನಾಗಣ ನೃಪೋದ್ಯಾನದೊಲು ಕ್ರೀಡಿಪ ಬೆ ।
ಡಂಗಿನಿಂದಮರೇಂದ್ರವೈಶ್ರವಣರರಮನೆಯ ಸಿರಿಯಿಂದ ರಾಜಿಸಿದುದು ॥ (44)

ಯೆಲ್ಲರುರುಗಳನೊಂದು ಪಲ್ಲವಿತಗೈವ ತರು ।
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಸೆಯೆ ಮುಂದಕ್ಕೈದುತ ಕಂಡೆ ।
ನಲ್ಲಿ ಶಾರ್ದೂಲಕೇಸರಿಗಳಂತತಿಭೀಮರೂಪಾಂತ ವಾನರರನು ॥
ಭಲ್ಲೆಯಾಡಿಗಳಿಂದ ಬಹುತರವರಂಗಳಂ ।
ದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲೆಡದೆರಪಿಲ್ಲದರಮನೆಯ ।
ಸುಲ್ಲಸದಿ ಕಾಯ್ದಿರ್ಪ ಪಿರಪ್ಲವಗಾಧಿಪರ ನೋಡುತಚ್ಚರಿವಟ್ಟನು ॥ (45)

ಎಡಬಲವ ನೋಡದಾರೊಡನೆ ಮಾತಾಡದಲೆ।
ಘುಡುಘುಡಿಪ ಕೋಪದಿಂ ಸಪ್ತಕಕ್ಷ್ಯಾಂತರಗ।
ಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ನಿಲ್ಲದೊಳಪೊಕ್ಕರಲ್ಲಿರ್ಪರತಿಭಯದಿ ಮೌನದೊಳಿರ್ದರು॥
ಕಡುವೇಗದಿಂದಮಂತಃಪುರದ ಪೊರೆಗೈದ।
ಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಹೈಮರಾಜಿತವರಾಸನಗಳಂ।
ದೊಡನೊಡನೆ ಪರಪಿದಾಸ್ತರಣವೈಭವದಿಂದ ತೋರ್ದುದದನೇವೇಳ್ವೆನು॥ (46)

ಮಿಂಚಿನ ಬಳಗ ನೆಲದಿ ಮೂರ್ತಿಯಾಂತೈತಂದು।
ಸಂಚರಿಪ ತೆರದಲಂಗನೆಯರಡಿಗಡಿಗೆ ಕುಡಿ।
ಮಿಂಚುಗಳ ಸಂಚುಗಳ ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟದಿಂ ತೋರುತ್ತಮೆಡೆಯಾಡುತ॥
ಅಂಚೆಗಮನೆಯರಿರ್ದರತಿಮಧುರಯತಿಲಯದಿ।
ಸಂಚಿತದ ವಲ್ಲಕೀನಾದಗಳನನುಸರಿಸಿ।
ಸಂಚಾರಿಗಳ ಪಿಡಿದು ಪಾಡುವ ಮನೋಹರಂ ಕೇಳ್ದುದಾ ಸೌಮಿತ್ರಿಗೆ॥ (47)

ಮುಂದಕಡಿಯಿಡಲು ಕಿರಿಘಂಟಿ ನೂಪುರರವಗ।
ಳಂದ ಕೇಳ್ಪಡಲಾಗ ಸೌಮಿತ್ರಿಯತಿಲಜ್ಜೆ।
ಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ಮುಂದಕೆ ಪೋಗದಲೆ ನಿಂದು ಜ್ಯಾಘೋಷಮನ್ನೆಸಗಲು॥
ಬಂಧುರಕಠೋರಸಿಡಿಲೋಪಮಿತಕ್ರೂರರವ।
ದಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ತಾಂ ಬಂದ ಕೋಪದೊಳೆಂದು।
ಕುಂದಿ ಸುಗ್ರೀವ ಭಯದಿಂದ ಗದ್ಗದೆಯಿಳಿದು ನೆನೆದನಂಗದನ ನುಡಿಯ॥ (48)

ತೋರದಾದುದು ಬುದ್ಧಿ ಜಡತೆಯಿಂದಳಿ ಭೀತಿ।
ತೋರಿತಿದಕೇನೆಂಬೆನೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿ ಕರೆದು।
ತಾರೆಯೊಡನಿಂತೆಂದನತಿಕೋಪದಿಂ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೊರಗೆ ಪೋಗಿ॥
ಚಾರುಮೃದುನುಡಿಗಳಂ ಕೋಪಶಾಂತಿಯಗೊಳಿಸು।
ವೀರರಂಗನೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕ್ರೋಧಮಂ ಗೈಯ।
ರೋರಂತೆ ಕರುಣಿಸುವರೆನೆ ಕೇಳಿ ತಾರೆ ನಡೆತಂದಳತಿವಿನಯದಿಂದ॥ (49)

ಕಲಹಂಸಗತಿಯಿಂದ ಮೈತಂದು ಪ್ರೇಮದಿಂ।
ಕಲಿಗಳಗ್ರೇಸರನ ಮುಂಗಡೆಯ ನಿಲೆ ನೋಡೆ।
ದಲಘುಮತಿ ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸದುಪೇಕ್ಷೆಗೈದಿರೆ ಕಂಡು ತಾರೆ ನಯದಿ॥
ಜಲಜಾಕ್ಷ ಭವದೀಯವಚನದಿಂ ಪೆರತಾರು।
ಸುಲಭಕೋಪಮಿದೇನುಕತದಿ ಸಂಭವಮಾಯ್ತು।
ಚಲಿಸಲಾಗು ಪುನಲದ ಪರತ್ವತದಿ (?) ಕಡಿವದೇನತಿಶಯದಿ ಘನತೆ ನಿಮಗೆ॥(50)

ಎಡಹಿದರೆ ಪೋಪುದಂ ಪೊಡವಿಯನ್ನಗಿದು ತೆಗೆ।
ದಿಡುವುದು ವೃಥಾಶ್ರಮಂ ಭಯದೈನ್ಯತೆಯೊಳು ಪೇ।
ರಡವಿಯೊಳು ಚರಿಸುವನಿಗಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೈವಿಡಿದು ಪಾಲನೆಯಗೈದು॥
ದೃಢತರಾಪ್ತತೆಯಿಂದ ಮಿತ್ರನೆಂದಾಡಿ ಹಿಂ।
ಗಡೆಯಲೀ ಪರಿಗೈಯಲುಚಿತವೇ ಸರ್ವಜ್ಞ।
ರೊಡೆಯ ನೀನರಿಯದುದೆ ಕುಲವ ನಿಟ್ಟಿಪುದೆನುತ ವಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲು॥ (51)

ತಾರಾವಚನದಿಂದ ಕರಗಿತಂತಃಕ್ರೋಧ ।
ದಾರುಭಟಿ ನಿಲಲು ನಿಷ್ಠುರವಚನದಿಂದಮತಿ ।
ದಾರುಣವ ತೋರ್ಪಡಿಸುತಿಂತೆಂದ ದುರ್ಮೇಧೆಯಿಂದ ಸುಖಲೋಲನಾಗಿ ॥
ಧಾರಿಣೀಶನ ಮನೋವ್ಯಥೆಯ ನೋಡದೆ ನಿಜ ವಿ ।
ಕಾರಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಪಿಡಿದು ।
ದಾರ ಶಿಕ್ಷಣೆಗೈಯದುಳಿವುದನ್ಯಾಯಮಿದು ಸಕಲಧರ್ಮೋಚಿತಮವು ॥ (52)

ಕೆಡಹಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ ಕಾಮೋಪಸೇವನೆಯೊ ।
ಳೊಡನೆ ಪಾನಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಮತಿಯನ್ನೀಗ ।
ತೊಡರಿ ತಾಮಸವೃತ್ತಿಯಿಂದಲುಂ ಹರಿಹಂಗಳರಿಯದಲೆ ಮೂಢನಾದಂ ॥
ಕೆಡುಗು ಪಾನದಲಖಿಲಕಾರ್ಯಂಗಳಾರ್ಯನಿ ।
ರ್ದೆಡೆಯ ಕಾಣದೆ ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳೂರೊಳಗಿರ್ದ ।
ಕೆಡುಕನಂ ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದೊರೆದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಿಂತೆಂದಳಾ ತಾರೆಯು ॥ (53)

ಛಂದವಾದುದು ದೇವರಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಪರಿಯು ।
ಮಂದನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನುಜ ಸುಗ್ರೀವ ।
ಮುಂದರಿತು ರಾಮಕಾರ್ಯಾರ್ಥಮಾಗೀ ನೆಲದೊಳುಳ್ಳ ಕಪಿಯೂಥರನು ॥
ಒಂದೆರಡುದಶಕೋಟಿಪರಿಯಂತ ನೆರಹಿರ್ಪ ।
ನಿಂದು ಪ್ರಾವೃಟ್ಕಾಲ ಶರದಾಗಮಂ ಬರುವ ।
ದೆಂದಿಗೆಂದಿಗೆನುತ್ತ ಪಥವ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯಂಗಳೆಣಿಸಿ ॥ (54)

ವಿರತಿಯಿಂದೀಷಣತ್ರಯಗಳಂ ವರ್ಜಿಸಿದ ।
ಪರಮಮುನಿಗಳು ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರ ಕಾಣಲ್ಕೆ ।
ತೊರೆದವರು ನಿಯಮಗಳನೆಂಬುದಿದು ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕ ಜನರರಿತಿರ್ಪರು ॥
ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿ ವಾನರನೆಂತು ಭೋಗಗಳ ।
ಪರಿಹರಿಪನಿದು ಭವಚ್ಚಿತ್ತಮೇನರಿಯದುದೆ ।
ನರದೇವ ಪಾಲಿಪುದನನ್ಯಶ್ರಯೋಲಾಭಮೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳರಿವುದು ॥ (55)

ಸುಗುಣ ಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ಸುಗ್ರೀವ ।
ಜಗತ್ರಯೊಳಗುಳ್ಳಖಿಳಯೂಥಪರ ಗುಮಿಗೊಳಿಸಿ ।
ಜಗತೀತನೂಭವೆಯ ನರಸಿತಂದೀವನೀ ನುಡಿಗೆ ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲವು ॥
ಪಗೆಯಲ್ಲ ತನುಮನಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ದಯಗೈದು ।
ಮಿಗೆ ಹರುಷಗೊಳಿಸಿ ಭೀತಿಯ ಬಿಡಿಸಿ ಚಿಂತಿಸುವ ।
ಬಗೆಯನಪಹರಿಸು ಮೈತ್ರಿಯ ಬೆಳೆಸು ಭಜಕ ಭವದೀಯನೆನಿಸು ॥ (56)

ಮನೆಮನೋವಾರ್ತೆತನು ಧನಗಳೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ।
ವನುಜ ಸುಗ್ರೀವನೆಂತಃಪುರದಲೊಪ್ಪಿರುವ ।
ಜನರಾತ್ಮಜಾತನೆನ್ನನುಮಾನಮನ್ನುಳಿದು ಪ್ರಿಯದಿಂ ಪ್ರವೇಶಗೈದು ॥
ಮನದೊಲವಿನಿಂದಮಾತ್ರನ ಭೀತಿಯಂ ಪರಿದು ।
ಜನನಾಥನೆಡೆಗೆ ಕರದೊಯ್ಯುದ್ಧಖಿಲಸನ್ನಾಹ ।
ವನು ತೋರೆ ಸುಪ್ರೀತನಪ್ಪನೆಣಿಸಂ ತಪ್ಪ ನುಡಿಯ ಲಾಲಿಪುದು ಬೊಪ್ಪ ॥ (57)

ಸುದತಿಯಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಸಂತಸದಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ।
ಹೃದಯಾನುಮೋದದಿಂ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕಾಣ್ಬ।
ರಧಿಕಹರ್ಷದೊಳ್ಪೈದಿ ಕಂಡನಂತಃಪುರದಿ ಕಾಂಚನದ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು॥
ಉದಯಾಚಲಾರೂಢ ಭಾಸ್ಕರೋಪಮನೆನಿಸಿ।
ಮದಹಸ್ತಿಗಮನೆ ರುಮೆಮುಖ್ಯರಾದಂಗನೆಯ।
ರದುಭುತವಲಂಕಾರವೆತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರಲಾಗ ಕಂಡನಾ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು॥ (58)

ಅಚ್ಚರಿಯ ವೈಭವವ ಕಂಡರಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ।
ಕೆಚ್ಚನಾದುವು ಕಂಗಳಡಿಗಡಿಗೆ ನಟಿಪಕ್ಕ।
ಕ್ಸುಚ್ಚಾಲನೆಯ ಮುಖದರೌದ್ರವುಂ ಕಂಡಳ್ಕಿ ಬಳ್ಕುತಾಸನವನಿಳದು॥
ಬೆಚ್ಚು ಪೊಡೆದಂತೆ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ನಿಂದಿರಲ।
ಮಚ್ಚರಿಗೆ ಕೋಪ ಸಂಭವವಾಗಿ ಬಿರುನುಡಿಗ।
ಳುಚ್ಚಾವಚಗಳಿಂದ ನುಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನತುಳ ಧರ್ಮಸಂಗತಿವಿಡಿದನು॥ (59)

ಸಾಧುಪೋಷಕ ಕೃಪಾಕರ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ಸತ್ಯ।
ವಾದಿಯು ಕೃತಜ್ಞ ಕಲ್ಮಷಲೋಕಕಹಿತ ಹಿತ।
ದಾದರಣೆಯುಳ್ಳ ನೃಪ ಚಿರಕಾಲ ಸುಖವಿರ್ಪನಲ್ಲದೆ ದುರಾತ್ಮತೆಯೊಳು॥
ಆದ ಪರಿಗಪಕಾರವೆಸಗುತುಪಕೃತಿಯೆಂಬ।
ಬೋಧೆಯಂ ಮರೆದನೃತಕೊಡಬಟ್ಟ ನರನಾಥ।
ಪೋದಲ್ಲದಿರವಿದುವೆ ಲೋಕಾನುಮತ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತಂ ವರಕಪೀಶ॥ (60)

ಒಂದಶ್ವದನೃತಂ ಶತಾಶ್ವಹತಪಾತಕವ।
ನೊಂದುಧೇನುವಿನ ಪುಸಿ ಗೋಸಹಸ್ರದ ಹತಿಯ।
ನೊಂದು ಪುರುಷಾನೃತಂ ಕುಲಗೋತ್ರವಾತ್ಮಾನಹತಿಯನಿತ್ತಪುದೆನ್ನುತ॥
ಛಂದದಿಂ ಪೇಳ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನುಮತಿಯ ನೀಂ।
ಪೊಂದದಾದೆ ದುರಾತ್ಮ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹನಲ್ಲದೇ।
ನೊಂದೆಣಿಸಲ್ಲ ಸಂಭಾಷಣಾಯೋಗ್ಯ ನೀನಲ್ಲ ಪುಸಿಯಿನಿತಿದಲ್ಲ॥ (61)

ಪೂರ್ವೋಪಕೃತಿಗೈದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರ್ಗೆ ತಾಂ।
ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯೊಳು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಗೈಯದಲೆ।
ಗರ್ವದಿಂ ಗ್ರಾಮ್ಯಸುಖಕೆಳಸಿ ಶರೀರವಂ ಮರೆದ ಪಾತಕಿಯ ನೋಡಿ॥
ದುರ್ವಿದಗ್ಧತೆಯಿಂದ ಮರೆದಿಡದೆ ಪೋದವಗ।
ಖರ್ವದುರ್ಗತಿಯೆನುತ ಶ್ರುತಿವಿಹಿತವೆಂದಾ ಸು।
ಪರ್ವಾಣರಗ್ರಜ ನಿರೂಪಿಸಿದನಿದು ಸತ್ಯವೆನುತ ತಿಳಿ ಕಪಿಲಲಾಮ॥ (62)

ಪಾನ ಗುರುವಂಗನಾಗಮನ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯ।
ಕಾನನಧ್ವಂಸ ಗೋಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿಗಳ।
ಗೇನಾದರೊಂದು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಸಂಭವಿಪುದಲ್ತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ॥
ಹೀನತರದುರ್ಮತಿಕೃತಘ್ನಗೆ ಹಿತಂಗಳಂ।
ಜಾನಿಸದ ಪಾತಕಿಗೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯದುಂಟೆ ಕಪಿ।
ನೀನನರ್ಥಕೆ ಪೊಕ್ಕೆಯೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನುಡಿದರಿಂತೆಂದಳಾ ತಾರೆಯು॥ (63)

ಕ್ರೂರಮತಿ ಶಠ ಕೃತಘ್ನಂ ದುರ್ವಿಚಾರಪರ।
ದೂರನಲ್ಲಂ ಕಪಿಕುಲೇಶ ಪತಿಕಾರ್ಯವಂ।
ಪೋರುವದೊಳನುಗ್ರೈವ ಕಾಲಾನುಸರಣೆಯಂ ನಿಟ್ಟಸುತಮೂರೊಳ್ದರ್ಂ॥
ಧೀರ ನಿಮ್ಮಯ ವಚನದಲೆ ನಿಟ್ಟುರಂಗಳಂ।
ದೋರಂತೆ ಬರೆ ಸಲ್ಲ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯರೆಲ್ಲ।
ಕಾರುಣಿಕರತಿಗರಿಮಗಂಭೀರಗುಣಕಲಿತರೆಂಬುದಂ ಸ್ಮರಿಸು ಜೀಯ॥ (64)

ಅಟವಿಯೊಳು ಚರಿಸುವನ ಕೈವಿಡಿದು ರಾಜ್ಯ ಸಂ।
ಘಟನೆಗೈದಿತ್ತು ಮಿತ್ರತೆವೆತ್ತು ಮೃದುಲತಾ।
ತ್ರುಟನೆಗೈದೀ ಪರಿಯ ನಿಷ್ಠೂರಗೊಳ್ಳಪುದಿದು ಸಾಧುಗಳ ಮತವಲ್ಲವು॥
ಕುಟಿಲಂ ಕಳಂಕ ಮಿತ್ರಾವಸಾನವ ನೋಡು।
ತಟನೆಗೈದವನು ದೋಷಾಕರಂ ಹರನವನ।
ಜಟೆಯ ಭೂಷಣಗೈದನಂಗೀಕರಿಸಿದವರ ಪೊರೆದವರು ಸುಜನರಲ್ತೆ॥ (65)

ಅಬಲನೆಂದೆಣಿಸದಿರು ದೇವಾಸುರರ್ಕಳಂ।
ದಭಯರೆಂದೆನಿಸಿ ಬರೆ ಗಣಿಸಿದವರಂ ಪೊಡೆದು।
ಕುಬುಬರಿವ ಬಲಿಯೆನುತ ವಾಲಿ ಪೇಳದನೀ ಕಪೀಶಬಲದಧಿಕ್ಯವಂ॥
ಶುಭವ ತಂದೀವನಂ ಬಿಡನೆಂಬ ಪ್ರೇಮಮಿ।
ತ್ರಭಯಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮೃದುನುಡಿಯಿಂದಮುಪಚರಿಪು।
ದಿಭರಾಜಸಾಸಿರಪರಾಕ್ರಮಿಯ ಚಿತ್ತಾನುಕಾರಿಯಂ ಬಲಿಯ ಹರಿಯ॥ (66)

ಎನುತಮಿಾಪರಿ ತಾರೆಯುಂ ಪೇಳ್ದುದಂ ನೋಡಿ।
ವಿನಯದಿಂ ಸುಗ್ರೀವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಿಂತೆಂದ।
ಜನನಾಥ ನಿವ್ಯಾಜ ಕ್ರೋಧಮೇಂ ಕಾರಣದಿ ಸಂಭೂತಮಾಯ್ತು ನಿನಗೆ॥
ವನದಲತಿದೀನತೆಯನಾಂತು ತಲ್ಲಣಗೊಳುವು।
ದನು ಕಂಡು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಶ್ರೀರಘುನಾಥ।
ಮನೆಯರಸುತನ ಸುಖಾಭೋಗಂಗಳೆನಗಿತ್ತುದಾತನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ॥ (67)

ಹರಿಯಕ್ಷನಿಭಸುರಪಸುತನ ಕರಗತಮಾದ।
ಸಿರಿಯ ಸೆಳೆದರದಾರು ಶರಣರಕ್ಷಕನೆಂಬ।
ಬಿರುದನಂಗೀಕರಿಸಿ ವಾಲಿಯಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಪ್ರೊಪ್ಪದಿಂ ಕಪಿರಾಜ್ಯವಂ॥
ಕರುಣಿಸಿದ ಪರಮಪುರುಷನ ಪದಸ್ಮರಣೆಯಿಂ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಗಗಳನನುಭವಿಸುತಾನಂದ।
ಭರಿತನಾಗಿರ್ಪೆ ತನುಮನಧನಂ ಸತಿಯರಂ ಚರಣಾಬ್ಜಕರ್ಪಿಸಿದೆನು॥ (68)

ಶರವೊಂದರಿಂದ ತಾಳೋದ್ಭೇದನಂಗೈದು॥
ಧರಣಿಯಂ ಸೀಳ್ದು ಮಗುಳೈತಂದು ತೂಣೀರ।
ದಿರವೆನಿಸಿದಪ್ರಮೇಯಾತಿಬಲ ಮುಲ್ಲೋಕನಾಥ ರಘುನಾಥನಿಂಗೆ॥
ನೊರಜು ನಾನೇಂ ಗೈವೆ ಸಾಹಾಯ್ಯಮೇನ್ನೈ ಜಗ।
ದ್ಭರಿತವಿಕ್ರಮಮುನಿಯ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳ।
ಸರಳಗ್ರದೊಳ್ ತರುವ ಪ್ರೀತಿ ಬರೆ ಪಾಲಿಸುವ ಜಗದೇಕವೀರನನಘಾ॥ (69)

ತಪನಕುಲಪಾವನ್ನನೆನ್ನಪಾಲಿಸಿದ ಪರಿ ।
ಗುಪಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುವಡೇಸರವ ।
ಕಪಿ ಚಪಲನಲ್ಪಸಾರಾನ್ವಿತನುಮೆನುತಖಿಲಲೋಕಮೆಲ್ಲಂ ಬಲ್ಲುದು ॥
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಡಿಂಗರಿಗನೆಂದೊರೆದು ಕರವಿಡಿದು ।
ಕೃಪಣತೆಯು ಪರಿದು ಸಂಪದಮಿತ್ತ ದೇವಗಾ ।
ನುಪಮೆದಾರೆಂದೆನಿಪೆನನುದಿನಂ ಮನ್ಮನೋಮಂದಿರದಿ ಪೂಜಿಪೆನೆಲೈ ॥ (70)

ಯೆನ್ನಿಂದಮುಪಕಾರವಾ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ।
ಮೆನ್ನಜನ್ಮವ ಸಫಲಮೆನಿಸಲ್ ಪ್ಲವಂಗಬಲ ।
ವನ್ನು ನೆರಪಿಹೆನರಸ ಮಳೆಗಾಲವಂ ಕಳೆದು ಕಾರ್ಯಕೊದಗುವೆನೆನ್ನುತ ॥
ಸನ್ನಾಹದೊಳಗಿರ್ದೆನಲ್ಲದಾಂ ಮದಮತ್ತ ।
ನೆನ್ನಿಸಿರೆನಾದಡಂ ಸೇವಕನ ದೋಷಂಗ ।
ಳನ್ನೆಣಿಸಲೇನುಂಟು ಕರುಣಾರಸದಿ ಪೊರೆಯುವೇಳ್ಕೆನುತ ಕೈಮುಗಿದನು ॥ (71)

ವಿನಯಯುಮ್ಮೃದುಮಧುರತರವಚನಂಗಳಿಂದಾಗ ।
ಮನಕೊದಗಲಾನಂದವೋವಿ ರವಿನಂದನನ ।
ಬಿನದವೆನಲಪ್ಪಿ ಸಂತೈಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಮತೆಯಿಂದ ॥
ಸನುಮತಂಗೊಳಿಸಲನುಗೈದ ಶ್ರೀರಾಮಪದ ।
ವನಜಸಾರಸಭೃಂಗ ಭವದೀಯ ಭಕ್ತಿಬಲ ।
ವನು ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ ಸಾರಾಂಶಮಂ ತಿಳಿದು ಹರುಷಿಸುವುದೆನುತೊರೆದನು ॥ (72)

ಜಗತೀತಳದಿ ರಾಮಗಹನಾಂಕಣಭೀಮ ।
ನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸೇನಾನಿ ನೀಂ ಜಯಶ್ರೀಜಾನಿ ।
ಯುಗಪದಿಟ್ಟೆಸಲಾವ ಕಾರ್ಯಮಾಗದು ಜೇವಲೋಕ ನೆನೆದಡೆ ಬಾರದೇ ॥
ಸುಗುಣತಿಳಯದ ಜಾಡ್ಯಮತಿಯೊಳತಿಕ್ರೂರಾಢ್ಯ ।
ದಗಣಿತದ ನುಡಿಗಳಂ ಮರೆವುದಾರಡಿಗೆಳಂ ।
ಜಗದೀಶ ದುಮ್ಮಾನಮನ್ನೋವಿ ಸನ್ಮಾನಮುಳದೆನಾಂ ಕಪಿಕುಲೇಂದ್ರ ॥ (73)

ಶರದಾಗಮಮದಾಗೆ ಮೊರೆವುತಾರಡಿ ಕೂಗೆ ।
ಮಿರುಗೆ ಕಾದಂಬಗತಿ ಚೆಲಿಸಲ್ಕದಂಬತತಿ ।
ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾಪ್ರತತಿ ಪರಿಮಳವಬೀರಲತಿರಾಗಮೇರ್ಪಡೆ ರಘುಪತಿ ॥
ಧರಣಿಜೆಯು ನೆನೆನೆನೆದು ದೈನ್ಯರಸನೊಳ್ ನನೆದು ।
ಪರಿಪರಿಯೆ ಪಲುಬುತಿರೆ ಪರಿಣಾಮಗೊಳ್ಳದುರೆ ।
ಮರುಗಿತಂತಃಕರುಣದಿಂ ಮುಂದೆ ವಿಬುಧಜಣ ಕಾಣ್ಬರಾದುದು ಕಾರಣಂ ॥ (74)

ಬೇಗ ನೀನೈದಿ ಸಂತೈಸದಿರಲಿನ್ನಾರು ।
ಪೋಗಿ ಸಂತಸಗೊಳಪ ವೀರರುಂಟೀ ತೋರು ।
ಭೋಗಜೆಯುಮೊವ ಪೊಣೆ ನೀನಲ್ಲದಾವನೆಣೆಯಾಗುವಂ ಭೂತಳದೊಳು ॥
ಜಾಗವಾಡದೆ ನಡೆದು ಜಂಜಡಗಳಂ ಪೊಡೆದು ।
ಶ್ರೀಗರುವನಂ ಪೊರೆದು ಶ್ರಿತವಾಂಛೆಯುಂ ಮೆರೆದು ।
ಸಾಗರಾಂತದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನಾಳ್ದು ಚಿರಸುಖದಿ ಬಾಳ್ದಪುದು ಕಪಿಕುಲೇಶ ॥ (75)

ಎಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಹರುಷೋತ್ಸುಕದೊ।
ಳೆಂದು ಭಾಸ್ಕರತನಯು ಮಂತ್ರಿಗಳಗೊರೆದ ಕಪಿ।
ವೃಂದವಂ ಪೊರವಳಯದಲ್ಲಿ ಶುಭವೇಳೆಯಲಿ ಪಾಳೆಯವ ಬಿಡಿಸಿ ಬೇಗಾ॥
ಇಂದಿರಾವರರಾಮಪುರದರಸನಂ ಕಾಣ್ಬೆ।
ನೆಂದು ಭುಲ್ಲವಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೂಜಿಸಿ ಚಿತ್ತ।
ದಿಂದ ರಘುವರಪದದ್ವಂದ್ವದೆಡೆಗೈದಿದಂ ಪ್ರಬಲಬಲದಿಂದ ಮುಂದೆ॥ (76)

(ಸಂಧಿ 14 ಕ್ಕಂ. ಪದ 615.)

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಪ್ರಬಲಬಲ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಹಿತವಾ ಸುಗ್ರೀವ।
ವಿಭವದಿಂದೈತಂದು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮನ।
ಶುಭಚರಣಗಳಗೆರಗಿ ಸಂತಸದಿ ಪ್ಲವಗಬಲವೆಲ್ಲವಂ ತೋರಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ತರಣಿತನಯನ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಂ ಕಂಡಾಗ।
ಮರುತಾತ್ಮಭವ ಚಮೂಪತಿ ನೀಲ ಕಪಿಬಲವ।
ಕರೆಸಿ ನಗರಾದ್ಬಹಿರ್ದೇಶದೊಳ್ ಪಾಳಯವ ಬಿಡಿಸಿ ಜವದಿಂದವೈದಿ॥
ತರಿಸಿ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಚಾಮರಂಗಳಂ ಶಿಬಿಕಾದಿ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಾಜೋಪಚಾರಗಳನನುಗೈದು।
ಹರುಷದಿಂ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈದರಾನಂದಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನಗಜೇ॥ (1)
ವಂದಿಮಾಗಧನಿಚಯಮುಗ್ಗಡಿಸಿ ಕೇಳ್ದು ರವಿ।
ನಂದನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕರವಿಡಿದು ಶುದ್ಧಾಂತ।
ದಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟೆಂದ್ರನಣ್ಣಂಗೆ ದಯದಿಂದವಿತ್ತ ನವರತುನಮಯದ॥
ಛಂದವಾದತಿಶಯದ ಶಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣವ।
ಬಂಧುರಪ್ರೇಮದಿಂದೈದಿ ಪಿಂದೆಡೆಯಲಾ।
ನಂದದಿಂ ಚತುರಂತಯಾನವೈಭವದಿಂದವಾಪುರವ ಪೊರವಂಟನು॥ (2)
ಬಿರುದನುಘ್ಘಡಿಪ ಮಾಗಧವಂದಿಸಂದೋಹ।
ಪುರತ ಸ್ಸುವರ್ಣಮಯಯಷ್ಟಿಕಾಸಾಗಳಂ।
ಉರವಣಿಸ ಪಿಡಿದುಂ (?) ಬರಾಬರಿಗಳಂ ಬಿಡಿಪ ಸೌವಿದಲ್ಲರ ರಭಸದಿ॥
ವರಕಶಾಘಾತಪಾತನದಿಂದ ಮೊಡಬಲದ।
ಹರಿಗಳಂ ಬೆದರಿಸುತ ಬರುತಮಿರಲುಭಯಚಾ।
ಮರತಚ್ಛತ್ರದೈತಂದ ಕಪಿಸಾರ್ವಭೌಮನಾನಂದದಿಂದ [ಭರದಿ]॥ (3)
ಅಂಜನಾಚಲನೀಳರತಿಬಲಾನ್ವಿತಪ್ಲವಗ।
ಕುಂಜರರ್ ಮುಕ್ಕೋಟಿಗಧಿನಾಥ ಹರಿಯು ಕರ।
ಕಂಜಗಳ ಮುಗಿವುತಿಹ ಜೇಯಪಾಯವಥಾರು ನಿಟ್ಟಿಪುದು ಬಹುಪರಾಕು॥
ಕಂಜಬಾಂಧವನಸ್ತಮಿಸುವಶೈಲನಿವಾಸ।
ರಂಜಿಸುವ ಹೇಮಾಭದಶಕೋಟಿ ಪ್ಲವಗ ಪ್ರ।
ಭಂಜನೋಪ್ಪತಿಯ ಕಪಿತತಿಯು ಕೈಮುಗಿಯುತಿದೆದಯದೊಳ್ಳೀಕ್ಷಿಪುದು ಜೀಯ॥

ಹರನ ಗಿರಿಯಿಂದವೈತಂದ ಸಾಸಿರಕೋಟಿ ।
ಹರಿಗಳಾ ಹರಿಕೇಸರಾಭವರ್ಣರು ಭಕ್ತಿ ।
ವೆರೆದೆವೆನುತಿಹುದು ಕಪಿರಾಯ ಚಿತ್ತವಧಾರು ತುಹಿನಗಿರಿತಟನಿಕಟದಿ ॥
ನಿರತವಿಹ ಸಾಹಸ್ರಕೋಟಿಸಂಖ್ಯಾ ಕಪೀ ।
ಶ್ವರರು ನಮಿಪರ್ ದೇವ ಧರಣೀಸುತೋಪಮಿತ ।
ದುರುಪರಾಕ್ರಮವೈಂಧ್ಯ ಶತಕೋಟಿ ಸಾಹಸ್ರವೆರಗುತಿದೆ ಕಪಿಲಲಾಮ ॥ (5)

ಕ್ಷೀರೋದಧಿಯ ತಟತಮಾಲ ವನವಾಸಿಗಳು ।
ನಾರಿಕೇಳಾದಿಗಳ ನೆಣಿಸಲಳವಲ್ಲ ದೌ
ದಾರ್ಯ ಶಾಖಾಮೃಗೋತ್ತಮರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬರಿಟ್ಟಸಾಯುಷ್ಮಂತನೆ ॥
ಧಾರುಣೀತಳದೊಳಿನಿತುಂಟಾ ಬಲೀಮುಖರ ।
ವೀರರೈತಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತೆರಗುತಿದೆ ।
ಸೂರನಂದನ ಪರಾಕೆನುತ ಬಿನ್ನಪಗೈದರಾ ವೇತ್ರಹಸ್ತರೊಲಿದು ॥ (6)

ಪ್ಲವಗಾಧಿಪತಿಗಳೈತಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಡ ।
ಲ್ಕವಿರಳದ ಹರ್ಷದಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸುತ ।
ಮವರವರ ವಿಧವರಿತು ಸನ್ಮಾನಬಹುಮಾನಗಳನಿತ್ತು ಕುಸ್ತರಿಸುತ ॥
ರವಿಕುಲೇಶನ ಕಾಂಬರತಿಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂ ಪೋಪ ।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೈದುವವಸರದಿ ಕಹಳೆತತಿ ।
ಸುವಿಮಲದ ಶಂಖಭೇರೀಮೃದಂಗಾದಿರವ ದಶದಿಶಾಕ್ರಮಣಗೈಯೆ ॥ (7)

ರಾಮನೊಪ್ಪಿದ ಪುಣ್ಯಶೈಲದೆಡೆ ಗೈತಂದು ।
ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಹಿತ ಶಿಬಿಕಾವತರಣಂಗೈದು ।
ನೇಮದಿಂ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳನು ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ನಳನಾಕ್ಷನೆಡೆಗೆ ನಡೆದು ॥
ಸಾಮಗಾನಪ್ರಿಯ ಸನಾತನ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ।
ಸಾಮಜಾವನ ಸದಾಶಿವಮಯ ನಿಜಾನಂದ ।
ದಾಮ ರಾಮ ನಮೋಯೆನುತ್ತ ವಂದನೆಂಗೈದನಾಗ ಸುಗ್ರೀವನೊಲಿದು ॥ (8)

ಎರಗಿದ ಕಪೀಂದ್ರನಂ ಬರಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡನಾ ಮಯನ ।
ಪರಿಪರಿಯಲುಪಚರಿಸಿ ಪೊಗಳಲದಂ ರಘುವೀರ ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯಮೆಂತೊ ॥
ನಿರತಿಶಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕರಕಲಿತವಾದಂತೆ ।
ತರಣಿಸುತನಾಗಮನಮಾತ್ರದಿಂ ಧರಣಿಜೆಯ ।
ಮರೆದು ಹಿಗ್ಗಿದನದೇಂ ಕರುಣಿಯೋ ನರನಾಥ ಭಜಕಸುರಭೂಜನಲ್ತೆ ॥ (9)

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆಂದ ।
ನತಿಶಯದ ಮೃದುಳತರದಿಂದ ನಸುನಗೆಯಿಂದ ।
ಕ್ಷಿತಿಪರಿಗೆ ಗುಣಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಮೆನಿಸುವವ ಕಾಲೋಪಸೇವನೆಯೊಳು ॥
ಹಿತಮಿತದಲನುಸರಿಸೆ ಸುಖದಿ ಬಾಳ್ದಪರಲ್ಲ ।
ದತಿಶಯಂಗೈಯೆ ಕಾಮವನು ತರುಗೊನೆಯೊಳಗೆ ।
ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮಲಗಿದನ ಪರಿಯಪ್ಪುದಲ್ಲದವ ಪ್ರಥಿತನಾಗನು ಕಪೀಶ ॥ (10)

ಅರಿಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಪೊರೆದು ನಿಜಬಂಧುಗಳ।
ಧರಿಣಿಗುಂ ಪ್ರಿಯನೆನಿಸಿ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಫಲವ।
ನರಿತುಂಡು ಧರ್ಮಸಂಕಲಿತಮನನಾದವಂಗರಸುತನ ಚಿರಮುಪ್ಪುದು ॥
ಹರಿಕುಲಾಗ್ರಣಿ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಪೇಳ್ದ।
ಪರಿಯನೀ ನರಿಯದುದೆ ಶತ್ರುನಿಗ್ರಹ ಜನಕ।
ತರುಣಿ ಬರುವಡುಪಾಯಮೇನುಂಟದಂ ತಿಳದು ಮಾಳ್ಪುದೈ ಮಂತ್ರಿವೆರದು॥ (11)

ಪೋದ ಕೀರ್ತಿಯು ಸಿರಿಯು ಪ್ಲವಗರಾಜ್ಯಂ ಸುಖಾ।
ಮೋದಂತವತ್ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲೆನಗೆ ಸಮನಿಸಲ್।
ಪಾದಸ್ಮರಣೆವಿಡಿದು ಪಲವುವಿಧ ಸಾಧನದ ಪರಿಕರಗಳನುವಗೈದು ॥
ಮೇದುರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದೈತಂದು ರಕ್ಕಸನ।
ಸೂದನಂಗೈವರಿಚ್ಛೈಸಿರ್ಪೆ ಕಪಿಬಲನ।
ನೀ ದಯದಲೀಕ್ಷಿಪುದು ಬಾನೆಡೆಯು ಮತ್ತಿಳೆಯು ಬೆಸಲಾದೊಲೆಸೆವುದೈಸೆ ॥(12)

ದೇವಗಂಧರ್ವಋಷಿಪುತ್ರಹರಿಶರಭಗಜ।
ತೀವಿಯುಳ್ಳತುಲಬಲರೀ ಬಲೀಮುಖರಖಿಲ।
ಪಾವನಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರ ವಾಸಿಗಳು ಭೂತಳದಪರಿಯನೆಲ್ಲರ್ ಬಲ್ಲರು ॥
ದೇವರಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮಾಳ್ಕಿಯೊಳ್ ಕಾರ್ಯವನ।
ತೀವಜವದಿಂದೈದಿ ಪದದೆಡೆಯಲೊಪ್ಪಗಿಪ।
ಈ ವಸುಧಯೊಳಗಿವರಿಗಗ್ಗಳದ ವಿಕ್ರಮರ್ ಕಾಣ್ಬುದಿಲ್ಲರಸ ನೆಲದೆ ॥ (13)

ಸಾಮುದ್ರಸಾದೇಯ ಪಾರ್ವತೇಯರು ಮಹದ್।
ಭೀಮಬಲ ಪ್ರಬಲದಾಡೆಗಳು ಘೋರಾಕೃತಿಯ।
ಧೂಮುರಹಿತಗ್ನಿಯಂತೆಸೆವರತಿಜೀವಿಗಳು ವೈನತೇಯೋಪಮಿತರು ॥
ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ ತನುವ ತೆತ್ತು ಶಿರದೊಳಗಾಂತು।
ನೇಮಮಂ ಮನದಿಷ್ಟಮೇನುಂಟದೆಲ್ಲಮಂ।
ತಾಮಸಂಗೈಯದಲೆ ತಂದೀವರೀ ಪ್ಲವಗಸತ್ತಮರು ಮಿತ್ರಜ್ಞರು ॥ (14)

ಶತಶತ ಸಹಸ್ರ ಸಾಹಸ್ರ ಲಕ್ಷಂ ಲಕ್ಷ।
ವಿತತಮಯುತಾಯುತಂ ಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳು ಮ।
ತ್ತತಿಶಯ ರಾಬ್ಬುದಮರ್ಬುದಂ ಖರ್ವ ಶತಖರ್ವ ಶಂಕು ಸಾಸಿರಶಂಕುಗಳ್ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯರೇಣುಗಳೆಣಿಸಬಹುದು ಕಪಿಬಲದ ಸಂ।
ಗತಿಯ ಗಣಿಸಲ್ಕೂಡದೇಕಂ ಪದಾರ್ಥ ಪರಿ।
ಗತಲೆಖ್ಖದಿಂದಾಗರಸ ಮತ್ತೀಬಲಂ ತವ ಪದದೊಳಗಂಗೈವುದು ॥ (15)

ಮೇರುಮಂದರನಿಲಯದಮಿತಸಾಹಸಗಳೀ।
ಧಾರಿಣಿಯನೆಲ್ಲಮಂ ಚರಿಸಿ ಬಲ್ಲರ್ ದೇವ।
ಚೋರದಶಕಂಧರನ ತರಿದು ಧರಣೀಸುತೆಯ ತಂದೊಪ್ಪಿಸದೆ ಮಾಣರು ॥
ಕಾರಿಯಮೊಳೆಲ್ಲಂ ಭವಚ್ಚರಣಗಳಗೆ ವಿ।
ಸ್ತಾರವೆನೆ ಗೋಚರಿಪುದೆನುತೊರೆದ ಭಾಸ್ಕರಕು।
ಮಾರನಂ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದ ನಸುನಗುತ ವಿನಯದಿಂದ॥ (16)

ಸುರಪ ಮಳೆಗರೆವುದುಂ ಸೂರ್ಯ ಕಳ್ತಲೆಯನಂ।
ಪರಿದಪುದು ಶಶಿ ಸರ್ವಜಗತಿಯುಂ ಪೊರೆದಪುದು।
ಧರೆಗಿದೇಂ ಚಿತ್ರ ಸನ್ಮಿತ್ರ ಮಿತ್ರಾರಸಂ ನಿನ್ನಿಂ ಸನಾಥನಾಗಿ॥
ಅರಿದಶಾಸ್ಯನ ಕುಲವ ತರಿದು ವೈದೇಹಿಯಂ।
ಕರವಿಡಿದೆನೆಂದಿರ್ದೆನಲ್ಲದನುಮಾನ ಮೇ।
ನಿರುವುದೈ ಕಪಿರಾಯ ಸಾಧುಸಜ್ಜನ ಪ್ರಿಯ ಸಖಜನಾನಂದದಾಯ॥ (17)

ಯೆನುತ ಸಂತಸದಿಂದ ರಾಘವಂ ಪೇಳುತಿರ।
ಲನಿತರೊಳ್ ಕೆಂದೂಳಡದುರ್ದ ನಭವುಂ ತುಂಬಿ।
ತಿನಶಶಿಗ್ರಹತಾರೆಗಳ ಗರ್ಭದೊಳಗಾಂತ ಭೂತಳಮದಾಗ್ರುಂಬರಂ॥
ವನಪರ್ವತಂಗಳು ಕುಲಾಲಚಕ್ರೋಪಮಿತ।
ಮೆನೆ ಭೂಮಿಕಂಪಿಸಿದುದೆಣ್ದೆಸೆಗಳೋಳ್ ಪ್ರತಿ।
ಧ್ವನಿಗೊಡಲು ಕಡಲು ಮೇಲ್ವರಿದಂತೆ ವಾನರೀಶ್ಯಾನೆ ನಡೆತಂದುದೊಲಿದು॥ (18)

ತರುಣಾರ್ಕನಿಭವರ್ಣ ಪದ್ಮಕಿಂಜಲ್ಕನಿಭ।
ವರಸುಧಾಕರತೇಜ ಮೇರುಮಂದರಮೆನಿಪ।
ಹರಿಗಳು ಪತ್ತುಸಾಸಿರಕೋಟಿಯೊಡಗೊಂಡು ಶತಬಲಿಯು ಕಂಗೆಸೆದನು॥
ಮಿರುಪ ಸೌವರ್ಣಶೈಲಾಭ ದಶಸಾಹಸ್ರ।
ಮೆರಡೊಂದು ಕೋಟಿ ಕಪಿಬಲಸಹಿತವೈತಂದು।
ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದ ತಾರೆಯ ಪಿತೃನಾತ ಗಜಸಾರನಾ ಕಪಿವೀರನು॥ (19)

ರುಮೆಯ ಪಿತನೈತಂದು ಸಾಸಿರಂಕೋಟಿಯುತ।
ಸಮದಕೇಸರಿದರ್ಪ ಕಪಿವೀರರೊಡವೆರೆದು।
ವಿಮಲಫಲಪುಷ್ಪಗಳ ಕರವಿಡಿದು ಕೈಮುಗಿದು ಕೆಲಸಾರಿದಂ ಮುದದೊಳು॥
ಕಮಲಕಿಂಜಲ್ಕನಿಭದಮಿತಸಾಹಸ್ರಕಪಿ।
ರಮಣೀಯಾಧೀಯುತಂ ವೀರಕೇಸರಿ ಬಂದ।
ನಮಿತಧೀಯುತ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಗ್ರೇಸರಂ ವೈದೋರಿದಂ ಮುದದೊಳು॥ (20)

ಬಂದ ಗೋಲಾಂಗೂಲಪತಿ ಗವಾಕ್ಷಂ ಸೇನೆ।
ಯಿಂದಮೊಕ್ಕೋಟಿ ಸಾಸಿರವಾರ ತೋರ್ದೈದೆ।
ಪಿಂದೆ ಋಕ್ಷಂಗಳಧಿನಾಥ ಧೂಮ್ರಂ ಸುಳದ ನಿಕ್ಕೋಟಿಬಲವೆರೆದು॥
ಛಂದದಿಂ ಮುಕ್ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳಂ ಕೈಲಾಸ।
ಮಂದರೋಪಮಮೆನಲ್ ಪನಸ ತೋರಿದ ಮೇಘ।
ದಂದದಿಂ ನೀಲ ದಶಕೋಟಿಮಂಗಗಳೊಳೈದಿ ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದನು॥ (21)

ಐದುಕೋಟಿ ಪ್ಲವಂಗಮರಿಂದ ಗವಯ ತಾ।
ನೈದೆ ಬಂದನು ದಧಿಮುಖಂ ಕೋಟಿಸಾಸಿರದ।
ಲೈದಿ ಬರಲಶ್ವಿನೀಪುತ್ರರ್ ಮಹಾಬಲರ್ ಮೈಂದದ್ವಿವಿದನಾಮರು॥
ಐದೈದು ಮತ್ತೈದು ಕೋಟಿಸಾಸಿರ ಕಪಿಗ।
ಳೈದಿ ಬರಲೈತಂದ ಮುಕ್ಕೋಟಿ ವಾನರರ।
ನೈದೊಡನೆ ಕರೆದು ಗಜನೆಂಬಾ ಮಹಾಕಪಿಯು ಕಂಗೆಸೆದ ಮೋದದಿಂದ॥ (22)

ಅಂಬುಜಾಸನತನಯು ನಿಖಿಲಭಲ್ಲೂಕನಿಕು।
ರುಂಬದಶಕೋಟಿಯುತನಾಗಿ ನಡೆತಂದನಾ।
ಜಾಂಬವನು ಬಲಶಾಲಿ ಮತಿಯುತ್ತರೊಳಗ್ಗಳಂ ಮಾನ್ಯ ಹರಿಮೂರ್ಧನ್ಯನು॥
ಕುಂಭಜೋಪಮರುಮಣ್ವಾನ್ನಾಮ ವಾನರಂ।
ಸಂಭ್ರಮದಿ ಕೋಟಿಶತಶಾಖಾಮೃಗಂಗಳಾ।
ಡಂಬರದಲೈತಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತೆರಗಿ ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದನು॥ (23)

ಮಂದರಂ ಮೇರುವೈತಂದ ಮೂಳ್ಕಿಯೊಳು ನಡೆ।
ತಂದನಾ ಗಂಧಮಾಧನ ಕೋಟಿಶತಶತಗ।
ಳಂದ ಪದ್ಮಸಹಸ್ರಶಂಕುಶತಮರ್ಬುದಗಳಮಿತಬಲದೊಡನೆ ಬೇಗ॥
ಬಂದ ಯುವರಾಜನಂಗದನಿಂದ್ರಸಂಭೂತ।
ನಿಂದಧಿಕಬಲನಾತನೊತ್ತಿನಲಿ ಷಟ್ಕೋಟಿ।
ಬೃಂದದಿಂ ತಾರ ಮೈದೋರಿದಂ ರಾಘವಂ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವೊಲು॥ (24)

ಪನ್ನೊಂದುಕೋಟಿ ಕಪಿವೀರರೊಡವೆರೆದಾಗ।
ನನ್ನಿಯಿಂದಯುಥಾಪನೈತಂದನೆಡಬಲದಿ।
ಸನ್ನುತಿಸಲಯುತಸಾಸಿರ ಕಪಿಪ್ರವರರುಂ ರಂಭ ನಡೆತಂದನೊಲಿದು॥
ಭಿನ್ನಗಿರಿಶಕಲಗಳೊಯೆನಲೆರಡು ಕೋಟಿಕಪಿ।
ಯುನ್ನತರನೊಡವೆರೆದು ದುರ್ಮುಖ ಮಹಾವೀರ।
ಮುನ್ನೈದಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ರವಿಸುತನ ಕೆಲದೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಂದನು॥ (25)

ರಜತಾಚಲೋಪಮಿತ ರಮಣೀಯಕರಮಾದ।
ವಿಜಯಕೋಟಿಸಹಸ್ರ ಕಪಿಗಳೆಡಬಲದೊಳಂ।
ಭಜಿಸುತಿರೆ ಹನುಮಂತನೈತಂದು ಪದಕೆರಗಿ ವಾನರೀಬಲವ ತೋರೆ॥
ಕುಜಗಿರಿವ್ರಜಹಸ್ತಕಲಿತಪ್ಲವಗಾಧಿಪರು।
ಗಜರುತ್ತಮೊಕ್ಕೋಟಿ ಶತದೊಳಂ ವಿಶ್ವಕ।
ರ್ಮಜ ನಳಂ ತಾಂ ಬಂದು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದೆರಗಿ ಕಂಡನಾ ರಘುವೀರನ॥ (26)

ದಧಿಮುಖಂ ದಶಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳಂದೈತಂದ।
ಸದೆ ಶರಭ ಕುಮುದ ವೈಶ್ವಾನರಂ ಮೊದಲಾದ।
ಪದಿನೇಳುಕೋಟಿ ಕಪಿನಾಯಕರೊಳಾ ಪೃಥಿವಿ ಕಂಗೆಸೆಯದಾದುದಾಗ॥
ಇದರಿಂದಮಾಚೆಯೊಳು ಬರುವ ಕಪಿಸಂತತಿಗ।
ಳುದಯಮಂ ಗಣಿಸಲಾರ್ಗಳವಲ್ಲ ನಾಯಕರು।
ವಿದಿತವಾಗಿರುವುದೆಪ್ಪತ್ತೇಳುಕೋಟಿ ಮಗುಳಿನಿತಿರ್ಪ ರೆನುತರಿಯುರು॥ (27)

ಬಲವೆಲ್ಲ ಬಂದುದಾಕ್ಷಣದಿ ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತು।
ಮುಲಿವ ಮೇಘಂಗಳೆನೆ ಸುಗ್ರೀವನವರುಗಳ।
ನೊಲಿದು ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಘವೇಂದ್ರನಂ ಕಾಣಿಸುತ ಕಾಣಿಕೆಗಳೊಪ್ಪಿಸುತ॥
ಕಳುಪಿ ಕೈಮುಗಿದು ರಘುವೀರ ಕೇಳೀ ಬಲದಿ।
ನಳನಭವನಿಂದ್ರಚಂದ್ರಾದಿ ದೇವರ್ಕಳೇ।
ತಳೆದು ಕಪಿರೂಪುಗಳ ತ್ವಚ್ಚರಣಸೇವೆಗೈತಂದಿರ್ಪರೆಂದರಿವುದು॥ (28)

ವಿನತಾಸುತನ ಗಮನ ವೀರಮಾರುತನ ಗತಿ।
ಯನು ಮಿಕ್ಕಿರ್ಪರಿಂದಾದಿದೇವರ್ಕಳಂ।
ಮನದೊಳಗೆ ಗಣಿಸದ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೀ ಬಲದೊಳಿರ್ಪರೈ ಕಪಿವೀರರು॥
ವನಜಜಾಂಡದ ಕರ್ಪರವನೊಡೆವ ಬಲಗಳುಂ।
ಘನಕಾಮರೂಪಿಗಳು ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕ್ಯಮಂ।
ದಿನಿಸಿಕೊಳಲೂಳಗಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂದಿಹರು ಬೆಸನೀವುದಭಿಮತವನು॥ (29)

ಎಂದೊರೆದ ಸುಗ್ರೀವನಂ ತೆಗದು ತಳ್ಕೈಸಿ।
ಬಂಧುರಸ್ನೇಹದಿಂದಾಗ ರಘುನಂದನಂ।
ಛಂದದಿಂ ನುಡಿದ ಸುರತರುವಂಗಣದೊಳಿರ್ದು ಬೇರೆ ಬಯಸುವದದೇನು॥
ಪಿಂದೊರೆದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾನು ನಿನ್ನಾಧೀನ।
ಮೆಂದು ಬಳಕಡಿಗಡಿಗೆ ಕಾರ್ಯಂಗಳೀನರುಪ।
ಲಂದು ಮುಂದಾಗುವದ ನೀನೆ ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿದು ಮಾಡುವದು ಮನವೊಲಿದೊಲು॥

ಧರಣಿಜೆಯ ಪೋಗಾಡಿ ದುಮ್ಮಾನದೊಳು ಕೂಡಿ।
ಬರತಮರುಜಾತ್ಮಜಕಬಂಧಾದಿ ವಚನಗಳ।
ಪರಿವಿಡಿದು ಭಾಸ್ಕರನ ಸುತನ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಿ ಸರ್ವಸ್ವಮನ್ನಾತಗೆ॥
ಕರಕಲಿತ ಗೈದಾಗ ದುರುಳದಶಶಿರ ಪೋದ।
ಧರಣಿಸುತೆಸಿರಿಸಂಪದಂಗಳುಂ ವಶಮಾದು।
ದರಿತು ಮಗುಳಾವುದಾನೊರೆವುದುಳಿದೆನು ತಿಳಿವುದಿದ ಜಯಕಳತ್ರ॥ (31)

ಹರುಷದಿಂ ಗಾಮಪುರದರಸಂ ನಿರೂಪಿಸಿದ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವಕೇಳಿ ಸುಗ್ರೀವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ದೆರಗಿ ಕರಗಳಮುಗಿದು ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ಕಪಿಬಲವ ಕಳುಪೆ ಬೆಸನಾಂತು ಮುದದಿ॥
ಕರೆದಾ ಬಲಾಢ್ಯರೊಡನೊರೆದನತಿವೇಗದಿಂ।
ಪರಿದು ದಶಕಂಧರನ ತಾಣಮಂ ಕಂಡು ಬಂ।
ದೊರೆವ ಬಲಶಾಲಿಗಳ ಪೆರೆದೆಗವುದೆಂದೆನುತ ನೇಮಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ (32)

ಸಂಧಿ 15 ಕ್ಕಂ ಪದ 642॥

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ವಿನುತಂ ಮರುತ್ತನಯಶತಬಲಿಸುಷೇಣಕರ।
ನಿನಸುತಂ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ಕರೆದು ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳಂ।
ಜನಕನಂದನೆಯನರಸುವಡೆ ಕಳುಪಿದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲಿ॥

ರಾಮನಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ರವಿತನಯನತಿವಿನಯ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ವಿನತನಂ ಕರೆದು ಪೇಳಿದ ನೀನು।
ಸೋಮಸೂರ್ಯಾತ್ಮಭವ ಮುಖ್ಯಕಪಿನಾಯಕರನೊಡಗೊಂಡು ಮೂಡಗಡೆಗೆ॥
ಸೇಮದಿಂದೈದಿ ನದಿನದಗಳ ಗುಹಾಶಯಗ।
ಳಾ ಮಹಾರಣ್ಯಗಳ ಪೊಕ್ಕು ಶೋಧಿಸಿ ಬೇಗ।
ರಾಮನಂಗನೆಯ ಕುರುಹನ್ನಾಂತು ಬಹುದೆನುತ ಪೇಳ್ದನದ್ರೀಂದ್ರಜಾತೆ॥ (1)

ಗಗನಧುನಿಯುಂ ಸರಯು ಕಾಳಿಂದಿ ಸರಸತಿಯು ।
ನೊಗುಮಿಗೆಯು ಸಿಂಧುಶೋಣಾದಿಗಳನುತ್ತರಿಸಿ ।
ಮಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಮಾಲಾ ವಿದೇಹ ಮಾಳವಕಾಶಿಕೋಸಲಂ ಮಗಧಂಗಳಾ ॥
ಸೊಗಸಾದ ಪತ್ತಣಂ ರಜತಾಕರಸ್ಥಳವ ।
ಮಿಗೆಕೋಶಕಾರ ತಾಣಂಗಳಲಿ ನೀವು ಪೊಕ್ಕು ।
ಜಗತೀತ್ರನೂಭವೆಯ ನರಸುವದು ಕುರುಪಿಡಿದು ಕಾಮರೂಪಂಗಳಿಂದೆ ॥ (2)
ಉದಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿರ್ಪ ಶೈಲನಗರಂಗಳಂ ।
ಕುಧರಕೋಟಿಯೊಳಿರ್ಪ ಘೋರಯವನಾದಿಗಳ ।
ಸದರಕರ್ಣಿಕಮೇಕಪಾದ ಬಳಸಿಹ ಕರ್ಣದಾರ್ಜಯುರಯೋಮುಖಿಗಳಾ ॥
ವಿಧುವೈರಿಯನೆ ಕಿರಾತರ್ಕರ್ಣಚೂಡರಂ ।
ಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿರ್ಪ ಹೇಮಾಂಗಪುರುಷಾದ ।
ರದುಭುತದ ಪತ್ತಣಗಳನ್ನರಸಿ ನೋಳ್ಪುದೈ ಕಾಮರೂಪಿಂದೆ ಜವದಿ ॥ (3)
ಯೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ರತ್ನಮಯಮೆನಿಸುವ ಯವದ್ವೀಪ ।
ಮೊಡನೇಳು ರಾಜ್ಯೋಪಶೋಭಿತಂ ಸೌವರ್ಣ ।
ಮುಡುನಿಕಾಶದ ರೌಪ್ಯ ಸ್ವರ್ಣಮಂಡಿತ ಧರಣಿಯಿಂದ ರಾರಾಜಿಸುವದು ॥
ಕಡೆಗೊಳಿಸುತಾ ಯವದ್ವೀಪಮಂ ಪೋಗೆ ಮುಂ ।
ಗಡೆಯುಲಂಬರಚುಂಬಿಸಿಸಿರನಗ ಕಂಗೊಳಪು ।
ದೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ದೇವದಾನವರು ತೋರುವರಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪುದೈ ಜಾನಕಿಯನು ॥ (4)
ಮುಂದೆ ಲೋಹಿತಜಲಮಗಾಧಭೀಮಾಕೃತಿಯು ।
ಲೊಂದಿರ್ಪ ಸಿಂಧುತೀರವ ಕಂಡು ಬಹುವನಗ ।
ಳಂದಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಪರ್ವತಗಳಿಂದುದಿತ ನದಿಗಳಂ ನಿಷ್ಕುಟಗಳ ॥
ಛಂದಛಂದದ ದರಿಗಳುಪವನಗಳಂ ನೋಡಿ ।
ಸಿಂಧುದ್ವೀಪಂಗಳಂ ಕಂಡು ಜೆಚ್ಚರಗೊಂಡು ।
ಮುಂದಕೆಡಿಯಿಡುವದೈ ಕಾಣೆ ನೆಳಲಂ ಪಿಡಿವ ದನುಜರೊಪ್ಪಿರುವರಲ್ಲಿ ॥ (5)
ಕಳೆದು ಮುಂದಕ್ಕೈದೆ ಲೋಹಿತದ ಸಾಗರಂ ।
ಪೊಳೆವಧಿಕಕೂಟ ಶಾಲ್ಮಲಿಯುಂ ಮಹಾಗರುಡ ।
ನಿಳಯಮನ್ನುಳಿದು ಮುಂದಡಿಯಿಡಲ್ಮಂದೇಹನಾಮರಕ್ಕಸಸಮುದಯಂ ।
ಕಳೆವೆತ್ತ ಶೈಲಶೃಂಗಂಗಳೋಳ್ ಜೋಲ್ದಿರುವ ।
ನಳಿನ ಮಿತ್ರೋದಯಾದಿ ವಿಪ್ರದತ್ತಾರ್ಘ್ಯದಿಂ ।
ಕಳಚಿಬೀಳುವ ರಹಸ್ಯಹನಿ ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಭೀಮ ದೌರ್ಜನ್ಯಬಳೆರೂ ॥ (6)
ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡೆಯೆ ಕ್ಷೀರೋದಧಿಯು ಕಂಗೊಳಪು ।
ದಲ್ಲಿ ವೃಷಭಾಚಲಂ ದಿವ್ಯಫಲಪುಷ್ಪಂಗ ।
ಳುಲ್ಲಾಸದಿಂ ರಜತದುಪಪರ್ವತಗಳಿಂದ ರಾಮಣೀಯಕಮಾಗುತೆ ।
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಜತಸೌವರ್ಣಖಚಿತದ ಸರಗ ।
ಳಲ್ಲಿ ಪೊಂದಾವರೆಗಳುಣುತಂ ಸುದರ್ಶನದ ।
ಚೆಲ್ವಾಂತ ರಾಜಹಂಸೀಗಣ ಸಮಾಕುಲದಿ ಕಂಗೊಳಪುದಾ ಶೈಲವು ॥ (7)

ಸುರಯಕ್ಷಕಿನ್ನರಾಪ್ಸರಿಯರೆಲ್ಲಂ ಕ್ರೀಡೆ।
ವೆರದಿರ್ಪರಾನೆಲದಿ ಮುಂದಕೈದಲ್ತೋರ್ಪುದು।
ದುರುಭೀಷಣಂ ಸರ್ವಭೂತಭಯದಂ ಜಲೋದಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪದಿಂದ॥
ತುರಗವದನಂ ಪುಟ್ಟಿ ಸಾಗರದ ನಿರ್ಘೋಷ।
ದುರುಭರದಿ ನೋಡಿ ಬಡಬಾಮುಖವ ನಿರ್ವಹಿಪ।
ಡರರೆ ಧೃತಿಯುತರಲ್ಲದುಳಿದರಿಂಗಾಗದಾ ತಾಣಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವರೆ॥ (8)

ಸಾಗರೋತ್ತರತಟದಿ ಹದಿಮೂರು ಯೋಜನದ।
ರಾಗಮಯಕನಕಪರ್ವತಮೆಸೆವುದದ ಬೇಳ್ವ।
ರಾಗವಿೞ ಕರುಜಾತರೂಪಶಿಲೆಯೆಂದೆನುತಲಾ ಮಹಾಪರ್ವತದೊಳು॥
ಮೇಗಿರ್ಪ ಚಂದ್ರನಿಭಪನ್ನಂಗ ಭೂಧರಂ।
ಶ್ರೀಗರುವ ಸಾಸಿರ ಫಣಾವಿಭೂಷಿತ ಮಹಾ।
ಭೋಗತಾಲಾಂಕಂ ದಶೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಗಂ ವಶನೆನಿಸಿ ಪ್ರೀತಿವೆರಸಿ॥ (9)

ಮೆರೆದಿರ್ಪನಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕೈದಲು ಹೇಮ।
ವೆರೆದ ಶ್ರೀಮಾನುದಯಪರ್ವತಂ ಬಾನೆಡೆಯ।
ಶಿರವಿಟ್ಟನೂರು ಯೋಜನದಾಯತದಿ ತೋರ್ಪುದದು ಸ್ವರ್ಣಮಯದಿಂದಲೆ॥
ಪರಿಪರಿಯ ನಂದನದಿ ಸುರಪಾದಿ ಸೇವಿತದಿ।
ಹರುಷಗೊಳಿಸುವದೊಂದು ಯೋಜನದ ವಿಸ್ತಾರ।
ಸಿರಿಕರದ ಶತ ಯೋಜನೋನ್ನತದ ಸೌಮನಸ್ಸೆನ್ನಾರು ಶೃಂಗಮಿಹುದು॥ (10)

ಮೊದಲು ಪದಮಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆರಡನೆಯ ಪದವ।
ಪದುಳದಿಂದುತ್ತರದ ಮೇರುಮಸ್ತಕದೊಳಂ।
ಪದುಮನಾಭಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮರೂಪಮಂ ಕೊಂಡಕಾಲದೊಳಗಿಟ್ಟು ನಡೆದಂ॥
ಉದಯಗಿರಿವಾಲಖಿಲ್ಯಾದ್ಯ ವೈಖಾನಸರು।
ಮುದದೊಳೆಸೆವರು ಸುಧಾಗಿರಿಗೆ ಒರೆಯೆನಿಸಿಹುದು।
ಸದಯಭಾಸ್ಕರಗೈದಿಬರಲುತ್ತರವನುಳದು ದಿವಸವಾದಪುದೂರ್ವಿಗೆ॥ (11)

ತರಣಿಯುಂಗದರಾಗ ಗಿರಿಯದೇಹಚ್ಛಾಯೆ।
ವೆರದೆರಡು ಪೂರ್ವಸಂಧ್ಯಾಪ್ರವರ್ತನೆಯಪ್ಪ।
ಧರಿಸಿ ಧರಣೀಸುತೆಯ ಕುರುಪರಿದು ತಿಂಗಳೊಳಗೈತರ್ಪುದತಿಜವದೊಳು॥
ಬರದಾವನುಳದನವ ದಂಡನಾಯೋಗ್ಯನೆಂ।
ದೊರೆದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಗಸ್ತ್ಯೇಶಗಂ ಮಾರುತಿಯ।
ಕರೆದಂ ಗವಾಕ್ಷಗಜಗವಯಮೈಂಥದ್ವಿವಿಧಜಾಂಬವಾದ್ಯರ ಪ್ರೇಮದಿ॥ (12)

ಪೇಳದಂ ದಕ್ಷಿಣದ ದಿಕ್ಕು ದುಸ್ತರ ದೈತ್ಯ।
ರಾಳದವ ಸಂಚರಿಪನವನ ನೇಮದಿ ಕ್ರೂರ।
ಕಾಳರಕ್ಕಸರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೈದು ನಿಂದಿರ್ಪರದರಿಂದೆ ಜಾಗ್ರತೆಯನು॥
ತಾಳ ಮುಂದೈದು ಸಾಸಿರ ಪಡೆಯ ವಿಂಧ್ಯದಿ ಲ।
ತಾಳಗುಲ್ಮಾದ್ಯ ತರುಷಂಡಗಳ ನೋಡಿ ಮುಂ।
ದಾಳುಗಳ ಪಂಥಾನಕಂ ಕಳುಪಿ ನಡೆದಪುದು ನರ್ಮದಾತಟಕೆ ಮುದದಿ। (13)

ಭೋಗವತಿಯುಂ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿವರದಾನದಿಯು।
ಮೇಗೆ ಬನೆತರುತುಂಗಭದ್ರೆಯುದರಿಂ ಮುಂದೆ।
ಪೋಗಲ್ವಿದರ್ಭ ಮಾಹಿಷ್ಮಕ ಕಳಿಂಗಮುಂ ಕಳಕಳದು ಬಳಕ ಮುಂದೆ॥
ಬೇಗದಿಂ ದಂಡಕಾರಣ್ಯ ಕೇರಳ ಚೋರ।
ಮಾಗಧ ದ್ರವಿಡಾದಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಶೋಧಿಸುತ।
ಪೋಗಿ ಕಂಡಪುದಯೋಮುಖನಾಮಪರ್ವತವ ಸರ್ವತರು ಮಂಡಿತವೆನು॥ (14)
ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆದಕುತ್ತೈತರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸುವ।
ದುಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಕಾವೇರಿಯು ಮಹಾನದಿಯು।
ಚೆಲ್ವಿನಿಂ ಸೇವಿಸುವ ಸಿದ್ಧಚಾರಣಗಣವ ನೋಡುತ್ತೈದಲ್ಕೆ ಮುಂದೆ॥
ಬಲ್ಲಹನಗಸ್ತ್ಯ ತಾಪಸವರ್ಯ ಸೂರ್ಯಸಿಭ।
ನಲ್ಲಿರ್ಪನಾತನಪ್ಪಣೆ ಪಿಡಿದು ಗಿರಿತಟಗ।
ಳಲ್ಲಿ ನೋಡುವದು ಚಂದನವನೋದ್ದೇಶಗಳ ನಮಿತ ಗುಲ್ಮಾದ್ಯಗಳನೂ॥ (15)
ಟೆಂಕಣುದಧಿಯುನು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಮಾಹೇಂದ್ರಗಿರಿ।
ಯಂ ಕಂಡು ಪರಿಪರಿಯುತದುಗುಲ್ಮಗುಹೆಗಳಲಿ।
ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆಯರಸಿ ನೋಡುವದು ಜಾಗ್ರತೆಯೊಳನಿತುನೆಲನಂ ತೊರೆಯದೆ॥
ಬಿಂಕದಿಂದಡಿಯಿಡಲ್ ಸಿಂಹಿಕಾನಾಮದ ಕ।
ಳಂಕೆ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಿಯಿರ್ಪಳಾ ದೇಶಮಂ।
ಸೊಂಕದೋರೆಯೊಳೈದಿ ಪುಷ್ಪಿತಕಶೈಲಮಂ ಕಾಣ್ಬುದಲೆ ರಮ್ಯಕಮೆನೆ॥ (16)
ರವಿಶಶಿನಿಭಂಗಳಂತೆಸೆವ ಕೋಡುಗಳಿಂದ।
ತವಕದಿಂದಂಬರವ ಚುಂಬಿಪುದು ಕಾಂಚನದ।
ನವಕಶೃಂಗವನೊಂದ ಸೇವಿಪ ದಿವಾಕರಂ ರಜತವ ನಿಶಾಧಿಪತಿಯು॥
ಪವಣಿಂದ ಭಜಿಪಂ ನೃಶಂಸ ನಾಸ್ತಿಕ ಕೃಪಣ।
ನವಿರಳದ ವಂಚಕರಿಗಾ ಶೈಲ ಕಾಣ್ಬುಡದು।
ಸುವಿವೇಕದಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಗಿರಿಯೊಳರಸುವದು ಜನಕಜಾತೆಯನು ಬಿಡದೆ॥ (17)
ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಯೋಜನದಗಲ।
ಪದದಿ ಪೋಪುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲಿಂದ ನಡದರುಂ।
ವಿದಿತಮಪ್ಪುದು ಸೂರ್ಯವನ್ನಾಮಗಿರಿಯೊಂದು ತತ್ತಟದೊಳರಸಿನೋಡಿ॥
ಪದುಳದಿಂದೈದಿ ವೈದ್ಯುತಪರ್ವತವ ಕಾಣು।
ತದರೊಳಗೆ ಮೂಲಫಲಮಧುಭೋಜನಂ ಗೈದು।
ಪದವಿಯುಂ ಪಿಡಿದೈದೆ ಕಂಜರದ ಪೆಸರಾಂತ ಗಿರಿಯೊಂದು ತೋರ್ಪುದೈಸೆ॥ (18)
ಕಲಶಜನ ಭವನಮದು ದೇವನಿರ್ಮಿತವದರೋ।
ಳೊಲಿದೊಂದು ಯೋಜನದ ವಿಸ್ತಾರಮಂಬರವ।
ನಿಲುಕುವದು ದಶಯೋಜನಾಯತದ ಕೋಡೊಂದು ಕನಕಮಣಿಮಯಖಚಿತದಿ॥
ನಿಲಯು ಸರ್ಪಂಗಳಿಗೆ ವಾಸುಗಿಯು ಸೌಖ್ಯದಿಂ।
ದೊಲಿದಿರ್ಪನದು ಭೋಗವತಿಯೆಂಬನಾಮಸಂ।
ಕಲಿತಮಾಗಿಹುದದರೊಳರಸುವದು ಜನಕಸುತೆಯನು ಕಾಮರೂಪಿನಿಂದೆ॥ (19)

ಭೋಗವತಿಯಂ ಕಳೆದು ಮುಂದೆ ನೋಡುತ ನಡೆಯು।
ಲಾಗ ಸರ್ವರ್ತುಮಯ ಸರ್ವರತ್ನಾಢ್ಯತೆಯು।
ಪೂಗವೆನೆ ವೃಷಭಪರ್ವತಮದರೊಳೊಪ್ಪಿಹುದು ಚಂದನದ ಬನವದರೊಳು॥
ಬೇಗನಿಟ್ಟೈಸುತದಂ ಮುಟ್ಟದಿರಿ ಗಾಂಧರ್ವ।
ಭೋಗತರವಸ್ತು ರೋಹಿತನಾಮಗಾಂಧರ್ವ।
ಸಾಗರಂ ಪೊರೆವಂತೆ ಪೋಷಿಸುತ ಕಾಯ್ದಿರ್ಪನಾ ಬನವ ಬಲಸಹಿತಲೇ। (20)

ಗ್ರಾಮಣಿಯು ಶುಷ್ಕಶೈಲೋಪ ಶುಭಬಭ್ರುವೆಂ।
ದಾ ಮಹಾಪುರುಷರೈವರು ನಿಲಯಕೈದಲ್ಲಿ।
ಸೋಮಸೂರ್ಯಸಮಾನ ವರ್ಣದಿಂ ರಾಜಿಸುವರಾನೆಲದಿ ನೋಡಿಮುದದಿ॥
ಆ ಮಹಾಧ್ವನದಿಂದ ಮುಂದಕಡಿಯಿಡೆ ಸಲ್ಲ।
ಸೋಮಯಾಜಿಪ್ರಮುಖಪುಣ್ಯಕರ್ಮಿಗಳೈದಿ।
ವೈಮಾನಿಕರ ಪುರಿಯು ಸಾರ್ವಪಂಥಾನವದು ಮಿಕ್ಕಜನರಿಂಗಾಗದು॥ (21)

ತೋರುವದು ಮತ್ತಾಚೆಯೊಳಗೆ ಪಿತೃಲೋಕಪತಿ।
ದಾರುಣಂ ಯಮಲೋಕತಮಸಾವೃತಂ ನೋಡೆ।
ಬಾರದದರಿಂದ ಪಿಂತಿರುಗಿ ಬಪ್ಪುದು ತಿಂಗಳಪ್ಪನ್ನನೀವೆನುತಲಿ॥
ಆರಿದರೊಳೊಂದು ದಿನ ಪಿಂದುಳಿಯೆ ದಂಡನೆಗೆ।
ಕಾರಣವುದಹುದೆನುತ ಕಪಿಕುಲಾಗ್ರೇಸರೆಂ।
ತೋರಿ ನುಡಿದಂಗದಾದಿಗಳಗಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟನಾ ರಘುದ್ವಹನೆಡೆಯೊಳು॥ (22)

ವೇಳೆ ಜಾಂಬವಮುಖ್ಯಕಪಿಗಳಗೆ ಸಂತಸವ।
ತಾಳ ಕರೆದಾಸುಷೇಣನೊಳೆಂದ ನೀವೈದಿ।
ಸೂಳರಿದು ಪಶ್ಚಿಮದದೆಸೆಯನರಸುವದಖಿಳ ವಾನರಸಮೂಹವೆರದು॥
ಕೇಳೀ ಮರೀಚಿಸುತ ಋಷಿಪುತ್ರ ಮುಖ್ಯರಿಂ।
ದೂಳಗವಕೊಂಡು ಜಾನಕಿಯ ಕುರಹಂ ಕಂಡು।
ನಾಳೀಕ ಮಿತ್ರನಸ್ತಮಿಪಾದ್ರಿಯಡೆಗೈದಿಬಹುದೆನುತ ವಿವರಿಸಿದನು॥ (23)

ಮೆರೆವುದು ಸುರಾಷ್ಟ್ರಬಾಹ್ಲಿಕಶೂರ ಭೀಮಮದ।
ರರುಗಿನಲಿ ಪುನ್ನಾಗಗಹನಮದರಿಂದೈದ।
ಉರುತರದ ಕೇತಕೀವಿಪಿನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಸ್ರೋತಮೆನಿಸುವಾ ನದಿಗಳನ್ನು॥
ಮರುಭೂಮಿಯಂತೆಸೆವುದತ್ಯುಚ್ಚತರಮಾದ।
ಗಿರಿಯೊಂದು ಶೈಲಂಗಳಂದಮತಿಘೋರತರ।
ಪೆರದಿರ್ಪುದಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ತೋರುವದುದಧಿ ತತ್ತಟಾವಾಸಗಳಲೀ॥ (24)

ಕೇತಕೀಬನಮಂ ತಮಾಲನಂದನಗಳಂ।
ಖ್ಯಾತಮೆನಿಸುವ ನಾರಿಕೇಳಬನಮಂ ಶೈಲ।
ಜಾತಂಗಳಂ ಮುರಲಿಪತ್ತಣದ ಜಟಪುರವ ಮತ್ತವಂತೀನಗರಮಂ॥
ಪೂತುಕಾತಿರ್ಪ ಪುಣ್ಯೋಪವನಗಳಲರಸಿ।
ಸೀತೆಯಂ ಸಿಂಧುಸಾಗರಸಂಗಮಕ್ಕೈದ।
ಲಾ ತಟದೊಳೆಸೆದಿರ್ಪುದದು ಮಹಾಮೇರುಗಿರಿ ನೂರು ಕೋಡುಗಳಿಂದ॥ (25)

ಆಗಿರಿಯತಪ್ಪಲೊಳಗತಿ ಘೋರತರಸಿಂಹ।
ಭಾಗಸಂತತಿ ಮೀನಗಜತಾಣಗೈದಿರ್ದ।
ನಾಗಮದ ಮಾತಂಗದಾನಜಲಪಂಚ್ಛಲಿತಜೇಂಕರಣ ಕಿವಿದೆಸೆವುದು॥
ಸಾಗರದಿ ನೂರುಯೋಜನದಗಲ ಸ್ವರ್ಣಮಯ।
ಮಾಗಿರ್ಪಪಾರಿ ಯಾತ್ರವ ಪೊಂದಿ ನೋಡುತಿರೆ।
ಬೇಗ ಕಂಗೊಳಪರ್ಯೆ ಗಾಂದರ್ವರಿಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುಕೋಟಿಯ ಚಿತ್ರದಿ॥ (26)

ಕಾಮರೂಪಿಗಳು ಭೀಷಣರಗ್ನಿಕಲ್ಪರು।
ದ್ದಾಮಬಲಪೌರುಷರು ಮತ್ತವರ ಕೆಣಕದತಿ।
ನೇಮದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಧರಣೀಸುತೆಯನರಸುತಿರೆ ಕಪಿಗಳಿನುತಮವರು॥
ಭೀಮದಿಂ ಕೋಪಿಸಲು ಮತ್ತೊಂದುತಾಣದಿನಿ।
ಕಾಮವೈಡೂರ್ಯ ವಜ್ರಾಕರಂ ದಿವ್ಯತರು।
ಸಾಮರಸ್ಯದೊಳೆಸೆವದೊಂದು ಶೈಲಂ ವಜ್ರನಾಮ ಕೇಳ್ ಕಪಿಲಲಾಮ॥ (27)

ಆ ಮಹಾಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲುಗುಹಂಗಳೊಳು।
ರಾಮನಂಗನೆಯನರಸುತ ಪೋಗೆ ಮುಂಗಡೆಯು।
ತಾಮಸೀಜನವಧೆಗೆನುತ್ತಲಿ ಸಹಸ್ರಾರಮಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಸೃಜಿಸೀ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂದೀಯಲಾ ಚಕ್ರವಾನ್ಪರ್ವತದಿ।
ತಾಮರಸನಯನ ಹಯಮುಖದ ದಾನವನ ತರಿ।
ದಾ ಮಹಾಚಕ್ರಮಂ ಪಂಚಜನವಧೆ ಗೈದು ಶಂಖಮಂ ಕೊಂಡನೊಲಿದು॥ (28)

ಗಿರಿಯತಪ್ಪಲುಗುಹಾಶಯಗಳಂ ಜಡೆದರಸಿ।
ಪರಿಯೆ ಮುಂದಕೆ ವರಾಹಾಖ್ಯಶೈಲಂ ತೋರ್ಪ್ಪ।
ದರುವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಯೋಜನದುದ್ದಸ್ವರ್ಣಮಯಮೆನಿಪ ಶೃಂಗಂಗಳಿಂದ॥
ಮೆರೆದಪುದು ಕನಕಮಯ ಪ್ರಾಗ್ಜ್ಯೋತಿಷಾಖ್ಯಪುರ।
ನರಕದಾನವನಿರ್ಪ್ಪನಾ ತಾಣದೊಳಗಾರು।
ಚರಿಸಲಸದಳ ಕಾಮರೂಪಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಪುದು ಧರಣೀತನೂಜಾತೆಯ॥ (29)

ಆಗಿರಿಯನುಳದು ಮುಂದಡಿಯಿಡಲು ಹರಿಶರಭ।
ಮೇಗೆ ಶಾರ್ದೂಲಗಜಭೀಕರರವಂಗಳಿಂ।
ಮೇಘವಾಹಂನಾಮಗಿರಿಯಿರ್ಪ್ಪದಾ ಶೈಲ ರತುನಸೌವರ್ಣಮಯವು॥
ಶ್ರೀಗವುರಪಾಕಶಾಸನಗಖಿಲ ದೇವತೆಗ।
ಳಾಗ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಂ ಗೈದರಾ ಗಿರಿಯು।
ಮೇಗೆ ತತ್ಶೈಲ ಶ್ರೀಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದೆಸೆವುದತಿಚಿತ್ರಕರದಿ॥ (30)

ಅದನರಿದು ಮುಂದೈದದರುವತ್ತು ಪರ್ವತಗ।
ಳುದಯಿಸುವ ಭಾಸ್ಕರೋಪಮದಿಂದ ರಾಜಿಸುವ।
ದದುಭುತಂ ತರುಗುಲ್ಮಲತೆಗಳೆಲ್ಲಂ ಸ್ವರ್ಣಮಯದಿ ರಾರಾಜಿಸುವವು॥
ಅದರಮಧ್ಯದೊಳೊಂದು ಧೊರೆ ಮೇರುಪರ್ವತಂ।
ಮುದದಿಂದವಾದಿತ್ಯನಿತ್ತ ವರದಿಂ ದೇವ।
ಹೃದಯನಂದಕಮೆನಲ್ ಮರುತವಿಶ್ವೇದೇವವಸುಗಳಾಕರಮೆನಿಪ್ಪುದು॥ (31)

ದೇವಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಾದಿಗಳು ಸಂತಸದೊ।
ಳಾ ವನೋದ್ದೇಶದೊಳಗಿರ್ಪರಾ ಕಾಂತಿಯುಂ।
ತೀವಿ ಸ್ವರ್ಗಾಂಗರೆಂದೆನಿಸಿ ನಾನಾಚಿತ್ರಕರ ಭೋಗಗಳ ಭುಂಜಿಸಿ॥
ಸಾವಧಾನದೊಳಿರ್ಪರಾದಿತ್ಯ ಪೂಜೆಯಿಂ।
ಸೇವಿಸುತಮನುದಿನಂ ತಚ್ಛಿಖರದೊಳಗಿರ್ಪ।
ರಾ ವಸುಧೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದಲ್ಲ ವರುಣನಾಲಯ ಕಪೀಂದ್ರ॥ (32)

ಗಿರಿಯಗ್ರದೊಳು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಿತವಾದ।
ದರಮನೆಯದೊಂದಿಹುದು ನವರತುನಮಯದಿವ್ಯ।
ಕರುಮಾಡದಿಂ ಪಾಕಶಾಸನನ ಮಂದಿರಕೆ ನಾಲ್ಕುಮಡಿಯೆನೆ ವಿಭವದಿ॥
ಮೆರೆದಪುದು ಭವನಮದು ವರುಣನಿಹ ನೆಲೆ ಸೂರ್ಯ।
ಬರುವಂ ಮುಹೂರ್ತಾರ್ಧದೊಳು ನೂರುಸಾಸಿರದ।
ನಿರುತಯೋಜನಗಳಂ ಮತ್ತಾರು ಕಾಣದೊಳಗಾ ಗಿರಿಯ ಶಿಖರದೊಳಗೆ॥ (33)

ಚಿಂತಿಸದೆ ಬಳಸಿನೋಡುತ್ತಮಾ ಶೈಲಮ।
ಸ್ತಾಂತರದಿ ಕನಕಮಯ ವೇದಿಕಾಂತರಗಳುಂ।
ಸಂತನೊಪ್ಪಿಹ ಮೇರು ಸಾವರ್ಣಿಚತುರಾಸ್ಯಕಲ್ಪನಾಮುನಿವರಂಗೆ॥
ಸಂತದಲಾ ಮಾನಿಗೆರಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡು ಭೂ।
ಕಾಂತೆಯಾತ್ಮಜೆಯ ಪಿಂತಿರುಗಿ ತಿಂಗಳಿಂದಂ।
ಮುಂತೆ ಬಹುದಸ್ತಗಿರಿಯಿಂದ ತಡೆಯದೆ ಬಹುದು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯದುತಪ್ಪದು॥ (34)

ಎನುತೊರೆದು ಕಪಿವರರ ನೆರಹಿ ಪಶ್ಚಿಮದಿಸೆಗೆ।
ವಿನಯದಿಂದಾ ಸುಷೇಣನ ಕಳುಪಿ ಶತಬಲಿಯ।
ಘನತೆಯಿಂ ಕರೆದು ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳದ ರಾಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯನೊಲಿದು॥
ನಿನಗೆ ಪಾಸಟಿಯಪ್ಪ ವೀರವೈವಸ್ವತನ।
ತನಯಾದಿಗಳಕೂಡಿ ಬಡಗಲೈದುತ್ತಮಲ್ಲಿ।
ಜನಕಜಾತೆಯನರಸಿ ತಹುದೆನ್ನ ಋಣದಿಂದ ಮುಕ್ತನಂ ಮಾಳ್ಪುದನಘ॥ (35)

ನೋಡುತ್ತೈತರೆಯವನ ಪಾಳಿಂದ ಪ್ರಸ್ತವರ।
ನಾಡು ಭರತಂ ಶೂರಸೇನ ಕುರುಮದ್ರಕಂ।
ಕೂಡಿರುವ ಕಾಂಬೋಜ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶಕರನಾರಟ್ಟಗಳನು॥
ನೋಡಿ ಬಾಹ್ಲಿಕ ರಿಷಿಕುಟಂಕಣಂ ಚೀನಗಳ।
ನಾಡೆಲ್ಲಮಂ ತೊಳಲಿ ಪರಮಜೇನಸ್ವಹತ।
ಬೀಡುಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಹಿಮವಂತಶೈಲಮಂ ಸಾರ್ದಪುದು ಜವದೊಳೊಲಿದು॥ (36)

ತಿಳಿದು ಲೋಧ್ರಕಪದ್ಮಷಂಡಸುರದಾರುವನ।
ಗಳನೋಡಿಯಾಶ್ರಮವ ನಾಬಿ ದೇವತನಿಳಯ।
ಕಾಳಾಖ್ಯಶೈಲವ ಕಂಡು ಮುಂದೈದಿ ಹೇಮಗರ್ಭವ ಕಾಣ್ಬುದು॥
ಬಳಲದಾ ಗಿರಿಯೊಳಿಟ್ಟಿಸಿ ಸುದರ್ಶನನಾಮ।
ಪೊಳೆವಗಿರಿಯಂ ಕಂಡು ದೇವಸಖಗಿರಿಪತಗ।
ನಿಳಯಮೆಂದರಿತಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನೋದ್ಯಾನಗಳ ನಿಟ್ಟಿಪುದು ಪರಿಪರಿಯಲಿ॥ (37)

ತ್ರವಕದಿಂದದರಾಚೆಯೊಳು ನೂರುಯೋಜನವ ।
ಜವದಿಂದಮೈದುವದ ಪಕ್ಷಿಖಗಮೃಗವಿಲ್ಲ ।
ದವಿರಳದ ಘೋರನೆಲಮದರಿಂದ ಮುಂದೆಸೆವುದೈಸೆ ಕೈಲಾಸಶಿಖರಂ ॥
ನವಕಮೆನೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ।
ಭವನವೊಂದಿಹುದದರ ತಟದೊಳತಿ ಚಿತ್ರಮೆನೆ ।
ಶಿವನ ಸಖನಿಹ ತಾಣಮತಿಮನೋಹರಮೆನುತಮರಿತು ನೋಳ್ಪುದು ಕಪೀಶ ॥ (38)

ಗಿರಿಯನೆಲ್ಲವಸುತ್ತಿಳದು ನೋಡುತಮುಂದೆ ।
ತೆರಳುವದು ಕ್ರೌಂಚಗಿರಿಯೊತ್ತಿಗುಂ ಜಾಗ್ರತೆಯು ।
ಬೆರದು ವಂದಿಸಿ ಕಾಮರೂಪಿನಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ವೇಗದಿಂ ನೋಳ್ಪುದಲ್ಲಿ ॥
ಪರಮಋಷಿತರಣಿನಿಭರಿರ್ಪರಾ ಗಿರಿತಟದಿ ।
ಸುರರಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಳುವತಿತಪೋನಿಷ್ಠರಾ ।
ಗಿರಿಯು ಪೊಗುವರಸಖ್ಯ ಸೇನಾನಿ ಪೂರ್ವದೊಳು ಶರಸಾಧನಂ ಗೈದನು ॥ (39)

ಮೆಲ್ಲನಾ ಶೈಲತಟದೊಳ್ಪುಡುಕಿ ನಡೆತರಲು ।
ಮುಲ್ಲೋಕವಿದಿತಮೈನಾಕಗಿರಿಯೊಪ್ಪಿರುವು ।
ದಲ್ಲಿ ಮಯನಿಹನದರ ಸಾನುಪ್ರದೇಶಗಳಲಶ್ವಮುಖಿಗಳ ಮನೆಗಳ ॥
ನೆಲ್ಲಮಂ ಶೋಧಿಸುತ ಮುಂದೈದಿ ವೈಖಾನ ।
ರೋಲ್ಲಾಸ ವಾಲಖಿಲ್ಯಾದ್ಯಖಿಳ ಸಿದ್ಧರಿಹ ।
ಚೆಲ್ವಾಶ್ರಮಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಮರಸುವದು ಭೂಸುತೆಯನು ॥ (40)

ಹೇಮಪುಷ್ಕರಕಲಿತ ತರುಣಬಾಸ್ಕರವರ್ಣ ।
ದಾ ಮರಾಳಗಳು ಕ್ರೀಡಿಪವು ವೈಖಾನಸರ ।
ನಾಮಸರಸಿಯು ತೋರ್ಪುದದರೊಳಗೆ ಕ್ರೀಡಿಸುವರಧಿಕತರ ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ॥
ಪ್ರೇಮದಿ ಕರೇಣುಗಳನೊಡಗೊಂಡುಬಹ ಸಾರ್ವ ।
ಭೌಮ ಸಾಮಜಕುಲಗ್ರಾಮಣಿ ವಿನೋದಕೆಂ ।
ದಾ ಮಹಾಸರಸಿನೊಳಗನವರತ ಮಾಡುತಿಹವಾನಂದ ಮಂಜರದೊಳು ॥ (41)

ಆ ಸರಸ್ಸಂ ಕಳದು ಶೈಲೋದ ನಿಮ್ನಗವ ।
ಲೇಸಿನಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸಲು ಕೇಚಕಾಖ್ಯದವೇಣು ।
ರಾಸಿಯಂ ತೋರ್ದಪುದು ಸಿದ್ಧರಿಂ ಸೇವಿತಂ ಮಗುಳೋರ್ವರಿಂದಾಗದೂ ॥
ಭಾಸಿಸುವಡುತ್ತರದ ಕುರುಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯತಿ ।
ಲೇಸೆನಿಪಕನಕಕಮಲಂಗಳಿಂ ರಾಜಿಸುವ ।
ವೈಸೆ ಸರಸಿಗಳು ವೈಡೂರ್ಯ ಪತ್ರಾಢ್ಯತೆಯೊಳುಂ ನದಿಗಳೆಸೆದಿರ್ಪವು ॥ (42)

ತರುಣಭಾಸ್ಕರವರ್ಣಮೆರೆವ ಕಾಸಾರಗಳ ।
ಪೊರೆಯೆ ನವರತುನಮಯ ಫಲಪುಷ್ಪಪಲ್ಲವದಿ ।
ಭರಿತಸ್ವರ್ಣಾಕಾರಪುಳಿನ ಕನಕಾಭತೆಯುಲಿಸದಪವುಮುದಕಂಗಳು ॥
ಪರಮುಚ್ಛಶಾಲೂರ ಚಿತ್ರತರಶೋಭೆಯಿಂ ।
ಮಿರುಮಿರುಗುವಾವರ್ತವೀಚೀಮರೀಚಿವಿ ।
ಸ್ಫುರಣೆಯಿಂ ಕಾಣ್ಬಡಿಸುತಿರುತ್ತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆ ಸಂಭ್ರಮವಿಡಂಬಗಳನು ॥ (43)

ಸತತ ಷಡೃತುಗಳಗಲದಲಿರ್ಪವಾ ಭೂಮಿ ।
ಯತಿಶಯವನೆಣಿಸಲಳವಲ್ಲ ತರುನಿಕರಗಳು ।
ಸತಿಯರಿಗೆ ಪುರುಷರಿಗೆ ಮನದಿನೆನೆದುದನಿತ್ತು ಕ್ರೀಡೆಗೈಸುವವು ಮುದದಿ ॥
ಪ್ರತಿಪದದಿ ಹರ್ಷ ಪೆರ್ಚುಗೆಯಪ್ಪುದಾನೆಲದಿ ।
ಮತಿರೂಪುಜವ್ವನಕ್ಕೂಣೆಯಂ ಸಂಭವಿಸ ।
ದತಿಶಯದ ತಾಣಮದರಿಂದಖಿಲ ದೇವರ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರ್ಪರು ॥ (44)

ಸತತ ಸಂಗೀತರಸಮಾಧುರ್ಯಪರವಶತೆ ।
ಯತುಲಶೃಂಗಾರರಸಪೂರಿತ ಪ್ರೌಢ ಸಂ ।
ಗತಿಯಿಂದಮಾನಂದಗೊಳುವರಲ್ಲಿಯ ಜನರ್ಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯನು ॥
ಮತಿಯುತನೆ ಪೇಳ್ವುದೇನುತ್ತರ ಪಯೋನಿಧಿಯು ।
ಜತೆಯೊಳಹುದೈ ಸೋಮಗಿರಿ ಹೇಮಮಯಮೆನಿಸು ।
ತತಿಶಯದಿ ಸುರಲೋಕ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಗಳಿಂದ ಬರ್ಪರಿಟ್ಟಪರೆ ಗಿರಿಯು ॥ (45)

ತನ್ನ ಬೆಳಗಿನೊಳಿರ್ಪುದಾಶೈಲಮಾದಿತ್ಯ ।
ನನ್ನು ಬಯಸರು ತಟದಲೇಕಾದಶಾತ್ಮಕಂ ।
ಪನ್ನಗಾಭರಣಶಿವನಿರ್ಪನಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ನಡೆವುದಾರಿಂದಾಗದು ॥
ಇನ್ನಾಗಭೂತಂಗಳದರ ಪೆಸರಂ ಗೊಳರು ।
ಸನ್ನುತಿಪರಖಿಲದೇವರ್ಕಳನುದಿನ ಶೈಲ ।
ವನ್ನುನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಿರಿಗಿಬಹುದುತ್ತರಕೆ ಪೋಗದಖಿಲ ಕಪಿವರರ ಬೆರದು ॥ (46)

ತಿಳದನಿತ ಕಂಡನಿತ ಪೇಳದೇಂ ಕಾಣದಿಹ ।
ತಿಳಯದಲೆ ಪೇಳದಿಹದಾವುದುಂಟದ ನೀವೆ ।
ತಿಳದು ನೋಳ್ಪುದು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಸಂಚರಿಪನಿತ ಕಂಡಿರ್ಪೆನದರಾಚೆಯಂ ॥
ತಿಳಯೆ ನೀಂ ಬುದ್ಧಿಮತಿಯೆಂದರಿತು ಜಾನಕಿಯು'
ಪೊಲಬ ತಿಳದೈತಂದು ಧನ್ಯನೆಂದೆನಿಸೆನ್ನ ।
ಕುಲವನಂತರ್ಯಾಮಿ ರಾಮನಂ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಪುದೈ ಕಪಿಕುಲೇಂದ್ರ ॥ (47)

ಪೋದಸಿರಿ ಕಪಿರಾಜ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂ ತಂದಿತ್ತು ।
ಸಾದರದೊಳೆನ್ನ ಪೊರೆದೀ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ।
ಸಾಧಕಮದೇನೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮಾದಪುದು ಜನ್ಮಸಫಲತೆವೆರಸಲು ॥
ಮೇದಿನೀಸುತೆಯು ಕುರುಹಂ ತಂದುಕೊಟ್ಟರಾ ।
ಮೋದಮಪ್ಪುದು ರಾಮಪುರದಸಿರಿಯುರಸನಿಗೆ ।
ಮೇದುರದೊಳೆನುತ ಶತಬಲಿಯು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ ಸುಗ್ರೀವ ಸಂತಸದೊಳು ॥ (48)

ಸಂಧಿ 16 ಕ್ಕಂ. ಪದ 695.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ ॥ ಮಾರುತಿಯ ಜನನ ವೃತ್ತಾಂತಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ।
ಚಾರುತರದಂಗುಲೀಯ ಪ್ರದಾನಂ ಗೈಸಿ ।
ಸೂರಿಯನತನಯ ಬೀಳ್ಕೊಡಲೈದಿ ಪೊಕ್ಕರಾ ಹೇಮಾಂಗನಾಪುರವನು ॥

ಪದನು ॥ ಅವಧರಿಸು ಪಾರ್ವತಿ ಕಪೀಂದ್ರ ಭೂಮಿತಳದ ।
ವಿವರಗೈದಾಗ ಕಪಿನಾಯಕರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ।
ಪವನಸಂಭೂತನಂ ಕರೆದು ಕುಸ್ತ್ರಿಸುತ್ತ ನುತಿಗೈದ ರಾಮನೆಡೆಯ ॥
ಜವತೇಜಧೃತಿಪರಾಕ್ರಮ ಮಹಾಹವ ಸತ್ತ್ವ ॥
ಪವಣಿಲ್ಲದೀಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಭವದೀಯ ನಾ ।
ಮವ ನೆನೆದರಿಂಗಹುದು ಪರಮೇಶನಪರಾವತಾರ ಮಾರುತಕುಮಾರ ॥ (-)

ಗುರುವಚನವಿಡಿದೆನ್ನನುದ್ಧರಿಸವೇಳ್ಕಿಂದು ।
ಪರಮಪುರುಷನ ಪದದ್ವಂದ್ವದಾಶ್ರಯ ಗೈದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸೌಖ್ಯಮಂ ತಂದಿತ್ತೆ ಮೇಲ್ವಸವ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯನು ಗಳಿಸಿ ॥
ಪೊರೆವ ಕಾರಣ ನೀನೆ ಹರಿಕುಲೋತ್ತಮ ಭವ ।
ಚ್ಚರಿತೆಯಂ ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ ಧರಣೀಸುತೆಯ ।
ಕುರುಹನೆಂತಾದರುಂ ತಂದಿತ್ತು ಕಾಯ್ವುದೆಂದೊರೆದನಾ ಸುಗ್ರೀವನು ॥ (2)

ದಶಮೌಳಿಯರ್ಪನಾ ದಕ್ಷಿಣಾಸೆಯೊಳು ಹರಿ ।
ಪಶುಪತಿಗಳಾದಡಂ ತತ್ಪತ್ತಣವ ಪೊಕ್ಕು ।
ಮಶಕೋಪಮಾನವೆಂದೆನಿಸಿ ಕೊಂಡಾದರೆಯು ಪ್ರಾಣದಿಂ ಬರ್ಪುದಳವೇ ॥
ವಿಶದಶತಯೋಜನಾಂಬುಧಿಯ ಲಂಘಿಸಿ ದೈತ್ಯ ।
ವಶತೆಯಾಂತಾ ನೆಲನ ನೋಡಿಬರೆ ಕಪಿವರರ ।
ದೆಸೆಯಿಂದಮಾಗದು ಸರ್ವಜ್ಞನೀನೇನ ನುಡಿವೆ ಮಹಾಬಲನಂದನಾ ॥ (3)

ಮನದೊಲವಿನಿಂದ ಮನ್ನಿಸುತಮೆನ್ನಯ ಸೊಲ್ಲ ।
ವನನಿಧಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಪಹಿಲಗತಿವಿಡಿದರಸಿ ।
ಜನಕಜಾತೆಯ ಕುರುಹ ತಂದಿತ್ತು ಕೃತಿಯೆನಿಪುದೆನ್ನ ಮಾರುತನಂದನ ॥
ಎನುತ ಸುಗ್ರೀವ ನುತಿಸಿದ ಪರಿಯನಾಲಿಸುತ ।
ವಿನಯದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ರಘುವೀರ ಚಾರಿತ್ರ ।
ಯನು ಬಿತ್ತರಿಪುದೆನಲು ಸೂರಸುತನರ್ಥಿಯಿಂ ಪೇಳಲನುಗೈದನೊಲಿದು ॥ (4)

ದೇವ ಲಾಲಿಸು ಪೂರ್ವಕೈಲಾಸಶಿಖರದೊಳು ।
ಪಾವನವನೋದ್ದೇಶದೊಳಗೆ ವಾಸಿಷ್ಟಮುನಿ ।
ಪಾವನತ ಪದವಿಗಳ ಪರಮೇಶಗಿರಿಜಾತೆವೆರಸಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರಲ್ಕೆ ॥
ಆ ವೇಳೆಯೊಳ್ ಪ್ಲವಗಮಿಥುನ ಮೈಥುನಕೆಳಸ ।
ಲಾ ವಿಧವ ಕಂಡು ಪಾರ್ವತಿ ಯಾಚನಂಗೈಯೆ ।
ದೇವಿಯನುಮತಿಯಿಂದನಿತ್ಯನುತ್ತಮರತಿಯಾನಂದದಿಂ ದೇವನು ॥ (5)

ಆದುದದ್ಭುತಗರ್ಭ ದುರ್ಭರಮದೆಂಬಂತೆ ।
ಭೂಧರಪ್ರತಿಮ ಪಿಂಡೋದ್ಭಾರಮಂ ಧರಿಪ ।
ರಾದುದಾಯಾಸ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರದಲೀಶನೊಡನೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕೆ ॥
ಆ ದಯಾನಿಧಿಯುದರಗತಗರ್ಭಮಂ ತೆಗೆಯ ।
ತಾ ಧರೆಯೊಳಡೆ ಧರಣಿ ಧರಿಸಲಾರದೆಯುಷ್ಣ ।
ಬಾಧೆಯಿಂ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿರಲು ತತ್ಸಮಯದೊಳಗಾದುದಂ ಬಿನ್ನವಿಪೆನು ॥ (6)

ಆ ಸಮಯದೊಳಗೆನ್ನ ಸೋದರಿಯು ಕೊಳದೆಡೆಯ ।
ಭಾಸುರದ ತಪದಿಂದ ತರಣಿಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ।
ಲೇಸ ಕರುಣಿಸುವ ಸುತನಂ ಬೇಡುತಿರಲರಿತು ಪರಮೇಶ ನಿಜಚಿತ್ತದಿ ॥
ಆ ಸುವಾಸಿನಿಗೆ ಸುತನಂ ಕೊಟ್ಟುಬಹುದೆನುತ ।
ವಾಸವಾರ್ಚಿತ ಚರಣನು ವಾಯುವಿಂಗರುಪ ।
ಲಾಸತಿಯ ಕರತಳಕೆ ಗರ್ಭಮುಙುಫಲವ ತಂದಿತ್ತಂ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನು ॥ (7)

ನೇಮದಿಂ ಜಪಿಸಿ ಕಂಗಳ ತೆರದು ಕರತಳದೊ ।
ಳೀಮಹತ್ಫಲಮಿರಲ್ಕಂಡು ಸಂತಸದಿಂದ ।
ಲಾ ಮಾನಿನೀಮಣಿಯು ಭುಂಜಿಸಿದಳಾಕ್ಷಣಂ ಒಂದಂ ವಿಚಾರಿಸದಲೆ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಗರ್ಭಸಂಭವಮಾಯ್ತು ನವಮಾಸ ।
ವಾಮೆಗಾಗಲ್ ಜನನಮಾದ ಪಟುವೇಷದಿಂ ।
ಶ್ರೀಮದಾಭರಣಭೂಷಿತ ನೀಲಕಂಧರಂ ತಾನೆಂಬೊಲಚ್ಚರಿಯಾಳು ॥ (8)

ಜನನಮಾದಾಕ್ಷಣದೊಳಂಜನೆಯು ನೋಡುತಂ ।
ವಿನಯದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ಜನನಿಜನಕರದಾರು ।
ಮೆನಗೆ ಭೋಜನವೇನೆನುತ್ತ ಕೇಳಲ್ ಮಾತೆ ನಸುನಗುತಮಿಂತೆಂದಳು ॥
ಜನನಿಯಾಸೆಯ್ಯಂ ಮಹಾಬಲಂ ಭೋಜನವ ।
ದನುರಕ್ತಫಲ ವೃತ್ತಿ ಶ್ರೀರಾಮಸೇವೆಯುಂ ।
ನೆನೆದಪುದು ಪೂಜಿಪುದು ಸುಖದಲಾಯುಷ್ಮಂತನಾಗಿರ್ಪುದೆಂದೊರೆದಳು ॥ (9)

ಆಯ ಮಾತಂ ಕೇಳುತುದಯಿಸುವ ಭಾಸ್ಕರನು ।
ಪಾಯದಿಂಫಲವೆಂದು ತುಡುಕಲ್ಕೈದಲ್ ರವಿಯು ।
ಪಾಯ ಬಂತೆಂದರಿದು ಚರಮಗಿರಿಯಂ ಸಾರ್ದರಾಗ ಕಳ್ತಲೆ ಕವಿಯಲು ॥
ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದು ಲೋಕಮಗ್ನಿಹೋತ್ರಂ ಜಪಂ ।
ನ್ಯಾಯಂಗಳಲ್ಲದಲೆ ದೇವತೆಗಳಗೆ ಭಯುವ ।
ನೀಯುತಿಕಂಗೆಟ್ಟು ಪಾಕಾರಿಯೆಡೆಗೈದಿ ದೂರಿದರ್ನಡೆದ ಪರಿಯ ॥ (10)

ಕೇಳ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಪುರಹೂತ ಕೋಪವಂ ।
ತಾಳ ಜವದಿಂದಭ್ರಮಾತಂಗಮನ್ನಡರಿ ।
ಹೇಳಗಪಕೃತಿಯನೆಸಗಿದ ಕಪಿಯನರಿದಿಡುವೆನೆಂದು ಮುಂಬರಿದು ಬರಲು ॥
ಭಾಳಾಂಬಿಕಪರಾವತಾರ ಕಪಿವರ ಚಕ್ರ ।
ವಾಳ ಪರ್ವತದಗ್ರದಲ್ಲಿರಲು ಕಂಡಹಿತ ।
ಕೇಳನಂಗೈದು ಬರುತಿರೆ ಮರುತ್ಸುತ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಹರಿಯ ಕರಿಯ ॥ (11)

ಧವಳವರ್ಣದ ಚತುರ್ದಂತಿಯಂ ಕಾಣುತ್ತ ।
ತವಕದಿಂ ಪಿಡಿಯಲವ್ವಳಿಸಿ ಬಹ ಕಪಿವರನ ।
ಜವದಾರ್ಭಟೆಗೆ ಬೆದರುತಿಂದ್ರ ದಂಭೋಳಿಯಂ ತ್ರಿರುಹಿ ಧಿಕ್ಕೃತಿಗೈಯುತ ॥
ಕುವರನಂ ಕೆಣಕಲಾದುದು ಸಮರ ದೇವತಾ ।
ನಿವಹ ತಲ್ಲಣಗೊಳುತಲಿರೆ ಕಂಡು ಪಾಕಾರಿ ।
ಯುವಿರಳೋದ್ರೇಕದಿಂ ನೂರಂಚಿನಲಗಿನಿಂ ಪೊಡೆದನಾ ಕಪಿವೀರನ ॥ (12)

ಘನವಾಹನನ ಕರಾಘಾತದಿಂ ಪ್ಲವಗೇಶ ।
ತನುಭಾವಮುಳಿದು ಭೂತಳದಿ ಕೆಡೆದಿರೆ ಕಂಡು ।
ಕಿನಿಸಿಂದ ಮಾರುತ ರಸಾತಳಕೆ ಪಾರಿದಂ ಸಂಚರಣೆಗೈವುದುಳಿದು ॥
ತನುಭೃತರುಗಳು ಚಿತ್ರಪ್ರತಿಮೆಯಂದದಿಂ ನಿಂದ ।
ರನಿಮಿಷರವಸ್ಥೆಯಂ ಕಂಡು ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ್ ।
ಮನದೊಲವಿನಿಂದ ಮೈತಂದು ಸುರರಂ ನೋಡಿ ಹರಿ ಕರುಣದಿಂದೆಂದನು ॥ (13)

ಸುರರೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳೆ ಸುತನಳಿದನೆಂದರಿತು ।
ಮರುತ ಕೋಪಿಸಿ ರಸಾತಳಕೆ ಗಮಿಸಿದ ಲೋಕ ।
ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂದುದಲೆ ಪ್ರಾಣವಿರಹಿತವಾದರೆಂತು ಚಲನೆಗಳಪ್ಪವು ॥
ಹರುಷಗೊಳಪುದು ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಂ ಬೇಗಯೆಂ ।
ದೊರೆಯುಲಿಂದ್ರಾದಿ ದಿಕ್ಪಾಲದೇವರ್ಕಳಾ ।
ತರಳನಂ ಸಂತೈಸಿ ಪರಿಪರಿಯ ವರಗಳಂ ಕೊಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳೊಲಿದು ॥ (14)

ಕುಲಿಶಹತಿಯಿಂದ ಹನುನೊಂದ ಖತಿಯಿಂದೀತ ।
ನೆಲದಿ ಹನುಮಂತನೆಂಬಭಿದಾನದಿಂದಿರಲಿ ।
ನಲವಿಂದ ವಜ್ರಾಂಗನೆನಿಸಿ ಧೀಯುತನಾಗಿ ಬಾಳಲಿನ್ನಸ್ತ್ರದಿಂದ ।
ಕೊಲೆಯುಡೆಸದಿರಲೆಂದು ಸುರರಾಜವರವಿತ್ತ ।
ನೊಲಿದಗ್ನಿ ತನ್ನಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರನಿಜಬಲಬಾಧೆ ।
ಕಲಿತವಾಗದೆ ಸುಖದಲಿಹುದೆಂದು ಪೇಳೆಲಾ ವೈವಶ್ವತಂ ನುಡಿದನು ॥ 15

ಕೊಳುಗುಳದೊಳೆನ್ನ ಗದೆಯಿಂದೀತಗುಪಹತಿಯು ।
ಸುಳಯದಿರಲೆನುತ ನಿರುರುತಿ ನುಡಿದನಾಜಿಯೊಳು ।
ಖಳರೆಸಗುವತಿಮಾಯವೆನ್ನ ಶರದಿಂ ಬಾಧೆ ಸಂಜನಿಸದಿರಲೆನಲ್ಕೆ ॥
ಜಳದೊಳೆನ್ನಯಪಾಶದಿಂದ ಶತವತ್ಸರಂ ।
ಮುಳುಗಿರ್ದರುಂ ದುಃಖಮಿಲ್ಲದಿರಲೆನ್ನಸ್ತ್ರ ।
ಜಳಮೊತಗಂಟದಿರಲೆಂದುಂ ಪ್ರಚೇತಸಂ ತರಳಗಭಯವನಿತ್ತನು ॥ (16)

ಮರುತ ತನ್ನಯ ಜಯೋತ್ತರವ ಶರಬಾಧೆಗುಂ ।
ಪರಿಹರವನೀಯೆ ವೈಶ್ರವಣ ಕೃಪೆಯಿಂದೆಂದ ।
ಸ್ಮರಿಸಿ ಜಡೆಯೊಳಗಮಿತ ಧನರಾಸಿ ಕಂಗೆಸೆಯುಲೆನ್ನ ಕರವಾಳಹತಿಯುಂ ॥
ಶರಬಾಧೆ ಸೋಂಕದಿರಲೆನುತ ವರಮಂ ಕೊಡಲು ।
ಹರ ತ್ರಿಶೂಲಂ ಪಾಶಶಕ್ತಿಮುಂತಾದುದಕೆ ।
ಪರಿಹರವ ಭಜಕರಿಂಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನೀವ ಪರಿಯ ಪಾಲಿಸಿದನೊಲಿದು ॥ (17)

ನೆರದ ಗಾಂಧರ್ವರಿಷಿಚಾರಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರಗಳಂ ಕೊಡುತಮಿರೆ ಪೊಂಬೊಡೆಯ ।
ಚಿರತರಾಯುಷ್ಯಮಂ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ತನ್ನಸ್ತ್ರಹತಿಯ ಪರಿಹರಿಪ ಪರಿಯ ॥
ಕರುಣಿಸಿದರಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ತನ್ನಿಂದುದಿತ ।
ಕರವಾಳಮಾರ್ಗಡಾದ್ಯಾಯುಧಗಳಂದಲೀ ।
ಹರಿಯುವಧ್ಯಮೆನುತ್ತ ವರವ ಪಾಲಿಸೆ ನೋಡಿ ಪದ್ಮದೇರಂ ನುಡಿದನು ॥ (18)

ಸರ್ವಾಮರರ ನಿಚಯ ರಿಷಿವಿಪ್ರರುಂ ತಮ್ಮ ।
ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳತ್ತ ಕಾರಣದೊಳೀತರುಣ ।
ಸರ್ವದೇವಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿ ಮತ್ತ್ರದೃಶದಿಂ ಭೂತಳವ ಪೊರೆಯುಲೆಂದು ॥
ಪರ್ವಿದಾನಂದದಿಂ ವರಮೀಯೆ ಹನುಮಂತ ।
ಸರ್ವಗತನೆಂದೆನಿಸಿ ಸಕಲಮುನಿದೇವತಾ ।
ಗೀರ್ವಾಣಫಲದಾತನಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸಿದನಾದುದುತ್ಸವ ಮರುತಗೆ ॥ (19)

ಶುಭಕರಸುಮೂರ್ತಿಯಂ ಮಾರುತಂಗೊಪ್ಪಿಸಿ ।
ತಿಭರಾಜವರದ ದೇವರ್ಕಳೊಡವೆರದೈದ ।
ಲಭವನೆಡೆಗೈದಿ ಚೌಷಷ್ಟಿ ವಿದ್ಯಗಳರಿತು ಪಾಕಶಾಸನನ ಪೊರೆಯ ॥
ಶುಭಕರದ ವ್ಯಾಕರಣಮರಿತು ಭಾಸ್ಕರಸಹಿತ ।
ನಭದಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಮಾಮ್ನಾಯ ಸಾಸಿರವ ।
ವಿಭವದಿಂ ಕೈಕೊಂಡ ಸುತನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮರುತ ಸಂತಸಲಿಂತೆಂದನು ॥ (20)

ಆದುದುತ್ಸವವೆನಗೆ ಭವದೀಯ ಮಾತೆಯಂ ।
ಮೋದಗೊಳಿಸುತ ಮುಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಪೆಯನುಂ ।
ಸಾಧಿಸುವುದೆಂದರಿತು ಸಂಭ್ರಮದಲೈದಲೀ ತರುಣ ಗುರುವಚನವಿಡಿದು ॥
ಮೇದುರಪ್ರಿಯದಿಂದಮೆನ್ನ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ ।
ಮಾದರಣೆಗೈದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳದೆಂತು ।
ಬೋಧೆಗಳವಡುವದೆಂದೊರೆದ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನಿಂತೆಂದ ರಘುವೀರನು ॥ (21)

ಖಗತನಯ ಲಾಲಿಪುದು ತಿಳದಿರ್ಪನೀ ಕಪಿಯ ।
ಬಗೆಯನೆಲ್ಲವನದೆಂತೆನೆ ಪೇಳ್ವೆ ನಿರ್ಗುಣವ ।
ಸೊಗಸಿಗೆನ್ತೊತ್ತಿನಲಿ ಸುಳವ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದುದಿತ ಮೂರುಗುಣದ ॥
ಒಗುವಿಗೆಯ ಮೂರನೆಯ ಗುಣಮೂರ ಶಿವಬ್ರಹ್ಮ ।
ನಿಗೆ ತಾಣಮೆನಿಪ ಗೋಳದೊಳಿರ್ಪ ಭೂಜಲಂ ।
ಪೊಗುವಲ್ಲಿ ಗಗನಾಗ್ನಿಮರುತರೆಂಬೀ ಭೂತ ಮೂರರಿಂದೆಸೆವುದನಘ ॥ (22)

ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಖ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಾರ್ಯಯಾಗಸದ ।
ಚೆಲ್ವಶಾರೀರಮಘರ್ವ್ಯಹಾರವಾಯುಗತಿ ।
ಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಪ ಬತ್ತೀಸಬರ್ಬುದಂ ರುದ್ರರೋಲಗಿಸುತಿರೆ ಮಹಿಲದಿ ॥
ಸಲ್ಲಲಿತ ದೇಕಪಾದ್ಯರುದ್ರ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ।
ದಲ್ಲಿರ್ಪ ಪರಶಿವನ ಗುಣಗಳಿನ್ನುತ ತ್ರಿಳಯ ।
ರುಲ್ಲಾಸದಿಂ ಸದ್ವಿರಾಟಪ್ರಾಕೃತಿವಿಡಿದು ಪೂರ್ವಗೋಪ್ಯದ ಪರಿಯನು ॥ (23)

ಗೋವಿಬುಧರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಂಬಿರುವದಕೆ ಮುನ್ನ ।
ಶೀವಿಯಿಂದೇಕಪದರುದ್ರತ್ರ್ಯಂಬಕನಿಂದ ।
ತಾವೆಸಿಸುತಗಜೆಯೊಳು ಮರುತಮೂಲದೊಳೈದುತಂಜನಾತನಯನೆನಿಸಿ ॥
ಈ ವಿಧದ ರೂಪ ಕೈಕೊಂಡು ರಾಜೀವ ಪ್ರಿಯದೊ ।
ಳಾವನಾದರು ಭಜಿಸಲಾಪದೋದ್ಧರಣೆಗೈ ।
ದೀವ ಬೇಡಿದ ಫಲವ ಭೂರಕ್ಷಣಾರ್ಥಕಾಯ್ತು ಮೂರ್ತಿ ಸೂರ್ಯತನಯ ॥ (24)

ನಾಡೊಳುಳ್ಳಖಿಳ ಸುರಮಂತ್ರಾತ್ಮವೀ ಮೂರ್ತಿ ।
ಪಾಡಿದರ ಪೊಗಳದರ ಭಜಿಸುವರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ।
ನೋಡುವರಿಗೊಲಿದು ಬೇಡಿದುದಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪರಬೊಮ್ಮನವತಾರವು ॥
ಮಾನುವಂ ಹರಬೊಮ್ಮಹರಿಗಳಂದವ್ಪುದಿವ ।
ಗೀಡುಂಟೆ ಸರ್ವಾತ್ಮನೆಂದರಿತು ಸಂತಸವ । (25)
ಮಾಡಿಕೊಂಬುದು ಪೇಳ್ವದೆನಿತು ಸದ್ಗುಣಗಳನು ಗಣಿಸಲಕ್ಕುಮೆ ಕಪೀಶ ॥

ಎನುತೊರೆದ ಗೋಪ್ಯಕರ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತ್ತ ।
ತನುಪುಳಕದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವ ಕೃತಕೃತ್ಯನೆಂ ।
ದೆನಿಸಿ ಬಿಗಿಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತ ಸೌಖ್ಯಮಂ ಪಡೆದು ಮೈಮರೆದು ನಿಮಿಷಂ ॥
ಘನತರಾನಂದದೊಳಗೋಲಾಡುವನಿತರೊಳು ।
ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕರಾಮ ತನ್ನ ನಾಮಾಂಕಿತದಿ ।
ಮಿನುಗುವಂಗುಲಿಯಭೂಷಣವ ಕರದಿತ್ತನಾ ಹನುಮಂತಗತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ॥ (26)

ಪ್ರೇಮದಿಂದಂಗುಳೀಯಕವ ಹಸ್ತದಿಕೊಟ್ಟು ।
ತಾಮರಸನಯನೆ ಜಾನಕಿಗೆ ಪೇಳುವ ಕುರುಹ ।
ನಾಮಗಳನುಸುರಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರಂಜನೆಯ ಸುತ ನಮಿಸಿ ರಘುವರನ ಪದಕೆ ॥
ತಾಮರಸಭವತನಯನಂಗದ ಪ್ರಮುಖಕಪಿ ।
ಭೀಮಬಲರೊಡಗೊಂಡು ಕಲಶಸಂಭವನಿರ್ದ ।
ಧಾಮಮನ್ನರಸುತ್ತೈದಿದರಿತ್ತ ಸುಗ್ರೀವ ಕಪಿಬಲವನೆಲ್ಲ ಕರದು ॥ (27)

ಪೇಳದಂ ಮೊದಲಾನು ಪೇಳ್ದವಚನಂಗಳಂ ।
ತಾಳ ಮಾನಸಗಳಲಿ ರಘುವೀರಗಂ ಪ್ರೀತಿ ।
ಯೂಳಗವ ಸಂಪಾದನಂ ಗೈದು ತಿಂಗಳೊಳಗೈತಹುದು ಮನ್ನಿಕಟಕೇ ॥
ಆಲಸ್ಯಮಿನಿತಾಗಲಾಂ ಕೊಲುವೆನೆಂದು ಕಪಿ ।
ಜಾಲಕರುಪುತ ಪಲವರೈದಿದರದೇನೆಂಬೆ ।
ಕೋಲಾಹಳಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ದಿಗ್ದೇಶಗಳನರಸುತ್ತಪೋದರಿತ್ತ ॥ (28)

ರಾಮನಿಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ರವಿತನಯನಂ ಕರೆದು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ಕಪಿವೀರನೀ ಪರಿಯ ।
ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲವನದೇಂ ಕಾರಣದಿ ಶೋಧಿಸಿದೆ ಕಂಡುದೆಂತೊರೆಯೆಂದನು ॥
ಭೀಮಬಲನಣ್ಣ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರೆ ಭಯದಿಂದ ।
ಲೀ ಮಹಿಯೊಳೊಂದು ಗೊಪಾದದಗಲವ ಬಿಡದೆ ।
ನಾ ಮರಳಮರಳಸುತ್ತಿದೆನರಸ ನಾ ಚಕ್ರವಾಳಗಿರಿಯೊತ್ತಪಿಡಿದು ॥ (29)

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕರೆಡೆಬಿಡದೆ ಬಂದಡಸುತಿರ ।
ಲೆಲ್ಲ ಲೋಕಂಗಳಂ ತಿರುಗಿ ಕಂಗೆಡಲಾಗ ।
ಸಲ್ಲಲಿತವಚನದಿಂದೆಲ್ಲ ಕೋಟಲೆಯುಳದು ಸುಖಮಿರ್ದೆ ದೇಶಗಳನು ॥
ಎಲ್ಲಮಂ ಕಂಡ ಕಾರಣದ ಬಿನ್ನಪಗೈವೆ ।
ಮುಲ್ಲಾಸದಿಂದಮವಧರಿಸೆಂದು ಸುಗ್ರೀವ ।
ಸೊಲ್ಲಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮಗುಣಧಾಮನಿಸ್ಸೀಮಗಾನಂದ ವಿಜೃಂಭವಂತೆ ॥ (30)

ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಸಾಹಸವನಾಲಿಸುತ ರಘುವೀರ ।
ಮುಚ್ಚಟಿಯೊಳೈದಿ ಕಪಿಬಲ ಮೂರು ದಿಕ್ಕುಗಳ ।
ನಚ್ಚರಿಯೊಳರಸಿ ವೈದೇಹಿಯಂ ಕಾಣದಲೆ ದೇಶದೇಶದ ಕುರುಹನು ॥
ನಿಚ್ಚಳದಿ ಪಿಡಿದು ನಿಜಶಾಸನದಿನಂಗಳುಂ ।
ಬೆಚ್ಚದಂದದಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ಪೇ ।
ಳ್ದಚ್ಚರಿಯುಗಳ ಕೇಳುತಂ ರಾಮನಿರಲಿತ್ತಮನ್ನೆಗಂ ದಕ್ಷಿಣದೊಳು ॥ (31)

ತಾರೇಯಜಾಂಬವ ಪ್ರಮುಖಕಪಿ ಶಾರ್ದೂಲ।
ವೀರರೈತಂದು ವಿಂಧ್ಯಾಟವೀ ಮಧ್ಯದೊಳು।
ಸೂರಿಯನ ಸುತ ಪೇಳ್ದ ತಾಣಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ತೊಳಲಿ ಶೋಧಿಸುತ ಬಳಲಿ॥
ಧಾರುಣೀಸುತೆಯು ಕಾಣದೆ ಮುಂದಕರುಗಿದ।
ಭಾರರಣ್ಯೆಯು ಕಾನನವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬಂದರತಿ।
ದೂರ ಪಂಥಾನವಮಂ ಪಿಡಿದು ಗಿರಿನದಿಗುಹಾಶಯಗಳಂ ಶೋಧಿಸುತಲಿ॥ (32)

ಶೋಧಿಸುತ ಮುಂದಕೈತರೆ ಗುಹಾಗಹನಂಗ।
ಳಾದಿಯಂ ನೋಡುತ ಬರೆ ನಿರ್ಜನಸ್ಥಾನಮಂ।
ಭೇದಿಸುತ ಬಳಲಿ ಮುಂದೈತಂದರಾ ಹರಿಗಳತಿಶಯದ ಧೈರ್ಯದಿಂದಂ॥
ಮೇದಿನಿಯೊಳೊಂದೆಡೆಯು ಫಲಪುಷ್ಪಪರ್ಣಂಗ।
ಳಾದಿಶೂನ್ಯತೆವೆತ್ತ ಶಾಖೆಗಳ ನಿಸ್ತೋಯ।
ಮಾದ ವಾಪೀಕೂಪಪದ್ಮಾಕರಂಗಳಂ ಕಂಡರಾ ಕಪಿವೀರರು॥ (33)

ಪುಲಿಕರಡಿಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲಂಗಳಿಲ್ಲದಿಹ।
ಪೊಲಬ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ತರುಗುಲ್ಮವೀರುಧಂಗಳಂ।
ಕಲಿತವಾಗದ ಭೂಮಿಯಂ ಕಂಡು ಪ್ಲವಗರತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಳುತ ನಿಂದು॥
ನೆಲವಿದೇನೆನೆ ಜಾಂಬವಂ ಪೇಳ್ದ ಪೂರ್ವದೊಳ್।
ಚೆಲುವಂಡೂನಾಮ ತಾಪಸಾಶ್ರಯಮಿದುವೆ।
ಕೆಲವುದಿನ ಪೋದಬಳಿಕಾದುದೀಪರಿಯದಂ ಬಿತ್ತರಿಪನವಧರಿಪುದು॥ (34)

ಪತ್ರುವರುಷದ ಕುಮಾರಕನೋರ್ವನಿರ್ದನ।
ತ್ಯುತ್ತಮದ ಮತಿಯುವನಿಗಡಸೆ ರುಜೆ ಮುನಿದು ಋಷಿ।
ಯಿತ್ತ ನಿರ್ವಾನುಷ್ಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿತರುಗುಲ್ಮರಹಿತವಾಗಿರಲೆನ್ನುತ॥
ಬಿತ್ತರದ ಶಾಪಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೋದಂದಿಂದ।
ಮಿತ್ತ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಶೂನ್ಯತರುಜಳಸಹಿತ।
ವೆತ್ತುದೀ ನೆಲಮೆನುತ ಪೇಳುತರಸುತ ನಡೆದರಲ್ಲಿಂದ ಸರಣಿವಿಡಿದು॥ (35)

ಮುಂದೊಂದು ಭೀಕರದ ಗಹನದೆಡೆಯೊಳು ಲತಾ।
ಬೃಂದಮಧ್ಯದೊಳೊರ್ವ ಘೋರರಕ್ಕಸನಿರಲ್।
ಬಂದಾತನಂ ಜಡಿದು ಕರಪಾದದಿಂ ಬಡಿದು ದಶಗಳೆನೆನುತ್ತಲವರು॥
ಕೊಂದನಾ ತಾರೇಯನಾ ಭೀಮರಕ್ಕಸನ।
ಮುಂದೈದಿ ಗಿರಿದುರ್ಗಗಂಹ್ವರಾದಿಗಳೆಡೆಯು।
ಲೊಂದನುಳಯದೆ ಧರಾನಂದನೆಯ ಬೆದಕಿದರ್ ಸಕಲ ಕಪಿವೀರರೊಲಿದು॥ (36)

ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದರರಣ್ಯಾದ್ರಿ ನದಿನದಗಳಂ।
ಕಳದರಗಣಿತ ದುರ್ಗ ದುರ್ವಾಗಳನೆಲ್ಲ।
ನಿಳೆಯುಸುತೆ ಗೋಚರಿಸದಿರಲಂಗದಂ ನುಡಿದ ಸಕಲ ಕಪಿವೀರರೊಡನೆ॥
ತಿಳದೆವಾವಾವ ಭೂಮಿಗಳ ಗಿರಿದುರ್ಗಗಳ।
ತೊಳಲಿದೆವು ಕಾಣದಾದೆವು ಜನಕನಂದನೆಯ।
ಕೆಳೆಗೊಂಡುದತಿಭೀಕರದ ಕಾಲ ಕಪಿಕುಲಕ್ಕೀಂ ಗೈವುದೆಂದಳಲಿದಂ॥ (37)

ತರುಣಿಸುತನುಗ್ರಶಾಸನವ ತಿಳಿದಿಹುದೆಲ್ಲ।
ಹರಿಕುಲಂ ವೈದೇಹಿ ಗೋಚರಿಸದಿರಲಾತ।
ತರುವನೇ ಶಾಂತಿಯುಂ ಪರಿಪರಿಯ ಯುಕ್ತಿಗಳೆಲರಸಿ ನೋಡವದೆನ್ನುತ।
ಪರಿದು ನಾಲ್ದೆಸೆಗಳಂ ಬೆದಕಿ ಗಂಹ್ವರಗಳಂ।
ನಿರತಾಂಧಕಾರದಾಲಯಗಳನ್ನೋಡಿದರ್।
ತೊರೆದು ದೇಹಶ್ರಮವ ಪಸಿವುನೀರಡಿಕೆಗಳನೊಮ್ಮನದೊಳಿಲ್ಲರೊಲಿದು ॥ (38)
ನೋಡಿ ವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯನೆಲ್ಲಮಂ ಶ್ರಮದಿಂದ।
ನೋಡಿ ಶರದಭ್ರನಿಭರೌಪ್ಯಗಿರಿಯಂ ಕಂಡು।
ಕೂಡೆತತ್ಶಿಖರದೊಳು ಸಪ್ತಪರ್ಣಾರಣ್ಯಲೋಧ್ರಕಾನನಗಳರಸಿ ॥
ನಾಡೆಲ್ಲಮಂ ತೊಳಲಿ ನಾನಾವಿಧದಿ ಬಳಲಿ।
ಕೂಡದಾಗಲ್ ಮನೋರಥವಿರಥರೆನಲೊಂದು।
ಗೂಡಿ ತರುನೆಳಲೊಳರೆನಿಮಿಷ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತ ಮುಂದರಸಲೊಡನೈದಿದರ್ ॥ (39)
ತಾರಾಂಗದರ ಕೂಡಿ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದಿ ಡು।
ಸ್ಮಾರಮೆನಿಸುವ ಕೂಟಗಂಹ್ವರವ ಕೇಸರಿಕು।
ಮಾರನರಸಿದ ನೆಲದಲೊಗ್ಗೇಣಬಿಡದೆ ಮುದವೇರಿ ತರುಗುಲ್ಮಗಳಲಿ ॥
ವೀರಗಜಗವಯಶರಭಂ ಗಂಧಮಾಧನನು।
ದಾರಮೈಂದದ್ವಿವಿಧನಳಜಾಂಬವಾದಿಗಳ್।
ಧಾರುಣೀಸುತೆಯನರಸಿದರಾ ಮಹಾದ್ರಿಯೊಳಗೊಂದೆಡೆಯುಮಂ ಬಿಡದೆಲೆ॥(40)
ಕಾನನಾಂತರಗಳಂ ತಿರಿಗಿ ಶೋಧಿಸಿ ಪರಿ।
ಮ್ಲಾನಕರಪದರೆನಿಸಿ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಗಳಿಂದ।
ಜ್ಞಾನರಾಗುತ ಬಳಲಿ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ನೋಡಿದರ್ ಜಲಶೂನ್ಯಮಾದ ನೆಲನ ॥
ಯೇನೆಂಬುದಾ ಕಷ್ಟದತಿಶಯವ ಬಳಲುತ್ತ।
ವಾನರಾಧಿಪರೊಂದು ಬಿಲವ ಕಂಡದರೊತ್ತ।
ವೈನದಿಂ ಸಾರ್ದಿಟ್ಟೈಸಿದರೆಲ್ಲರೊಂದಾಗಿ ಜಾವಪರಿಯಂತರೊಲಿದು ॥ (41)
ನೀರಿಂದ ನೆನೆದ ಪಕ್ಕಗಳಿಂದೆ ಪಂಸೆಗಳ್।
ಕಾರಂಡಚಕ್ರಗಳ್ ಸ್ವರ್ಣಮಯದತಿರಾಗ।
ಸಾರಸವಧೂಳಿಗಳ ಬೆರದು ಬಿಲದಿಂ ಪೊರಟು ಬಪ್ಪುದಂ ಕಂಡರೊಲಿದು ॥
ಚಾರುತರ ಸೌಗಂಧ ಸೀತಳಂ ಸುಕುಮಾರ।
ನೂರುತಂ ಬರೆಕಂಡು ಶಾಖಾಮೃಗಂಗಳಂ।
ಹಾರೈಸಿ ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ಮೃತಂದದಂ ಪೊಕ್ಕರತಿ ಹರುಷದಿಂದ ॥ (42)
ಅತಿಬಲಾನ್ವಿತ ಕಪೀಶರ್ ಪೊಕ್ಕರಾ ಬಿಲವ।
ಸತುಲಕಳ್ತಲೆಯಿಂದ ಭರಿತಮಾಗಿರೆ ಕಂಡು।
ವಿತತಭಯಗೊಂಡು ಕಂಗಾಣದಿರೆ ಹನುಮಂತನಿಂತೆಂದ ನೊಲವಿನಿಂದ ॥
ಧೃತಿಗುಂದಲೇಂ ಪೊಕ್ಕಬಳಿಕ ಧೈರ್ಯದಿ ಪಿಡಿದು।
ಕ್ಷಿತಿಯಃನೆಲ್ಲವ ನೋಡಿ ಮನದ ದುಮ್ಮಾನಮಂ।
ಹತ್ತಗೊಳಸವೇಳ್ಕೊಂದು ಪೇಳಲೋರ್ವರಿಗೋರ್ವರರಸುತ್ತ ನಡೆಗೊಂಡರು ॥ (43)

ಕೆಲನು ನೆಲನಂ ಪೋದರಲ್ಲಿಂದಲುಂ ಮುಂದೆ।
ಪೊಲಬಕಾಣದೆ ಕರಕರಂಗಳು ಪಿಡಿದು ಮುಂ।
ದೊಲಿದು ನಡೆದರ್ ಕೆಲವ್ರುದೂರಮದರಿಂ ತೀರದೋರ್ವರೋರ್ವರ ತಕ್ಕೆಸಿ॥
ಕೆಲವ್ರು ನೆಲನಂ ಪೋಗಿ ತಿಮಿರಭೂಯಿಷ್ಟದೊಳು।
ಸಿಲುಕಿ ಮುಂಗಾಣದಲೆ ಜೀವದಿಂ ಚಲನೆಯುಂ।
ತೊಲಗಿಸಿದನಾಗ ಪವನಾತ್ಮಜಂ ಧೃತಿಯಿಂದಮಾಸುರ್ದನೊಲಿದೆಲ್ಲವರೊಳು॥
ಶಮನಿಲ್ಲದತಿಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೆಲ್ಲರು ಪಥ।
ಶ್ರಮಖಿನ್ನರೆಂದೆಸಿ ತೃಷೆಯಿಂದ ಪಲವುವಿಧ।
ಶ್ರಮಗೊಳುವುದನುಚಿತಂ ಪತಿಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠರಿಗೆ ಪೆರತವಸ್ಥೆಗಳೊದಗಲು॥
ತಿಮಿರದುಪಟಳದಿ ಕಪಿತಿಂತಿಣಿಯು ಕಂಗೆಟ್ಟು।
ಯಮಗೆ ನೆರವಾರಿಂದ ಬರುವುದೀ ತಾಣದೊಳು।
ಸಮಯದೊಳು ಪೋಗಾಡಲೆಂತಹುದು ಗತಿವಿಡಿದು ನಡವುದುತ್ತಮಪದವಿದು॥ (45)
ಈ ಮಹದ್ಬಿಲವ ಪೊಕ್ಕರಸದಳ ಪಿಂದಿರುಗ।
ಲೀ ಮಹಧ್ವಾಂತದೊಳಗೆಲ್ಲಿ ಪೋಪುದೊ ಸರಣಿ।
ಈ ಮಹಾಪಂಥಾನ ವಿಡಿದು ನಡದರೆ ಮುಂದೆ ಶುಭವಿಭವಮುಪಜಯಗಳು॥
ರಾಮಪುರದರಸನಾಧೀನಮೆಂದೊರೆಯಲತಿ।
ಪ್ರೇಮಗೊಂಡೆಲ್ಲರುಂ ಪೋಗುತಿರೆ ಮುಂದೊಂದು।
ಧಾಮ ಕಂಗೆಸೆದುದಚ್ಚರಿಯೆನಲ್ ಭಕ್ತರಿಂಗೆಡರುಂಟೆ ಮೂಲೋಕದಿ॥ (46)
ಸಂಧಿ 17 ಕ್ಕಂ ಪದ 741॥

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಹೇಮಾವಜನ ವಿಡಿದು ಪೊರಮಟ್ಟು ಕಪಿಸಾರ್ವ।
ಭೌಮ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲ್ ಪವಮಾನನಂದನಂ।
ಸಾಮದಿಂದುಪಚರಿಸುವನ್ನೆಗಂ ಸ್ವೈದೋರ್ದ ಸೂರಸುತಾತ್ಮಭವನು॥
ಪದ॥ ಕತ್ತಲೆಯ ಪೊತ್ತದೋಳ್ ಕಂಗೆಟ್ಟುತೊಳಲಿಪ್ಪವ।
ಗೋತ್ತಮರ್ ಹರಿಕೃಪೆಯನೈದಿ ಸೋಮಾದಿತ್ಯ।
ರಿತ್ತಕಾವ್ಯಧಿಕರಪ್ರಭೆಯು ಗೋಚರಮಾಗಲಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಳುತ ಮನದಿ॥
ಮತ್ತೆ ಹರುಷಂಗೊಳುತ ಪಮತೆಯುಂಬರೆ ರನ್ನ।
ತೆತ್ತಿಸಿದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನಿಂದೆಸೆದುದಾವೆಡೆಯು।
ಲುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸರಿತ್ಕಾಸಾರಹರ್ಮ್ಯಂಗಳೆಸೆಯಲಿಟ್ಟಸಿದರಗಜೇ॥ (1)
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನವರತುನಖಚಿತ ಭೂಮಿತಳಗ।
ಳೆಡೆಗೆಡಗೆ ಸೌವರ್ಣಮಯ ಪಾದಪಂಗಳಾ।
ಪೆಡೆಯೊಳುಂ ಲೇಖಲೋಪಯೋಗ್ಯ ಕರುಮಾಡಗಳ್ ವೈಜಯಂತದೊಳೆಸೆದವು॥
ನುಡಿವ ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿಗಳ ಕಲಸ್ವನ ಮಧುರ।
ದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ತಾಂಬ್ರತುಂಡಂಗಳುಲಿಗಳಂ।
ಬೆಡಗಬೀರಿತು ಕಪೀಂದ್ರರ ದೃಕ್ಸಮೂಹಕಂ ಪತ್ತಣ ಮನೋಹರಮೆನೆ॥ (2)

ಕುಣಿವ ಸೋಗೆಗಳ ಸಮುದಾಯದ ವಿಡಾಯದಿಂ ।
ಬೆಣಗುತಿಹ ಚಕ್ರತನುಭಾಸದ ವಿಲಾಸದಿಂ ।
ಮಣಿತಮೆನೆ ಮೊರೆವ ಭೃಂಗಾವಳಿಯುಂ ಕಾದ ಅಂಬುಜದ ಜಂಗುಳಿಗಳ ॥
ಪ್ರಣಯ ಕುಪಿತದ ಪಿಕದ ಮಂಗಡದ ಸಂಗಡದ ।
ಭಣಿತೆಯೊಂತೆಸೆವ ಜೀವಂ ಜೀವಗಳ ಕಾಮು ।
ಸುಣಾಧನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೈಮರೆಯುದಿಹುದೆನೆ ಮನಂ ಬೆರ್ಚಿಸುವುದಾ ಸಗರವು ॥ (3)

ಕನಕಮಯ ತರುನಿಚಯ ಶಾಖಾಗ್ರದೊಳು ರತುನ ।
ಮೆನೆ ಕಿಸಲಯಂಗಳುಂ ಮೌಕ್ತಿಕ ಸ್ತಬಕಂಗ ।
ಳಿನೆ ವಜ್ರಮಯ ಶಲಾಕುಗಳಿಂದ ಕಲ್ಪತರು ನಿಚಯುಮಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ ॥
ಬನಮೆಸೆದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭಾಸ್ಕರಪ್ರಭೆಯೊಂತು ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ಲತೆಗಳಂ ವೈಡೂರ್ಯಮಯ ಕಮಲ ।
ವನವಿಹಗಸಂಪೂರ್ಣಮಾಗಿ ರಾರಾಜಸಿದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥ (4)

ಸುರಚಾಪತೋರಣಗಳೋರಣಗಳಕ್ಕಡೆಯ ।
ಉರುತರದ ಕೇಸರಿಯ ಮೈಸಿರಿಯ ಕಂಗೊಳಿಪ ।
ಕರಕಲಿತಪಲ್ಲಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಿವಿಗಿಂಪೆನಿಸಿ ಪಾಡುತಿಹ ಪುತ್ಥಳಿಗಳ ॥
ತರುಣ ಭೃಂಗಾರವಗಳಾರವಕ್ಕನುಮೋದ ।
ವೆರದುಲ್ಲಸಿತಮಾದ ಪಲ್ಲವಾರಿಗಳಿಂದ ।
ಮೆರೆದುದಳಕಾವತಿಯ ಚಳಕದಮರಾವತಿಯ ವೈಭವಕ್ಕಮ್ಮಡಿಯೆನೆ ॥ (5)

ರತುನಮಯ ಶಯನಮಾನಂಗಳಾವಾವೆಡೆಯ ।
ವಿತತಹೈರಣ್ಯಶಿಬಿಕಾಂದೋಳಕಾಯಾನ ।
ತತಿಗಳಾವಾವೆಡೆಯ ಹೈಮರಾಜತಕಾಂಸ್ಯ ಭಾಜನಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಯೂ ॥
ಅತಿಶಯಾಗರು ಮೃಗೀಮದ ದಿವ್ಯಗಂಧ ಸಂ ।
ಗತಿಯಮೃತ ಕಲ್ಪಫಲ ಮೂಲಮಧುನಿಚಯ ಸಂ ।
ಭೃತಮೆನಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಶಾಖಾಮೃಗಗಳುಲ್ಲಾಸಗೊಳುತ ನಲಿಯೆ ॥ (6)

ದೇವತಯೋಗ್ಯಮೆನಿಪಂಬರಗಳಿಂದ ರಾ ।
ಜೀವ ಭವನೊಲುಮೆಯೊಂತೆಸೆವ ಕಂಬಲದಿಂದ ।
ಪಾವನಾಜನನಿಚಯಪಾಸಿಕೆಗಳನಾಂತು ತೋರ್ದುದಡಿಗಡಿಗೆ ಶುಭಮಂ ॥
ಆವಾವಕಡೆಯೊಲತಿಶಯಕಾಂತಿ ಫಲಭರಿತ ।
ಮಾವದೆಂದಿಟ್ಟಸುವರತಿಶಯವ ಪೊಗಳಲಿ ।
ಸ್ನಾವನಿಂದಳವಹುದು ಶಿವನಿರವೆನುತ್ತಮಚ್ಚರಿಯಿಂದಮೊಳಪೊಕ್ಕರು ॥ (7)

ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರಾ ನಗರದತಿಶಯವ ।
ಕೂಡೆಕೂಡತಿಶಯಂ ಬೆರ್ಚೆತೋರ್ವರ ಕಾಣ ।
ದೂಡದಲೆ ಫಲಮೂಲಗಳನಮೃತರುಚಿಯೆನಿಪ ಮಧುವ ನಾಸ್ವಾದಿಸದಲೆ ॥
ಆಡಲಮ್ಮದೆ ಬೆದರುನೋಟದಿಂದೆಡಬಲವ ।
ನೋಡುತ್ತಿದಾರ ನೆಲೆಯೋ ಮಹಾದೇವ ನೀ ।
ನಾಡ ನಿರ್ಮಿಸಿದನಾವನೊಯೆನುತಲಚ್ಚರಿಯೊಳೈದಿರರ್ ಕಪಿವೀರರು ॥ (8)

ಮನುಜರಲ್ಲೀ ನೆಲದೊಳಾರನುಂ ಬೆಸಗೊಂಬೆ।
ವನುವಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದಸದಳಂ ಕಂಗಳಂ।
ಗಿನಶಶಿಪ್ರಭೆಗಳಂ ಮಿಕ್ಕು ನೋಳ್ಪರಸಾಧ್ಯಮೆನಿಸುತಿದೆ ಪರಬೊಮ್ಮನ॥
ಮನೆಯೊಳಾ ಭಾಳಾಂಬಕನ ನೆಲೆಯೊ ಸರಸಿಜಭವನಿ।
ಗನುವೋದನಿಲಯವೋ ಮತ್ತಲ್ಲದಿನ್ನಾವ।
ಮುನಿತಿಲಕನಿರ್ಪನೋ ಕಾಣದೆಂತೆನುತಳಲಿ ಬಳಲಿದರ್ ಕಪಿವೀರರೂ॥ (9)
ವೈಕುಂಠಮಿತ್ರ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನೇಹಿತ ವಿ।
ಲೋನಪ್ರಿಯ ಸತ್ಯಮಳಕಾವಯಾಸ್ಯಸುರ।
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೆಳೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಲಯಮೀನಗರಮಾರು ನಿರ್ಮಿಸಿದರಕಟ॥
ಲೋಕಸಂಚರಣೆ ಮಾತುರಮಿಲ್ಲ ತೇಜಸಾ।
ನೀಕದಿಂದಿಟ್ಟಿಸುವರಳವಲ್ಲ ಚೋದ್ಯವ ಪಿ।
ನಾಕಿ ತಾನೇ ಬಲ್ಲದರಿತವನಲ್ಲಮೆನುತಮಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು॥ (10)
ಎನಿತು ಬಳಲಿದರೆಮಗೆ ಧೈರ್ಯಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಮುಂ।
ದನುವ ಪೇಳುವರಾರು ಧೃತಿಯಿಂದ ಕಾರಿಯುವ।
ನನುಗೊಳಸಬೇಕೆನುತ ಪ್ಲವಗರೊಮ್ಮನದಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸುತಿರೆ॥
ಯೆನಿತು ದೂರಂ ಪೋದರನಿತು ಪಂಥಾನಮಂ।
ಕೊನೆಗಾಂಬರಿಲ್ಲ ಸುಳಸುಳದು ಸುತ್ತುತ ಮರಳೆ।
ಜಿನದದಿಂ ಪೊದಲಿರ್ದ ತಾಣಕೈತಹುದಲ್ಲವಿನ್ನೊಂದು ತ್ರಾಣಮಿಲ್ಲ॥ (11)
ತಿರುತಿರುಗಿ ಬಾಯಾರಿ ಸುರನೀಲಕಾಂತಿ ಸಂ।
ಭರಿತಮಾಗಿಹ ಕೊಳದಿ ಜಲಮೀಂಟಲರುಗಲದು।
ತೆರೆಯೆಸಗದಿರಲು ಬರಿದೆನುತ ಕೆಲಸಾರುತ್ತ ಬಜ್ಜರದ ಕಾಂತಿ ಮುಂದೆ॥
ಪರಿವೃತ್ತಮಿರಲೈದಿ ಪರಕಲಿಸಿ ರನ್ನಗಳ।
ಸುರುಚಿಯಿಂ ಲೋಹಿತಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಖಳಲಿಸಿದು।
ದರರೆ ಕಪಿನಾಯಕರ ಮರುಮರೀಚಿಕೆ ಮೃಗವ ಧಾವತಿಯಗೊಳಪಂದದಿ॥ (12)
ಪಳುಕಿನುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಕಳೆಯಿಂದ ವಪ್ಪದು।
ಜ್ವಲದಿಂದಮಾವೆಡೆಯು ನೋಡಲೊಂದೇಪರಿಯು।
ಬೆಳಗಿರ್ಪುದಲ್ಲದಿನಿತಾದರುಂ ಮುಂದೆಗವುದಿಲ್ಲವಾ ಭೂಮಿಯೊಲ್ಲ।
ತೊಳಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಪಿವೀರರತಿಭಯದಿಂದ।
ಬಳಲುತ್ತಲೇಂ ಗತಿಯೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸುತಲ್ಲಿ।
ಕಳೆಗುಂದಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದರೇನೆಂಬೆ ನಿಜ ಜೀವಿತಾಶೆಗಳನುಳಿದು॥ (13)
ಎತ್ತ ನೋಡಿದರು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ತಟ।
ದೊತ್ತ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ ರಘುಪತಿಯ ಕಾರ್ಯನಮು।
ಗೆತ್ತಣಿಂದಹುದೆಂತು ಪೊರಮಟ್ಟು ಜೀವದಿಂದುಳಿದು ಪೋಗುವುದೆನುತ್ತ।
ಚಿತ್ತಚಂಚಲದಿಂದ ಚಿಂತಿಸುತಮಿರಲಾ ಮ।
ರುತ್ತಸುತನಿಂತೆಂದ ವಿಪದದೊಳಗತಿಧೈರ್ಯ।
ವೆತ್ತಲ್ಲದಾ ಕಾರ್ಯ ವಶಮಾಗದೆಂದೆನುತಮುಸುರಿ ನೋಡಲೈದಿದಂ॥ (14)

ಬಿದರದಿರಿ ನಾಂ ಪೋಗಿ ಬೆದಕುತೀ ಚಿಂತೆಯಂ।
ತುದಿಗೊಳ್ಳವೆನೆಂದು ಮಾರುತಿಯೈದಿ ಯೋಗಸಂ।
ಪದದಿಟ್ಟಯಿಂದರಿತ ತಾನಾಗ ಕನಕಮಯಗದ್ದುಗೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ॥
ಮುದದಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣವಿಟ್ಟು ಮಂಡಿಸಿ ಮೌನ।
ದುದಯದಿಂ ಧ್ಯಾನಯೋಗದೊಳಿರ್ಪ ಯೋಗಿಣಿಯ।
ಪದುಮನಯನೆಯ ಚೀರವಸನದಿಂ ರಾಜಿಪ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯನಂ ಕಂಡನು॥ (15)
ಮೆಲ್ಲನಾ ಠಾವ ಕುರುಪಿಡಿದು ಮಾರುತಿಯೈದ
ಲಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಯೋಗಿಣಿ ಕಂಗಳಿಂ ನೋಡು।
ತಿಲ್ಲಿಗೈತಂದುದೇಂ ನೀನಾರು ಕಪಿರೂಪನೆಂತು ಬಿಸಗೊಂಡರಾಗ॥
ಸಲ್ಲಲಿತನುಡಿಗಳಿಂ ಹನುಮಂತನಿಂತೆಂದ ಶ್ರೀ।
ವಲ್ಲಭಂ ದಶರಥಾತ್ಮಜದೂತನಾಂ ಬಂದು।
ದೆಲ್ಲಮಂ ವಿಸ್ತರಿಪೆನವಧರಿಸು ಸಾಧುಕುಲರನ್ನೆಯೆಂದೊರೆದನೊಲಿದು॥ (16)
ಕೋಸಲೇಂದ್ರಂ ಪಂಕ್ತಿರಥಗೆ ನಾಲ್ವರು ತನಯ।
ವಾಸವೋಪಮಿತರೆಸದಿರ್ದರದರೊಳು ಪೂರ್ವ।
ನಾಸಿರದಳಾಕ್ಷಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸೀತೆಸಹಿತ ಪಿತೃವಾಕ್ಯವಿಡಿದು॥
ಅಸುರರ ವಧಿಸಲೆಂದಾರಣ್ಯಕೈತಂದ।
ನೈಸೆ ಧರಣೀಸುತೆಯ ಕದ್ದೊಯ್ದ ದಶಕಂಠ।
ನಾ ಸುರನ ಪಥವಿಡಿದು ಬಂದು ಪಂಪಾತಟದಿ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕಂಡರು॥ (17)
ತರಣಿಸುತನಂ ಪೊರೆಯೆ ವಾಲಿಯಂ ಸಂಹರಿಸಿ।
ಸಿರಿಯ ಸುಗ್ರೀವಗುಂ ಪಾಲಿಸಿದಡಾತ ಕಪಿ।
ವರರ ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ಕಳುಪಿದ ಜನಕನಂದಿನಿಯ ಕುರುಪರಿವು ಬಪ್ಪುದೆನುತ॥
ಬರವಾದುದದರಿಂದ ವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯ ತೊಳಲಿ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಹೆಗಳಂ ಶೋಧಿಸುತ ತೃಷೆಯಿಂದ।
ಮರಿಯದೀ ಕಳ್ತಲೆಯ ಗವಿಯ ಪೊಕ್ಕರ್ ಮಹಾಬಲಜಾಂಬವಾದ್ಯರೊಲಿದು॥
ಬರಬರಲ್ ಬೆಳಗು ತಲೆದೋರಿದುದು ಮತ್ತದಂ। (18)
ಪರಿಕಿಸುತಮಿರೆ ಭವನ ಕಂಗೆಸೆದುದಾಶ್ಚರ್ಯ।
ಕರಮಿದೆನುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡುತಿಹರಾ ಕಪಿಗಳವನೀತನುಭವೆಯನೂ॥
ಕರುಣದಿಂದೀಪರಿಯನರಿತೊಂದು ಮಾರ್ಗಮಂ।
ವಿರಚಿಸಲು ಸುಕೃತಮುಂಟೆನೆ ಕೇಳ ರಘುವರನ।
ಚರಿತೆಗಾನಂದಿಸುತ ಯೋಗಿಣಿಯು ಪೇಳ್ದಳಾ ಮಾರುತಕುಮಾರನೊಡನೆ॥ (19)
ತೊಳಲಿ ಶಾಖಾಮೃಗಗಳೆಲ್ಲ ಕಂಗೆಟ್ಟಿರುವ।
ರಿಳೆ ಬೆರರದಲ್ಲ ರಘುನಂದನನ ಸಿರಿಯನುತ॥
ತಿಳದೆಲ್ಲರುಂ ಪಕ್ವಫಲಮೂಲಗಳನುಂಡು ಸಂತಸವತಳೆದುಬರಲು॥
ತಿಳದನಿತ ಬಿತ್ತರಿಪೆನೆಂದರಾ ಮಾತಿನಿಂ।
ಕಳೆವೆತ್ತು ಪವನಸುತನೈದಿ ಪ್ಲವಗೇಶರಿಗೆ।
ತಿಳುಹಲಾನಂದದಿಂ ಫಲಮೂಲಗಳನುಂಡು ಸಂತಸದಲೈತಂದರು॥ (20)

ಬಂದು ತೇಜೋಭರಿತಮಾದ ತಾಪಸಿಯನತಿ।
ಛಂದದಿಂ ನುತಿಸಿವಂದಿಸಿ ದಿವ್ಯತರಮಾದ।
ಮಂದಿರಮಿದಾರದಿಲ್ಲೋರ್ವಳೇ ನೀನಿರ್ಪ ಕಾರಣಂಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ॥
ಬಂಧುರಪ್ರೇಮದಿಂದೊರೆಯವೇಳ್ಕೆನೆ ಕೃಪಯೊ।
ಳಂದು ನಿಜವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳಲನುಗೈದ।
ಳಿಂದುಶೇಖರನೆಡೆಯ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾತ್ಮಭವೆಯಿರ್ದಳನುದಿನ ಭಜಿಸುತ ॥ (21)

ವಾಮೆಯರೊಳತಿಚತುರೆ ಹೇಮಾಭಿದಾನದಿಂ।
ಸೋಮಶೇಖರ ಭಕ್ತೆ ಪೆರ್ಚಿ ನರ್ತನದೊಳಂ।
ದಾಮಹೇಶನ ತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದಳ್ ದಯದಿಂದ ಹರನಿತ್ತನೀ ನಗರಮಂ।
ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳೀವ ಕಲ್ಪಲತೆಗಳಮಣೀ।
ಧಾಮಮಿಂದ್ರಾದಿಭೋಗಗಳನನುಭವಿಸೆನುತ।
ನೇಮಿಸಿದರಂಗನೆಯು ಸಂತಸದೆಯಾ ಭವನದೆಡೆಯೊಳಾಗೆಸೆದಿರ್ದಳು ॥ (22)

ಬಲುವಿಲಾಸಗಳಿಂದ ವರ್ಷಮಯುತಾಯುತಂ।
ನಲಮಿರ್ದು ತನಗೆ ಪ್ರಿಯಳಾನೆನುತಮೀ ಪುರವ।
ನಲವಿನಿಂದಿತ್ತಳೆನ್ನಭಿದಾನಮುಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆಂದು ಬಳಿಕಮಾಪಳು ॥
ಜಲಜಪೀಠನ ಪೊರೆಗೆ ನಡೆವಲ್ಲಿ ಪೆಳ್ದಳಿನ·
ಗೊಲಿದು ತ್ರೇತಾಯುಗದಿ ಮಾನುಷಾಕೃತಿವಿಡಿದು।
ನಳಿನಪತ್ರಾಕ್ಷನೈತಹ ಭೂಮಿಭಾರವನು ಪರಿಹರಿಸೆ ಪರಬೊಮ್ಮನು ॥ (23)

ಆ ಮಹಾಪುರುಷನಂಗನೆಯ ದಶರಥೊಯ್ಯೆ।
ತಾಮಸೀಚರನನರಸುತ ದೂತರೈತಪ್ಪ।
ರೀ ಮಹಾಬಿಲದೊಳಗೆ ಮತ್ತೆ ಶಾಖಾಮೃಗಗಳಂ ಪೂಜೆಗೈದು ಬಳಿಕ ॥
ರಾಮನೆಡೆಗೈದಿ ವಂದಿಸಿ ನುತಿಸಿ ಶ್ರೀಪತಿಯ।
ನೈಮದಿಂ ವೈಕುಂಠಕೈದೆಂದು ಪೇಳ್ದಿರ್ದ।
ಲಾ ಮಾನಿನೀವಚನವಿಡಿದಾನು ಚಿರಕಾಲಮಿರ್ದೀನದ ಜಾನಿಸುತಲಿ ॥ (24)

ಆದುದೆನ್ನಭಿಮತಂ ಪರಬೊಮ್ಮರಾಘವನ।
ಪಾದಂಗಳಂ ಕಾಣಲೈದುವೆನೆನುತ್ತೊರೆದ।
ರಾದರಿಸಿ ಮಗುಳೆ ಬಿನ್ನಪಗೈದ ಪವನಸುತ ಪಾವನತಪಸ್ವಿಯೊಡನೆ ॥
ಮಾಧವನ ಪೊರೆಗೆ ನೀಂ ಪೋಪರೆಮ್ಮಂ ಬೇಗ।
ಮೇದಿನಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಧರಣೀಸುತೆಯನರಸುವರೆ।
ಸಾಧನಗಳಂ ತೋರವೇಳ್ಕೆನಲು ನಸುನಗುತ ಯೋಗಿಣಿಯು ಪೇಳ್ದಳೊಲಿದು ॥ (25)

ಆರಿಂದಮೀ ಮಹಾಬಿಲವ ನಿರ್ಟ್ಟಿಸಲರಿದು।
ಘೋರತಮಸಾವೃತದ ಪಥಮಿಂತು ಬರಲುಮಂ।
ದೋರದೇನಂತೆಂಬುದೀ ನೆಲದಗುಣ ಹರಂ ದಯೆಗೈದ ವರಮಹಿಮೆಯು ॥
ಮೀರಿಪೊಕ್ಕರೆ ಪ್ರಾಣಮುಳಿಯದೆಂದರಿತರಿ।
ನ್ನಾರಾದಡಂ ಪೊಗರು ನೀವರಿಯದೊಳಪೊಕ್ಕು।
ತೋರದಾದಿರಿ ಕಾರಣಂ ರಾಮನಾಮಪ್ರಭಾವದಿಂದುಳಿದಿರಕಟ ॥ (26)

ಆದರೊಳ್ಳಿತು ಪ್ಲವಗಪತಿಗಳೆಲ್ಲರು ಧರೆಗೆ ।
ಪೋದಪೆವೆನುತ್ತ ಮಾನಸದಲಿರೆ ನೇತ್ರಗಳ ।
ಸಾದರದಿ ಕರಗಳಿಂದಾಚ್ಛಾದನಂ ಗೈವುದೆನಲು ಬಾಲಕರಂದದೀ ॥
ಹಾದಿಗೋಸುಗ ಕರಗಳಲಿ ಕಂಗಳಂ ಮುಗಿಯೆ ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳರ್ದರಾ ಬಿಲಮುಳಿದು ನಿಮಿಷದೊಳು ।
ಪೋದ ಮಾರ್ಗಂ ಕಾಣದಾದುದಚ್ಚರಿಯಾನೇಂ ಪೇಳ್ವೆನಂದಿನ ಪರಿಯನು ॥ (27)

ವಿಪದಮಂ ಕಳದು ಭೂತಳದಿ ಸಂತಸಗೊಳುತ ।
ಕಪಿಗಳರೆ ಕಂಡು ತಾಪಸಿ ಪೇಳ ವೇಗದಿಂ ।
ತಪನ ವಂಶಜನೆಡೆಗೆ ನಡೆದು ವಂದಿಸಿ ಪೊಗಳ ನೇಮವಿಡಿದೈದಿ ಮುದದಿ ॥
ಜಪಿಸುತಲೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮಗಳ ಬದರಿಕಾ ।
ವಿಪಿನದೆಡೆಗೈದಿದಳ್ ಕರುಣಿ ಕಪಿವರರೆಲ್ಲ ।
ವಿಪರೀತಕರಚಾರಣೆಗಳೆಣಿಸುತೋರ್ವರೊಳಗೋರ್ವರಿಂತೆಂದರೊಲಿದು ॥ (28)

ದಾನವಮಾಯಾಸುರಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕಾಂಚನದ ।
ಕಾನನಮದೆಲ್ಲಿ ಪೋದುದು ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಮನ ।
ದಾನಂದದಿಂದೆಸಗಿದಿಂದ್ರಭವನೋಪಮಿತಮನೆಯದೇನಾದುದಕಟ ॥
ಮಾನಿನೀಮಣಿ ನೃತ್ಯಗೀತ ಚಾತುರ್ಯ ಸು ।
ಮ್ಮಾನಿ ಹೇಮಾಸಖಳದೆಲ್ಲಿ ಪೋದಳೊ ಕಪಟ ।
ಮೇನಿದಚ್ಚರಿ ಕನಸಕಂಡತೆರದೊಳ್ ಪೋದವಕಟ ವಾಸರಗಳೆನಿಸೊ ॥ (29)

ಕ್ರೂರಹೃದಯಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವಂ ದೊರೆಯಲಾಗೆ ಸರಿ ।
ತೋರದಡೆ ಕೊಲದುಳವನೆಂತು ನಾವೈತಂದು ।
ಧಾರುಣೀಸುತೆಯ ಕುರುಪರಿಯದಾತನ ಪೊರೆಗೆ ಪೋಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆಳನಾಂತು ॥
ಭಾರಣೆಯ ಸಂಬಾಧೆಗೊಳುವದಕ್ಕೆಂದುಮಿೂ ॥
ಧಾರುಣೀಧರದಿ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಂ ಗೈದು ।
ಮಾರುತಾಹಾರವೆರದಿರ್ಪುದೇ ಕ್ಷೇಮಕರವೆನುತೊರೆದ ಪ್ಲವಗತತಿಗೆ ॥ (30)

ತರಣಿಸುತಯೆನಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವನಿತ್ತ ।
ಪರಿಯೆಲ್ಲ ರಘುನಾಥ ಪ್ರಿಯದಿ ಪಾಲಿಸಿದನೆಂ ।
ದರಿದಿರ್ಪಿರೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವದ ವೈರಮಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನದಿ ಬೇರೊಂದನೆಣಿಸಿ ॥
ಧರಣಿಜೆಯ ಕಾಣದಲೆ ರಾಜಾಜ್ಞೆಗುಂ ಮಿರಿ ।
ಚರಿಪನೆಂದರಸಿಗುಂ ಪೇಳ ಕೊಲಿಸದೆ ಮಾಣ ।
ನರಿತಲ್ಲಿಗೈದುವದಕೆಂತ ತನುವಂ ತೊರೆವುದತಿಲೇಸು ಮನ್ಮತವಿದು ॥ (31)

ಎನುತಂಗದಂ ಪೇಳ್ದ ವಚನವಿದು ಸತ್ಯಮಹು ।
ದೆನುತ ಕಪಿವರರೆಲ್ಲ ಕರುಣದಿಂದಿಂತೆಂದ ।
ರಿನತನಯನುಗ್ರಶಾಸನನೆಂದು ಮುಲ್ಲೋಕಜನಮೆಲ್ಲ ತಿಳದಿರ್ಪುದು ॥
ಜನಕಜೆಯ ಕಾಣದಾವೈದಲಾ ಕಪಿರಾಜ ।
ಕಿನಿಸಿಂದ ದಂಡಿಸದೆ ಮಾಣ್ದಪನೆ ವಿಷಮಕರ ।
ಮನನಾಥನಂ ಕಾಣ್ಬಮತಿಗಿಂತ ಸಾವುದೇ ಸುಕ್ಷೇಮಕರವೆಂದರು ॥ (32)

ಪ್ಲವಗಾಧಿಪರ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ತಾರಂ ಪೇಳ್ದ।
ಕುವಲಯಾತ್ಮಜೆಯ ಕಾಣದೆ ಪೋಗಲಿಟ್ಟೆಸುತ।
ಜವದಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವನಿದು ಸಿದ್ಧಮಂಗದಪೇಳ್ದ ನುಡಿ ಸತ್ಯಮಹುದು ನೋಡೆ॥
ವಿವರದೊಳಗಿಹ ನಗರ ಪತ್ತಣಂ ಭೋಗಕರ।
ದವಿರಳದ ಹರ್ಷ ಜನರಿಲ್ಲದಿಹ ತಾಣಮದ।
ತವಕಪಿಂ ಸಾರಿ ಶರೀರಮಂ ತೊರೆವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ನುಡಿದನೊಲಿದು॥ (33)

ಅಂಗದಂ ಪೇಳ್ದುದಕೆ ಪ್ಲವಗಾದಿ ನಾಯಕರ್।
ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಳವಳಿಸಲೀ ಪರಿಯ ನೋಡಿ ಕಪಿ।
ಪುಂಗವನ ಸಂತೈಸದಿರಕೂಡದಾದುದಾ ಮಾರುತಿಯ ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ॥
ಹಿಂಗಿಸಿವನಷ್ಟಾಂಗಯುಕ್ತಂ ಚತುರ್ಬಲವ।
ಸಂಗಡದಿ ಪದಿನಾಲ್ಕುಗುಣಗಳಂ ಪೇಣಿವನಿ।
ಗೇಂ ಗೈವೆನೆನುತಮುಪಚರಿಸಿದಂ ಸುರರಾಜಸುತಸುತನ ವಿನಯದಿಂದ॥ (34)

ಮೂರುಪಾಯಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ವಶವಾಗದಿರೆ।
ವಿೂರಿದಾ ಯುಕ್ತಿಯಂ ಬಳಸುವದು ಯುಕ್ತ ಕಪಿ।
ವೀರಸುತ ಪಿತೃತುಲ್ಯವಿಕ್ರಮಂ ಧೀಯುತಂ ಚಪಲಕಪಿವಚನವಿಡಿದು॥
ಈ ರೀತಿಯನುತಾಪ ಗೊಳುತ ರಕ್ಷಣೆ ಗೈದು।
ಶರೀರವಮಾತ್ರದಿಂದಿರುವುದಬಲರ ಮತಂ।
ಸೂರಿಯನ ಸುತನ ಭಯಮೇನಿಹುದು ರಘುಪತಿಯ ಮುದ್ದಿನ ಕುಮಾರ ನಿನಗೆ॥ (35)

ತ್ರಿಜಗಮಂ ನಿರ್ಮಿಸುವರಿಚ್ಛೆಗೈದರೆ ಕ್ರೋಧ।
ರುಜೆಯಿಂದ ಕಲ್ಪಾವಸಾನಗೊಳಸುವರದಂ।
ಸೃಜಿಸುವರು ಮಗುಳೆ ಶ್ರೀರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳು ವಿಪುಲಬಲಯುತರವರ್ಗೆ॥
ಕುಜನರೆಮ್ಮಿಂದಪ್ಪ ಸಾಹಾಯಮೇನುಂಟು।
ಭಜಿಸಿದರ ತಪ್ಪನೆಣಿಸದೆ ಪೊರೆವುದುಂಟಲ್ತೆ।
ದ್ವಿಜರಾಜನಿಭನೃಪರಿದಂ ತಿಳಿದು ಸಂಕ್ಲೇಶಗೊಳುವುದನುಚಿತಮೆಂದನು॥ (36)

ಎನಿತು ವಿಪರೀತಗಳನೆಸಗಿದರು ಕರವಿಡಿದು।
ಜನಪತಿಯು ಕೋಪಿಸಂ ಮತ್ತಾವನಲುಪಿದರು।
ಮನವಲಿಡನಿದು ತಥ್ಯಮಾರಸಂಗಧಿಕಮೆಂದರಿದಿರ್ಪ ರಘುನಾಥನು॥
ಇನಸುತನ ಭಯಮೇನು ಜನಿಸಲಮ್ಮದು ನೀನು।
ಕಿನಿಸಿಂದಮುಳಲೇನು ಬರ್ಪುದಧಿಕ ಕೃಶಾನು।
ವನುವಿಂದ ತನುತನುತೆಯಾಂತು ಕಾರ್ಯಂ ಕೆಡುಗುಮೆನುತ ಮಾರುತಿ ನುಡಿದನು॥ (37)

ಎಂದು ಮರುತಜ ಪೇಳದಂದಮಂ ಕೇಳಿ ಮಗು।
ಳೆಂದನಂಗದ ತಾತ ನೀನೆನಗೆ ದಯದಿಂದ।
ಮಿಂದೊರೆದುದುಚಿತವಾದರು ಸೂರ್ಯಸುತನತುಲವೈರಿ ಮತ್ಪಿತಗೆ ಮೊದಲೆ॥
ಇಂದೆನಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟ ರಘುವೀರನಿಂ।
ಬಂದುದೊಂದತಿಶಯದ ವ್ಯಥೆಯಾಂತನಿದ ಮನದೊ।
ಳೊಂದಿಸುತ್ತಮೇನಾದರೆಣಿಸಿ ಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾಣನೆಂಬುದೇ ದಿಟ ಕಪೀಂದ್ರಾ॥ (38)

ಹುಸಿನುಸುಳುಚಾಪಲ್ಯಕ್ರೂರಕಾರ್ಯಗಳಗೆ ।
ಹಸವೂ ಸುಗ್ರೀವನಣ್ಣನಂ ಬಿಲದೊಳಗೆ ।
ಬೆಸರಳಿಸಿ ಬಂದುದಂ ರಘುವೀರನಂ ಪೊಂದಿ ಮತ್ತಗ್ರಜನ ಕೊಂದುದಂ ॥
ಹಸನಾಗಿ ತತ್ಪ್ರತಿಯುಸಾಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪ ।
ಪಸುಘಾತಕಿಗೆ ಧರ್ಮಗುಣಮೆಂತು ಸಂಭವಿಪ್ಪು ।
ದಸುರಗಿಂದಧಿಕಮೆಂದರಿದಿರ್ಪೆನವನಿರ್ಪ ನಿಲಯಕಾಂ ಬರಲಮ್ಮೆನು ॥ (39)

ಕರಿಹಸ್ತಕಲಿತಕಮಲವ ಶಳಿದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳಾ ।
ಸುರಪಸುತಹಸ್ತಗತಸಿರಿಯು ತಂದಿತ್ತರಘು ।
ವರನ ಮರದುವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಪಾಪಿಷ್ಟಂ ಕೃತಘ್ನನತಿಚಪಲ ಹೀನಂ ॥
ತರಣಿಸುತ ನಿಷ್ಕರುಣಿಯಾತನೆಡೆಗುಂ ಬಂದು ।
ಪೊರೆವುದೆಂತೊಡಲ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಪಾತ್ರದೊಳಿನ್ನ ।
ತರಿಯುದುಳಿವನೆ ಮರುಳುತನವೆ ಕಾಣುತ ಗರ್ತದೊಳಗೆ ಕೆಡದಪುದುಕ್ತವೇ ॥ (40)

ಕ್ರೂರ ಶಠನು ನೃಶಂಸ ಪಾಪದಾಗಾರ ನಾ ।
ದಾರ ಕಾಮುಕ ತರಣಿಸುತನೆಡೆಯುಲಾನಲ್ಪ ।
ಸಾರ ನಿಸ್ಪೃಹಪಯುನಣುಗನುಳಿದವೆನೆಂತು ಬಯುಲಭ್ರಮೆಯಿಂದಮೇನು ॥
ಧಾರಿಣೀಸುತೆಯು ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಂದಡಸಿತು ಪಿ ।
ಕಾರವಿೂ ಪರ್ವತದಿ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಿಂ ।
ಸೂರಿವನರಸುಗಳಿವಂತೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವ ಸಂಪಾದನಂ ಗೈವೆನು ॥ (41)

ಹರುಷದಿಂ ನೀವೆಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮನೆಡೆಗೈದಿ ।
ಚರಣಾಬ್ಜಗಳಗೆರಗಿ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ।
ತರಣಿತನಯನ ಚಿತ್ತದೊಲವೆಂತು ತನುಗಳಂ ಸಲಹಿಕೊಳವೇಳ್ಕುಮೆನ್ನ ॥
ಪರಿಯು ಬಿನ್ನೈಸಿ ವಂದನೆಗೈದನೆಂದರುಪಿ ।
ಚರಣಕಭಿನತನಾದನೆಂದು ಸುಗ್ರೀವಗಂ ।
ತರುಣಿರುಮೆತಾರೆಯುರಿಗರುಪಿ ಸುಖದಿಂ ಬಾಳ್ವುದೆನುತ ಜವದಿಂ ಪೇಳ್ದನು ॥ (42)

ಬಂದ ಕಾರ್ಯಂ ಪೋಗಿ ಬರಿಗೈಯೊಳಾನು ಕಿ ।
ಷ್ಕಿಂಧಿಗೆಂದಿಗು ಪೋಗೆ ರವಿಸುತನ ಕೈಬಾಧೆ ।
ಗಿಂದವಿೂ ಪರ್ವತದೊಳಹುದೆ ಲೇಸಂದೆನುತ ಪೇಳ್ದು ತಾರೇಯು ಬಳಿಕ ॥
ಛಂದದಿಂ ದರ್ಭೆಗಳ ಪರಪಿ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ ।
ಗಿಂದಿರೇಶ ಮಹೇಶ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ರಘು ।
ನಂದನ ನಮೋಯೆನುತ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಕಪಿಕಟಕ ಕಳವಳಿಸಿ ಗದ್ಗದಿಸಲು ॥ (43)

ನೋಡಿ ಯುವರಾಜನಿರವಂ ಬಲೀಮುಖರೊಂದು ।
ಗೂಡಿ ಘೋಳೆಂದಳುತ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಜರದು ।
ಕೂಡೆ ವಾಲಿಯು ಪೋಗಳ ದಶರಥಮಹಾರಾಯುಣಾಗನೈತರಲು ಬನಕೆ ॥
ಖೋಡಿಖಳ ಜನಕಜೆಯು ಕದ್ದೊಯ್ಯೆ ರವಿಜನೊಡ ।
ಗೂಡಲಾಯಿತೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮರಣಕಾರಣಮೆನುತ ।
ಮಾಡಿಕೊಂಡಳಲುತಿರಲಾ ಶೈಲ ಮೂರ್ಧನಿಯುನಿತ್ತುದತ್ಯದ್ಭುತಮೆನೆ ॥ (44)

ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮತ್ತುದಕದೊಳ್ಮಿಂದು ಬಂ।
ಧುರದುಃಖದಿಂ ದರ್ಭೆಯಂ ಪರಪಿ ದಕ್ಷಿಣಾಕೆ।
ಶಿರವಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಙ್ಮುಖದೊಳೆಲ್ಲರುಂ ಮಲಗಿದರ್ ಹಿಂದುಮುಂದೊಂದೆಣಿಸದೆ ॥
ನೆರೆಕಲಧ್ವನಿಯಿಂ ಗುಹಾಂತರಾಳದಿ ಸುಪ್ತಿ।
ವೆರದಿರ್ದ ಚಿರಜೀವಿಸಂಪಾತಿಗುಂ ನಿದ್ರೆ।
ಪರಿಯೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊರಟುಬಂದು ನೋಡಿದನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರ್ಪ ಕಪಿವೀರರ ॥ (45)

ಚಿರಕಾಲ ಪಸಿದನಾಥನ ತೆರದಿ ಕಡೆಜಿರ್ದೆ।
ಗರಿಯಿಲ್ಲದೆನಗಶನವೃತ್ತಿಯಂ ಕಲ್ಪಿಸಿದು।
ದರರೆ ವಿಧಿ ಹರ್ಷಮಂ ಕೊಡದುಳವ್ರದೆಯೆನುತ್ತ ಸಂತಸಂಗೊಳುತ ನಿಂದು ॥
ಮರಣವಾದೊಂದೊಂದು ಕಪಿಯು ದೈನಂದಿನದಿ।
ಚರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪೆನೆನುತ ಪೇಳದ ಕ್ರೂರ।
ತರಪಕ್ಷಿಯಂ ಕಂಡರಾ ಪ್ಲವಗಸತ್ತಮರ್ ಮನದ ದುಷ್ಟಾನದಿಂದ ॥ (46)

ಎನುತ ಶೈಲಾಭಗೃಧ್ರಂ ನುಡಿಯಲಂಗದಂ।
ಹನುಮಂತನೊಡನೆಂದ ಜನಕಜಾಕೃತವದೊ।
ಳನೆತನಯ ವಾನರರ ಕುಲವ ಶಿಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಗೃಧ್ರತೆಯೊಳೈತಂದನೋ ॥
ಘನವಿಪತ್ತಡಸಿತನ್ಯಾಯವಾಳ್ದನ ಕಾರ್ಯ।
ವನು ಮಾಡಿ ಪೋಗಾಡಿ ತನುವ ಜಸಮಂ ಪಡೆಯ।
ದಿನತರಣ್ಯಾನೀಕದೊಳಗನಾಯಾಸವಾಗಿ ಪೋಪುದಾಯ್ತಕಟೆಂದನು ॥ (47)

ಎಂದಿರ್ದರೊಂದು ದಿನ ಪೋದಲ್ಲದಾಗದೇ।
ನೆಂದರೂರ್ಜಿತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯಂಗಳಿಸದಲೆ।
ಬಂದಡವಿಯೋಳ್ ನಾಯಿನರಿಗೆ ತುತ್ತಾಯಿತೆಂಬದೊಂದೆ ಮನದೊಳಗಲೆವ್ರದು ॥
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿ ಜಾನಕಿಗಾಗಿ ದಶಗಳನ।
ಬಂಧುರಪರಾಕ್ರಮುಕ್ಕಿದಿರಾಗಿ ಕಾದಿ ಮಡಿ।
ದಂದಾ ಜಟಾಯು ತಿರ್ಯಗ್ಜಂತು ಮುಕ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸಿದಂ ಲೋಕವರಿಯೆ ॥ (48)

ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ ತನುವ ತೆತ್ತಂ ಜಟಾಯು ಪೆಂ।
ದೀ ಮಹೀತಳದೊಳುತ್ತಮಕೀರ್ತಿ ಬಂದೊದಗಿ।
ಸೋಮರವಿಯಿರ್ಪನ್ನ ಶಾಶ್ವತದಿ ಬಾಳ್ದಪಂ ಪದಾ್ದದಡುಂ ಧರೆಯೊಳು ॥
ತಾಮಸದಿ ಕಾನನದಿ ಕಾರ್ಯಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ।
ದೀ ಮಹತ್ಕಷ್ಟದನುಭವದಿಂದ ವ್ಯರ್ಥಮೆನೆ।
ನಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಪುದಾಯಿತೆಂದು ಮರುಗಿದಂ ಮರುತಸಂಭೂತನೊಡನೆ ॥ (49)

ಧರಣಿಪತಿದಶರಥಂ ಕೊಟ್ಟವರದಿಂ ರಾಮು।
ಧರಣೀಶ ಬನಕೆ ಬರೆ ಪಂಕ್ತಿಕಂಧರ ಬಂದು।
ಧರಣಿಜೆಯ ಕದ್ದೊಯ್ಯೆ ಸುಗ್ರೀವನೊಳು ಸ್ನೇಹವಾಗೆ ಜಾನಕಿಯನರಸಿ ॥
ಬರಲು ಪಾತಾಳ ಬಿಲದೊಳಗೆ ತಿಂಗಳುದಿನಂ।
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗೆ ಭೂಮಿಜೆಕುರುಪರಿಯದಾಗೆ।
ಮರಣ ಬಂದೊದಗಿತೀ ಕಪಿಗಳಗೆ ಕೈಕಾಮಹಾತ್ಮೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನು ॥ (50)

ಭೂಮಿಯೊಳಗೇಂ ಕೃತಾರ್ಥನೋ ಜಟಾಯುವು ರಣದಿ।
ಭೀಮಬಲರಾವಣನ ಕೂಡೆ ಸೆಣಸುತಲಿ ಸು।
ತ್ರಾಮ ಸಂತೋಷದೊಳ್ ಭೌತಿಕದ ತನುವುಳಿದು ಕೀರ್ತಿದೇಹವಗಳಸಿದಂ॥
ರಾಮಪುರದರಸನಂಘ್ರಿಯುಲಿವುಗೆ ಪ್ರಿಯದಿಂದ।
ಸೇವಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕೂಣೆಯ ಬಂದು ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ।
ದಾವುನಾದೆನೆನುತ್ತ ಮರುತಾತ್ಮಭವನೊಡನೆ ಪೇಳ್ಪ್ಪಮರುಗಿದನಂಗದ॥ (51)

(ಸಂಧಿ 18 ಕ್ಕಂ ಪದ 792.)

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಗೃಧ್ರರಾಜನ ವಚನರಚನೆಯಿಂ ಹರ್ಷನಿರ್।
ನಿದ್ರವಾಗಲು ತೆರಳ ಶಾಖಾಮೃಗಂಗಳು ಬ।
ಲೋದ್ರೇಕ ದರ್ಪದಿಂದೈತಂದು ಕಂಡರಾ ವಾರಾನ್ನಿಧಿಯ ಬೇಗದಿ॥

ಹಿಮಗಿರಿತನೂಜೆ ಕೇಳ್ ಕಪಿಗಳತಿದುಃಖದಿಂ।
ಕ್ರಮದಿಂದ ಮರುಗುತಿರಲತಿಘೋಷಮದ್ರಿಯಂ।
ಭ್ರಮೆಗೊಳಸಲಾ ಜಟಾಯುವು ಮಡಿದನೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದು ಸಂಪಾತಿಗಾಗ॥
ಮಮತೆ ಪುಟ್ಟಿತು ತಮ್ಮನೆಳದ ಕೇಳಲ್ಕೆನುತ।
ವಿಮಲಮತಿ ಮೆಲ್ಲನೈತಂದು ತಾಂ ಬೆಸಗೊಂಡೆ।
ನಮಿತಸಂಕ್ಲೇಶದಿಂದಾ ಕಪೀಂದ್ರರ ವಿನಯುತರಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದ॥ (1)

ಭಾನುಕರದಗ್ಧಪಕ್ಷದಿ ಬಿರ್ದನಾ ಜನ।
ಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ಜಟಾಯುವಾ ದಶರಥನಿಂದ।
ಮಾನಿತನದೆಂತಾದಸಮದೊಳು ದಶಶಿರನ ಕಣಕೆ ತಾನೆಂತು ಮಡಿದಂ॥
ಈ ವಿಧಾನವನೆಂತು ತಿಳದಿರದನೆನಗೊರೆದು।
ದೀನತೆಯ ಪರಿಯವೇಳ್ಕೃಯು ಪಕ್ಕಗಳಿಂದ।
ಮಾನು ಬರುವಡಶಕ್ತನೆನುತ ಕೂಗಿಟ್ಟನಾ ಸಂಪಾತಿ ಶೈಲಾಗ್ರದೆ॥ (2)

ಬಲುಕಾಲಕಾದುದು ಕನೀಯಸನ ವಾರ್ತೆಶ್ರುತಿ।
ಕಲಿತವೆಂದೆನುತಳುತ ಪಲುಬುತಿಹ ಪಕ್ಕಿಯಂ।
ಘಳಿಲನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಪೀಶ್ವರರೆಲ್ಲ ದಯುದಿಂದ ಸಂತೈಸವೇಳ್ಕುಮೆನುತ॥
ಕಲಿಗಳಾಲೋಚನಂ ಗೈದು ಬಂದಾ ಗೃಧ್ರ।
ನಿಳಸಿತಂದೆಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಿಜವೃತ್ತಗಳ।
ಚಳಕದಿಂ ಪೇಳಲನುಗೈದನಾ ವಾಲಿಸುತನಾನಂದಚಿತ್ತದಿಂದ॥ (3)

ಮುತ್ತಯ್ಯರಿಕ್ಷರಾಜನುಮಿರ್ದ ವಾನರಂ।
ಸತ್ವದಿಂ ಮತ್ತಾತನಣುಗರೀರ್ವರು ಖ್ಯಾತಿ।
ವೆತ್ತರೀ ನೆಲದೊಳಗೆ ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರೆಂಬಭಿದಾನ ಕಪಿವರರಿಗೆ॥
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಗುಣಗಣಂಗಳಾಲಯನಾ ರ।
ಘೋತ್ತಮಂ ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕೈತರೆ ದೈತ್ಯ
ನುತ್ತಾತನಂಗನೆಯ ಕಳವಿನಿಂ ಕದ್ದೊಯ್ದದರಾ ದನುಜನಂ ಕಾಣುತ॥ (4)

ದಶರಥಪ್ರಿಯಮಿತ್ರನಾ ಜಟಾಯುವು ಬಂದು ।
ಪಿಸುಣಖಳನೊಳ್ ಸೆಣಸಿ ಮಡಿದರಾತನ ನೋಡಿ ।
ರಸೆಯರಸ ರಘುವೀರ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಪಿದಂ ವೈಕುಂಠಮಂದಿರಕ್ಕೆ ॥
ಬಿಸಜಾಕ್ಷ ರಾಮಗೆನ್ನಯ ಪಿತೃವಿನೊಳಗಾಯ್ತು ।
ಸುಸಖಿತ್ವ ಸುಗ್ರೀವಗಾಗಿ ಪಿತನಂ ಕೊಂದು ।
ಸಸಿನೆಕಪಿರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸಿದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಚನಂ ಗೈದು ಮುದದಿ ॥ (5)
ಧರಣಿಜೆಯನರಸುವಡೆ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಗಂ ಕಪೀ ।
ಶ್ವರರ ನಟ್ಟಿದರಾವು ಸುಗ್ರೀವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ।
ಬರುತ ಬೆದಕುತಮವನಿಜಾತೆಯಂ ಕಂಗಾಣದೊಂದು ಬಿಲಮಂ ಪೊಕ್ಕೆವು ।
ಪರಿದುಪೋದುದು ಮಾಸಮಾ ನೆಲದಿ ಕಾಂತೆ ನಿಜ ।
ಕರುಣದಿಂದವನಿಯಂ ಕಾಣಿಸಿದರಿಂದೆಮ್ಮ ।
ದೊರೆಯ ಶಾಸನಕಂಜಿ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಮಂ ಕೈಕೊಂಡೆವೀ ಗಿರಿಯೊಳು ॥ (6)
ಎಂದ ವಾನರರ ನುಡಿಗೇಳ ಸಂಪಾತಿ ತನು ।
ನೊಂದಳುತಮಿಂತೆಂದ ತಮ್ಮಂ ಜಟಾಯುವಂ ।
ಕೊಂದ ದಶಕಂಧರನ ತರಿದಲ್ಲದೀ ಶೋಕ ಪೋಗದೆನಗಾದರೀಗಾ ॥
ಕುಂದಿಹುದು ಜರೆಯಿಂದ ತನು ಪಕ್ಷಮಿಲ್ಲದತಿ ।
ಮಂದವಾದದು ಗಮನ ವೈರಮಂ ಪೋಗಾಡ ।
ಲಿಂದಶಕ್ತತೆವೆತ್ತೆನೇಗೈವೆನೆನುತಳಲಿ ಪೂರ್ವವೃತ್ತವನೊರೆದನು ॥ (7)
ಪೂರುವದಿ ಪ್ರತ್ಯವಥೆಯವಸರದೊಳಾವಿರ್ವ ।
ರೋರಂತೆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವ ನಿಟ್ಟಿಪೆವೆಂದು ।
ತೋರಗಮನದೊಳೈದೆ ಭಾನುಕರವಹ್ನಿಯಿಂದಾ ಜಟಾಯುವ ಬಳಲಲು ॥
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಪಕ್ಷಗಳಲಾಚ್ಛಾದಿಸಲು ।
ಭಾರಣೆಯ ತಾಕೆಂದ ಗರಿಬೆಂದು ಬೇಗದಿಂ ।
ಧಾರಿಣಿಗೆ ಕೆಡೆದೆವಾವೋರ್ವರೋರ್ವರ ಕಾಣದಂದಿನಿಂದಿರ್ದೆವೈಸೆ ॥ (8)
ಎಂದು ಸಂಪಾತಿ ಪೇಳದರಂಗದಂ ವಿನಯ ।
ದಿಂದ ಕೇಳದ ಭವದ್ಭ್ರಾತೃ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ।
ಛಂದದಿಂದಾಂ ಪೇಳ್ದೆ ಧರಣೀತನೂಭವೆಯು ಪೋದ ಸರಣಿಯ ತಿಳದಡೆ ॥
ಬಂಧುರಪ್ರೇಮದಿಂದೊರೆದು ಪೊರೆವುದೆನುತ್ತ ।
ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರಸುತಸುತನು ಬೆಸಗೊಂಡರಾ ।
ನಂದದಿಂ ಪೇಳ್ದನಾ ಸಂಪಾತಿ ಪ್ಲವಗಾಧಿನಾಥರಚ್ಚರಿಗೊಂಬೊಲು ॥ (9)
ಬಲವಿಲ್ಲ ವೃದ್ಧಗೃಧ್ರಂ ಪಕ್ಕಮೆರಡಿಲ್ಲ ।
ಸುಲಭಮೆನ್ನಿಂದಪ್ಪದೇನಾದಡಂ ಮಹಾ ।
ಬಲರಾಘವೇಶಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಕ್ಸಹಾಯವ ಗೈವೆ ತೋರ್ದನಿತರೊಳಗೆ ॥
ಜಲಧಿಮಥನದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದ ಹರಿಯನುಂ ।
ಜಲನಿಧಿಯ ಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಕಂಡಿರ್ಪೆ ।
ಬಲು ಚಿರಂತನದೇಹ ಜೀರ್ಣವಾಗಿರ್ಪುದೆನುತೊರೆದ ಸಂಪಾತಿ ಮುದದಿ ॥ (10)

ಕಾಳಮೇಘದ ಪೊರೆಯ ಪೊಳೆವ ಸೌಧಾಮಿನಿಯ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಶ್ರೀರಾಮಸೌಮಿತ್ರಿಯರ ಪೆಸರ ।
ನಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದಾಲಾಪಿಸುತ ಕೊಟ್ಟಿರ್ದ ಭೂಷಣವ ಕಳೆದಿಡುತಲಿ ॥
ಮೇಲೆ ಪುರಪಥವಿಡಿದು ಪೋಪ ದಶಗಳನೆಡೆಯ ।
ಜೋಲುತ್ತಳುತ್ತೈದುತಿರೆ ಕಂಡೆ ದಶಮೌಳಿಯಿ ।
ಪ್ಪಾಲಯಮನವನವನಕುರುಪಂ ಕುಲೋದ್ಭವಗಳಂ ಪೇಳ್ವೆನಾಲಿಸು ಕಪೀಶ ॥ (11)

ದ್ವಿಜಕುಲೋತ್ತಮ ವಿಶ್ರವಸುತನಯನವಗೆ ಪೂ ।
ರ್ವಜನು ವೈಶ್ರವಣ ಲಂಕಾದ್ವೀಪಮಾವಾಸ ।
ವಿಜಯನೆಂದೆನಿಸಿ ರಾವಣನಿರ್ಪ ಮುಲ್ಲೋಕವೀರರಂ ಗಣನೆಗೊಳದೆ ॥
ಅಜನಿಗೋಸುಗ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಿತಗೈದು ।
ಭಜನೆಯಿಂ ಪೌಲಸ್ತ್ಯ ಕೊಂಡನಾತನ ನಾಡ ।
ಕುಜನರಾವಣನಾಳ್ವ ನಗರ ದೇವಪುರಕಿಮ್ಮಡಿಯಲೆಸದಿರ್ದುದು ॥ (12)

ಬಳಸಿಹುದು ಲವಣಾಂಬುರಾಶಿ ತಡಿಯಿಂ ನೀಳ ।
ದಳತೆ ಶತಯೋಜನಂ ರತುನಮಯ ರಕ್ಕಸರ ।
ಬಳಗದಾಕಾರಮೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪುದಾ ನಗರ ಸುರಪತಿಗಸಾಧ್ಯಮೈಸೆ ॥
ಇಳೆಯ ಸುತೆ ಲಂಕೆಯೊಳಗಿರ್ಪಳೆಂಬುದ ನಾನು ।
ತಿಳಿದಿರ್ಪೆ ತಾನಿದುವೆ ಸತ್ಯ ಪ್ಲವಗೇಶರಾ ।
ಜಲನಿಧಿಯ ವೇಗದಿಂ ದಾಂಟಿ ನೋಡಿದಡವನಿಸುತೆಯು ಕಂಗೆಸೆವಳನಘಾ ॥ (13)

ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯೊಳಾನು ತಿಳಿದಿರ್ಪೆ ಲಂಕೆಯೊಳು ।
ಜಾನಕಿಯನಿದಕೆ ಸಂದೆಗವಿಲ್ಲವೆಂತೆಂದ ।
ರಾನೊರೆವೆ ಪ್ರಥಮ ಪದವಿದು ಕಳಿಂಗಾದಿಗಳಗೌಧಾನ್ಯ ಜೀವನಗಳು ॥
ಮಾನನಿಧಿಯೆರಡನೆಯ ಪಥವು ಬಲಿಭೋಜನಗ ।
ಳಾನಂದಕರಮೆನಿಪುದೈ ಕ್ರೌಂಚಭಾಸಗಳ ।
ನೂನಪಥ ಮೂರನೆಯದಾ ಸೇನಪಕ್ಷಿಗಳ ಸರಣಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದೈಸೆ ॥ (14)

ಪದ್ದುಗಳಗೈದನೆಯ ಪಂಥಾನಮಾರನೆಯ ।
ಪದ್ಧತಿಯು ಮುದ್ದಂಚೆಗಳದೇಳನೆಯ ಮಾರ್ಗ ।
ಮುದ್ಧತಪರಾಕ್ರಮಗರುತ್ಮಂತನದು ಗಗನಗಮನಿಗಳಗಿದು ಸಿದ್ಧವು ॥
ಯಿದ್ದನೆಲೆಕಿನ್ನೂರು ಯೋಜನಂ ಕಾಣ್ಬುಡುಗ ।
ಪದ್ದುಗಳ ಪದ್ಧತಿಯು ಲವಣವಾರಾಸಿಯಂ ।
ಬುದ್ಧಿದನ್ನರಿದು ದಾಂಟಿದರೆ ಜಾನಕಿ ನಿನಗೆ ತೋರ್ದಪಳು ಕಪಿಲಲಾಮ ॥ (15)

ತಡಿಯಿಂದ ನೂರು ಯೋಜನದಗಲಮುಂ ದಾಂಟಿ ।
ಲೊಡನೆ ಪಟ್ಟಣಮೆಸೆವುದೊಳಪೊಕ್ಕು ನೋಡಿದರೆ ।
ಪೊಡವಿಯಣುಗಿಯ ಕಾಣ್ಬರಿದಕೆ ಸಂದೆಗವಿಲ್ಲಮಿದು ನನ್ನಿಯೆಂದರಿವುದು ॥
ಕಡಲದಾಂಟುವರುಪಾಯಗಳನಾಳೋಚಿಸುತ ।
ನೊಡನೆ ಪತಿಕಾರ್ಯಮಂ ಸಾಧಿಪುದು ನೀವೆನುತ ।
ನುಡಿದನಾ ಸಂಪಾತಿ ಸಕಲ ಕಪಿನಾಯಕರು ಸಂತಸಂಗೊಳುವಂದದಿ ॥ (16)

ಕರದೊಯ್ದರೆನ್ನ ನೀರಧಿಯೆಡೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗತೆಗೆ।
ವಿರಚಿಸುವೆನುದಕವೆನಲ್ಕೆ ವಾನರರಲ್ಲ।
ತ್ವರಿತದಿಂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಗಲಾ ಸಂಪಾತಿ ಸ್ನಾನವಂ ರಚಿಸಿ ಮನದೆ॥
ಸ್ಮರಿಸುತ ಜಟಾಯುಷಗೆ ಜಲವಿತ್ತುರಾತನಂ।
ಕರತಂದು ಗಿರಿಯುಗ್ರದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕೇಳದರ್।
ಧರಣಿಜೆಯನೊಯ್ದುದಂ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವವರಾರು ತಿಳುಪವೇಳ್ಕೆಮಗೆಂದರು॥ (17)

ತರಣಿಕಿರಣದಿಗರಿಗಳುರಿದು ಮತ್ತೀ ಶೈಲ।
ಶಿರದಿ ಕೆಡೆಯಲ್ ಮೃತಪ್ರಾಯದಿಂ ಕೆಲವು ದಿನ।
ಮರದು ತನುಭಾವಮಂ ಮಾಂಧತೆಯೊಳಂದಾದುದೆಚ್ಚರಿಕೆ ಮೇಣ್ದೇಹಕೆ॥
ತರುಣಂ ಸುಪಾರ್ಶ್ವನೆನ್ನರಸಿ ಬಂದಂ ನೋಡಿ।
ಮರುಗಿ ನಿತ್ಯಾಹಾರವಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಾರೀರ।
ಭರಣೆ ಗೈವುತವಿರ್ಪ ಮಗನೊಂದುದಿನ ಚರಿಸುತಿರ್ದ ನೀರಧಿಯೆಡೆಯೊಳ್॥

ಆ ಸಮಯದೊಳು ಚಂದ್ರರೇಖೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಬರು। (18)
ವಾ ಸಿಂಹಿಕಾಸುತನ ತೆರದಿ ವಿಂಶತಿಕರಗ।
ಳಾಸುರಂ ಧರಣಿಜೆಯನಂಕದೇಶದಿ ತಳೆದು ಬಂದನಂಬುಧಿಯ ಪೊರೆಗೆ॥
ಲೇಸೆನಿಪ ನುತಿಗಳಂದನುನಯದಿ ಮಾರ್ಗಮಂ।
ಬೇಸರದೆ ಯಾಚಿಸುತಮಾಗಸದ ಗತಿಯಿಂದ।
ಮಾ ಸುವಾಸಿನಿಸಹಿತ ಲಂಕಾಪುರವ ಪೊಕ್ಕನೇನೊಂದನೆಣಿಸದಾಗಾ॥ (19)

ವಿನಯದಿಂ ಯಾಚಿಪರ ವಂದಿಸಲಸಾಧ್ಯಮೊ।
ವನಧಿಮೇಖಲೆಯೊಳೆಂದರಿತು ಸುತನೈತಂದು।
ಯೆನಗೊರೆದ ಬಳಿಕಲಾನಿಟ್ಟಿಸಿದೆ ರಾವಣನ ಬನದಿ ವೈದೇಹಿಯನ್ನು॥
ವನನಿಧಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಪೋದರಾ ಪಟ್ಟಣದಿ।
ಜನಕಸುತೆಯಂ ಕಂಡು ಹರುಷದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು।
ಮನದೊಲವಿನಿಂದೈದಲಹುದೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ಪೇಳ್ದನಾ ಸಂಪಾತಿಯು॥ (20)

ಯೆನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ನಿಮಗಾನು ವಿಸ್ತರದಿ।
ಬಿನ್ನವಿಪೆ ನೀಕಬ್ದಮೇಕಾಗ್ರಬುದ್ಧಿಯಿಂ।
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಾಲಿಸುದಂಬುಜಾನನೆಯಿರ್ಪ ನೆಲೆಯು ತತ್ವದೊಳರುಪುವೆಂ॥
ಮುನ್ನನಾಂ ಗರಿಬೆಂದು ವಿಂಧ್ಯಶಿಖರಿಗೆ ಕೆಡೆದು।
ಪಿನ್ನತೆಯೊಳೈದಾರು ದಿವಸ ಮೈಮರೆದಿರ್ದ।
ರನ್ನೆಗಂ ಪಾರಬ್ಧಬಲದೊಳೆಚ್ಚರಮಾಗಲಿಟ್ಟಿಸಿದೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಗಳಾ॥ (21)

ನಾನಾಪರಿಯು ನೋಡಲೆನಗೆ ಕಾಣಿಸದಾದು।
ದೇನಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವು ಭಯದಲಳುತಿರ್ದ।
ರಾ ನೆಲದಿ ಕೆಲಕಾಲಕರಿವಾಯ್ತು ಲವಣಾಬ್ಧಿಯನು ತನ್ನ ಮಾನಸಕ್ಕೆ॥
ಯೇನೆಂಬೆ ಪಕ್ಷಿಗಣವೃಕ್ಷಕಂಧರಕಲಿತ।
ಮೀ ನಗಾಗ್ರಂ ವಿಂಧ್ಯಮೆಂದರಿತೆ ಸಂಚರಿಸೆ।
ಜ್ಞಾನಪಕ್ಷಗಳಂದ ತೀರದಳಲುತಮಿರ್ದನೊಂದು ಮರದೆಡೆಯೊಳಳುತ॥ (22)

ಪರಮ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮ ನಿಶಾಕರಮಹಾಮುನಿಯು ।
ಕರುಣಾಮಂದಿರಮಿರ್ದುದಾ ಮಹಾಮೌನಿ ತಾ ।
ಸುರರ ನಗರಿಗೆ ಪೋಗಿ ಪಾಕಶಾಸನನಿರವ ನೋಡಿ ಬಹೆನೆಂದರುಗಲು ॥
ಮರದ ನೆಳಲೊಳಗಷ್ಟಸಾಹಸ್ರ ವತ್ಸರಂ ।
ನರಳುತಾಂ ಕೆಡೆದಿರ್ದರನ್ನೆಗಂ ತಾಪಸಂ ।
ಧರಣಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವರೈತಂದು ಪೋದದಿಂದಾಶ್ರಮದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದನು ॥ (23)

ಬಲುಕಾಲ ಕಷ್ಟದಿಂದಾ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನಂ ।
ಗೆಲವಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆನುತ ಪೊರಳುತ ಬಂದು ।
ಫಲಮೂಲ ಸೀತಜಳಪೂರಿತದ ಸರಸಿಗಳ ಕಂಡೆನಾಶ್ರಮದೆಡೆಯಲಿ ॥
ಲಲಿತಸೌರಭಕಲಿತಮರುತ ಸುಳಯಲ್ಕಾಯ್ತು ।
ಬಲಮೆನಗೆ ಮೆಲ್ಲನಾ ತಾಪಸನ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂ ।
ದೊಲವಿಂದ ಬನವನಾರಿದೆನಲ್ಲಿ ಕೆಲವುದಿನ ಚೇತನಂದಳೆದೆನಯ್ಯ ॥ (24)

ಭಗವಂತ ಮೌನಿತಾಂ ಬರಲು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆನುತ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಸಂದೋಹ ಪಿಂದೈದ ।
ಲಗಣಿತದ ದಾನಿಯಂ ಜನರು ಕಿವಿದೈಶಪ್ಪ ತೆರದೊಳರಲಾ ಮೌನಿಯು ॥
ಮಿಗೆಹರ್ಷದಿಂ ಬರುತ ಕಂಡೆ ತರುನೆಳಲೊಳಗೆ ।
ಚಿಗಿದ ಪಕ್ಕಗಳಂದ ಬಿದ್ದಿರ್ದ ಗೃಧ್ರನಂ ।
ದೊಗುಮಿಗೆಯ ಕರುಣದಿಂ ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿದನರೆನಿಮಿಷಮೆನ್ನಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು ॥ (25)

ಪರ್ದುಗಳ ದೊರೆಗಳೀರ್ವರು ಮರುತಜೇವಿಗಳ ।
ತ್ಯುದ್ಧತಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಸುರಸುರರಂ ಗಣಿಸ ।
ದಿರ್ದ ಸಂಪಾತಿಯುಜಟಾಯುಮೆನೆ ನಾಮಗಳನಾಂತು ಮನುಜಾಕೃತಿಯೊಳು ॥
ಮುದ್ದಾಗಿ ವಂದನಂ ಗೈದಿರಲೆ ನೀನೋರ್ವ ।
ನಿದ್ದಪೆ ಕನೀಯನೇನಾದ ರುಜೆಯಿಂದೇಕೆ ।
ದಗ್ಧಪಕ್ಷಗಳಾದವೆನುತ ಬೆಸಗೊಂಡರಾಂ ಮುನಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆನು ॥ (26)

ದೇವ ಕೇಳ್ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ನಾಚುತಿದೆ ಮನುಕರಣ ।
ದಾವಾನಳದಿ ಬೆಂದು ಕಳವಳದಿ ನಾಚಿಸುವ ।
ತಾವಲ್ಲವಿದೆಯಾದರನಿತಿನಿತು ನಿಜಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳನಿತ ಬಿನ್ನವಿಪೆನು ॥
ನಾವೀರ್ವರುಂ ರಜತಗಿರಿಯೊಳಗೆ ಹರನೆಡೆಯ ।
ಕೋವಿದ ಪ್ರೌಢಿಯಂ ಪಣಬಂಧನಂ ಗೈದು ।
ದೇವಭಾಸ್ಕರನೊಡನೆ ಚರಮಗಿರಿ ಪರಿಯಂತ ಪೋಗಿಬರ್ಪೆವೆನುತ್ತಲೆ ॥ (27)

ನಡೆದೆವಾಗಸಕಡರಿ ರವಿಮಂಡಲದ ಪೊರೆಗೆ ।
ನುಡಿಸುತಿಹ ವೀಣೆಗಳ ಪಾಡುತಿಹ ಗಾನಗಳ
ನೊಡನೆ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹ ಬ್ರಹ್ಮಘೋಷಂಗಳಂ ದೇವತಾಸಾಧ್ಯಗಳನು ॥
ಸಡಗರದಿ ನೋಡುತ್ತಮಾದಿತ್ಯಪಥವಿಡಿದು ।
ನಡೆದು ಪುನರಪಿ ನೋಡೆ ಕಂಗಳಗೆ ತೋರ್ದುದೀ ।
ಕಡಲು ಭೂಮಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಸೂತ್ರಮೆನೆ ಕುಲಗಿರಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಿರಿಗಲ್ಲಾದವು ॥ (28)

ಝಳ ಬೆರ್ಚಿತೀರ್ವರಿಗೆ ಭಾಸ್ಕರನ ಕರಣದು ।
ಜ್ವಳ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಕಳವಳಸಿ ಮೂರ್ಛೆಯು ಕವಿಯೆ ।
ವಿಳಯಾಂಧಕತಿಭಯಂ ಮುಸುಕೆತೀರ್ವರನೊಂದೆಪರಿಯಾಗಿ ಶಕ್ತಿಗುಂದಿ ॥
ತಿಳಿಯೆದಾದುದು ಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಗಳು ।
ತೊಳಲುತಿರೆ ಭೂಸನ್ನಿಕಾಶ ಭಾಸ್ಕರಬಿಂಬ ।
ಕಳೆಯಿಂದ ಲಕ್ಕಯೊಜನದಗಲ ಕಂಗೆಸೆದುದವಸರದೊಳೇನೆಂಬೆನು ॥ (29)

ಗರಿಗಳೆಲ್ಲವು ಬೆಂದರಾ ಜಟಾಯುವಿಗಾನು ।
ಮರೆಗೈದೆ ಪಕ್ಕಗಳನುರಿದವಾ ಕಿರಣದಿಂ ।
ದುರುಳದೆವು ಭೂತಳಕೆ ತಮ್ಮನೇನಾದನೋ ದೇಹವೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದುದೊ ॥
ಅರಿಯದಾದೆನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಮೈದಾರು ದಿನ ।
ಮರೆದಿರ್ದೆವೇನೊಂದನರಿಯದೆ ಮಹಾಶೈಲ ।
ಶಿರಮೆನುತವೆಂಟು ದಿನಕಂ ತಿಳದೆನೊಡನೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆನು ॥ (30)

ಕೇಳ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗುತಾ ಮೌನಿಯರೆನಿಮಿಷ ।
ತಾಳದಂ ಮೌನವಂ ದಿವ್ಯನೇತ್ರಗಳಂ ನಿ- ।
ರಾಳಮತಿಯಿಂದರಿದ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಗಳ ನಿಜತಪೋಮಹಿಮೆಯಿಂದ ॥
ಪೇಳದಂ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ಸಂತಾಪಗೊಳಲೇಕೆ ।
ಕಾಳಾದುದೆಲ್ಲ ಸುಖಕಾರಣವದಂ ಪೇಳ್ವೆ ।
ಕೇಳು ಚಂಚಲಮುಳದೆನುತ್ತ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಮುನಿಪ ಕೃಪೆಯಿಂದೆನ್ನೊಳು ॥ (31)

ಧರಣಿಪರ ಮಕುಟಮಣಿ ದಶರಥಮಹಾರಾಜ ।
ನರಸೆನಿಪನಾತಗಂ ಪಿರಿಯಮಗನೆರಡನೆಯ ।
ತರುಣಿಲಕ್ಷ್ಮೀವಿದೇಹಾತ್ಮಜೆಯು ಸಹಿತಮಾ ಪಿತೃವಚನವಿಡಿದು ಬನಕೆ ॥
ಬರುವರು ಜನಸ್ಥಾನದೆಡೆಯೊಳುಂ ರಾವಣಂ ॥
ಧರಣಿಜೆಯ ಕದ್ದೊಯ್ವುದು ಪರಿಪರಿಯ ಉಪಚರಿಪ ।
ನರಸಿ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿರಲನಿತರೊಳು ವಾಸವಂ ತಿಳದೀವ ಪರಮಾನ್ನವಂ । (32)

ಸುರರಿಗತಿದುರ್ಲಭವ ಪರಮಾನ್ನವಿಂದ್ರನಿಂ ।
ಬರಲರಿತು ಸೀತೆಯದ ಪಿಡಿದಗ್ರಭಾಗವಂ ।
ಧರಣಿಯೊಳಗಿಡಲದು ಶ್ರೀರಾಮಗರ್ಪಿತವದಾಗಲೆಂದೊರೆವಳೊಲಿದು ॥
ಪರಮ ಪುರುಷನ ಕೃಪೆಯೊಳಾಗಲಾನಂದಕರ ।
ಧರಣಿಸುತೆಯಂದಿನಿಂ ಪಸಿವುನೀರಡಿಕೆಗಳ ।
ಪರಿದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪಳರಸನಂ ಕಾಣ್ಬನ್ನ ಭೋಜನಂ ಗೈದಂದದಿ ॥ (33)

ದೇವತೋಷಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದಲೆ ಭೂತಳದಿ ।
ದೇವರಾಮಂಗಿತ್ತ ಪಾಯಸದ ಮಹಿಮೆಯಂ ।
ಪಾವನಿತನಾಮಾಮೃತಸ್ವಾದನೆಯೊಳಾಗಲಾಕೆಗಂ ಸಂತುಷ್ಟಿಯು ॥
ಆ ವಸುಮತೀಯರಸನೈತಂದು ಪ್ಲವಗಪತಿ ।
ಗೀವನಭಯವ ವಾಲಿಯ ಕೊಂದು ಜಾನಕೀ ।
ದೇವಿಯನ್ನರಸುವಡೆ ಕಳುಪುವರು ಕಪಿಬಲವ ಚರರಿಲ್ಲಿಗೈತಪ್ಪರು ॥ (34)

ಸೀತೆಯಂ ಕಾಣದವರಳಲುತಿರೆ ನೀಂ ಬೇಳ ।
ಶೀತಾಂಶುಮುಖಿಯಿರ್ಪ ನೆಲೆಯ ತತ್ವದಿ ತೋರಿ ।
ದೂತರಂ ಸಂತಸಂ ಗೊಳಿಸಲವರರುಪುವರು ರಘುಪತಿಯು ಮಹಿಮೆಗಳನು ॥
ಪಾತಕಂ ಪರಿದುಪೋಗಿರ್ಪ ಪಕ್ಷಗಳೆರಡು ।
ಜಾತಂಗಳಾದಪವು ನಿನಗೆನುತ ಮುನಿಯೊರೆದ ।
ಮಾತನಂಗೀಕರಿಸವೇಳ್ಕಾದುದನಿತರೊಳ್ ಮುನಿಪೇಳ್ದನತಿವಿನಯದಿ ॥ (35)
ಎನ್ನಯ ತಪೋಬಲದೊಳತ್ರಿಪೆಂ ಕೃಪೆಯಿಂದ ।
ಮುನ್ನಿನಂದದಿ ಪಕ್ಷಬಲತೇಜಗಳ ದೇವ ।
ರನ್ನನಂಘ್ರಿಯ ಸೇವೆಯಿಂದ ತನುಸಾರ್ಥಿಕ್ಯವೆನಿಸಲೆಂದಾನೊರೆವೆನು ॥
ಇನ್ನೊಂದ ಯೋಚಿಸದೆ ಕಪಿದೂತರೈತಪ್ಪ ।
ಸನ್ನಾಹಮಂ ನೋಡುತಿಹುದೆನುತಮುಪಚರಿಸು ।
ತೆನ್ನನಾ ಮುನಿವರಂ ಪೊಕ್ಕ ತನ್ನಾಶ್ರಮವನಾನಂದಸಂದೋಹದಿ ॥ (36)
ಅಂದಿನಿಂದಾನು ನೀವೈತಪ್ಪ ಮಾರ್ಗಮಂ ।
ಛಂದದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸುತಮಿರಲಾದುದಾ ವಚನ ।
ಸಂದೋಹ ಪಲಬಗೆದು ನಿಮ್ಮಮುಖದಿಂ ಕೇಳ್ವೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಚರಿತೆಗಳನು ॥
ಬಂದಪವು ಪಕ್ಷಂಗಳೆನಗೆ ನೋಡುತಮಿರುವ ।
ದೆಂದರಾ ವಾರ್ತೆಗಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಕಪಿವೀರ ।
ಬೃಂದ ನೋಡುತಮಿರ್ದರನಿತರೊಳು ಮೂಡಿದವು ಗರಿಗಳಾ ಪರ್ದಿಗಾಗ ॥ (37)
ಕುರುಲಿಂದ ದಳಗಳನೆ ಮೊಳೆಯೇರಿ ಮುಂಬರಿದು ।
ಗರಿಯರಾಗಿ ಪಕ್ಷಂಗಳೆರಡು ಸಂಭವಿಸಲ್ಕೆ ।
ಮೆರವ ಜವ್ವನಕಾಲದುರಭರಂ ಕೈಸಾರಲಾ ಗೃಧ್ರರಾಜ ನುಡಿದಂ ।
ಪರಮಮುನಿ ನುಡಿದ ನುಡಿಗಿರವ ನಿಟ್ಟಿಪುದು ಶ್ರೀ ।
ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯಂ ನೋಳ್ಪುದೆನುತೊರೆವುತಾನಂದ ।
ಭರಿತನಾಗುತ ಗರಿಗಳಂ ಕೊಡಪಿ ತಿರುಗಿದಂ ಕಪಿವರರ ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ॥ (38)
ಎಂದಿಗೈದಿದ ಪಕ್ಷವೆನಗೆ ಬಂದವು, ನೋಡಿ ।
ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರನುತ ರಾಘವನ ಸನ್ಮಹಿಮೆ ।
ಯಿಂದೆನುತಮೊರೆದು ಮಗುಳೆಂವ ಕಪಿವೀರರೊಳು ಸಂಪಾತಿ ವಹಿಲದಿಂದ ॥
ಎಂದಿಗಾದರು ರಘೋತ್ತಮನ ಪದಪದ್ಮಗಳ ।
ಪೊಂದಿದರಿಗೆಡರುಂಟೆ ಪೋದ ಪಕ್ಕಗಳೆನಗೆ ।
ಬಂದುದಂ ದೃಷ್ಟಾಂತಮಾಗಿ ತಿಳದಾನಂದಗೊಳುವುದೈ ನೀವೆಂದನು ॥ (39)
ರಾಮಸಂಘ್ರಿಧ್ಯಾನ ಗೈದರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯಗಳ ।
ಸ್ತೋಮ ಸಂಭವಮಹುದೆನಲ್ಕೆ ತಚ್ಚರರಿಂಗೆ ।
ತಾಮಸೀಚರನೆನಿತು ಕಜ್ಜಮೆನಿತುಂಟಪನ ಜವದಿಂದ ನೀವೈದುತ ॥
ಭೂಮಿಜೆಯ ಕಂಡು ಕುರುಪಿಡಿದೈದವೇಳ್ಕೆಂದು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪೇಳ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಾಗ ಗೃಧ್ರನೃಪ ।
ರಾಮನಾಮವ ಜಪಿಸುತಂಬರಕೆ ಪಾರಲಾಗಖಿಲ ಜನವಚ್ಚರಿಗೊಳೆ ॥ (40)

ಸಂಪಾತಿವೇಳ್ದ ವಚನಗಳಿಂದ ಕಪಿಗಳುಂ ।
ಸೊಂಪಾಂತು ಗರ್ಜಿಸಿದರಖಿಲ ಲೋಕಂ ನಡುಗೆ ।
ಮುಂಪಾಶ್ವಗವೆನುತ್ತಮತಿವೀರತನದಿಂದಮೈದಿ ಮತ್ತಾ ವಾರ್ಧಿಯಂ ॥
ತಂಪಾದ ಸುಚ್ಛಾಯದೊಳು ಕುಳಿತು ಕಲ್ಲೋಲ ।
ಗುಂಪುಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತವಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಳುತಿರ್ದ ।
ರಿಂಪಿನಿಂ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದರಸನಂಘ್ರಿಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳ ನೆನೆದುನೆನೆದು ॥ (41)

(ಸಂಧಿ 19 ಕ್ಕಂ ಪದ 834.)

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವಾರಧಿಯನುತ್ತರಿಸಲಂಭೋಜಸಂಭವಕು ।
ಮಾರ ನುತಿಸಲು ಹರುಷಗೊಂಡು ಸಂತಸದಿಂದ ।
ವೀರಮಾರುತಿ ಮಹೇಂದ್ರಾದ್ರಿಯಡರಿದನಖಿಲ ದೇವತಾನೀಕಯು ನಲಿಯೆ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ರಾಜ ಹಸ್ತಾಗ್ರಹೋತ್ಸವವನಾರ್ಜಿಸಿ ವಿಭವ ।
ರಾಜಿಸುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮೆಂದೆನಿಸಿ ।
ರಾಜರಾಜಪ್ರಮುಖರೈತಂದು ಸೇವಿಸುವ ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮಾಂತು ॥
ಓಜೆಯಿಂದ ಮಹೇಂದ್ರಪದವಿಯಂ ಮಿರ್ದು ಸಂ ।
ರಾಜಿಸುವ ಸರ್ವತೋಮುಖಗಿರಿಯೊಳಂದಬ್ಧಿ ।
ರಾಜ ಕಂಗೆಸೆದನಾ ಕಪಿಸಾರ್ವಭೌಮರಿಂಗಗಜೆ ಕೇಳಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ (1)

ಬಾಡಬದ ಪಾನಶಾಲೆಯೊ ನದೀನದಗಳಾಲಿ ।
ದಾಡುವಾಲಯವೊ ಲಕ್ಷ್ಮೀಜನ್ಮಮಂದಿರವೊ ।
ಬೀಡಾರವೊ ವರುಣರಾಜಂಗೆ ದೇವತಾಸಮುದಯಕ್ಕಿದು ಸತ್ರವೊ ॥
ನೋಡಲು ಗ್ರಹಂಗಳಿಗೆ ಮಜ್ಜನದ ಮನೆಯೊ ಸಿರಿ ।
ನಾಡೊಡೆಯನಾರಾಯಣಂಗೆ ಶಯ್ಯಾಗೃಹವೊ ।
ಬೇಡಿದೈಶ್ವರ್ಯಾತ್ತರಂಗಿತವ ಕಲ್ಪತರುವೆನಿಪುದಧಿಯು ಕಂಡರು ॥ (2)

ತರಣಿಯುತನಾಗಿ ಚಂದ್ರೋಲ್ಲಾಸಕರ ಚಪಲೆ ।
ಗಿರವೆನಿಸಿ ಸ್ಥಿರಸುಪ್ರಸಾದ ರಸವಿದ್ರುಮಾ ।
ಕರಮೆನಿಸುತಂ ಜಿನದ ಸಮುದಯೋಲ್ಲಾಸದಿಂ ಮುಕ್ತಾವಿಹಾರವಾಗಿ ॥
ವರವಿಕ್ರಯದಾರಮಾಗಿ ಲಾವಣ್ಯ ಭವ ।
ದರೆ ಪುಣ್ಯಜನಸೇವ್ಯಮಾಗಿ ಬಾಡಬಭರಣ ।
ಶರಧಿಯಾಶ್ಚರ್ಯ ನಿರವಧಿಯೆನಿಸಿ ತೋರ್ದುದಾ ಕಪಿಸಾರ್ವಭೌಮರಿಂಗೆ ॥ (3)

ಗುರುಚರಣಕರುಣದಿಂದನಿಮಿಷೋಪಾಸ್ತಿಯೊಳ್ ।
ಬೆರದಾ ತ್ರಿಕೂಟವ ಸಮುದ್ರತೆಯನಾಂತು ಶಂ ।
ಕರದ ಮೃಡಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂದೆಸಿ ಬಾಹ್ಯದೋಳ್ ಜಡಭಾವಮಂ ತೋರುವ ॥
ನಿರತಿಶಯ ರಾಜಯೋಗಿಯು ತೆರದಿ ಗಂಭೀರ ।
ಕರನಬ್ಧಿರಾಜ ಕಂಗೊಳಸಿದಂ ಕಪಿವರರ ।
ಸರಿಸದೊಳ್ ತಿರೆಯುಟ್ಟ ನೀಲಪಟದಾಶ್ಚರ್ಯದುಡಿಗೆಯುಂದದಿ ತೋರ್ದನು ॥ (4)

ಲಲಿತೋರ್ಮಿತಾಯತ್ರದಿ ಧನದ ಪ್ರಾಕೃತನಂತೆ ।
ಚೆಲುವ ಹಂಸಾವತ್ತಂಸದೆ ಸತ್ಯಮಂಬರದ ।
ಸುಲಭಮೆನಲು ಕಬಂಧಯುತಮಾಗಿ ರಣಭೂಮಿದಂಡಕಾರಣ್ಯದಂತೆ ।
ಕಲಿತಾನಿಮಿಷಸೇವ್ಯನಾಗಿ ಕಾಮುಕಹೃದಯ ।
ಸಲೆಸಗ್ಗಮೆಂಬಂತೆ ಪರಪುರುಷಸಂಗಮದ ।
ಬಲುಹಿಂದ ಸಾಂಖ್ಯನೆಯ ಕುಲಟಾಸಮೂಹದಂತಾದಧಿ ರಾರಾಜಿಸಿದುದು ॥ (5)

ಬಾಡಬೋಜ್ವಳದಿಂದ ವೇದರಾಸಿಯ ತೆರದಿ ।
ಕೂಡಿ ಪ್ರಸಾಧಮಂ ಸತ್ಕಾವ್ಯಮೆಂಬಂತೆ ।
ನೋಡೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯಯುತನಾಗಿ ಧೀರೋದಾತ್ತನಾಯಕನ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೆ ।
ಬೀಡೆನಿಸಿ ಬಹುಜೀವನಂಗಳಗೆ ನಗರಮೆನೆ ।
ಕೂಡೆ ಮರ್ಯಾದೆಲಂಘನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಸತೀ ।
ನಾಡೆಂಬೊಲುದಧಿ ಕಂಗೆಸೆದುದಂಗದಮುಖ್ಯ ಶಾಖಾಮೃಗಂಗಳಂಗೆ ॥ (6)

ಶಿವಲೋಕದಂತೆ ಶೈವಾಲಾಪದಿಂ ಬಹುಳ ।
ದ್ರವಿಡಭಾಷೆಯೊಳಗಸ್ತ್ಯಾಲೀಢ ಕೃಪಣನಂ ।
ತವಿರಳದ ಚಂದ್ರಾವಲೋಕ ಮಾತ್ರೋಲ್ಲಾಸಮಾಗಿ ಖಲಹೃದಯದಂತೆ ।
ವಿವಿಧ ಭಂಗಾಶ್ರಯಣಮೆನಿಸಿ ಪೆರರೈಸಿರಿಗೆ ।
ಕವಿಪನೆನಲೊಡಲ ಕಿಚ್ಚಿಂದ ತೋರಿದನಬ್ಧಿ ।
ಭವನ ಭೀಕರರವದಿ ಕಂಗೆಸದನಾ ಕಪಿಪ್ರವರರಚ್ಚರಿಗೊಂಬೊಲು ॥ (7)

ಸುಳಸುಳದು ತೋರ್ಪ ನೀರಾನೆಗಳ ಮೀನುಗಳ ।
ಪೊಳಪೊಳದು ಚೀರ್ವ ಘನಚಕ್ರಗಳ ನಕ್ರಗಳ ।
ಬೆಳಬೆಳದು ಬರ್ಪ ಪೆರ್ತೆರೆಗಳಂ ನೊರೆಗಳಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಭುಲ್ಲವಿಸುತ ॥
ದಳದಳನೆ ಬರ್ಪ ಪೆರ್ದೊರೆಗಳಂ ಹರಿಗಳಂ ।
ಕಳಕಳನೆ ನೆಗದ ಪೇರ್ಘನಗಳಂ ಪನಿಗಳಂ ।
ಪೊಳಪೊಳದುದುದಧಿ ಭೂವಲಯಕುಂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆನಲ್ಕೆ ಕಪಿವರರೆಡೆಯೊಳು ॥ (8)

ಪಡೆದೇಂ ಘನಾನುಗ್ರಹಂಗಳಂ ಲಾವಣ್ಯ ।
ಮಡುವೆನಿಸಿ ಫಲಮದೇನಮೃತರಾಸಿಯ್ಪೆತ್ತು ।
ಬಿಡುಗಣ್ಣವರಿಗಿತ್ತು ಕಾರ್ಯಮೇನಿಂದ್ರಂಗೆ ಸಿರಿಯ ಕೈಗೈದದೇನು ॥
ಬಡಬನುಘ್ಘಡಬಾಧೆಯಡಿಗಡಿಗೆ ಪೆರ್ಚುತ್ತ ।
ಮೊಡಲ ಬಾಧಿಪಡುಳದಾಯ್ತು ಸಂಚಿತವಾರ ।
ಬಿಡದೆನುತ ಲೋಕಕೆಚ್ಚರಿಪಂತೆ ಸಾಗರದ ಘೋರರವ ತೋರ್ದುದಾಗ ॥ (9)

ಸಂಗರಾಂಗಣಭೀಮ ಬಲಿ ಸಾರ್ವಭೌಮಸುರ ।
ಪುಂಗವನೆನುತ್ತಾತ್ಮಭವೆಯಿತ್ತ್ರರಾತಂಗೆ ।
ಪೆಂಗೊಲೆಯು ಪುಣ್ಯಜನಹತ್ಯದುರುಪಾತಕಂ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬಂದಡಸಲು ।
ಕಂಗಳುಂ ತಾವರೆಗಳಾಗಿದ್ದೈದಂದಿನ ಭು ।
ಜಂಗಮಾ ಭೋಗಭೋಗಾಸಕ್ತಿಯಾದುದಿದ ।
ಕೇಂಗೈವೆನೆನುತಬ್ಧಿ ಸುಯಿವನೋಯೆನೆ ಘೋರರವದಿ ರಾಜಿಸುತಿರ್ಪುದು ॥ (10)

ಚಿತ್ರನಿಪ್ಪತ್ತೇಳು ತಾರೆಗಳ ದಕ್ಷ ಸಸಿ।
ಗಿತ್ತ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ನೋಡದಾದಂ ದೇವ।
ತೋತ್ರವಾಗನೇಕ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲಿಕೆಗಳಂ ಪಡದೀವೆನೆಂದಬ್ಧಿಯು ॥
ಬಿತ್ತರದ ತೆರೆಗೈಗಳಂದಲೇಂ ಬೇಡುವನೊ।
ಮುತ್ತುಗಳ ಸೇಸೆಗಳ ತಳದನೊ ಸುರಾಂಗನಾ।
ಮೊತ್ತಕೆನಲಂಬರವ ಚುಂಬಿಸುವ ಕಂಕಣಗಳಂದೇಂ ಮನಂಗೊಳಪವೊ ॥ (11)

ಎಡೆಯೆಡೆಯೊಳುತ್ತರಂ ನಕ್ರಮಕ್ರಮದಿ ಬಾ।
ನೆಡೆಯನಂಟರೆ ಬಲಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಂಸೆಗಳು।
ನಡೆಯಲೊಪ್ಪಿರೆ ಸತ್ಯಲೋಕವಂ ಪೋಗುವರೆ ಪಟಿಕ ಸೋಪಾನಗಳನು ॥
ಬಿಡುಗಣ್ಣರೊಡೆಯನೇಂ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮುಕ್ತಾಳ ॥
ಗೊಡನೆ ಪಂಥಾನವಂ ತೋರಿದನೊಯೆಂಬೊಲೇಂ।
ಯೆಡೆವಿಡದೆ ತೋರುವ ಮರಾಳತತಿ ನೋಟಕರ ಕಂಗೆಸೆದವತಿಚಿತ್ರದಿ ॥ (12)

ಸಗರನಂದನರು ನಿಜಕರತಳದೊಳು ನೆಲನ।
ನಗಿದಿಂಬುಗೈದಿತ್ತು ಸಾಗರನ ಪೆರ್ಚಿಸಿದ।
ಬಗೆಯಿಂದಮವರ ಕೀರ್ತಿಗಳು ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಲೋಕದೊಳಗೆ ॥
ನಗುತ್ತೈದುತಿರ್ಪವೋಯೆನಲು ತೆರೆತೆರೆಗಳಲಿ।
ನೆಗೆನೆಗೆದು ಗಮಿಸುತಿಹ ಹಂಸಸಂತತಿಗಳೇಂ।
ಸೊಗಸನಿತ್ತಪವೊ ವ್ಯೋಮಂಕಶದಿ ನೋಡಲ್ಕೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಚ್ಚರಿಯೊಳು ॥ (13)

ಹರಿಯು ನೋಡಲ್ಕಳಿಯ ಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿನಂದನೆಯು।
ಗಿರಿಯುಣಾಗ ಮೈನಾಕನಾಶ್ರಿತಂ ಘನರಾಜ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಾಹಿನಿಸಮಿಶ್ರದಿಂದೆನಗಿರ್ದ ಭಂಗಬಿಡದಂಡಲೆವುದು ॥
ಬರಿದೆ ರತ್ನಾಕರನದೆಂದೆನ್ನ ಕರೆದಪರ್।
ಹರಸಖಾಸ್ಥಳದಂತೆ ಶಿವಗಣಂ ತೋರ್ದನು।
ಗುರುಮತನಕೂಣೆಯುಂ ಬಂದಡಸಿತೆಂದಬ್ಧಿ ಕೊರಗುವೊಲು ಮೊಳಗೆಸದದು ॥ (14)

ನವರಸಪ್ರೀತ ಜೀವನದಾತ ಘನನೇತ।
ಕುವಲಯಪ್ರಿಯ ಸಿರಿನಿಕಾಯ ಸಂಪದದಾಯ।
ವಿವಿದ ಚಿತ್ರಂಗಳಗೆ ನಿಲಯ ನಯವಿನಯಂಗಳಾಲಯ ಸಮುದ್ರಮೆನುತ ॥
ತವಕದಿಂ ನವಕವೆನಲವನೀಸರಿದ್ರೂಪ।
ಯುವತಿಯರ್ ಮೋಹಿಸುತ ಬಂದು ದಣಿವರೊಯೆನಲ್।
ಜವದಿಂದತತ್ರತಟದೊಳಾಡುತಿಹ ಘನರಾಜಿ ಕುರುಳ್ಗಳೆನೆ ಮೋಹಿಸುವವು ॥ (15)

ಹರಿಯ ವೈರಿಯು ಗಿರಿಯನಿರಿಸಿ ಕೊಳೆ ನಿನಗಿದುವೆ।
ತರವಲ್ಲವಿದು ಪೊಲ್ಲ ಸುಖವಲ್ಲ ಬಿಡುಬಿಡೆಲೊ।
ಶರಧಿ ನಿರವಧಿಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ ನೀನಿದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ವೆಯಾಯೆನುತ್ತವೊರೆದು ॥
ಮಿರುಗಿಸುತ ಚಪಲಕರವಾಳಗಳ ಸಿಡಿಲೆನಲ್।
ಬಿರುನುಡಿಗಳಂದ ಧಿಕ್ಕರಿಸದಕ್ಕರಿಸುತಿದೆ।
ಧುರವಿಜಯ ಜೀವನನೀವನಲ್ಲದೆ ಬೆದರಿ ಮರೆಯೊಕ್ಕರನ್ನೀವವೇ ॥ (16)

ಬಲುಘನಾಶ್ರಯಣವನು ಕಂಡು ಮತ್ತೊರ್ವನಾಂ।
ಪಲಬರಿಗದೆಂತೀವೆನೆನುತ ಪ್ರಯೋಜಕದಿ।
ಕಲಿತಜಡಧಿಯೊಳರದೆಘೋಚಿತದಿ ಜೀವನಗಳತ್ತು ಸಂತೈಸಿ ಬಳಕ॥
ಕಲಶಭವ ಚೆಳುಕೇಕೃತಂಗೈದ ಕಾಲದೊಳು।
ನಲವಿಂದ ಯಾಚಿಸುವಡಾರು ಬರ್ಪರುಯೆನು।
ತ್ತುಲಿವ ಮೇಘೌಳ ಸಂಭ್ರಮುಗಳಾವಾವೆಡೆಯು ತೋರ್ಪವಚ್ಚರಿಗಳೆನಲು॥ (17)
ನೀರಾಟಕೆಳಸಿರ್ಪ ನೀರಾನೆಗಳು ಬಡೆಬಿ।
ತೋರೆ ಶಿಖರನ್ನಪುಷ್ಪಿತವಿಟಪಿಗಳ ಪಿಡಿದು।
ದೂರಕೆಡುತಿರಲಚ್ಚರಿಯು ಬೀರ್ದುದುದಧಿಯುಂ ದೇವತತಿಯಾಚಿಸಿದಡೆ॥
ಸಾರಕಲ್ಪಸ್ತ್ರುಮತುರಂಗವೈರಾವತವ।
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ತೆರೆಗೈಗಳಂದ ಪರಿಯು।
ಲೋರಂತೆ ತೆತ್ತೆನೆನುತೌದಾರ್ಯಮಂ ತೋರ್ಪವಂತದೇಂ ಸೋಹಿಸುವದೊ॥ (18)
ತಡಿಯೊಳೆಡೆಗೊಳದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗುಂ ರವಗಳುಂ।
ಕೊಡುವ ಘನತುಂಬಿಗಳ ಕಂಡು ನೀರಾನೆಗಳ್।
ಮುಡುಮುಡಿಸಿ ವೈರದಿಂ ಬಂದಿರಿಯೆ ಜೀಮೂತದಿಂದ ಝಲ್ಲೆಂದುದುರುವಾ।
ಬಿಡುಮುತ್ತುಗಳದೇನು ಚಿತ್ರಮೆಂದೆನಿಸುವದೊ।
ಕೊಡುತ ಜೀವನವ ಪೊರೆದು ದಧಿರಾಜಗೆ ಕಾಣ್ಕೆ।
ಗೊಡಲೆನುತ ಮುಕ್ತಾಫಲಂಗಳಂ ಚೆಲ್ಲಿದನೊ ಘನನೆಂಬೊಲೇಂ ತೋರ್ಪುದೊ॥ (19)
ಮುನಿಮುನಿದು ನುಂಗಿದಂ ಮುನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ।
ಕನಲಿ ಕಡುಗೋಪದಿಂ ಭಾರ್ಗವಂ ಕೊಡಲಿಯಂ।
ತನಗೆತ್ತಿ ಒತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಭೂಮಂಡಲವನಿಂದೀಗರುವನಾತ್ಮಜ॥
ಮನದಹಂಕಾರದಿಂ ದುಲ್ಲಂಘಿಸೆನ್ನನುಂ।
ಮನತರವ ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ದಾಂಟಲ್ಕೆ ಬಂದಿಹಂ।
ಎನುತಬ್ಧಿ ನೆನೆದು ಮನಕವಡಿ ನಿಂದಿಹನೆನಲ್ ತೆರೆಗಳಂ ಕದಡಿರ್ದುದು॥ (20)
ಮೀನಕರ್ಕಟನಕ್ರಚಕ್ರಗಜಕಮಠ ಸು।
ವ್ಯಾನದಿಂ ಸುಳವ ಜನಮಾನಸಾಂಗನೆಯುರ ನ।
ವೀನ ಸಲ್ಲಾಪಗಳ ಚಿಪ್ಪೊಡೆದು ಪುಟನೆಗವ ಸುಪ್ರಾಣಿ ಮುತ್ತುಗಳನು॥
ಆನಂದದಿಂದಿಟ್ಟಸಿ ಪಿ (ಡಿ ಯು ಲ್ಬ) ರ್ಪ ಸುರ।
ಮಾನಿನೀ ಗಣವ ಕಂಡಂ ಭೋಧಿ ಗಹಗಹಿಸಿ।
ತಾ ನಗುವನೋ ಯೆನಲ್ ಸಳ್ನೊರೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಕಲಿತದಿಂ ತೋರ್ದವು॥ (21)
ಮೇಲುವರಿದೈತಪ್ಪ ತೆರೆಗಳಂಶಂ ನೆನದು।
ಮೇಲಕಡರುವ ಮರಾಳಂಗಳುರು ಪಕ್ಷ ಸಂ।
ಚಾಲನೆಯೊಳುದುರ್ವ ತುಂತುರ್ವನಿಗಳಭ್ರಗಜಮನ್ಯೋನ್ಯಕಲಹದಿಂದ॥
ಸೀಳೆ ಕುಂಭಸ್ಥಳೋಚ್ಚರಿತ ಮುಕ್ತಾಫಲದ।
ಜಾಲಂಗಳೆನಲಚ್ಚರಿಯುಲೆಸದುದಂಬುಧಿಯು।
ಮೇಲೆ ಸುರಪತಿಹಸ್ತಮುಕ್ತ ಮುಕ್ತಾಕ್ಷತಾವ್ರಾತದ ಬೆಡಂಗಿನಿಂದ॥ (22)

ಉಡುರಾಜಗಪಕೃತಿಯನೆಸಗುವ ದಿವಾಕರನ ।
ಬೆಡೆಗಳು ಪಿಡಿದು ತ್ರಡಿಯೊಳಗೆ ಸೆರೆಯಿಟ್ಟನೋ ।
ಕಡಲೊಡೆಯನೆನಲು ಲಾವಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದೆನುತ ಮೋಹಿಸಿ ನದೀಸತ್ರಿಯರು ॥
ಕಡುಮುಮತ್ರೆಯಿಂ ಪೊಗಳೆ ಕರವನಿರ್ಚಲು ಬೆರಳ್ಗ ।
ಎಡೆಗೆಡೆಗೆ ತೋರುವವ್ರೊ ಕೆಂಜಡೆಗಳಂ ಕೆದರಿ ।
ಕಡಲದೇಂ ನಿದ್ರಿಪನೊಯೆನಲು ವಿದ್ರುಮಲತೆಗಳಾ ತಟವಿ ಕರಮಸೆದವ್ರ ॥ (23)

ದಿನಪನುಪಟಳಕಂಜಿ ಕಳ್ತಲೆಯು ಜಂಗುಳಿಯು ।
ವನರಾಸಿಯೊತ್ತ ಸಾರಿರ್ಪದೋ ತಾಮಸೀ ।
ಜನರಂಗಕಾಂತಿ ಪರಕಲಿಸಿ ಕಣಿಯಾದುದೋ ನಿಸಿಗಳೇನಡರಿರ್ಪವ್ರೋ ॥
ಎನಲು ನೀರಂಧ್ರತರನೈಲ್ಯದಿಂದ ತಮಾಲ ।
ವನಮಪ್ಸರಾಂಗನಾಭೋಗಪ್ರಯೋಗ್ಯಕರ ।
ಮೆನಿಸಿ ತೋರ್ದುದು ಪರ್ದುದೇರನತನುಚ್ಛಾಯ ವಿನಯಾನುಕಾರದಿಂದ ॥ (24)

ಮಾತುಳಂಗ ಲವಂಗ ಖರ್ಜೂರ ಪಿಪ್ಪಲೀ ।
ವ್ರಾತಮೇಲಾಲತಾಕುಂಜಪುಂಜಗಳಿಡೆಯು ।
ಲಾತಪಶ್ರಮನಿವಾರಣಗೈವ ಸುರಸಿದ್ಧಚಾರಣಗಾಂಧರ್ವರಾ ॥
ಮಾತನನುಸರಿಸುವರೆ ಗಿಳಿಗಳ ವಿಲಾಸವತಿ ।
ನೂತನತೆ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಲಿವ ಪಿಕಸಂತತಿಯು ।
ರೀತಿಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಸಂತಸಂಗೊಳ್ಳುವ ಸುರಕಾಮುಕರದೇಂ ತೋರ್ಪರೊ ॥ (25)

ಹರಿಯಂತೆ ಶಂಖಚಕ್ರಾಬ್ಜಲಾಂಛನದಿಂದ ।
ಹರನಂತೆ ಕೆಂಜಡೆಗಳುರಗಭೂಷಣದಿಂದ ।
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಂತೆ ಹಂಸಗಣಸಂಸೇವ್ಯಮಾಗಿ ಸುರನಾಥನಂತೆ ॥
ನಿರತಾನಿಮಿಷ ಸೇವ್ಯಮಾಗಿ ಕೃತುಲಿಹನಂತೆ ।
ಹರುಷದ ವಿಪೋಷಣದೊಳಾಗಸಮೆನಲ್ಕುಡುಪ ।
ತರಣಿಶೋಭಿತಮಾಗಿ ತೋರ್ದುದಂಭೋರಾಸಿ ಪ್ಲವಗಾದಿನಾಥರಿಂಗೆ ॥ (26)

ಮುಗಿಲನೊಳಪೊಕ್ಕು ಶಂಪಾಲತೆಯನೊಡಗೊಂಡು ।
ಗಗನತಳದಿಂದಿಳಿದು ವಾರಾಸಿಯುದರದೊಳು ।
ಸೊಗಯಿಸುವ ರಿಷಿಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಭಯಪಕ್ಷಪಾತದೆಗ್ಗಳದಿಂದಲಿ ॥
ಸೊಗಸತೋರುವೆನಬ್ಧಿರಾಜಗೆಂದೆನುತ ಪುಟ ।
ನೆಗದು ನೀರೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ಮಗುಳಾಗಸವನಡರಿ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಚೋದ್ಯಮಂ ತೋರ್ಪ ಕೆಮ್ಮಿನ್ಗಳೆನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷಮೆನಲು ॥ (27)

ಕರಿತುರಗಧೇನುಮಣಿತರುದಿವ್ಯನಾರಿಯರ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಗಗಳ ಪಾಕಶಾಸನಗಿತ್ತು ।
ನರಸುತನಜಿಂದಮಮರಾವತಿಯೊಳಿರ್ಪುದಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ದು ॥
ಬರುವೆನೆಂದಾಗಸವನಡರಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ।
ದೆರವಿಲ್ಲವಾದಂತೆ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕಗಳಾ ।
ತೆರೆಯಿಂದ ಪರಕಲಿಸಿ ತಾರಾಗಣಗಳಂತದೇನಚ್ಚರಿಯ ತೋರ್ಪವ್ರೊ ॥ (28)

ಕೊಳದುರ್ಕವನೆಮಿದೇಸಾಗಸವ್ರೊ ಪಾದಗಳ ।
ಚಳಕವಸಿಯಾಡದೇಂ ಭೂತಳವ್ರೊ ಮಾತುಗಳು ।
ಬಳಸಲರಿದಾಗಿರುವದೇಂ ಭಾನುಮಂಡಲವ್ರೊ ಕಪಟಿಗಳ ಹೃದಯಂಗಳೊ ॥
ನಳಿನಪೀಠನ ಸೃಷ್ಟಿಗವಧಿಭೂಮಿಯೊ ವರುಣ।
ನುಳುಮೆಗಿದು ಸರ್ವಸ್ವವೋಯೆನ್ನುತಾಶ್ಚರ್ಯ ।
ಗೊಳುವ್ರೊಲಂಭೋರಾಸಿ ತೋರ್ದುದಾ ಜಾಂಬವಾದ್ಯಖಿಲ ವಾನರರ ಕಣ್ಗೆ ॥ (29)

ಗಗನದಂತೆಸೆವ ದುಷ್ಪಾರದಂಭೋನಿಧಿಯು ।
ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ಖಿನ್ನತೆಯನಾಂತ ಕಪಿಸಂದೋಹ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಂಬಾಧಕಲಿತನುಡಿಗಳನಾಡತಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡುತಿರಲು ॥
ನಗುತ ಜಾಂಬವನಖಿಲರುಪಚರಿಸಿ ಯುವರಾಜ ।
ನಿಗೆ ಪೇಳ್ದಮುಂದ್ಯೆದುವಾಳೋಚನೆಯೊಳಾವ ।
ಬಗೆಯೊಳಾದರು ನೀರಧಿಯ ನೆಗೆವ ಯತ್ನಮಂ ಕಾಣೆನುತ ನುಡಿದನೊಲಿದು ॥ (30)

ಎನುತ ಜಾಂಬವ ಪೇಳಲಂಗದಂ ಬೇಗದಿಂ।
ಮನವೊಲಿದು ಕಪಿಗಳಂ ಕರದು ಕುಸ್ತರಿಸುತ್ತ ।
ವಿನಯದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡೆ ವಾರ್ಧಿಯನ್ನುತ್ತರಿಸಿ ವಾನರಾಧಿಪನ್ಯೆಸಿರಿಯ ॥
ಘನವೆನಿಪರಾರೆಮಗೆ ಪೇಳ ಶ್ರೀರಾಮಪದ।
ವನಜಹಿತಕಾರಿಗಳು ಮುಂಬರಿದು ಬಹುದೆನುತ।
ವಿನಯರಸಭರಿತದಿಂ ಕೇಳುತಂ ನುತಿಗೈದನಾ ಬಲೀಮುಖತತಿಯನು ॥ (31)

ಬಲವಂತರತಿನಿಪುಣರತುಲಗಮನೋಸ್ಮಾದ ।
ಕಲಿತರಾಳೋಚನಾಪರರಮಿತ ಜನವುಳ್ಳ ।
ರೆಲೆ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರೆಲ್ಲ ಪತಿಕಾರ್ಯದೋಳ್ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಮುಂಬರಿವುತ ॥
ಜಲನಿಧಿಯನುಂ ದಾಂಟಿ ಸೀತಾಂಗನೆಯ ಕಂಡು ।
ಪಲವುಪಾಯಗಳಿಂದ ಕುಲವರಕ್ಷಣೆ ಗೈವ ।
ನೆಲವುಳ್ಳರಾರೆನುತಮಂಗದಂ ಬೆಸಗೊಂಡನಾಗ ಕಪಿಸತ್ತಮರನು ॥ (32)

ಯುವರಾಜನೀ ಪರಿಯ ಬೆಸಗೊಳಲ್ ತವಕದಿಂ।
ಪ್ಲವಗತತಿಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಬಲಚ್ಛ್ರಾಯವ ।
ವಿವರಣಂಗೈದರಾ ಕ್ಷಣದಿ ಶಾಖಾಮೃಗಗಳಧಿನಾಥಗಂ ಪ್ರೇಮದಿ ॥
ಗವಯಗಜನುಗವಾಕ್ಷಶರಭಮೈಂಧದ್ವಿವಿಧ ।
ರವಿರತ ಸುಷೇಣಜಾಂಬವಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲ ।
ಜವಗಳಂ ಬಿತ್ತರಿಸಲನುಗೈದರಂಗೆದನ ಮುಂಗಡೆಯಲನುಮೋದದಿ ॥ (33)

ಪತ್ತುಯೋಜನವನು ಗವಾಕ್ಷ ದಾಂಟುವೆನೆನಲು ।
ಮತ್ತೆ ಪದಿನೈದ ಗವಯಂ ನೆಗೆಯಲಿಚ್ಛೈಸ ।
ಉತ್ತರದಿ ಶರಭ ಮೂವತ್ತು ಯೋಜನವನೆನೆ ಗಂಧಮಾದನ ನುಡಿದನು ॥
ಉತ್ತರಿಪೆನೈವತ್ತು ಯೋಜನವನೆನೆ ಮೈಂಧ ।
ಮತ್ತೆ ತಾನರವತ್ತು ಪೋಪೆನೆನಲಾ ದ್ವಿವಿಧ।
ನುತ್ತರವನಿತ್ತನೆಂಭತ್ತುದಾಂಟುವೆನಿದಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆನುತ ॥ (34)

ಪೇಳದ ಸುಷೇಣನದರಿಂದೈದು ಪೆರ್ಚಿಗೆಯು ।
ನೀಳ ಮತ್ತಾ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಜಾಂಬವ ನುಡಿದ ।
ಕೇಳರೈ ಕಪಿಗಳಿರ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಗಳೊರೆದು ಫಲಮಿಲ್ಲದಾದರೀಗ ॥
ಪೇಳಬೇಕಾಯ್ತು ಜವ್ವನ ಪೋದ ಬಳಿಕ ಮ ।
ತ್ತಾಳುತನಮೆಲ್ಲಿಯದು ರಘುನಾಥನೊಳಗವ ।
ತಾಳ ಮಕಟಪದೊಳು ತೊಂಬತ್ತು ಯೋಜನವ ನಾಂ ದಾಂಟಿ ಬಂದಪೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ॥ (35)

ಬಲಿಯ ಬಂಧಿಸೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಬರ್ಪನೆಂದೆನುತ ।
ನೆಲವ ಸುರರಿಗೆ ಪೇಳ್ವೊಡಾರು ಮತ್ತೊಂದಾಗಿ ।
ಲಲಿತಗಮನದಿ ಕನಕಶೈಲಮಂ ಬಳಸಿದೆನು ಜವ್ವನದ ದುರುಭರದೊಳು ॥
ತೊಲಗಿತಾ ಬಲಮುಪ್ಪು ಬಲಿವುದೇನ್ಯ ಚಪಲ ।
ಕಲಿತಮಾನಸಮಂದಗತಿಯೆನುತ ರಿಕ್ಷಪತಿ ।
ಯುಲಿಯೆ ಕೇಳ್ದಂಗದಂ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳಲುಜ್ಜುಗಗೊಂಡನು ॥ (36)

ನೂರು ಯೋಜನದುದಧಿಯಂ ದಾಂಟಲಾಪೆನಾ ।
ನೋರಂತೆ ಬರಲಮ್ಮೆನೆನಲು ಜಾಂಬವನಾ ಕು ।
ಮಾರನಂ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಕಪಿರಾಜತನಯ ನೀನತುಳ ಸಾಹಸಿಯೆಂಬುದಾ ।
ಧಾರಿಣಿಯೊಳಾರರಿಯರಕಟ ಪರಿವೃಢ ಪೋಪ ।
ಚಾರರಂ ಕಳುಪಿ ಮೇಲಾರೈದುಕೊಂಬುದೌ ।
ದಾರ ಪೌರುಷಮಲ್ಲದೈದಿಬಹದೇನಧಿಕ ನೃಪರೀತಿ ನೀತಿಯಲ್ಲ ॥ (37)

ನೀನೋರ್ವ ಸುಖದಲಿರಲಹವು ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ।
ನ್ಯೂನಮೇನಿದಕೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಭವದಾಶ್ರಯದ ।
ಧೀನರಾಗಿದ್ದೇನು ಫಲ ಬೆಸಸಿದನಿತನಂ ಮಾಡಿ ತಂದೊಪ್ಪಿಗಿಪೆವು ॥
ಧ್ಯಾನಿಸದೆ ಮನಬಂದ ತೆರದೊಳಾಜ್ಞಾಪಿಸುವ ।
ದೇನು ಮತ್ತನುಮಾನಮೆನುತ ಜಾಂಬವ ನುಡಿಯು ।
ಲಾನಂದದಿಂದಮಂಗದ ನುಡಿದ ಮನದಿಷ್ಟದಭಿಮತವ ವಿಸ್ತರದೊಳು ॥ (38)

ಎಲ್ಲರ ಬಲಂ ಪರಾಕ್ರಮಗಳುಂ ಕಾಣ್ಬಟ್ಟು ।
ವಿಲ್ಲಿ ನಾನ್ಯೈದದಿರಲೀ ಕಾರ್ಯದೊಳು ಪ್ರಾಣ ।
ನಿಲ್ಲುವದದೆಂತಯ್ಯ ಕಾರ್ಯಮಂ ಕಂಡದಲ್ಲದೈಯ್ಯನೆಡೆಗೈದೆ ಸಲ್ಲ ॥
ಅಲ್ಲದಿರಲೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶವ ಮಾಳ್ಪ ।
ಸೊಲ್ಲನಂಗೀಕರಿಪುದೆಂದಂಗದಂ ಪೇಳ್ದು ।
ರುಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಜಾಂಬವ ನುಡಿದನಖಿಲ ಕಪಿವೃಂದಮಾನಂದಗೊಳಲು ॥ (39)

ಮಗನೆ ಕೇಳ್ ಕರದೊಳಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನಿಟ್ಟು ।
ಸುಗುಣಸುರಧೇನುಮಂ ನಿಳಯದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟು ।
ಮಿಗೆನಿಲಿಂಪದ್ರುಮ:ವನಂಗಳದೊಳಂಬಿಟ್ಟು ನಿಜಮನೋರಥದೇಳ್ಗೆಗೆ ॥
ಬಗೆವರೇನನುಮಾನಗಳನುಂ ಪ್ರಭಂಜನನ ।
ಮಗ ನಿನ್ನಸಂಗಡಿಗನೆನಿಸಿದ್ರ್ದ ಕಾರ್ಯಗಳ ।
ಬಗೆಯದಂತಿಹುದೆನುತ್ತೆಣಿಸುತಿಹೆ ಕಂಕಣವ ನೋಡೆ ಕನ್ನಡಿಯು ಬೇಕೆ ॥ (40)

ಇಂದೆಮ್ಮಹರಿಕುಲವ ಪೊರೆದೀ ವಿಪತ್ತುಗಳ।
ಬಂದೀಕರಣಗೈದು ಸಕಲಜನದಾನಂದ।
ಪೊಂದೆನಿಪರೀ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಂದನ ವಿಪದ್ಬಂಧುವೆಂದೊರೆದು ಪೇಳ॥
ಛಂದದಿಂದಂಗದನ ಸಂತೈಸುತಾ ರಿಕ್ಷ।
ಬಾಂಧವಂ ಮಾರುತಿಯು ನೋಡಿ ಮೃದುಮಧುರನುಡಿ।
ಯಿಂದ ನುತಿಗೈದನಾ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣಗಳೆನಿಸಿ ಸಂತೋಷವೆರಸಿ॥ (41)

ಬಲಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳ।
ಚೆಲುವ ಜವಸತ್ವದಿಂ ಖಗಪತಿಯು ಖಗಸುತನ।
ಗೆಲಿದಿರ್ಪ ಬಾಹುಬಲಶಾಲಿ ತಾರಾಮಾಲಿಯುಪರಾಪತಾರನೆನಿಸಿ॥
ಸಲಲಿತದಿ ಸರ್ವ ದೇವಾತ್ಮನಾಗಿರ್ದನಿ।
ನ್ನೊಲವ ಸಂಪಾದಿಸಿದರಿಂಗಖಿಲ ಸಂಪದಗ।
ಳೊಲಿದಪವೆನಲ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ನೀನಿರ್ದು ಕುಲದೈವ್ಯತೆಗಳೇತಕೆ॥ (42)

ತರಣಿಮಂಡಲಕೆ ನಡೆದಾ ಮಹಾಜವಗಳಂ।
ಸುರಚಿರದ ಕುರುಹ ಪಶ್ಚಿಮನಗಗಳಗ್ರದೊಳ।
ಗಿರಿಸಿ ಪದಗಳ ನಿಗಮಗಳ ಕಲಿತ ಸಾಹಸಂ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಣಗಳ॥
ಶರಣಜನದಿಷ್ಟಾರ್ಥವಿತ್ತಾಪದೋದ್ಧರಣ।
ವೆರಸಿರ್ಪ ಪರಿಪರಿಯ ವಿಸ್ಮಯಂಗಳನೆಲ್ಲ।
ಮರಸಿ ಮನದೊಳರ್ದರೀ ಪ್ಲವಗ ಸಂತತಿಗೆ ಗತಿಯಾರು ಕಪಿವರೇಣ್ಯ॥ (43)

ಇನಸುತನ ಭಯದಿಂದ ಕನಲಿ ಕಪಿವರರೆಲ್ಲ।
ತನುಗಳಂ ಬಿಡಲೆಳಸಿ ತತ್ತರಂಗೊಳುತಮಿ।
ರ್ದನುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಡಾರ್ಪೊರೆವರೀ ದೀನ ಸಂತತಿಯನು॥
ನೆನೆದವರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ಕೊಡುವ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ।
ಯನು ಸನ್ನಿಧಾನದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗೊಳ್।
ನಿನಗೆ ಬಹುದಪಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲದಾರ್ಗೇನುಂಟು ವಿಫಲನುಡಿ ಬರಿಯ ಗಂಟು॥ (44)

ಶರಧಿಯೆನಿತುಂಟು ಗೋಷ್ಪದಿಯಲ್ಲದಿದು ನಿನಗೆ।
ಮರುತಪಿನತಾತನಯಜವಗಳೀಂ ನೀಂ ಚಿತ್ರ।
ವೆರಸಿದಡೆ ವಿಕ್ರಮತ್ರಿವಿಕ್ರಮಭವನ್ಮೂರ್ತಿ ಸನ್ನಿಕಾಶಮೆನಿಪ್ಪದೆ॥
ನೆರದ ಕಪಿವರರೆಲ್ಲ ಸಾಹಸವ ನಿಟ್ಟಿಪರೆ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಂ ಮಾಳ್ಪ ಬಾಂಧವರ।
ಹರುಷಗೊಳಿಸುವದನಾಥರ ದೇವ ಭಕ್ತಜನಜೀವ ಕೇಳ್ ಸಮಯಕಾವಾ॥ (45)

ಎಂದು ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಜಾಂಬವಂತಂ ನುತಿಸ।
ಲಂದಾ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಂದನಂ ಹರುಷೆರಸೆ।
ದಿಂದ ಹಿಗ್ಗಿದನದೇಂ ಸನ್ನುತಿಪ್ರಿಯಕರನೊ ಸಾಧುಚಾರಿತ್ರತರನೋ॥
ಬೃಂದಾರಕರಪದವಿ ವಶಮಾದತೆರದೊಳಾ।
ನಂದವಾರ್ಧಿಯೊಳಾಳಿ ಕಾಯಮಂ ಬೆಳೆಸಿದ। (46)
ನೊಂದು ನಿಮಿಷಕೆ (ಮಹಾ) ಮಂದರದ ಪಾಸಟಿಯೆನಲ್ಕೆಮರುತಾತ್ಮಭವನು॥

ಬೆಳಗಿದಳು ಪೀರರಮೆ ಮುಖಬಾಹುಮಂಡಲಗ।
ಳೊಳು ವಿಲಾಸವ ತೋರಲತ್ತಿ ಶೌರ್ಯದಿಂ ದೇಹ।
ಬೆಳದು ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಕಪಿಕಟಕ ಸಂತಸಂಗೊಂಡು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದು॥
ನೆಳನೆಳಪ ಸವಿನುಡಿಗಳಿಂದ ನುತಿಗೈವುತಿರ।
ಲಿಳೆ ಸಂತಸಂಗೊಳುವೊಲೆಲ್ಲ ಕಪಿವೀರರುಂ।
ನಲಿವಂತೆ ವರಸುಧಾಕಲಿತ ವಾಣಿಗಳಿಂದಮೆಂದನಂಜನೆಯ ಸುತನು॥ (47)

ಕೇಳಗೈ ಕಪಿವರರು ನಿಮಗೆ ಸಂಭ್ರಮವ ಕ।
ಟ್ಟಾಳು ರಘುವರಲಕ್ಷ್ಮಣಾದಿಗಳಗತಿಶಯವ।
ನಾಳದನಿಗತುಳ ಕೀರ್ತಿಯನೊಂದು ನಿಮಿಷದೋಳ್ ಪತಿಕಾರ್ಯಕೋಸುಗದಲಿ॥
ಜಾಳಿನಿಪ ನೀರಧಿಗಳೆಲ್ಲವಂ ಲವಣಜಳ।
ವಾಳದನ ಪರಿಯೆನುತ ನೂರು ಯೋಜನಗಳರೆ।
ಸೂಳನಲಿ ದಾಂಟುವೆನು ನೋಡೆಂದು ಪ್ಲವಗರೊಳು ನುಡಿದ ಕೇಸರಿಯ ಸುತನು॥
ರಸೆಯಣುಗಿಯಿರ್ಪ ಲಂಕಾಪುರವ ಶೋಧಿಸುವೆ। (48)
ನಿಸಿಯೊಳಗೆ ಸಿಲ್ಕಿದರೆ ದಶಗಳನ ರಜ್ಜುವಿಂ।
ಬೆಸುಗೆಗೈದೆಳತಂದು ಭವದೀಯ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಕೆಡಹುವೇಂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಿ॥
ವಸುಮತೀಯರಸ ರಘುರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನ।
ಜಸವು ಮುಲ್ಲೋಕಜನರರಿವಂತೆ ಲಂಕೆಯೊಳು।
ಹಸರಮನ್ನಿಟ್ಟುಬಹೆನೆಂದು ಮಾರುತಿ ನುಡಿದ ಕಪಿಕುಲೋತ್ತಮರೆಡೆಯೊಳು॥ (49)

ಎನುತೆಲ್ಲರೊಳು ಪೇಳ್ದು ಶ್ರೀರಾಮಪುರದರಸ।
ನನು ನೆನೆದು ದಿಗ್ವಿಜಯಜಯಮೂರ್ತಿಮಾಹೇಂದ್ರ।
ವನು ನೋಡುತಾರೋಹಣಂ ಗೈಯಲಿಚ್ಛೈಸಲಖಿಳ ಕಪಿವರರೆಲ್ಲರು॥
ತನತನಗೆ ಜಯ ವಿಜೇಭವ ದಿಗ್ವಿಜೇಭವಗ।
ಳೆನುತಮಾನಂದದಿಂ ಪೊಗಳುತಿರಲೆಡಬಲದೊ।
ಳನವಂಶಭವನ ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜಂ ಗಿರಿಯೇರಿದಂತೇರ್ದ ಪವನ ಸುತನೂ॥ (50)

ಸಂಧಿ 20 ಕ್ಕಂ ಪದ 884 ಕ್ಕಂ.

ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ

ಇದು ರಾಮಚಂದ್ರಪಾದಾರವಿಂದವಂದನಪವನನಂದನವರಪ್ರಸಾದಾಸಾಧಿತ
ಸಾರಸ್ವತಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಕವಿತಾ
ಪರಿಶೀಲಿತಾತ್ಮನಿಷ್ಠಾಗರಿಷ್ಠಗಾಂಧರ್ವಕಳಾವಿದ ವಿವಿಧ
ವಿದ್ವಜ್ಜನೋಪಲಾಲನೀಯ ರಾಮಪುರಿ ಹಂಟೆ
ಯಾಮಾತ್ಯ ತನೂಭವ ವೆಂಕಾಹ್ವಯ
ವಿರಚಿತಮಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣ
ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ
ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ
ಸಮಾಪ್ತಃ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras.
CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
P. VARADACHARI & CO., Madras-2.
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, Madras-1.
VENKATRAMA & CO., Madras-1.
V. PERUMAL CHETTY & SONS, Madras-1.
M. DORAISWAMY MUDALIAR & CO., Madras-1.
C. SUBBIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
SOUTH INDIA TRADERS, Madras-14.
FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-14.
THE SECRETARY, THE CENTRAL POLYTECHNIC CO-OPERATIVE STORES, LIMITED., Madras.

IN MUFASSAL.

THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY (R.S. Puram), Coimbatore.
D. SREEKRISHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
M. SESHACHALAM & CO., Masulipatnam, Krishna district.
HINDUSTAN DIARY PUBLISHERS, Vijayavada, Krishna district.
THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, Malabar district.
P. K. BROTHERS, Kozhikode, South Malabar district.
A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
K. BHOJA RAO & CO., Mangalore, South Kanara district.
U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara distri ct.
P. N. SWAMINATHA SIVAM, Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
S. KRISHNASWAMI & CO., Tiruchirappalli.
PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli.
S. R. SUBRAMANIAM, Tirunelveli, Tirunelveli district.
ARIVUNOOLAGAM, Ootacamund, Nilgiris.
TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam.

IN OTHER STATES.

JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
BHARAT STORES, Ernakulam.

AGENTS SPECIALLY APPOINTED FOR THE SALE OF SRI BHARATHIAR'S PUBLICATIONS.

ANANDAVIKATAN, Madras-2.
THE SWADESAMITRAN, Madras-2.
SRIMAGAL & CO., Madras-1.
M. PALANI & CO., Pudukkottai.
THE KALAIMAGAL & CO., Colombo-11.
MOHAN & CO., LIMITED, Colombo.